THE LIBRARY OF CONGRESS
1800

Class PA260
Book .P6

POETÆ GRÆCI;

SIVE,

SELECTA

EX

HOMERI ODYSS.	SAPPHONE,	EURIPIDE,
HESIODO,	ERINNA,	BACCHYLIDE,
THEOCRITO,	MIMNERMO,	CALLISTRATO,
CALLIMACHO,	SOLONE,	BIONE,
APOLLONIO,	SIMONIDE,	ET
TYRTÆO,	THEOGNIDE,	MOSCHO.

Cum vulgatâ Versione emendatâ, ac variis, partim Scholiastarum Græcorum, partim Doctorum recentiorum, Notis.

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ ETONENSIS.

EDITIO NOVA, RECOGNITA ET AUCTA.

585
1860

33

ETONÆ,

Ex Officinâ E. WILLIAMS (nuper *Pote* et *Williams*):
Apud quem veneunt etiam, No. 10, Red Lion Court, Fleet-Street,
LONDON.

1828.

LIBRARY OF CONGRESS
CITY OF WASHINGTON

ca 19-134
PA260
P6

Pag.
Ex Homeri Odyssea 1
Hesiodo 45
Theocrito 59
Callimacho 149
Apollonio 198
Tyrtæo 221
Sapphone 229
Erinna 234
Mimnermo 235
Solone 237
Simonide 239
Theognide 242
Euripide 247
Bacchylide 248
Callistrato 249
Bione 251
Moscho 256

LECTORI

S.

CUM multi sint in Poëtarum Græcorum numero alii alio in genere præstantes, quorum opera neque ex institutâ prælectionum Etonensium ratione possint edisci omnia, neque tamen propter venustatem suam debeant penitùs prætermitti; idcirco loca quædam insigniora videbantur libanda ex plurimis, qui aut dissimilem materiam, aut etiam eandem dissimili scribendi genere optimè illustrârunt: unde aleretur discipulorum ingenium, exerceretur judicium, acueretur imitandi æmulatio; aut, si nihil aliud, varietate saltem magis teneretur animus. Qui quidem varietatis, quanquam vel solus sit, haudquaquam est contemnendus fructus. Est verò et alter, longèque melior, qui ad imitationem pertinet: cùm Quinctilianus ipse non suaserit "uni te alicui, quem per omnia sequaris, addicere. Non enim, qui maximè

"imitandus, etiam solus imitandus. Ideoque plu-
"rium bona ponamus ob oculos, ut aliud ex alio
"hæreat, et quo quidque loco conveniat, aptemus."

Nova hæc Editio, selectis recentiorum criticorum notis aucta, in justum voluminis modum quomodocunque excrevit; ita ut verendum videretur, si Excerpta ex Pindaro eòdem accederent, ne nimia futura esset ejus moles; et pretium itidem nimis accenderetur. Pindarica igitur, ab hoc volumine ablegata, visum est ex cl. Heynii textu refingere, et separatim aliquando excudenda curare.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣ.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣ. Α.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται, περὶ τῆ τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθακην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψῆς νήσε· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον.

Ἄ**ΝΔΡΑ** *μοι ἔννεπε, Μῆσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ*
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·

V. 1.] ——————————Ulyssen,
Qui domitor Trojæ, multorum providus urbes
Et mores hominum inspexit, latumque per æquor
Dum sibi, dum sociis, reditum parat, aspera multa
Pertulit, adversis rerum immersabilis undis.

Hor. Ep. I. 2. 18.

Dic mihi, Musa, virum captæ post mœnia Trojæ,
Qui mores hominum multorum vidit, et urbes.

Hor. Art. Poët. 141.

πολύτροπον] Ἐπὶ πολλὰ τρέπουτα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων. *Schol.*

Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων· 5
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος Ἠελιοιο
Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ·
Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. 10
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ, οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν 20
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,

V. 5. ἀρνύμενος] Τὸ ἐφ' ἑαυτῷ περιποιῶν καὶ σώζων ἑαυτὸν, καὶ τοὺς ἑταίρους. *Schol.*

V. 8. ὑπερίονος] Ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονος αὐτὸν ἐγενεαλόγησεν. *Schol.* Ὑπερίονα δὲ νομιστέον αὐτὸν τὸν ὑπεριέμενον ἀεὶ τῆς γῆς. *Heraclid. Pontic.*

V. 10. τῶν ἀμόθεν] Ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους τούτων. *Etym. Mag.*

V. 11. αἰπὺν] Δεινὸν, χαλεπόν. *Schol.*

V. 23.] Oceani finem juxta, Solemque cadentem,
Ultimus Æthiopum locus est.——*Æn.* iv. 480.

Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,)
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης. 25
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης· 30
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μεταύδα·
Ὦ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρείδαο 35
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργειφόντην,

V. 29. ἀμύμονος] Hæc vox non eum denotat, qui sit omnibus virtutibus ornatus, omnibus vitiis immunis; sed eum, qui *unâ pluribusve* animi aut corporis dotibus sit eximius. *Clark.*

καλῶ πρὸ τῶ μοιχεῦσαι, ἢ τῶ κατὰ γένος ἀγαθῶ. *Schol.*

V. 34. ὑπὲρ μόρον] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem, quicquid *violentum* præter naturam, quicquid *ex stultitiâ natum*, præter rationem, ea omnia ὑπὲρ μόρον γενέσθαι dicuntur. *Clark.*

——nec *Fato*, meritâ nec morte peribat,
Sed misera *ante diem*. *Æn.* iv. 696.

V. 35.] Ἀτρείδης, Πηλείδης, Τυδείδης, et quæcunque Patronymica, vulgò habita *trisyllaba*, in είδης desinunt, apud Homerum semper ita collocantur, ut *quadrisyllabam* pronunciationem metricæ leges ubique patiantur. Vide *Dawes Miscell. Crit Ed. Burges.* p. 171.

Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσαο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο, 40
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' ἐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, 45
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης, 50
Νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τοῦ θυγάτηρ δύσηνον ὀδυρόμενον κατερύκει· 55
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,

V. 45.] O Pater, O hominum divûmque æterna potestas. *Æn.* x. 18.

V. 47.] Hunc versum, auditâ *Tiberii Gracchi* morte, *Scipio Africanus* citavit.

V. 52. ὀλοόφρονος] Ὀλεθρίου, ἐπεὶ πολέμιος τοῖς Θεοῖς.—Οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἵνα ᾖ, περὶ τῶν ὅλων φρονοῦντος· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδίδοται· ἢ ἐγέγραπτο, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὀλοόφρον, (ὃ ἐστὶν ὀλοόφρων) εἶτα τὶς μὴ νοήσας προσέθηκε τὸ ος. *Schol.*

V. 53.] Atlantis duri, cœlum qui vertice fulcit. *Æn.* iv. 247.

Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· ἐδέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ἔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων, 61
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἄν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; 65
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱρὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες 75
Νόστον, ὅπως ἐλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὃν χόλον· ὁ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἶος.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, 80

V. 58.] ——————————optat
Fumum de patriis posse videre focis.
Ovid. Ep. ex *Pon.* I. 3. 33.

Εἰ μὲν δὴ νῦν τȣ̃το φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νυμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βȣλήν, 85
Νόστον Οδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιȣ̃ς,
Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ 90
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζȣσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βȣ̃ς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλȣ, ἤν πȣ ἀκȣσῃ,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.

V. 83. διάκτορον] Διάκτορος δὲ ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας. *Eustath.*

V. 89. Ἀχαιȣ̃ς] Τȣ̃ς Ἰθακησίȣς. *Schol.*

V. 91. ἀδινὰ] Ἀντὶ τȣ̃ ἀδινῶς, ἵνα ᾖ, πυκνῶς καὶ συνεχῶς. *Schol.* Ἀδινὰ δὲ, τὰ πυκνὰ καὶ δαψιλῆ καὶ εἰς κόρον, ἀπὸ τȣ̃ ἄδην. *Eustath.*

V. 94.] Σχῆμα ἀμφιȣολίας, δηλοῖ γαρ ἡ ὅπȣ φήμη ἔχει εἶναι τὸν Ὀδυσσέα· ἢ ὅπως εὔκλεια ἔχοι τὸν Τηλέμαχον ὡς κοπιάσαντα ὑπὲρ τȣ̃ πατρός· καὶ ἔστι κρεῖττον αὐτὴ ἡ ἔννοια. *Eustath.*

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣ. Δ. v. 90.

Τηλεμάχῳ, τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν Σπάρτῃ ζητοῦντι, ἐξηγησάμενος ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐν Κύπρῳ καὶ Αἰγύπτῳ ἀποδημίας, εἶτα λέγει τοιάδε.

Ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
Ἠλώμην, τείως μοὶ ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ ἀλομένης ἀλόχοιο·
Ὡς ἔτοι χαίρων τοῖσδε κλεάτεσσιν ἀνάσσω.
Ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν 5
Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἠμελέοισιν,
Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τερπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
Παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων ὅ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνὸς, ὅσε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ· ἐπεὶ ἔστις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,

V. 1. Enunciabatur ἕως ἐγὼ ac si scriptum fuisset ὥσε ἐγὼ, vel ὥς ἠγώ. Sic ἕως ὁ pronunciabatur raptim legentibus sicut ὥσω vel ὥσεο. *Clark.* Nihili est quod dicit *Barnesius*, Amphibrachyn pro Dactylo poni, quasi ἰσοδύναμον. Non omnes pedes ἰσόχρονοι sunt ἰσοδύναμοι.

V. 13. ἀπεχθαίρει] Εἰς μῖσος ἄγει. *Schol.*

Ὅσσ' Ὀδυσεῦς ἐμόγησε καὶ ἤραϊο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον 16
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· ἠδέ τι ἴδμεν
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν· ὀδύρονται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ· 20
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα παῖρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, παῖρὸς ἀκέσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχὼν
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 25
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ὅως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἐκ δ' Ἠελένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα· 30
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Αὐτίκα δ' ἤγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα.
Ἴδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός· 35
Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι

V. 15. ἤραϊο] Τὸ δὲ Ἥραϊο ἐ μόνον ἀντὶ τῆ Ὑπέμεινε καὶ Ἐθάρσασεν οἱ παλαιοὶ νοῆσιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆ Ἐπολέμησε, περὶ τὸν ἄρην, φασίν. *Eustath. Scholiastes* autem exponit simpliciter ὑπέμεινεν. *Clark.*

Οὔτ' ἄνδρ' ἔτε γυναῖκα (σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν)
Ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ 40
Ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις·
Κείνε γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, 46
Μυθεόμην ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.

Τὸν δ' αὖ Νεςορίδης Πεισίςρατος ἀντίον ηὔδα. 50
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Κείνε μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλε ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλες. 55
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόςον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
Καί κέν οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,

V. 44.] Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat. *Æn.* iii. 490.

V. 59.] Ἰςέον δὲ ὅτι Ἄργος κἀνταῦθα φησὶν, ἢ τὴν Πελοπόννησον, ἢ καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μενελάῳ χώραν. Τὸ δὲ, νάσσα, ἀντὶ τῦ κατῴκισα. Οὐ γὰρ "ναίω" μόνον, ἀλλὰ καὶ "νάω," ὅθεν καὶ "ναέτης" ὁ ἐγκάτοικος. *Eustath.*

Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κλήμασι καὶ τέκεϊ ῷ, 60
Καὶ ϖᾶσιν λαοῖσι, μίαν ϖόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ ϖεριναιετάϐσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· ἐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν· 65
Ἀλλὰ τὰ μέν ϖϐ μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεός αὐτὸς,
Ὃς κεῖνον δύσηνον ἀνόσιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ ϖᾶσιν ὑφ' ἵμερον ῷρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος, 70
Οὐδ' ἄρα Νέϛορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε.
Μνήσατο γὰρ καὶ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠῶς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.

V. 60. τέκεϊ ῷ] ῷ hoc unum est ex plurimis apud Homerum verbis, quibus Æolicum Digamma F (quod Romanæ consonanti V, Anglicæ W potestate respondet) præfigendum videtur ; cujus quidem ea est natura, ut sive initio vocum præficiatur, sive mediis interseratur, vocalem brevem proximè præcedentem possit producere. Quâ de re fusè ac ingeniosè disserit in Miscell. Crit. *Ric. Dawes;* qui per hanc Æolicam literam metrum Homericum longè melius quàm *Clarkius* explicat.

V. 61. ἐξαλαπάξας] Μετατήσας τὰς ἐνοικοῦντας εἰς ἕτερον τόπον. *Schol.*

V. 66. ἀγάσσεσθαι] Φθονήσειν. *Schol.*

ΟΔΥΣΣ. Ε. v. 43.

Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψώ, κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσέα.

Ὡς ἔφατ᾽· ἐδ᾽ ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ᾽ ὑγρὴν,
Ἠδ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ᾽ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει, 5
Ὧν ἐθέλει· τοὺς δ᾽ αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·

V. 1.] Dixerat : ille patris magni parere parabat
Imperio ; et primùm pedibus talaria nectit
Aurea, quæ sublimem alis, sive æquora supra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Æn. iv. 238.

V. 5.] Tum virgam capit : hâc animas ille evocat Orco
Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit :
Dat somnos adimitque, et lumina morte resignat.
Æn. iv. 242.

Λόγῳ ἀθροότητα [ἀδρότητα *Ernest.*] νοητέον, τὴν τῷ Ἑρμῇ ῥάβδον ὥστε ψυχὰς μὲν τεταραγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρειν. *Schol.* Similiter *Eustathius* virgæ hujus vim ad eloquentiam refert. Aliter hunc locum interpretatus videtur *Virgilius*, qui in versibus præcedentibus hæc de Mercurio, ut ψυχαγωγῷ, dicit.

V. 7.] Illâ fretus agit ventos, et turbida tranat
Nubila.—
Æn. iv. 245.

Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,
Ὅσε καὶ δεινὲς κόλπες ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, 10
Ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐέσσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντε βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι Νύμφη 15
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐέσσαν·
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρε τ' εὐκεάτοιο, θύε τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάεσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἰσὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν. 20
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἐνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,

V. 8.] Hîc primùm, paribus nitens Cyllenius alis,
Constitit; hinc toto præceps se corpore ad undas
Misit; avi similis, quæ circum litora, circum
Piscosos scopulos, humilis volat æquora juxta.
Æn. iv. 252.

Ibid.] Πιερία, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μεσῶν. *Schol.*

V. 9. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς] Τὴν ὁρμὴν, ἐ τὸ σῶμα. Λάρος δὲ ὄρνεον θαλάσσιον. *Schol.*

V. 10. ἀτρυγέτοιο] Ἀκαταπονήτε, πολλῆς, ἢ ὡς ἔνιοί φασι, τῆς ἀκάρπε. *Schol.* in Iliad *a.* 316.

V 15, &c.] Proxima Circææ raduntur litora terræ;
Dives inaccessos ubi Solis filia lucos
Assiduo resonat cantu, tectisque superbis
Urit odoratam nocturna in lumina cedrum,
Arguto tenues percurrens pectine telas. *Æn.* vii. 10.

Σκῶπές τ' ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν. 25
Ἡ δ' αὐτῆ τετάνυτο περί σπείεσ γλαφυροῖο
Ἡμερὶς ἡδώωσα, τεθήλει δὲ ταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδαλι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων, τεθραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴε ἠδὲ σελίνε 30
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειθα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν·
Ἔνθα τὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· ἐδέ μιν ἄντην 35
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτεθμεν,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ
Δάκρυσι καὶ τοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων. 40
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·

V. 24. κορῶναι Εἰνάλιαι] Κορῶναι δὲ εἰνάλιαι, κατὰ τὲς Παλαιὲς, αἱ αἴθυιαι. *Eustath.*

V. 27. Ἡμερὶς ἡδώωσα] Ἄμπελος, εἰς διατολὴν τῆς ἀγρίας, ἀκμάζεσα. *Schol.*

V. 42. σιγαλόεντι] Hanc vocem multi interpretantur, *admirandus*, quasi deducta sit à σιγὴ, et *tacitam* quandam admirationem significet. Exponit hoc in loco *Eustathius*, ὁ ποικίλος διὰ τὸ κατεσιγμένος εἶναι. Quod valdè favet conjecturæ cl. *Taylori*, qui in Lect. Lysiac. p. 703. ita scribit: "vexatissima ista ῥήγεα" vel ἠνία, "εἵματα, δέσματα ΣΙΓΑΛΟΕΝΤΑ, quæ passim apud *Homerum* legun-

Ἐνθ' ἄρα μιν προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης.
Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν ἐκ ἐθέλοντα.
Φησὶ τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων 45
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχονται
Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, 50
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα.
Οὐ γὰρ οἱ τῆδ' αἶσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι·
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. 55
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 60
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

"tur, emendari jubeo semper σιFαλοFεντα. Qui à σιγὴ deducunt, "vel potiùs cogunt, operam ludunt. Σιαλῶσαι apud *Hesychium* est "ποικίλαι. Rectè igitur Σιγαλόεν (corruptè Γ pro F) exponitur ab "eodem ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρὸν, κ. τ. λ. Σιγαλόεντα, λάμπρα, "ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια."

V. 58.] ————————Ejectum litore, egentem
Excepi————————————— *Æn.* iv. 373.

Οὔτε ϖαρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον ϑεὸν, ἐδ' ἁλιῶσαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει, 65
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· ϖέμψω δέ μιν ἔπη ἔγωγε·
Οὐ γάρ μοι ϖάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν ϖέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα ϑαλάσσης.
Αὐτάρ οἱ ϖρόφρων ὑποθήσομαι, ἐδ' ἐπικεύσω,
Ὅς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν ϖατρίδα γαῖαν ἵκηται. 70
Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ϖότνια Νύμφη
Ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· ἐδέ ϖοτ' ὄσσε
Δακρυόφιν τέρσοντο, καταίϑετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ ἐκέτι ἥνδανε Νύμφη. 75
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι ϖαρ' ἐκ ἐθέλων ἐθελέσῃ.
Ἥματα δ' ἐν ϖετρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ ϛοναχῇσι καὶ ἄλγεσι ϑυμὸν ἐρέχων
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείϑων. 80
Ἀγχῆ δ' ἱσαμένη ϖροσεφώνεε δῖα ϑεάων.
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα ϖρόφρασσ' ἀποπέμψω.
Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ ϖολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα ϖτερόεντα ϖροσηύδα. 85
Ἄλλο τι δὴ, σὺ ϑεὰ, τόδε μήδεαι, ἐδέ τι ϖομπὴν,
Ἢ με κέλεαι σχεδίῃ ϖεράαν μέγα λαῖτμα ϑαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' ἐδ' ἐπὶ νῆες ἔΐσαι

V. 87. σχεδίῃ] Τὴν εἰκαίως καταστκευασθεῖσαν ναῦν λέγει. *Schol.*
V. 88. ἔΐσαι] Ἴσαι κατὰ τὸς τοίχοϛς. *Schol.* ad Odyss. γ'. 10.

Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς ἤρῳ.
Ὡς ἄρα φώνησεν, μετὰ δ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. 90
Ἶξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνῳ, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· Νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο. 95
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 100
Οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἴεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι 105
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Οὐ μὲν θὴν κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,

V. 101. ἕτω δὴ] *Siccine reverà domum*, &c. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παθητικοῖς πολλάκις ὁ σύνδεσμος ἕτος, ὥσπερ ἐπὶ τῆς Καλυψοῦς πρὸς τὸν Ὀδυσσέα "ἕτω δὴ οἰκόνδε." εἰ γὰρ τὸν σύνδεσμον ἐξέλοις, συνεξαιρήσεις καὶ τὸ πάθος. *Demetr. Phal.* περὶ Ἑρμῆν.

V. 102. ἔμπης] Τὸ Ἔμπης, ὃ καὶ Ἔμπα λέγεται, ἐν τέτῳ τῷ τόπῳ Ὅμως σημαίνει. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*. Quæ si vera sit interpretatio, sententia erit: *Quamvis discedere et me linquere paras, opto tibi nihilominus ut omnia benè cedant. Clark.*

Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ ὀπῶς οὐδὲ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν. 110
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσευς·
Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ἕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι.
(Ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.)
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἦματα πάντα 116
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν.
Ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ πολλ' ἐμόγησα 120
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.

V. 112. Πότνια θεὰ] Aut legendum hîc Πότνα θεὰ, uti scriptum est Od. Υ. 61 ; aut pronunciandum Πότνια θᾶ, μή μοι, κ. λ. Vid. ad Il. ά. 18. *Clark.*

V. 116. ἀκιδνοτέρη] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, Ἀσθενεστέρα· οἱ δὲ, Εὐτελεστέρα. *Schol.*

V. 119.]——Fortem hoc animum tolerare jubebo ;
Et quondam majora tuli——*Hor. Serm.* ii. 20.

ΟΔΥΣΣ. Θ. v. 62.

Ὀδυσσεὺς παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ ἑστιώμενος, καὶ Δημοδόκου τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀείδοντος ἀκούων, λάθρα δακρύει.

ΚΗΡΥΞ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν·
Τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα ΠονΊόνοος Θῆκε Θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιΊυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας. 5
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κήρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε Θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. 10
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,

V. 3.] Τινὲς φασὶν, εἰς αὐτὸν ταῦτα αἰνίΊεσϑαι τὸν Ποιητήν. *Schol.*

V. 13.] Alii, notante *Eustathio*, distinguunt, ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν Οἴμης, κ. λ. *Clark.* In οἴμης intell. ἀπὸ, ἀπ' οἴμης. *Ernest.*

V. 14.] Φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρειομένῳ περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον τέλους, ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, τότε πορθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι· καὶ δὴ παρὰ πότον διαλεχθέντων Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, τοῦ μὲν ἀνδρείαν ἐπαινοῦΊος, τοῦ δὲ σύνεσιν, Ἀγαμέμνονα, ὡς τελευμένου λόγου χαρῆναι. *Schol.*

Ὣς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ 15
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
Ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ 20
Τρῶσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κακκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων. 25
Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν·) 30
Ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ γενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα. 35

V. 18, 20.] Χρείων—Χρησόμενος] Notanda hîc diversa vocum harum significatio: Χρείων, *Oraculum reddens:* Χρησόμενος, *Oraculum petiturus. Clark.*

V. 19. Πυθοῖ] Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἡ αὐτὴ καὶ Δελφοί. *Schol.*

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν.

V. 38. συνήορός] Τετέστι ἥτις συνήρμοσται καὶ συνέζευκται προσεταιριζομένη τῇ εἰλαπίνῃ. *Eustath.*

ΟΔΥΣΣ. Λ.

Ἀπαγγέλλει ὁ Ὀδυσσεὺς, πῶς καὶ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾅδου κατῆλθε· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου τοῦ μάντεως, περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τοὺς ἥρωας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῶν ἐς Ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίους, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινάς.

Ἀυτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν.
Ἐν δ' ἰσὸν τιθέμεσθα καὶ ἰσία νηῒ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες· 5
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο
Ἴκμενον ἶρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.

V. 5. Βαίνομεν ἀχνύμενοι] "Propter iter ad inferos susceptum "ex Circes vaticinio." *Spondanus.*

Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 10
Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία πολοπορθόης·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόον Ὠκεανοῖο·
Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 15
Ἠελιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐδ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα 20
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
Ἔνθ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν
Ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα

V. 13.] Est locus, extremum quà pandit Gallia littus,
Oceani prætentus aquis, ubi fertur Ulysses
Sanguine libato populum movisse silentûm :
Illic umbrarum tenui stridore volantûm
Flebilis auditur questus : simulacra coloni
Pallida, defunctasque vident migrare figuras.
Claudian. in *Rufin.* I. 3. 123.

V. 15.] Tum Sol pallentes haud unquam discutit umbras :
Nec, cùm invectus equis altum petit æthera ; nec, cùm
Præcipitem Oceani rubro lavat æquore currum.
Georg. iii. 357.

Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο 25
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων καταταθνειώτων,
Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτληροί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέα θυμὸν ἔχβσαι·
Πολλοὶ δ' ἐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες, 30
Οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταταθνειυίης,
Αὐτολύκβ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν. 35
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ.
Ἡ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα· 40
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν ἔπως ἐστὶ περῆσαι
Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦν νῦν δὴ Τροίηθεν ἁλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; ἠδέ πω ἦλθες

V. 25.] ——commotæ Erebi de sedibus imis
Umbræ ibant tenues, simulacraque luce carentûm,—
Matres atque viri, defunctaque corpora vitâ
Magnanimûm Heroüm; pueri, innuptæque puellæ,
Impositique rogis juvenes ante ora parentûm
Georg. iv. 471, &c.

Εἰς Ἰθάκην; ἠδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα; 45
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Μῆτερ ἐμή, χρειώ με καλήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίε Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ἠδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν, 50
Ἐξ ἧς τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καλάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νῆσος; ἢ Ἄρλεμις ἰοχέαιρα 55
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη καλέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν καλέλειπον,
Ἦ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἠέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' ἐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχε βελήν τε νόον τε, 60
Ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάνλα φυλάσσει,
Ἦ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβελο πότνια μήτηρ·
Καὶ λίην κείνη γε μένει τελληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ 65

V. 55.] Ἡ δολιχὴ νόσος ἀνλιδιασέλλελαι πρὸς τὸν ἐκ Βολῆς Ἀρτέμιδος, ἀλλαχῆ δὲ καὶ Ἀπόλλωνος, γινόμενον θάναλον· ὡς τῆ τοιέτε αἴφνης ἐπισυμβαίνονλος. *Eustath.*

Ὅτι δὴ οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδος ἐδοκεῖν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχῆ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.* ad Il. T.

Φθίνθσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεόσῃ·
Σὸν δ' ὄπω τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας ἐΐσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει 70
Ἀγρῷ, ἠδὲ πόλινδε κατέρχεται· ἠδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἶται·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη, 75
Πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· μεγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον· 80
Οὔτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
Οὔτέ τις ἦν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλισα
Τηκεδόνι συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμὸν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. 86

V. 67. ἕκηλος] Videtur priùs oppetiisse *Anticlea*, quàm *Penelope* proci ambirent, *Ulyssis*que facultates diriperent. *Clark.*

V. 70.] Δοκεῖ δὲ ἀρχαῖον ἔθος εἶναι, εἰς δαῖτας δημοσίας προκαλεῖσθα τὲς βασιλεῖς τε καὶ δικαστάς. *Eustath.*

V. 72. ῥήγεα] Βαπτὰ περιστρώματα. *Schol.*—Stragulam vestem quæ injicitur, non substernitur, *Homerus* vocat ῥήγεα. *Casaubon* ad *Athenæum.*

Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἔγωγ᾽ ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καταθνειυίης·
Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ, 90
Ἔπτατ᾽· ἐμοὶ δ᾽ ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ᾽ ἃ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο; 95
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ᾽ ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν᾽, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
Ὦ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει· 100
Ἀλλ᾽ αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,

V. 89.] Ter conatus ibi collo dare brachia circum:
Ter frustrà comprensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.
Æn. ii. 792. vi. 700.

V. 90.] Æneas, Quo, deinde, ruis? quo proripis? inquit:
Quem fugis? aut quis te nostris amplexibus arcet?
Æn. v. 741.

——————————Da jungere dextram,
Da, Genitor; teque aspectu ne subtrahe nostro.
Æn. vi. 697.

V. 94.] Pluralis numerus bis jungitur hîc Duali. φίλας χεῖρε, et βαλόντε ἀμφοτέρω τεταρπώμεσθα. Omne Duale est necessariò Plurale; quanquam non item contrà omne Plurale Duali jungi possit. *Clark.* ad Il. α. 566.

Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός·
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται· 105
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιταίεο, ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 110
Πῶς ἔτλης ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίεσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ἀλλ' ἄγε μοι τῇ παιδὸς ἀγαυῇ μῦθον ἔνισπε,
Ἦ ἔπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἠὲ καὶ ἠχί;
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι. 115
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔτι πέπυσμαι·
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις.
Ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βελὰς, 120
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ ἠχ' ἡμάρτανε μύθων·
Αὐτάρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρναίμεθ' Ἀχαιοὶ,
Οὔποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, ἠδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὂν μένος ἠδενι εἴκων.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς, 125

V. 106. λιταίεο] Προθυμῆ, ἐπείγε. *Schol.*

V. 106 et 107.] Καὶ γὰρ τῆτο χαριέντως Ὅμηρος εἰς τὴν νεκυίαν εἶπεν, ὡς γυναικὸς ἀκρόασιν ᾖσαν· διὰ δὴ τὸ μυθῶδες. *Plutarch.* de aud. Poët.

V. 125. κατεβαίνομεν] Ἐν τῷ καταβαίνομεν τὸ μέγεθος τῆ ἵππε ἐμφαίνει. *Dionys. Halicarn.*

Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστε·
Κεῖνον δ' ἔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν, 130
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, ἔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, 135
Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαιεν.
Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων 140
Ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη·
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ· 145
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

V. 138. Ἀσφοδελὸν] Ἀσφόδελος μὲν προπαροξυτόνως, τὸ φυτὸν, κατὰ Ἐρέννιον Φίλωνα· ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτῆ τόπος. *Eustath.*

V. 146. Παῖδες δὲ Τρώων] Multò minore invidiâ ad Trojanos refertur hoc judicium, quàm ad Græcorum duces et proceres, uti apud recentiores. *Clark.* Φυλαττόμενος ὁ Ἀγαμέμνων τὸ δόξαι πατέρῳ χαρίσασθαι τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητέντων, αἰχμαλώτες τῶν Τρώων ἀγαγὼν, ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρε αὐτῶν οἱ Τρῶες μᾶλλον

Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾷν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα καλέσχεν,
Αἴανθ', ὅς περι μὲν εἶδος, περι δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. 150
Τὸν μέν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν.
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, ἐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλε, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι.
Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ 155
Ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· ἐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν κρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκέσῃς 160
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' ἐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων καταλεθνειώτων.

ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσέα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ ἐκεῖνον εἶναι τὸν ἄριστον κρίναντες, τὸν πλεῖστον λυπήσαντα τὰς ἐχθρὰς, ἔδοσαν εὐθὺς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα. *Schol.*

Ibid. Πάλλας Ἀθήνη] Τετέσι φρόνησις· καθ' ἣν καὶ περιεγένετο τῶ ἀνδρείῳ Αἴαντος ὁ συνετὸς Ὀδυσσεὺς, καὶ διὰ τῶτο τῇ Ἀθηνᾷ φίλτατος. *Eustath.*

V. 162.] Illa solo fixos oculos aversa tenebat :—
Tandem proripuit sese, atque inimica refugit
In nemus umbriferum. *Æn.* vi. 469, et 472.

Καὶ φωνῆς δίχα θαυμάζεταί ποτε ψιλὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ ἔννοια, δι' αὐτὸ τὸ μεγαλόφρον· ὡς τῶ Αἴαντος ἐν νεκυίᾳ σιωπὴ, μέγα καὶ πάντος ὑψηλότερον λόγε. *Longin.* de Sublim. sect. ix.

Καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί πε σιγῆς βάρος. *Soph. Antig.* v. 1270.

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα· 165
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες ὁ δ' ἐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρε Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάντα λον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
Ἑσάοτ' ἐν λιμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ. 171
Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' ἐκ εἶχεν ἐλέσθαι.

V. 164.] Necnon et Tityon, terræ omniparentis alumnum,
Cernere erat: per tota novem cui jugera corpus
Porrigitur; rostroque immanis vultur obunco
Immortale jecur tundens, fœcundaque pœnis
Viscera; rimaturque epulis, habitatque sub alto
Pectore: nec fibris requies datur ulla renatis.
Æn. vi. 595.

V. 165.] Ἐνταῦθα (ἐν τῷ Πανοπεῖ) ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ Τιτυῆ μνῆμά ἐστι, περίοδος μὲν τῆ χώματος τρίτον μάλιστά πε σταδίε. Τὸ δὲ ἔπος ἐστὶν ἐν Ὀδυσσείᾳ. Κείμενον ἐν δαπέδῳ κ. τ. λ. ἐκ ἐπὶ μεγέθει ποιεῖσθαι τῆ Τιτυοῦ φάσιν, ἀλλ' ἔνθα ὁ Τιτυὸς ἐτέθη, πλέθρα ἐννέα εἶναι τῷ χωρίῳ. *Paus.* lib. x. cap. 4.

V. 167. Δέρτρον ἔσω δύνοντες] *Barnesius* aliique vertunt, "*Rostrum intromittentes.*" Aliter *Scholiastes* interpretatur, ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελὴν, *subeuntes et fodicantes.* Post quem observat *Duportus* ad *Theophr.* "vox δύνειν nunquam transitivè sumitur à "Poetâ: neque unquam δύνειν dixit pro *demittere*, vel *immittere*, "vel *immergere;* sed pro *induere*, vel pro *subire*, vel *ingredi*, "intransitivè. Δέρτρον igitur erit, quod vultures subeunt et ingre-"diuntur, non solum illud quod rostris suis tundunt, et fodicant, et "dilaniant." *Prælect.* cap. iv.

V. 169. Πανοπῆος] Πανόπη, πόλις Φωκίδος. *Schol.*

V. 172. Στεῦτο] "Est in isto verbo (ut alibi pluribus) animi "gestientis et aliquid cupidè molientis, per externos gestus indi-

Ὀσσάκι γὰρ κύψειʼ ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
Τοσσάχʼ ὕδωρ ἀπολέσκετʼ ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταξήνασκε δὲ δαίμων. 175
Δένδρεα δʼ ὑψιπέτηλα κατακρῆθεν χέε καρπὸν,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τῶν ὁπότʼ ἰθύσειʼ ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι·
Τάσδʼ ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα. 180
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρʼ ἄλγεʼ ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
Ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλʼ ὅτε μελλοι
Ακρον ὑπερβαλέειν, τότʼ ἀποστρέψασκε κραταιΐς· 185

"cätio—Hoc igitur vult poëta, eam fuisse Tantali seu in pedes "erecti, sive alio quocunque gestu (ut de pugilibus olim loqui "soliti) προθολὴν, ut ardentissimam sitim præ se ferret." *Meric. Casaub.* de Hom. Edit. Diss. 1.

V. 174. Τοσσάχʼ ὕδωρ] Aquæ subitam absorptionem aptissimè depingit, et quasi ob oculos ponit, hic versus. *Clark.*

V. 175. Καταξήνασκε] Καταξήραινεν· ἄξη γὰρ, ἡ ξηρασία. *Schol.*

V. 184.] De summo hujus loci artificio, quo rem ipsam pulcherrimè depingit, et ob oculos ponit verborum sonus, rectè *Demetrius Phalereus*, sect. lxxii. et *Dionysius Halicarn.* xx. "Vocalium "concursus—cum accidit, hiat, et intersistit, et quasi laborat ora-"tio." *Quinct.* ix. 4. Sic apud *Virgilium* ingens nisus et molimen, vocalis longæ non elisæ hiatu, aptissimè depingitur:

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam. *Georg.* i. 281.

V. 185. Κραταιΐς] Γράφεται δὲ καὶ ἐν δυσὶ λέξεσι, "κραταιʼ ἴς," ἤγεν, ἡ κραταία ἰσχὺς τοῦ λίθου. *Eustath.* et *Schol.* itidem.

Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
Αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ' ἱδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι 190
Τέρπεται ἐν θαλίης, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς,
Πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν, 195
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ,

V. 186.] ——————adverso nixantem trudere monte
Saxum: quod tamen à summo jam vertice rursum
Volvitur, et plani raptim petit æquora campi.
Lucret. iii. 1013.

Porrò notandum et hîc, quàm pulchrè, et artificiosè, lapidis, pondere suo de monte devoluti, impetum depingit versus iste, pedibus dactylicis totus incedens. *Clark.*

V. 188. Κονίη] *Mericus Casaubonus* vocem κονίη interpretatur Lixivium; "Sudorem multo labore comparatum, et omnibus mem-"bris, capite præcipuè manantem, Lixivio comparari quis non "amplectatur?" *Dissert.* i. Nescio tamen annon simpliciùs hîc intelligas vaporem, pulveri similem, ex capite exsurgentem. *Clark.*

V. 190.] *Spiritus* sive *anima* ad cœlum ascendere; *corpus* aut humo putrescere, aut igne comburi; *imago* seu simulachrum, quasi quoddam animæ nuper tenue operculum, ad inferos migrare, credebatur.

——————————Acherusia templa——

Quò neque permanent animæ, neque corpora nostra;
Sed quædam simulachra modis pallentia miris. *Lucret.* i. 221.

V. 197. Ἀορτὴρ] Ὁ τῇ τελαμῶνος κρεμαστὴρ, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται. *Schol.*

Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε. 200

ΟΔΥΣΣ. Μ. v. 166.

Σειρῆνες.

ΤΟ'ΦΡΑ δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
Νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ ἦρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων·
Ἀνσάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱσία μηρύσαντο, 5
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεσῆς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διαμήξας, χερσὶ σιθαρῇσι πιέζευν·
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἶς, 10
Ἠελίθ τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
Ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' ἤατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηῒ μ' ἔδησαν ὀμῷ χείράς τε, πόδας τε,
Ὀρθόν ἐν ἱσοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτῷ πείραθ' ἁνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς. 15

V. 3.] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τὲς ἀνέμες αὐτὰς θέλγειν ἔφη. *Schol.*
V. 11. Ὑπεριονίδαο] Vide Not. P. 1.

Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκοντες, τάσδ' ἐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Νῆα καταστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκέσῃς. 20
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηῒ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκεῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς·
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν. 25
Ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὡς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,

V. 19.] *Cicero* de Fin. *Lib.* v. § 18. locum hunc ita vertit:
O decus Argolicum! quin puppim flectis, Ulysses,
Auribus ut nostros possis agnoscere cantus:
Nam nemo hæc unquam est transvectus cærula cursu,
Quin priùs astiterit, vocum dulcedine captus;
Pòst variis avido satiatus pectore Musis,
Doctior ad patrias lapsus pervenerit oras.
Nos grave certamen belli, clademque tenemus,
Græcia quam Trojæ divino numine vexit;
Omniaque è latis rerum vestigia terris.

V. 23. Πλείονα εἰδώς] "Neque enim vocum suavitate videntur, "aut novitate quâdam et varietate cantandi, revocare eos solitæ, "qui prætervehebantur; sed quia multa se scire profitebantur, ut "homines ad earum saxa discendi cupiditate adhærescerent.—Vidit "*Homerus* probari fabulam non posse, si cantiunculis tantus vir "irretitus teneretur. Scientiam pollicentur, quam non erat mirum, "scientiæ cupido patriâ esse cariorem." *Cicero in loc. sup. citato.*

Ὀφρύσι νευσάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
Αὐτίκα δ' ἀνσάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε, 30
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πιέζευν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασαν, ἐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθογγῆς Σειρήνων ἠκόομεν, ἐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἑτάροι, ἑταῖροι,
Ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ'· ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

ΟΔΥΣΣ. Τ. v. 51.

Πηνελόπη διαλέγεται Ὀδυσσεῖ ἔτι ἀγνώστῳ.

Ἀυτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνησήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε, 5
Ἦλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησα·
Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε. 10
Ὣς φάτο· τῆς δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεὲς, ἔτι με λήθεις

Ἔρδεσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
Πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς, 15
Ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακέσῃ 20
Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως καλέθηκε φέρεσα
Δίφρον ἐΰξεσον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια· 25
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ γύναι, ἐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος ἐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει· 30
Ὥς τε τεῦ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῖς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,

V. 14. ἀναμάξεις] Πάντως ἑαυτῇ προσρίψεις· ἢ ἀναλήψεις. *Schol.* Similiter *Eustath.* Τὸ δὲ ἀναμάξεις, ἀντὶ τοῦ προσρίψεις· σαφέστερον δὲ, ἀντὶ τοῦ προσκολληθῆναι ποιήσεις αὐτῇ τῇ σῇ κεφαλῇ. Eodem modo explicat *Domina Dacier.* Poëta autem (ut opinor) hâc phrasi idem simpliciter denotare vult, ac infra x. 217.—σῷ δ' αὐτῷ κράατι τίσεις. Occurrit porrò eadem phrasis apud *Herodotum:* Τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγὼ τε ἔπρηξα, καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω. *Clark.*

V. 17. πυκινῶς] Ἀντὶ τοῦ πάνυ. *Schol.*

Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρὲς, καὶ κριθὰς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθὺς,
Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῆ. 36
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύκονος· ἠδέ τί με χρὴ 40
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
Ἕσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
Μή τίς μοι δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή.
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια· 45
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς·
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτω· 50
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων·
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

V. 35.] Quamvis *Piscium* copia hîc inter populi felicis et opulenti bona numeretur, nusquam tamen apud *Poëtam* eos ad edendum appositos memorari observat *Athenæus*.

V. 36. εὐηγεσίης] Τῆς εὐδαιμονίας· τῆς εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι. *Schol.*—ἀρετῶσι] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγουσιν. *Schol.*

V. 44. δακρυπλώειν] Δακρύων πληθύνειν. *Schol.*

V. 49. ἀμφιπολεύοι] Τοῦ ἐμοῦ βίου προνοοῖτο. *Schol.*

Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
Οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. 55
Τῷ ὅτε ξείνων ἐμπάζομαι, ὅθ' ἱκέτάων,
Οὔτέ τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσα, φίλον καταλήκομαι ἦτορ·
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί. 60
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, [σεύς·
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τον ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης 65
Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι 70
Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,

V. 69.] Creta Jovis magni medio jacet insula ponto. *Æn.* iii. 104.

V. 72. Ἄλλη δ' ἄλλων] Προῳκονόμησεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ, διὰ τὸ μὴ χρήσασθαι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν. *Schol.* Sed hoc longiùs petitum. *Clark.*

Ἀχαιοὶ] Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Ταλθύβιος ἐκ Μυκηνῶν ἤγαγεν ἀποικίαν. *Schol.*

V. 73. Ἐτεόκρητες] Οἱ αὐτοχθόνες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰθαγενεῖς. *Schol.* Κύδωνες] *Strabo* et hos *Cretæ* indigenas fuisse arbitratur. Τοὺς μὲν οὖν Ἐτεοκρῆτας καὶ τοὺς Κυδῶνας αὐτόχθονας ὑπάρξαι εἰκός· τοὺς δὲ λοιποὺς, ἐπήλυδας. *Clark.*

Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τε Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστὴς, 76
Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα·
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
Ἰέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν. 80
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βοῦς ἱερεύσασθαι· ἵνα πλησαίατο θυμόν. 85
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς·

V. 74. τριχάϊκες] Τριχῇ διαιρεθέντες· οἱ μὲν γὰρ Εὔβοιαν καλῴκησαν· οἱ δὲ Πελοπόννησον· οἱ δὲ Κρήτην· Alii autem (uti et notat *Scholiastes)* vocem τριχάϊκες, aliter accipiunt. Ἐκ δὲ τοῦ κορυθάϊκι, λύσεις τὸ, Δωριέες τε τριχάϊκες· οἱ συνεχῶς τὰς τρίχας διὰ τὸ δρασικὸν κινοῦντες, καρηκομόωντες εἴρηνται. *Porphyr. Quæstion. Homeric.* 3. *ipso fine. Clark.*

V. 76. Ἐννέωρος] Οἱ μὲν, ὅτι διὰ ἐννέα ἐτῶν τῷ πατρὶ συνιὼν Διΐ, παρ' αὐτοῦ ἐμάνθανεν, ἅτινα εἴη δίκαια· οἱ δὲ, ὅτι ἐνναετὴς ὢν βασιλεύειν ἤρξατο· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν, ὁμιλητὴς γενόμενος τοῦ Διός. —φασὶ δὲ ἕτεροι ὡς ταῖς τῶν βασιλέων γνώμαις ἐ ῥαδίως πείθονται οἱ ὑποτεταγμένοι· ἀνιόντα ἓν αὐτὸν εἰς τὴν Ἴδην διὰ ἐνναετίας συνθεῖναι νόμους, καὶ φέροντα διαβεβαιοῦσθαι, ὡς ὑπὸ τοῦ Διὸς εἶεν δεδόμενοι. *Schol.*— *Plato* autem, in *Minoe*, vocem Ἐννέωρος exponit δι' ἐννάτου ἔτους, *nono quoque anno.*

V. 86. Ἴσκεν] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν, ἐκδέχονται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τοῦ, ἤϊσκεν, ὅ ἐστιν εἴκαζεν, ἀπεικονίζων πρὸς ἀλήθειαν. *Eustath. Strabo* hoc ad *Homeri* poësin in universum transfert. *Clark.*

Ὡς δὲ χιὼν καταλήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἣν τ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς πολαμοὶ πλήθουσι ῥέοντες· 90
Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσει κέρα ἔσασαν, ἠὲ σίδηρος
Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν. 95

V. 87, 88, 90, 91. Τήκετο—κατατήκετ'—τηκομένης—τήκετο] De hujusmodi vocis unius repetitione, *Hermogenes*. Ταυτότητι ὀνομάτων χρησόμεθα—ὅταν τὸ πράγματος ἓν ὄνομα ᾖ τὸ ἔναργέστατον· τότε γὰρ οὐ δεῖ χορηγίαν ζητεῖν τὴν ἀφανίζουσαν τὴν ἐνάργειαν τοῦ πράγματος.—Hoc loco citato addit. Οὔτε τὸ λείβεται, ἔτε τὸ χεῖται, ἔτε τὸ λύεται, ἔτως ἁρμόζει, ὡς τὸ τήκεται. Ὄψις γάρ ἐστι χιόνος ἀναλισκομένης ἡ τηκεδών. *Clark.*

ΟΔΥΣΣ. Ψ. v. 205.

Ἀναγνωρίζεται ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τῆς γυναικός.

Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γήθεα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσης, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας

V. 2.] Cùm Penelope Ulyssem redîisse nondum crederet, ille, adhuc ei incognitus, quædam de nuptialis thalami situ memoravit: quæ, cùm nemini præter ipsam ac virum essent nota, satìs certo ei erant indicio, Ulyssem re verâ jam adesse, qui ista cognosceret ac diceret.

Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Κλαῖεν ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν. 5
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύμαϊ πηγῷ·
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἅλμη· 10
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότηϊα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ.
Δειρῆς δ' ἅπω πάμπαν ἀφίεϊο πήχεε λευκώ.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 15
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ἐδ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵ τ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.

V. 10. τέτροφεν] Πέπηγεν. *Schol.*

V. 16. περάτῃ] Ἤδη πρὸς τῷ πέρατι καὶ τῷ τέλει ἐόσαν. *Schol.* *Eustathius* aliter. Δηλοῖ ἡ λέξις τὸ πέρας τοῦ Ὠκεανοῦ νῦν, ἐ τὸ ἀνατολικὸν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ δυτικόν· δι' ἐ ἔμελλεν ἡ Νὺξ δῆθεν σωματικῶς κατελθεῖν, ὡς ἂν ἑτέρωθεν ἀνέλθῃ ἡ Ἠώς.

V. 19.] *Lycophron* unicum dat *Auroræ* equum, nempe *Pegasum*. *Barnes.*

ΟΔΥΣΣ. Ω. v. 225.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτῆ πατέρα Λαέρτην.

Τὸν δ' οἷον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕσο χιτῶνα,
Ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων·
Χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν 5
Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τὸν δ' ὡς ἓν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 10
Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

V. 2. Λιστρεύοντα] Περιξύοντα καὶ περισκάπτοντα. *Schol.* Et *Eustathius.* Λιστρεύειν δὲ (inquit) τὸ περιξύειν, παρὰ τὸ Λίστρον ὅ ἐστι ξύστρον. Αὐτὸ δὲ τὸ, Λιστρεύειν φυτὸν, ὅμοιόν ἐστι τῷ, φυτὸν ἀμφιλαχαίνειν, infra v. 17.

V. 4. γραπτῦς] Τὰς τῶν ἀκανθωδῶν φυτῶν καταπεριξύσεις καὶ ἀμυχάς. *Schol.* Nam et γράφειν de laceratione carnis et vulneribus dicitur. Il. p. 599.

———γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμή.———*Ernest.*

Πρῶτον κερϊομίοις ἐπέεσσιν ϖειρηθῆναι. 15
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτȣ̃ δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἦτοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυϊὸν ἀμφελάχαινε·
Τὸν δὲ ϖαρισάμενος ϖροσεφώνεε φαίδιμος ὑιός·
Ὦ γέρον, εἴπ' ἄγε μοι, καὶ ἀτρεκέως καϊάλεξον,
Τεῦ δμὼς εἶς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχαϊον ἀμφιπολεύεις; 20
Καί μοι τȣ̃τ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμȣ̃λήμενος ἐνθάδ' ἰόνϊι,
Οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ ȣ̃ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακȣ̃σαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον 25
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπȣ ζώει τε καὶ ἐσὶ,
Ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
Εὔχεϊο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρϊην Ἀρκεισιάδην ϖαϊέρ' ἔμμεναι αὐτȣ̃.
Τὸν δ' ἠμείȣϊ' ἔπειϊα ϖαϊὴρ καϊὰ δάκρυον εἴȣων· 30
Ξεῖν', ἤτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καϊάλεξον,
Πόσον δὴ ἔτος ἐσὶν ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον,
Σὸν ξεῖνον δύσηνον, ἐμὸν ϖαῖδ', εἴ ϖοτ' ἔην γε,

V. 15. κερϊομίοις] Ἔνθα καὶ σημείωσαι τὸ κερϊομεῦν, ȣ̃ τραχύτηϊα ἔχον ὑȣ̃ρισικὴν, ἢ ὀνειδισικὴν, ἀλλ' εἰσήγησιν φόȣ ψευδȣ̃ς. *Eustath.* ad *Iliad.* ώ. 649.

V. 34. Εἴ ϖοτ' ἔην γε] "Si quidem id meminisse fas est." *Eustath.* ad *Iliad.* γ'. 180. τὸ δὲ, εἴ ϖοτ' ἔην γε, ϖραΰνει τὸν ἐπὶ τῇ μνείᾳ τȣ̃ ἀνδρὸς λυπȣ̃μενον ἴσως κατ' αὐτῆς· οἱονεὶ λέγȣσα, ὡς ȣ̃ νῦν ἐσιν, ἀλλά ϖοϊε ἦν. *Clark.* Est formula luctûs et desiderii exprimendi: "Si tamen fuit." *Ernest.*

Δύσμορον ; ὅν ῥα, τῆλε φίλων καὶ ῥαλρίδος αἴης, 35
Ἠέ ῥᾶ ἐν ῥόνλῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσα
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ᾽· ἐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε ῥερισείλασα, ῥατήρ θ᾽, οἵ μιν τεκόμεσθα·
Οὐδ᾽ ἄλοχος ῥολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ᾽ ἐν λεχέεσσι φίλον ῥόσιν, ὡς ἐπέοικεν, 40
Ὀφθαλμὲς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐςὶ θανόνλων.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος ῥροσέφη ῥολύμηλις Ὀδυσσεύς.
Νῦν μὲν Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ ῥέμπλον ἔτος ἐςὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε ῥάτρης·
Χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ᾽ ἔτι νῶϊν ἐώλπει 45
Μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ᾽ ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφολέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύαλο κακκεφαλῆς ῥολιῆς, ἀδινὸν ςεναχίζων.
Τῷ δ᾽ ὠρίνελο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη 50
Δριμὺ μένος ῥρὔτυψε, φίλον ῥατέρ᾽ εἰσορόωνλι·

V. 35.] Heu ! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces ; nec te tua funera mater
Produxi, pressive oculos.—*Æn.* ix. 485.

V. 36.]————————aut gurgite mersum
Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.
Æn. x. 559.

V. 38. ῥερισείλασα] Περικαλύψασα. *Schol.* Verbum proprium de mortuis. Vide *Cuper.* Obs. II. 9. qui hoc benè illustrat. *Ernest.*

V. 49.] Canitiem immundo deformat pulvere, et ambas
Ad cœlum tendit palmas.—*Æn.* x. 844.

V. 50. Ἀνὰ ῥῖνας] Ὁ δὴ ῥροπάσχει, ὡς τὰ ῥολλὰ, ὁ μέλλων δακρύειν. *Eustath.*

Κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ με-
ταλλᾶς·
Ἤλυθον εἰκοσῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος· 55
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γένατα καὶ φιλον ἦτορ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ προτί οἱ
Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

V. 55. ἴσχεο] Ἴσχεο per συνίζησιν metiendum δισυλλάβως, quasi σχεν scriberetur. *Barnes.*

ΗΣΙΟΔΟΥ.

Ἐκ τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

ΜΟΥΣΑ΄ΩΝ Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ᾽ ἀείδειν,
Αἵθ᾽ Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ᾽ ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο, 5
Ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χορὸς ἐνεποιήσαντο
Καλὸς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῷ,
Ἐννύχιαι ᾖειν, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι, 10
Ὑμνεῦσαι Δία τ᾽ αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κόρην τ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ᾽ Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

V. 3. *ἰοειδέα*] Non ignoro *ἰοειδὲς* sæpè esse *μέλαν*, *violarum instar nigricans*—Sed in fonte laudaveris potiùs *liquidas* et *argento puriores* aquas, quàm *nigras*, *turbidas*, *limosas*. Hinc adducor facile, ut veterum Magistrorum sententiam amplectar, qui *κρήνην ἰοειδέα* docent esse *ἰοῖς*, hoc est, *ἄνθεσι περιπεφραγμένην*, *ἀνθώδη*, *floribus cinctum fontem*, in agro floreo situm. *Etymol. Mag.* *ἴον ὄνομα βοτάνης τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. Καὶ Ἡσίοδος, Περὶ κρήνην, ἰοειδέα, ἀντὶ τοῦ ἀνθώδη.* *Grævius.*

Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠώ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Λήτω τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν· 20
Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν
Μῶσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· 25
ΠΟΙΜΕΝΕΣ ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον, 30
Δρέψασθαι, θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὡς κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.

V. 16.] Ἑλικοβλέφαροι et ἑλικώπιδες puellæ Græcis dicuntur, quæ sunt *mobili oculorum petulantiâ*—Aliter plerique sentiunt, et exponunt; *nigros* oculos habentes. *Græv. arcuatis superciliis. Guietus.*

V. 26. κάκ' ἐλέγχεα] Gratulatur sibi Poëta, quòd, cùm Musæ ipsum primùm alloquerentur, conviciis usæ sint, quod est primævæ simplicitatis. *Clericus.*

Ibid. γαστέρες οἶον] Τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι· ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ. *Hesych.*

Ἐκ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ. v. 720.

Τάρταρος.

Τὸ΄Ν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο, 5
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας, τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κότυός τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 10
Ἐνθάδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·
Χάσμα μέχ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 15
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο·

V. 2. Αὐτὰρ ὕπερθεν] *Tartara* non intra terram esse putabant (sc. *Veteres)*, sed inferiora in tenebricosis spatiis, quæ terræ subjecta esse existimabant; cùm nescirent terram esse rotundam, et vicibus Soli sua Hemisphæria ostendere. *Cleric.*

V. 14.] Pulcherrimam illam ideam Satanæ per Chaos iter facientis abhinc videtur traxisse *Miltonus. Parad. amiss.* ii. 930. *Robins.*

V. 16.] *Guietus* ita legi hunc versum malit,

Οὖδας ἵκοι', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιο.

Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει ϖροθύελλα ϑυέλλῃ,
Ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι ϑεοῖσι
Τῆϑο τέρας· καὶ νυκϊὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕϛηκεν νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι. 20
Τῶν ϖρόσθ' Ἰαπεϊοῖο ϖάϊς ἔχεϊ' ἠρανὸν εὐρὺν,
Ἐϛηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀϛεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἆσσον ἰῆϑαι
Ἀλλήλας ϖροσέειπον ἀμειϑόμεναι μέγαν ἠδὸν
Χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καϊαϑήσεϊαι, ἡ δὲ ϑύραζεν 25
Ἔρχεϊαι, ἠδέ ϖοτ' ἀμφοϊέρας δόμος ἐνϊὸς ἐέργει·
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκϊοσθεν ἐῆϑα
Γαῖαν ἐπιϛρέφεϊαι, ἡ δ' αὖ δόμϑ ἐνϊὸς ἐῆϑα
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδῆ, ἔς' ἂν ἵκηϊαι·
Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος ϖολυδερκὲς ἔχϑσα, 30
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνηϊον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκϊὸς ϖαῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχϑσιν,
Ὕπνος καὶ Θάναϊος, δεινοὶ ϑεοί· ἠδέ ϖοτ' αὐτὲς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεϊαι ἀκϊίνεσσιν, 35
Οὐρανὸν εἰσανιὼν, ἠδ' ἠρανόϑεν καϊαϑαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα ϑαλάσσης

V. 17. ϖροθύελλα] Meliùs divisìm ϖρὸ ϑυέλλῃ· φέροι ϖρὸ pro ϖρόφεροι. *Homer. Od.* Y. 64.

————ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα ϑύελλα
Οἴχοιτο ϖροφέρϑσα.————*Guiet.*

V. 23, *&c.*] Ex hoc *Miltonus* imaginem suam de nocte ac die, sese invicem in antro illo cœlesti excipientibus, duxisse videtur, init. lib. vi. *Parad. amiss.*

Ἥσυχος ἀνστρέφεται, καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι·
Τῷ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λαθῃσιν 40
Ἀνθρώπων, ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐκ τῆ Ἡσιόδε Εργ. καὶ Ἡμερ. v. 108.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνε ἦσαν, ὅτ' ἐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὡς δὲ θεοὶ ζώεσκον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες, 5
Νόσφιν ἄτερθε πόνων καὶ ὀϊζύος· ἐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα 10
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Οἱ μὲν δαίμονές εἰσι, Διὸς μεγάλε διὰ βουλὰς,
Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων· 15
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλειοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος, πολὺ χειρότερον, μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 20
Χρυσέῳ ἅτε φυὴν ἐναλίγκιον, ἅτε νόημα·
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες 25
Ἀφραδίαις. Ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολώμενος ὅνεκα τιμὰς 30
Οὐκ ἐδίδου μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,

V. 18. Πλειοδόται] Πλειοδόται dicuntur οἱ τῆς γεωργίας ἐπιστάται. Apparent in *Hesiodo* passim veteris simplicitatis vestigia, in verbis non minus quàm in rebus. Est enim propriè πλοῦτος ἡ ἐπικαρπία, *seminum in terrâ absconditorum felix ubertas. Hesychius:* Πλοῦτος, ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία, καὶ ἡ πανσπερμία, sicut apud Latinos *Opes. Ops* enim *Terra mater* est. *Græv.*

Ibid. βασιλήϊον] Cur Dæmonibus tribuatur regius honor, hanc rationem affert *Plutarchus* in libro de defectu oraculorum, quia βασιλικὸν τὸ εὖ ποιεῖν. *Græv.*

V. 22.] Poëta maternam educationem depravationi hujus sæculi ascribit, ex quo appareat longè deteriorem esse hanc γενεὰν priore aureâ, quia pueri diu in Gynæceis latitent, et in sinu matrum adolescant; quâ muliebri educatione redderentur molles, imperiti, effœminati. Inde ait pueros evadere μάλα νηπίους, *valde rudes.* Quo nomine *Plato* quoque educationem filiorum Regum Persidos reprehendit. *Græv.*

Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι· ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων 35
Χαλκεῖον ποίησ', ἐκ ἀργυρῷ ἐδὲν ὁμοῖον,
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον, οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε φονόεντα, καὶ ὕβριες· ἐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι 40
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' ἐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῆ Αἴδαο, 45
Νώνυμνοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλης περ ἐόντας
Εἷλε μέλας· λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῆτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον, 50
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

V. 37. Ἐκ μελιᾶν] Eademne generatio et ænea fuit et fraxinea? Punctis paululum mutatis, verus loci sensus erui potest. Ἐκ μελιᾶν δεινόν τε καὶ ὄβριμον, *hastis terribile et validum. Theobaldus.*

V. 45.] Κρυερὸς ferè explicatur *frigidus*, minùs rectè: Κρυερὸν enim φρικτὸν, μισητὸν, ἀναιδὲς, φοβερὸν, ἐλέεινον, οἰκτρὸν, δεινὸν, χαλεπὸν, πονηρὸν, κακὸν, δύσχερες. *Hesych.* Sic et passim apud *Homerum* et *Hesiodum* κρυόεις. *Græv.*

V. 46. Νώνυμνοι] Sic rectè *Brunckius.* Perperam in libris νώνυμοι, tanquam si media hujus vocis syllaba produci posset.

Καὶ τὸς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
Τὸς μὲν ἐφ' ἑπλαπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
Ὤλεσε μαρναμένος μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο· 55
Τὸς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Ἐς Τροίην ἀγαγὼν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο·
Ἔνθ' ἤτοι τὸς μὲν θανάτος τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βιοτὸν καὶ ἤθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης καλένασσε παλὴρ ἐς πείραλα γαίης. 60
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν, ἀκηδέα θυμὸν ἔχονλες,
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς ἔτεος θάλλονλα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπλοισι μελεῖναι 65
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειλα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐςὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονλαι καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκλωρ,
Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

V. 55. μήλων] Μῆλα hîc dicuntur metonymicè omnis generis divitiæ ; quia divitiæ antiquissimis temporibus in pecudibus præsertim sitæ sunt. *Cleric.*

V. 59. Ἤθεα] Lucretius *quietes* vocat ἤθεα. *Scalig.*

V. 66.] Optat Poëta ἢ πρόσθε θανεῖν, quàm quinta ætas ingruerit, ἢ ἔπειλα γενέσθαι, quùm meliora scilicet tempora reflorescerent : Persuasum enim habebant Poëtæ et plerique Philosophi, præcipuè Platonici, exactâ hâc miserâ ætate παλιγγενεσίαν futuram, omniaque tum reditura in suos ortus et pristinam felicitatem. *Græv.*

V. 68.] Ex plurimis scriptorum locis docet *Grævius*, hoc futurum παύσονλαι, et sequentia, δώσουσι, μεμίξελαι, ἔσσελαι, ἀτιμήσουσι, κ. τ. λ. pro præsentibus frequentativis habenda esse : ἀτιμήσουσι, ἀτιμᾶν φιλοῦσι, itemque in cæteris.

Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσι. 70
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ. 75
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας,
Χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς 80
Οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν,
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὀμαρτήσει συγερώπης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν, 86

V. 72.] Γεινόμενοι sunt τεχθέντες. Sic autem verte : *Quum vix nati canescant*, hoc est, senescant quum vix lucem aspexerunt. Hinc paulò post αἶψα γηράσκοντας τοκῆας appellat. *Græv.*

V. 73. Ὁμοίιος] Glossæ MS Vossii, ὁμοίιος, ὁμογνώμων. Græci magistri, ὁμοίιος, ὁμονοητικὸς, σύμφωνος. *Græv.*

V. 77. Χειροδίκαι] Observârunt jam olim veteres commentatores in *Homero* et *Hesiodo* πάθος quoddam in compositis quibusdam ἀντικείμενον· quod directè cum simplicibus pugnat. Sic μέγας θυμὸς, τὸ πολὺ τοῦ χόλου· cùm μεγάθυμος sit ὁ μεγαλόφρων in virtutibus, καὶ μεγαλόψυχος. Sic ὁ δίκην ἐν χερσὶν ἔχων est ὁ δίκαιος· χειροδίκης ὁ ἀδίκος. *Heinsius.*

V. 79.] Ὕβριν pro ὑβριστὴν vel ὑβρίζοντα, abstractum pro concreto : figura orationis apud veteres vulgatissima.

Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, κακῷ δ' ὀκ ἔσσεται ἀλκή.

Ἐκ τῆς Ἀσπίδος Ἡρακλέους. v. 191.

Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσαν ἵπποι
Χρύσεοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος ἥλιος Ἄρης,
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωὸς ἐναρίζων,
Δίφρῳ ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε 5
Ἕσαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ Διὸς ζυγάτηρ Ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσέην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν. 10
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός. Ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζέ τι Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς

V. 87. φῦλον ἴτην] Sic in cod. ut apud veterem *Sophoclis Scholiastam*, qui hos versus laudat ad *Œd. Col.* 1670. *Brunck.—Robinsonus* et *Loesnerus* ediderunt φῦλ' ἴτην minùs rectè.

V. 7. Ἀγελείη] Cave vertas, *prædatrix Tritogenia*, cum interpretibus. Retinendum Græcum epitheton *Agelea*, quâ significatur bellicosa Minerva. *Suidas*, Ἀγελείη ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν, τουτέστι, στρατιωτική. *Græv.*

V. 8.] Μάχην κορύσσειν est *accendere prælium*. Sic alibi apud *Hesiodum*, et *Pindarum*, *Isthm.* viii. Κορύσσειν sæpe generaliter est *augere*. *Hesych.* Κορύσσειν, αὔξειν. *Græv.*

V. 9. χρυσέην] Ita rectè *Guietus*: χρυσείην metrum respuit.

Χρυσείῃ φόρμιγγι· Θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος.
Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐσεφάνωτο
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. Θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς 15
Μῆσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἁμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθε κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτῆ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες· 20
Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες. Αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἧστο ἀνὴρ, ἁλιεὺς δεδοκημένος, εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποῤῥίψοντι ἐοικώς.
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες·
Τοὶ μὲν, ἀπὸ σφετέρης πόλιος, σφετέρων τε τοκήων 25
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ, πραθέειν μεμαῶτες.
Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
Μάρναν θ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειὰς,
Ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτῆ Ἡφαίστοιο. 30

V. 13. ἄγνυτ'] Hanc elegantem *D. Heinsii* emendationem jam admiserunt et *Robinsonus* et *Loesnerus;* (olim legebatur penè nullo sensu, ἀγνὸς Ὄλυμπος·) quam emendationem exemplis fulcit *Grævius.* *Polyb.* xv. κατεῤῥήγνυτο πας ὁ τόπος τῇ κρότῃ καὶ τῆς κραυγῆς. Ipse *Hesiodus*————περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.

Sic *rumpo* apud Latinos—

Et cantu querulæ *rumpent* arbusta cicadæ. *Georg.* ii. 328.

V. 15.] Mavult *Grævius* hunc locum ita distingui.

Ἀθανάτων· ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς·

neque verò δὲ quartum in sententiâ locum satis eleganter habet.

Ἄνδρες δ', οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. Αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας, 35
Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπληστοί τε,
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν· Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
Αἵματος ἀνδρομέβ, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω.
Ἄψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰέσαι, 40
Αἵματι μυδάλεαι. Παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. Τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρβ ἐπ' ἀπήνης
Ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει. 45
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
Χερσὶν ἐνὶ δμώων. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον· Οἱ δ' ἀρότῆρες
Ἤρεικον χθόνα δίαν· ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
Ἐσάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον. Οἵγε μὲν ἦμων 50
Αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,

V. 44. Ἐϋσσώτρβ ἐπ' ἀπήνης] Ex more Græcorum, qui sponsas sellis insidentes in currus imponebant, quibus ex parentum ædibus in mariti vehebantur. *Suid.* in ζεῦγος. *Græv.*

V. 51. Κορωνιόωντα] Quidam legunt κορυνιόεντα ex antiquis libris. Quod est, *fastigata, capitata*, à κορύνη, *virga capitata.* Κορωνιόεντα retinent MSS. et editt. antiquæ, idque est à κορώνη· quod inter alia notat quoque omne curvum, inflexum, ut solent flecti aristæ cùm maturuerunt, grandia ferentes grana. *Græv.*

Βριθόμενα ϛαχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκλήν.
Οἱ δ' ἂρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν·
Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχονϛες·
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρȣς ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων 55
Λευκȣὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
Βριθομένων φύλλοισι, καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσι.
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον ϖόνον· ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον· ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεȣαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππȣς, 60
Ῥύτα χαλαίνονϛες· τὰ δ' ἐπικροϛέονϛα ϖέτονϛο
Ἅρμαϛα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ ϖλῆμναι μέγ' ἀΰτευν.
Τοῖσι δὲ καὶ ϖρȣκείϛο μέγας τρίπος ἐνϛὸς ἀγῶνος,
Χρύσειος, κλυϛὰ ἔργα ϖερίφρονος Ἡφαίϛοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς ϖλήθονϛι ἐοικὼς· 65
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος ϖολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον· οἵ ῥά γε ϖολλοὶ
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· ϖὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέονϛο,
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκϛύπῳ, ȣἕ διὰ βȣλὰς

V. 53. ἔπιπλον ἀλωήν] *Aream implebant. Guietus* mavult ἔπιμπλον. *Loesner.* et *Robinson.* ediderunt ἔπιτνον ἀλωῇ· *projiciebant*, sc. manipulos, *in aream.—Hesych.* ϖιτνεῖ, ἐκπίπτει, ἐκτείνει. quam lectionem præferre videtur *Grævius.*

V. 55. ὑπὸ] Ἀπὸ pro ὑπὸ scribendum videtur. *Guiet.*

V. 61. ἐπικροϛέονϛα] Ita legimus secundum *Grævium*, qui hanc vocem pro ἐπικρατέονϛα inserendam censuit.

V. 63. ἐντὸς ἀγῶνος] *In stadio, circo.* Αγὼν est *locus certaminis, stadium, hippodromus. Hesych.* ἀγὼν ὀξύτονον, ϛάδιον, ἄθροισμα. Idem ἀγὼν ὁ τόπος, ἔνθα ἀθροίζονϛαι οἱ ἀγωνιϛαί. *Græv.*

Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε. 70
Ἀρσαμένος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Πάλλεν ἐπικραταιέως· ἐπὶ δ' ἱππείῃ θόρε δίφρῳ,
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κῆφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
Δίφρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα. 75

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΥΡΣΙΣ, ἢ ΩΙΔΗ.

Εἰδύλλιον ά.

Theocritus, sive Syracusanus, sive Coüs, certè Syracusis versatus est. Floruit sub Ptolemæo Philadelpho; æqualis ipse Arati et Callimachi, circiter Olymp. 130, *ante Christum ann.* 260.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ τῆ Πρώτη Εἰδυλλίη.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν, καὶ Αἴπολος. Ὁ δὲ Θύρσις βουκολικῶς ᾄδει τὸν ὑπ' ἔρωτος πονούμενον καὶ ἀποθνήσκοντα Δάφνιδα· καὶ ἀντὶ τούτου αἶγα ἓς τρὶς ἀμέλξαι, καὶ καλὸν κισσύβιον παρὰ τῆ Αἰπόλη γέρας λαμβάνει.

ΘΥΡΣΙΣ ποιμὴν, καὶ ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἆδυ' τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,
Ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται· ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
Συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.

V. 3. Συρίσδες] Ἀντὶ τοῦ συρίζεις, Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων, τὰ εἰς ΕΙΣ λήγοντα, εἰς ΕΣ ποιοῦσι· τὸ Ι μόνον ἐκθλίβοντες· τὸ συρίζεις γὰρ συρίσδες γράφουσι· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ συρίζειν συρίσδεν· διαλύουσι δὲ τὸ Ζ, εἰς τὰ, ἐξ ὧν ἦν συγκείμενον, στοιχεῖα. *Schol.*

Ib. ἀποισῇ] Κομισῇ· ὡς τὸ λαψῇ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ· τοὺς γὰρ μέλλοντας περισπῶσιν οἱ Δωριεῖς, δεξῇ, λαψῇ, γραψῇ, καὶ τὰ ὅμοια. *Schol.*

Αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ·
Αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταῤῥεῖ 5
Ἁ χίμαρος· χιμάρῳδὲ καλὸν κρέας, ἔσε κ' ἀμέλξῃς.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον, ὦ ποιμὰν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχὲς
Τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
Αἴκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἴϊδα δῶρον ἄγωνται,
Ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας· αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ 10
Τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξῇ.

ΘΥΡΣΙΣ.

Λῇς, ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς, αἰπόλε, τᾷδε καθίξας,
Ὡς τὸ κάτανθες τῆτο γεώλοφον, ᾇ τε μυρῖκαι,
Συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις, ὦ ποιμὰν, τὸ μεσαμβρινὸν, ἃ θέμις ἄμμιν
Συρίσδεν· τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας 16
Τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται· ἐντί γε πικρὸς,
Καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.

V. 6. κρέας] Probatum à *D. Heinsio* et *Brunckio* recepi, pro κρῆς. *Valckenær.*

V. 7. καταχὲς] Ὑπηχὲν, καὶ ὑποῤῥοιζὲν ἐν τῷ καταφέρεσθαι. *Schol.*

V. 12. λῇς] Ἀντὶ τᾶ βέλει, καὶ θέλεις, ἀπὸ θέματος τᾶ λῶ, τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελὲς, ὃ πάντες θέλομεν. Τὸ δὲ καθίξας Δωρικὸν, τροπῇ τᾶ σ εἰς ξ· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας, τῆς ληγέσης εἰς ζ, διὰ τᾶ ξ, ἐκφέρεσιν. *Schol.*

V. 16. δεδοίκαμες] Legit δεδοίκομες *Heins.* recepit *Brunck.* probat *Valck.* Sic πεφύκω, δεδύκω, λελάθω, et similia Doribus notissima.

Ἀλλὰ (τὺ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες,
Καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μῶσας) 20
Δεῦρ', ὑπὸ τὰν πελέαν ἑσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
Καὶ τᾶν Κρανιάδαν καλεανλίον, ἃπερ ὁ Ἰῶκος
Τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες· αἱ δὲ κ' ἀείσῃς,
Ὡς ποκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἆσας ἐρίσδων,
Αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυμαλόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
Ἃ, δύ' ἔχοισ' ἐρίφως, πολαμέλξεται ἐς δύο πέλλας·
Καὶ βαθὺ κισσύβιον, κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ,
Ἀμφῶες, νεολευχὲς, ἔτι γλυφάνοιο πολόσδον.
Τῷ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς,
Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος· ἁ δὲ καλ' αὐτὸν 30
Καρπῷ ἕλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόενλι.
Ἐνλοσθεν δὲ γυνὰ, τὶ Ἰεῶν δαίδαλμα, τέτυκλαι,
Ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι· πὰρ δέ οἱ, ἄνδρες

V. 27. καρῷ] Puto intelligi artem illam, quam veteres κηρογραφίαν dicebant, valdè usitatam *Theocriti* tempore Ægyptiis et Siculis, cujus aliquoties *Athenæus* meminit. *Heins.*

V. 30. κεκονισμένος] Ὅμηρος μὲν Κονίην λέγει τὴν ἁπλῶς κόνιν· οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὴν τίτανον· ἐξ ἧς καὶ ἐλαιοκονία σύγκειται, καὶ ῥῆμα γίνεται—κονιῶ κονιάσω· ἐξ ἧ καὶ τοῖχος κεκονιαμένος. *Eustath.* in *Hom.* Il. Γ. p. 289. Κονίζειν est *pulverem adspergere*, Κονιὰν *calce illinere:* sed amplificatam verbi vim quomodocunque *adspergendi* voces adjectæ determinant: hoc in loco Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος est *hedera auri pigmento* velut *adsperso exornata. Valck.*

Ita verò hunc locum *Heynius* ad *Virg. Ecl.* iii. 39. explicat et illustrat. *Ambit oram vasis hedera* flore *helichryso* (de quo quomodo dubitare possunt, qui *Idyll.* ii. 78. legerant?) *vestita*, implicita: *hederæ autem racemuli*, corymbi diffusi hederâ, *fructu croceo*, seu baccis *ornati*, *volvuntur circa illum* (helichrysum), eum florem implicant.

Καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
Νεικείβσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' ἐ φρενὸς ἄπτεται αὐτὰς· 35
Ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα,
Ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
Δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
Τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται
Λεπρὰς, ἐφ' ᾗ σπεύδων, μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
Ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς. 41
Φαίης κεν γυίων νὶν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
Ὧδε οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
Καὶ πολιῷ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
Τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος, 45
Πυρναίαις σαφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἁλωά·
Τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
Ἥμενος· ἀμφὶ δέ μιν δύ' ἀλώπεκες· ἁ μὲν ἀν' ὄρχως
Φοιτῇ, σινομένα τὰν τρώξιμον· ἁ δ', ἐπὶ πήραν
Πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον ἐ πρὶν ἀνήσειν 50
Φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτισον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.

V. 36.] Τὸ μέν τοι, νοήσεως ἐστι· τὸ δὲ, ὁράσεως· ἀδύνατον γὰρ ὁμολογεμένως, ἐν γραφῇ κίνησιν εἶναι ζωτικὴν, ἀλλὰ τῶν γλυπτῶν εἰκόνων κατάλληλοι ἦσαν τοῖς λελεγμένοις. *Schol.*

Ib. Ἀλλ' ὅκα] Sic scribendum Dialectices evincit ratio, cujus auctoritas tanta esse debet, ut nec fidejussore *Heinsio* indigeat, qui jam sic emendaverat. *Brunck.* qui loca excitat, in quibus item occurrunt ὁτὲ μὲν et ἄλλοτε δέ. Vetus lectio erat Ἄλλοκα.

V. 38. κυλοιδιόωντες] Οἰδέντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ τὸς ὀφθαλμός· συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνέσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κοῖλα· ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ἔρωτα πάσχεσι. *Schol.*

V. 51. ἀκράτισον] *Scholiastes* explicat ἄγευστον. *Brunckius* τὸν μηδενὸς ἐγκρατῆ. *Toupius* legit ἀνάριστον vel potius ἄριστον.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ ἔτέ τι πήρας,
Οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
Πανταὶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, 55
Αἰολικόν τι θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
Τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
Ὠνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
Οὐδ' ἔτι πα ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
Ἄχραντον· τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
Αἰκέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
Κἤ τοι τὶ φθονέω· πόταγ', ὦ 'γαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδὰν
Οὔτι πα εἰς Αἴδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς.

V. 51. καθίξῃ] Τὸ καθίξῃ, γράφεται βαρυτόνως· τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ὁμοίως οἱ Δωριεῖς ἡμῖν προφέρεσιν. *Schol.*

V. 53.] Pro ἔτέ τι legit *Casaubonus* ἔδ' ἔτι.

V. 56. Αἰολικόν] Τὸ Αἰτωλικόν. Αἰολεῖς γὰρ οἱ Αἰτωλοί· ἐξ Αἰτωλίας δέ φησι τὸ ποτήριον κεκομίσθαι· ἢ αἰολικὸν, ἀπατηλὸν, ποικίλον, ἐκπληκτικὸν, καὶ ὃ ἄν τις διὰ κάλλος θαυμάσῃ. *Schol.*

V. 58. τυρόεντα] Τυρὸς, τυρόεις, τὸ τυ μακρόν, ῥόεντα μέ, συνίζησις. *Schol.* Τυρόεις hîc ἀτελῶς ponitur, et ἔξωθεν sumendus est ἄρτος. *Heins.*—*Casaubon.* exponit placentam: sic enim appellabant cui erat immixtus caseus; ψαιστὸν cui non erat. *Hesych.* τυρόεντα, πλακοῦντα.

V. 61. τὸν ἐφίμερον] Τὸν ἐφ' Ἱμέρα ὕμνον eleganter emendat *Heinsius.* *Valck.*

V. 62. Κἤ τοι τὶ φθονέω] Genuinum videtur quod legitur in *Schol.* in aliquot Codd. et Edd. primis, Κἔτι τὺ κερτομέω· *nec sanè hæc dico, tui irridendi causâ.* *Valck.* quam lectionem sibi longè magis placere inquit etiam *Casaubonus.*

V. 63. ἐκλελαθόντα] Ἀντὶ τοῦ τὸν λήθης ποιητικὸν καὶ αἴτιον· ἐκλανθάνεσι γὰρ πάντες οἱ ἐν αὐτῷ, τὸ τῆς λήθης ὕδωρ πίνοντες· ὡς ἀπὸ τοῦ θλαχον, λελάχω ἐνεστῶς, ἔτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαθον, λελάθω. *Schol.*

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις ὅδ' ὡ 'ξ Αἴτνας, καὶ Θυρσίδος ἁδ' ἁ φωνά. 65
Πᾷ ϖοκ' ἄρ' ἦϑ', ὅκα Δάφνις ἐτάκε7ο, ϖᾷ ϖοκα, νύμφαι;
Ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ Τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω;
Οὐ γὰρ δὴ ϖο7αμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω,
Οὐδ' Αἴτνας σκοπιὰν, ἐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
Ἄρχε7ε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχε7' ἀοιδᾶς.
Τῆνον μὰν ϑῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαν7ο, 71
Τῆνον χὠ 'κ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε ϑανόν7α.
Ἄρχε7ε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Πολλαὶ οἱ ϖὰρ ϖοσσὶ βόες, ϖολλοὶ δέ τε ταῦροι,
Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ ϖόρτιες ὠδύραν7ο. 75
Ἄρχε7ε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθ' Ἑρμᾶς ϖράτισος ἀπ' ὤρεος· εἶπε δὲ, Δάφνι,
Τίς τυ κα7α7ρύχει; τίνος, ὦ 'γαθὲ, τόσσον ἔρασσαι;
Ἄρχε7ε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ϖοιμένες, ᾠπόλοι ἦνθον. 80

V. 68. Ἀνάπω] Ὁ Ἄναπος ϖο7αμὸς ἐν Συρακέσαις τῆς Σικελίας. *Schol.*

V. 69. Ἄκιδος] Ἄκις ϖο7αμὸς Σικελίας. *Schol.*

V. 72.] Γράφε7αι καὶ, χ' ὡ 'κ δρυμοῖο λέων ἂν ἔκλαυσε· τινὲς αἰτιῶν7αι τὸν Θεόκριτον, ἐν Σικελίᾳ λέγον7ες μὴ εἶναι λέον7ας· ἀλλὰ ϖροσ7ιϑεμένη ἡ ἂν συλλαϑὴ, λύει τὴν αἰτίαν· ἵνα ᾖ, τῆνον ἂν ἔκλαυσεν, εἰ ἐν Σικελίᾳ ἦν, καὶ ὁ λέων ἐκ τῆ δρυμοῦ· ἢ, καὶ εἰ ἐγένετο γὰρ ἐν Σικελίᾳ λέων κἀκεῖνος τοῦτον ἐϑρήνησεν. *Schol.*

V. 77. Ἦνθ'] Τὸ δὲ λ εἰς ν τρέπϑσιν οἱ Δωριεῖς ἐ ϖάντο7ε, ἀλλ' ὅταν αὐτὸ τὸ ϑ ἢ τὸ τ ἐπιφέρη7αι, οἷον, βέλ7ισος βέντισος, φίλ7α7ος φίν7α7ος, ἔτως ἦν καὶ τὸ ἦνϑ' Ἑρμᾶς. *Schol.*

Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν· ἦνθ' ὁ Πρίηπος,
Κῆφα, Δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι ; ἁ δέ τε κώρα
Πᾶσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται,
(Ἄρχεῖε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς)
Ζαλοῖσ'· ἆ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμάχανος ἐσσί. 85
Τὼς δ' ἠδὲν ποτιλέξαθ' ὁ βωκόλος· ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
Ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
Ἄρχεῖε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα,
Λάθρια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα· 90
Κῆπε, Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα καταύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν·
Ἆρ' ἐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης ;
Ἄρχεῖε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείβετο, Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσσαταὶ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής· 95
Ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ', ἅλιον ἄμμι δεδύκειν·

V. 82. ἁ δέ τε] Τὲ pro σὲ apud Dores et vulgò notum, et apud hunc Poëtam frequens. *Casaub.*

V. 85. Ζαλοῖσ'] *Hemsterhusii* lectionem cum *Brunckio* nunc cæteris præfero. *Valck.*—Olim legebatur Ζατεῦσ'.

V. 89. ἁδεῖα] Vera lectio hîc latet. Ἦνθε μὲν ἁ Δηώ τε, κ. ἁ Κ. *Piersono* placuit.—*Wassenburgio* Ἦνθέ γε μὰν δριμεῖα κάλοις Κ. γ.—*Brunckio* Ἀδύ γε μὰν ἦνθεν καὶ ἁ Κ. γ.—Præ cæterorum conjecturis mihi quidem placet, quod in mentem venit Frisio juveni *Gratama:* Ἦνθέ γε μὰν λάθρη καὶ ἁ Κ. γ. *Valck.*—*Koppiersius* conjicit Ἦνθέ γε μὰν ποτί μιν χ' ἁ δῖα Κ. γ.—*Reiskius* explicationem saltem adjuvat, monens ἁδεῖα accusativum esse pluralem, adverbialiter sumptum pro ἡδέως, *suaviter ridens.*

V. 96.] *Heinsius* optimè hunc versum interpretatur: *Jam omnia indicant nos periisse.*

Δάφνις κ' εἰν ἀΐδᾳ κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
Χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις ἐκ ἔτ' ἀν' ὕλαν,
Οὐκ ἔτ' ἀνὰ δρυμὼς, ἐκ ἄλσεα· χαῖρ' Ἀρέθοισα, 101
Καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.
Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων. 105
Ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ὦ Πὰν Πὰν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίᾳ,
Εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
Τὰν Σικελὰν, Ἑλίκας δὲ λίπε Ῥίον, αἰπύ τε σᾶμα
Τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν. 110
Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
Ἔνθ', ὦ ἄναξ, καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνοον
Ἐκ καρῶ σύριγγα καλὰν, περὶ χεῖλος ἑλικτάν.
Ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄϊδος ἕλκομαι ἤδη.
Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς. 115

V. 97. κακὸν—ἄλγος] Daphnis nihil aliud significat, quàm se futurum triste exemplum reliquis amatoribus. *Heins.* *Brunckius* verò legit Ἔρωτι, et interpretatur, quasi Daphnis vel moriens ab Amore se victum non agnosceret.

V. 102. Θύμβριδος] Thymbridem, fluvium esse vult *Scholiastes*; montem *Casaubonus*.

V. 110. ἀγαστόν] Τὸ ὑψηλὸν μνῆμα ἐκεῖνο τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος, ἤγουν τοῦ Μαινάλου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος Μαίναλον, ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἐστι θαυμαζόμενον· τὸ δὲ Ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Πελοποννήσου ἐναντίως τῷ καλουμένῳ Ἀντιρρίῳ τετραμμένον. *Schol.*

Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
Ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
Πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὤλαφος ἕλκοι,
Κὴξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο. 120

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
Χὤ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
Ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
Ἐκ Μοιρᾶν· χὤ Δάφνις ἔβα ῥόον· ἔκλυσε δίνα
Τὸν Μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν ἃ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

Λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς. 126
Καὶ τὺ δίδε τὰν αἶγα, τό τε σκύφος· ὥς μιν ἀμελξᾶς
Σπείσω ταῖς Μοίσαις· ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι,
Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ᾀσῶ.

ΑΪΠΟΛΟΣ.

Πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο, 130
Πλῆρές τοι σχαδόνων· καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
Ἁδεῖαν, τέτιγος ἐπεὶ τύ γα φέρτερον ᾄδεις.
Ἠνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει·
Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.

V. 124. ἔβα] Τετέκνιν, ἀπέθανε, καὶ τὸν Ἀχέροντα διῆλθε. *Schol.*

V. 131. Αἰγίλω] Αἴγιλος, δῆμος τῆς Ἀττικῆς ἀπό τινος φυλῆς ἥρωος Αἰγίλου. *Schol.* Pro Αἰγίλω verò legit *Heins.* αἰγέρω, *populo* vel *alno.*

V. 134. κράναισι] Ἐπὶ κρήναις ταῖς τῶν Ὡρῶν δόξεις ἀποπεπλῦσθαι, ἀντὶ τοῦ ἔαρι· ἐπεὶ ἀνθεῖ πάντα τότε. Ἄλλως. Νομίσεις πεπλῦσθαι, αὐτὸ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τῶν Ὡρῶν, ἅτινος ἐστὶ δηλονότι ὡραῖον. *Schol.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ τῆ Δευτέρᾳ Εἰδυλλίῳ.

Ὑπόκειται Σιμαίθα, Δέλφιδος Μυνδίου τινὸς ἐρῶσα, ὃν ἐκ παλαίστρας φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις, διά τινος θεραπαίνης Θεσύλιδος ὑποδιακονουμένη, ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μελάγειν, ἐπικαλουμένη τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην, ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. Τὴν δὲ Θεσύλιδα ὁ Θεόκριτος ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε μίμων.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ.

Εἰδύλλιον β'.

ΠΑῦ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θέσυλι· πᾷ δὲ τὰ φίλτρα;
Στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Ὡς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖυτα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα,
Ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας ἐδέποθ' ἥκει,
Οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες, ἢ ζοοὶ εἰμές, 5
Οὐδὲ θύρας ἄρραξεν ἀνάρσιος· ἦ ῥά οἱ ἄλλᾳ
Ὤιχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας, ἅ τ' Ἀφροδίτα.
Βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν

V. 2. Στέψον] Στεφάνωσον τὴν κελέβην, τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἐξαιρέτῳ ἐρίῳ τῆ προβάτου, τῷ φοινικῷ, ἤγουν τῷ κοκκίνῳ· ξύλινον δὲ ποτήριον φασὶν εἶναι τὴν κελέβην. *Schol.*

V. 3.] Φίλον et ἐμὸν hîc παράλληλα sunt. Cujus rei ignoratione sæpe in *Homero* peccatum est: φίλον est τὸ ἴδιον. *Heins.*

V. 7.] Pro ὤχετ' ἔχων legit *Heinsius* ὤχετ' ἄγων· quæ quidem dictio Græcis notissima.

Αὔριον, ὥς νιν ἴδω· καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
Νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καθαύσομαι· ἀλλὰ, Σελάνα, 10
Φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποθαείσομαι ἄσυχα, δαῖμον,
Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέονθι,
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία, καὶ μέλαν αἷμα.
Χαῖρ' Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει,
Φάρμακα ταῦθ' ἕρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας, 15
Μήτε τι Μηδείας, μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.
Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
Θέσυλι δειλαία· πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
Ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρὰ, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
Πάσσ', ἅμα καὶ λέγε ταῦτα, Τὰ Δέλφιδος ὀστέα πάσσω. 21

V. 9. μέμψομαι] Rectè scribitur ex Edd. primis et Codd. pro μέμψωμ'. *Valck.*

V. 13.] Pro μεθαν αἷμα legitur in *Etymologo M.* κεκμηώτων.

V. 14. δασπλῆτι] Ἦ ᾗ ἐκ ἄν τις διαπελάσειεν, ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμική· ᾗ ἐγκείται ἡ δαΐς, τετέσιν ἡ μάχη· ἢ προσπελάζουσα ταῖς δασὶ, τουτέστι φωσφόρος, ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. *Schol.*

V. 16. Περιμήδας] Αὕτη ἐστὶν, ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀγαμήδη λεγομένη, "Ἣ τόσα φάρμακα εἶδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. *Schol.*

V. 17. Ἴυγξ] Ἴυγξ, ὄρνεον Ἀφροδίτης, ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. Ἄλλως. Ἴυγξ, ἡ λεγομένη σεισοπυγίς· ἣν φασὶν ἐν τῇ φύσει ἔχειν ἐρωτικήν τινα πειθώ· ἀφ' ἧς καὶ πάντα ἁπλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα, ἴυγγας λέγουσι, καὶ τὰ ἐπαγωγὰ ἄλλως καὶ χαριέντα, κατὰ μεταφοράν. *Schol.*

V. 18. ἀλλ'] Alii legunt ἄλλ'· inter quos *Heinsius.*

V. 21. Πάσσ', ἅμα] *Heinsius* legit Πάσσ' ἅλα, ("præcipuum enim in veneficiis locum obtinebant οἱ ἅλες") eleganti sanè conjecturâ, nec verò necessariâ.

Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ϖοτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
Αἴθω· χ' ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα, καππυρίσασα,
Κἠξαπίνας ἅφθη, κ' ἠδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς, 25
Οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ϖοτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ὡς τȣ̃τον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
Ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωϛος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις·
Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμȣ̃ος ὁ χάλκεος, ἐξ' Αφροδίτας 30
Ὡς κεῖνος δινοῖτο ϖόθ' ἁμεϛέρῃσι ϑύρῃσιν.

Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ϖοτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν ϑυσῶ τὰ ϖίτυρα· τὺ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ᾅδᾳ
Κινήσαις ῥ' ἀδάμανϛα, καὶ εἴτι ϖερ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέσυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ ϖϛόλιν ὠρύονϛαι. 35
Ἁ ϑεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.

V. 24. λακεῖ] Ex Codd. et primis Edd. positum pro λακέει. Pro καππυρίσασα fortè legendum κάππυρος εὖσα. *Valck.*

V. 28. σὺν δαίμονι] Ut ἀνὴρ σὺν μοίσῃσι est ἀνὴρ μȣσικός· Φοῖȣος σὺν φόρμιγγι est ὁ φορμιγκϛὴς, sic καρὸς σὺν δαίμονι est *cera sacra. Heins.*

V. 29. Μύνδιος] Μύνδιος ἀπὸ τόπȣ. Μύνδος γὰρ Ἀρκαδίας, ἔνθεν ἦν ὁ νεανίας· οἱ δὲ, Καρίας φασὶ τὴν Μύνδον. *Schol.*

V. 34. ῥ' ἀδάμανϛα] Τινὲς ἀδάμανϛα τὸν λίθον, ἢ τὸν ἀδάμανϛα σίδηρον. *Schol.*—Rectius illud ῥ' omitteretur: Plutonem designavit per τὸν ἐν ᾅδᾳ ἀδάμανϛα. *Valck.*

V. 36. χαλκίον] Notant *Scholia*, multùm apud Veteres fuisse æris usum in re divinâ, maximèque ϖρὸς ϖᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν. *Omnino* (ait *Macrobius* lib. v. cap. 19.) *ad rem divinam pleraque ænea adhiberi solita, multa indicia sunt: et in his maximè sacris, in quibus delinire aliquos aut devovere, aut denique exigere*

Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ϝοτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἠνίδε, σιγᾷ μὲν ϝόνλος, σιγῶνλι δ' ἀῆται·
Ἁ δ' ἐμὰ ἐ σιγᾷ ϛέρνων ἔντοσθεν ἀνία,
Ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ ϝᾶσα καλαίθομαι, ὅς με τάλαιναν 40
Ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.
Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ϝοτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἱππομανὲς φυτόν ἐϛι ϝαρ' Ἀρκάσι· τῷδ' ἐπὶ ϝᾶσαι
Καὶ ϝῶλοι μαίνονλαι ἀν' ὤρεα καὶ ϑοαὶ ἵπποι.
Ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα ϝερῆσαι 45
Μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἐκλοσθε ϝαλαίϛρας.
Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ϝοτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Τᾶτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις,

morbos volebant. Rectè etiam notatum in iisdem, solitos Veteres, delinquente lunâ, æra pulsare. *Casaub.*—Cùm hoc scripsit *Theocritus*, habebat in animo *Sophronem* suum, qui *τὸν κρολαθένλα χαλκὸν* dixerat amoliri *φάσμαλα* illa, quæ *Ἑκαλαῖα* vocabantur. *Heins.*

V. 43. *Ἱππομανὲς*] *Ὁ μὲν Θεόκριλός φησι φυτὸν εἶναι, τὸ ἱππομανὲς οἱ δὲ ϝεριτλοὶ καὶ ϝολυπράγμονες, ἔ φασι φυτὸν εἶναι, ἀλλὰ τὲς ἀπολικλομένυς ϝώλυς ἔχειν τὶ σαρκίον φυόμενον ἐπὶ τᾷ μετώπυ γλοιῶδες, ἔλαλλον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται ἱππομανές· ἀπολρώγυσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχυσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι, καὶ εἰ τᾶτο ϝοιήσυσι, φιλοϛοργῶσι τὰ ἔκγονα· εἰ δὲ μὴ, ἀπεχθαίρυσι, καὶ ἐ ϝροσίενλαι· διὰ τὸ φυσικῶς ἓν ξυμϐάλλεσθαι ϝρὸς φιλοϛοργίαν, οἱ ἱπποφορϐοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὸ, καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ ϝρὸς τὰ φίλλρα· φασὶ δ' ὅτι εἰ αἴσθοιλο τῆς ὀσμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονλαι ϝρὸς τὸν ἔχονλα αὐτό,—ἴσως φυλὸν αὐτὸ ἔφη ὁ Θεόκριλος, οἱονεὶ φῦμα, ἀπὸ τᾶ φύεσθαι ἐν τοῖς ϝώλοις, ὥς φησιν Ἀριϛοτέλης· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυλόν. Schol.* Sic *Hesych. φυτᾶ, φύμαλος.* Idem abundè confirmat *Casaubonus*, et *Heinsius* ad locum.

V. 44. *μαίνονλαι*] *Μαίνεσθαι ἐπὶ τινὶ* non dicitur, qui alicujus rei gustu vel haustu ad insaniam adigitur, sed qui rei ejus, cujus cupiens est, quocunque modo potiundæ ardore insanit. *Salmasius.*

Ὁ γὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
Αἶ αἶ, ἔρως ἀνιαρὲ, τί μευ μελαν ἐκ χροὸς αἷμα 50
Ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδελλα πέπωκας;
Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Σαὐράν τοι τρίψασα, ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
Θέσυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ', ὑπόμαξον
Τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον· ἃς ἔτι καὶ νῦν 55
Ἐκ θυμῶ δέδεμαι· (ὁ δὲ μευ λόγον ἐδένα ποιεῖ·)
Καὶ λέγ' ἐπιφθύσδοισα, Τὰ Δέλφιδος ὀσέα πάσσω.
Ἴυγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν δὴ μένη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;
Ἐκ τίνος ἀρξεῦμαι; τίς μοι κακόν ἄγαγε τᾶτο; 60
Ἦνθ' ἁ τῶ Ὑβήλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ,
Ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος· τᾷ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα
Θηρία πομπεύεσκε περισαδὸν, ἐν δὲ λέαινα.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καί μ' ἁ Θευχαρίλα, Θρᾶσσα τροφὸς ἁ μακαρῖτις, 65
Ἀγχίθυρος ναίοισα καταύξατο, καὶ λιτάνευσε
Τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
Ὠμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,

V. 49.] Ὁ ἐγὼ νῦν ξαίνβσα καταβάλλω ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀγρίῳ. *Schol.* *Abreschius* jungenda censet καταῖλλοισα ἐμβάλλω. *Hemsterhusius* legit κατ' ἀγρίῳ· *adversus hunc agrestem et ferocem amatorem;* quam correctionem habere aliquid incommodi notat *Brunckius;* "eo enim sensu articulus vix ac ne vix quidem abesse potest;" et ipse conjicit ἄγριος esse legendum.

V. 62. ποκα] Pro ποκα legit *Casaubonus* τόκα, quod probat *Valckenærius.*

Κᾰμφιϛειλαμένα τὰν ξυϛίδα τᾶς Κλεαρίϛας.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκελο, ϖότνα Σελάνα. 70
Ἤδη δ' εὖϛα μέϛαν κατ' ἀμαξιτὸν, ᾗ τὰ Λύκωνος,
Εἶδον Δέλφιν ὁμῶ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόνϊας.
Τοῖϛ δ' ἦν ξανθοϊέρα μὲν ἑλιχρύϛοιο γενειὰς,
Ϛήθεα δὲ ϛίλϐονϊα ϖολὺ ϖλέον ἢ τὺ, Σελάνα,
Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν ϖόνον ἄρτι λιπῶϛι. 75
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκελο, ϖότνα Σελάνα.
Χ' ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μευ ϖερὶ ϑυμὸς ἰάφθη
Δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκελο, κἀϐδ' ἔτι ϖομπᾶς
Τήνας ἐφρασάμαν, ἀϐδ', ὡς ϖάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον,
Ἔγνων, ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόϛος ἐξαλάπαξε· 80
Κείμαν δ' ἐν κλινῖῆρι δέκ' ἄμαϊα, καὶ δέκα νύκϊας.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκελο, ϖότνα Σελάνα.
Καί μευ χρὼϛ μὲν ὁμοῖος ἐγίνελο ϖολλάκι ϑάψῳ.
Ἐρρέυν δ' ἐκ κεφαλᾶϛ ϖᾶϛαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ
Ὀϛέ' ἔτ' ἦϛ καὶ δέρμα· καὶ ἐϛ τίνος ἐκ ἐπέρασα; 85
Ἦ ϖοίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
Ἀλλ' ἦϛ ἀϐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυϊο φεύγων.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκελο, ϖότνα Σελάνα.
Χ' ὅτω τᾷ δώλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·

V. 69. ξυϛίδα] Ξυϛὶς, γυναικεῖον τι ἔνδυμα ϖεποικιλμένον. *Schol.*

Ibid. τᾶς Κλεαρίϛας] Hoc versu defricatur mulierum illiberalis ambitio, in alienâ veste sese venditantium. Sic *Juvenalis*,

Ut spectet ludos, conducit Ogulnia vestem. *Casaub.*

V. 71. μέσαν] Pro μέσον rectè emendavit *Brunckius*, Codicum etiam nixus auctoritate.

V. 87.] Ἀλλ' ἀϐδεμία ἦν ἀνάπνευσις, ἀϐδ' ἐκϐφιζόμην τῷ ἔρωϊος, καὶ ὁ χρόνος διήρχελο ῥέων. *Schol.*

Εἴδ' ἄγε, Θέσυλί, μοι χαλεπᾶς νόσω εὖρέ τι μᾶχος.
Πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα 91
Τήρησον ϖοτὶ τὰν Τιμαγήτοιο ϖαλαίϛραν·
Τηνεὶ γὰρ φοιϊῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκεϊο, ϖότνα Σελάνα.
Κῇπεὶ κά νιν ἐόνϊα μάθοις μόνον, ἄσυχα νεῦσον, 95
Κῇφ' ὅτι Σιμαίθα τὺ καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾷδε.
Ὡς ἐφάμαν· ἁ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
Εἰς ἐμὰ δώμαϊα Δέλφιν· ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα
Ἄρϊ Θύρας ὑπὲρ ἐδὸν ἀμειϐόμενον ϖοδὶ κέφῳ,
(Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκεϊο, ϖότνα Σελάνα)
Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος ϖλέον, ἐκ δὲ μεϊώπω 101
Ἰδρώς μευ κοχύεσκεν ἴσον νοϊίαισιν ἐέρσαις,
Οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, ἐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
Κνυζῶνϊαι φωνεῦνϊα φίλαν ϖοτὶ μαϊέρα τέκνα·
Ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα ϖάνϊοθεν ἶσα. 105
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκεϊο, ϖότνα Σελάνα.
Καί μ' ἐσιδὼν ὦ Ἔϛοργος ἐπὶ χθονός ὄμμαϊα ϖήξας,
Ἕζετ' ἐπὶ κλινῖῆρι, καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον.
Ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ Θην
Πράν ϖοκα τὸν χαρίενϊα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον, 110
Ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε ϛέγος, ᾗ με ϖαρῆμεν.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκεϊο, ϖότνα Σελάνα.
Ἦνθον γὰρ κῇγὼν, ναὶ τὸν γλυκὺν, ἦνθον, ἔρωϊα,
Ἦ τρίτος ἠὲ τέταρϊος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκϊὸς,

V. 105. Ἀλλ' ἐπάγην] Ἀντὶ τῆ ἄφωνος γέγονα ὁμοία δαγῦδι, ᾧ αἱ ϖαρθένοι κοσμῆνϊαι· δαγὺς δέ ἐϛι κορακόσμιόν τι. *Schol.*

Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων, 115
Κραῖ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
Πάντοσε πορφυρέῃσι περιβώσρῃσιν ἑλικτάν.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἧς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρος
Καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι. 120
Εὖδον δ', εἴκε μόνον τὸ καλὸν σόμα τεῦς ἐφίλασα·
Εἰ δ' ἄλλᾳ μ' ὠθεῖτε, καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ,
Πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφειλειν·
Καὶ, μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ,
Ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τᾶτο μελαθρον,

V. 115.] Μῆλα ἔχων ἐν κόλποις τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά· λέγοι δ' ἂν τᾶτο καθὸ ὑπὸ Ἀφροδίτης διδόμενα τῷ Ἱππομένει μῆλα ἐκ Διωνύσου, οἷς σεφανῶται· ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν Ἀταλάντην ἐκίνησεν· ὥς φησὶ Φιλητᾶς, "τά οἱ ποτὲ Κύπρις ἑλοῖσα Μῆλα Διωνύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων." *Schol.* Hunc locum affert *Athenæus* lib. iii. additque *Neoptolemi Pariani* locum, quo et pomorum et omnium aliorum ἀκροδρύων inventio Baccho tribuitur. *Casaub.*

V. 116.] Ἐσεφανωμένος δέ, φησὶ, λεύκῃ ἐληλύθει ὁ Δελφις, ὅτι ἀθλητικός ἐστιν, ὡς καὶ Ἡρακλῆς· οἱ γὰρ ἀθλητικοὶ τούτῳ ἐσεφανοῦντο ὡς ἱερῷ. ἱερὸν δὲ ἦν τοῦτο Ἡρακλέος τοῦ πολλοὺς ἄθλους διενεγκόντος, ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος τοῦτο εἰς ἀνθρώπους κομίσαι. *Schol.*

V. 117.] Duplici habitu introducitur hîc amator: palæstrico, nam è palæstrâ redibat: comastico, nam ad comum se conferebat. Quæ ad palæstram spectant nota sunt omnibus. Ad comum spectant τὰ μῆλα, αἱ περιβώσραι, et coronæ, quas è capite suo amicæ imponebant: quod ἀναδεῖσθαι dicebant. *Heins.*

V. 120. καλεῦμαι] Verbum καλεῖσθαι idem ferè esse ac εἶναι multis exemplis ostendit *Casaubonus.*

Αὔτως ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίᾳ
Πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
[Ὡς εἶπεν μὲν Δέλφις] ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθής·
Κἄτέ τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφά τοι ἐχθὲς, 131
Οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ· ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας
Μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε Μελιξῶς,
Σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ἠρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι· 135
Κἠπέ μοι ἄλλά τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἔρατται.
Καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδεν.
Ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἀλαθής.
Ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
Καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν. 140
Νῦν δέ τε δωδεκάταιος ἀφ' ὥτέ νιν ἀδέποκ' εἶδον.
Ἦ ῥ' ἐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλαται;
Νῦν μεν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἱ δ' ἔτι κἠμὲ

V. 131. ἐχθὲς] Ἐχθὲς sive χθὲς sæpè idem valet ac χθὲς καὶ πρώην. neque hesternum diem præcisè notat; sed latiùs multo extenditur. *Casaubonus.*

V. 132. ἅ τε Φιλίστας] Omninò videtur scribendum ex *Valck.* conjecturâ,——————————ἄγε φιλίστας
Μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἄγε Μελιξῶς.

V. 136. ἔρατται] Omninò videtur scribendum ἐρᾶται, ut *Brunck.* edidit.

V. 140.] Ἴσως τὴν λήκυθον, τὴν ἔχεσαν τὸ ἔλαιον, ᾧ ἐχρῶντο ἐν ταῖς παλαίστραις.—νῦν δὲ ἴσως τὴν χαλκῆν φησὶ λήκυθον, διὰ τὸ Δωρίδα φάναι, ἀντὶ Κορινθίας· τὰ γὰρ Κορίνθια χαλκώματα διαφέρεται. *Schol.*

V. 142.] Pro ἦ ῥ' ἐκ, legit *Heinsius* ἦ ῥ' ἐν.

V. 143.] Pro μὲν—καταθύσομαι legit *Heinsius* post *Meursium* μιν—ἐπιθύσομαι.

Λυπῇ, τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεῖ.
Τοιά οἱ ἐν κίσᾳ κακά φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν, 145
Ἀσσυρίω, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
Ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα πολ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους,
Πότνι', ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέσαν.
Χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ' ἄλλοι
Ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί. 150

V. 146.] Ἀσσύριοι δὲ, ἔθνος Περσικὸν, ἀκριβὲς εἰς μαγείαν, μεταξὺ ὂν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου. *Schol.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ τȣ̃ ἑβδόμȣ Εἰδυλλίȣ.

Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῷ, ὅτε πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπῄει, φίλος καλέση Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει, Λυκωπέως υἱοῖς, καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια Δήμητρος, ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτȣ καὶ Ἀμύντȣ. Ἐντυγχάνει δὲ καθ' ὁδὸν Λυκίδᾳ τῷ Κυδωνιάτῃ ἐκ Κρήτης, καὶ ἀλλήλοις ὁμιλȣ̃ντες διεξέρχονται τὰς ἑαυτῶν ἔρωτας.

ΘΑΛΥΣΙΑ.

Εἰδύλλιον ζ'.

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Ἄλεντα
Εἵρπομες ἐκ πόλιος· σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας·
Τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια ὁ Φρασίδαμος·
Κἔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, ἐδὲ τὸ σᾶμα
Ἁμῖν τῶ Βρασίδα καταφαίνετο· καὶ τιν' ὁδίταν 5
Ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα,
Ὄνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος· ἐδέ κέ τίς μιν
Ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον. 10

V. 1. Ἄλεντα] Ἀλεὺς, ἢ δῆμος τῆς Κῶ, ἅτω καλέμενος ἀπό τινος Ἀλέντος· ἢ τόπος ἐν Κῷ ἅτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ Ἀλεντίȣ τινὸς βασιλέως. —Θαλύσια, ἑορτὴ, ἣν ἐτέλεν τῇ Δήμητρι μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Ὅμηρος—"Θαλύσια γανῷ ἀλωῆς." *Schol.*—Halenta fluvium esse Siciliæ vult *Heins.* et hujus Idyllii scenam in Siciliâ collocari.

Ἀμφὶ δέ οἱ ϛήθεσσι γέρων ἐσφίγγελο πέπλος
Ζωϛῆρι πλακερῷ· ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ
Δεξιλερᾷ κορύναν· καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς
Ὄμμαλι μειδιόωνλι, (γέλως δέ οἱ εἴχελο χείλευς,)
Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις, 15
Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει,
Οὐδ' ἐπιλυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίονλαι;
Ἦ μετὰ δαῖτα κληλὸς ἐπείγεαι; ἤ τινος ἀϛῶν
Λανὸν ἐπιθρώσκεις; ὡς τεῦ ποσὶ νεισσομένοιο
Πᾶσα λίθος πλαίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει. 20
Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην· Λυκίδα φίλε, φανλὶ τὺ πάνλες

V. 12. Ζωϛῆρι πλακερῷ] Τὰ εἰς ναὶ ἀπαρέμφαλα ποιεῖσιν εἰς ος ὀνόμαλα ἰσοσύλλαβα τοῖς ῥήμασι· καὶ ἢ τῷ ᾱ παραλήγελαι, ἢ τῷ ε· μιάναι μιαρός·—τακῆναι, τακερὸς· *Etymol. M.* Ut à τήκω, τακῆναι, τακερός· sic à πλέκω, πλακῆναι, πλακερός. Est autem Ζωϛὴρ πλακερὸς *cingulum sparteum* sive *funiculus ex sparto plexus.* Qualia sunt hominum rusticorum. *Toup.*

V. 15. Σιμιχίδα] Εἰσὶ δέ καὶ παλρωνυμικὰ ὅτως ἀπαραλλάκλως λεγόμενα καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν παλέρων· ὥσπερ ὁ Θεόκριλος Σιμιχίδα υἱὸς ὤν, Σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνομάζει παλρωνυμικῶς. *Schol.*

Ib. μεσαμέριον] *Toupius* legit μεσαμέριος.

V. 16. ἐφ'] *Valckenærius* scribi mavult ὑφ'. *Brunckius* ἐν ex Codd. edidit.

V. 17. ἐπιλυμβίδιοι] Ἦ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν, ἢ ὡσεὶ τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν. *Schol.*—Aliam *Scholiastæ* explicationem, αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φερόσαι τῶ πατρὸς αὐτῶν, meritò ridet *Heinsius*, qui docet historiolam, quam seriò ille applicat, è lepidissimo loco Comici, more suo ludentis, haustam esse.

V. 20.] Exactissima ὑπογραφὴ τῶν κρυπεζίων, quibus agrestes utebantur. Erant autem κρυπέζαι et κρυπέζια peculiariter Bœotorum, qui ejusmodi calceis oleas et uvas calcabant. *Hesych.* τὰ ξύλινα σανδάλια κρυπέζια λέγελαι, καὶ ὑποδήματα ξύλινα, μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι. *Heins.*

Ἔμμεν συρικλὰν μεγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν,
Ἔν τ' ἀμηλήρεσσι· τὸ δὴ μαλὰ θυμὸν ἰαίνει
Ἁμέτερον· καίτοι, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίσδεν
Ἔλπομαι· ἁ δ' ὁδὸς ἅδε Θαλυσιάς· ἦ γὰρ ἑταῖροι 25
Ἀνέρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦνλι,
Ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
Ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
Ἀλλ' ἄγε δή, (ξυνὰ γὰρ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ καὶ ἀὼς)
Βωκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ· 30
Καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν σόμα· κἠμέ λέγονλι
Πάνλες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις ἀ ταχυπειθής,
Οὐ Δᾶν· ἀ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, ἄτε τὸν ἐσθλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω, ἄτε Φιληλᾶν,
Ἀείδων· βάτραχος δέ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω. 35
Ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος, ἁδὺ γελάξας,
Τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύτλομαι, ἕνεκεν ἐσσὶ
Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
Ὥς μοι καὶ τέκλων μέγ' ἀπέχθελαι, ὅστις ἐρευνῇ

V. 25. ἑταῖροι] Jure displicent *Piersono ;* ἄριστοι vel ἀγαυοὶ placuissent. *Valck.*

V. 34. Σικελίδαν] Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον, ὥσπερ γὰρ Σιμιχίδαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ Θεόκριτος παλρωνυμικῶς, ὡς υἱὸν Σιμιχίδα, καὶ τὸν Εὐμήδην Κρατίδαν, υἱὸν ὄντα Κρατίδα, ἅτω καὶ νῦν Σικελίδαν ὀνομάζει τὸν Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον, ὡς υἱὸν Σικελίδα, ἅ δοκεῖ ἀκριβὴς γεγονέναι· ὁ δὲ Φιληταῖς, Κῶος τὸ γένος, ἤ, ὡς ἔνιοι, Ῥόδιος, υἱὸς Τηλέφου· ποιητὴς δὲ ἦν καὶ ἅτος. *Schol.*

V. 38. Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ] Ὅτι φιλαλήθης πέφυκας,—τὸ δὲ ἐκ Διὸς, ὅτι ἀψευδής ἐστιν ὁ Ζεύς. *Schol.*—quod Græcanicum et nugatorium est : Græci poëtæ millies Jovis nomen tantùm ἐπ' εὐφημίᾳ usurpant, πλεοναζόντως. *Heins.*

Ἴσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὠρομέδονλος, 40
Καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ϖοτὶ Χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύϛονλες, ἐτώσια μοχθίϛονλι.
Ἀλλ' ἄγε, βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
Σιμιχίδα· κἠγὼ μὲν, ὅρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει
Τῆθ' ὅ, τι ϖρὰν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα. 45
Ἔσσελαι Ἀγεάνακλι καλὸς ϖλόος ἐς Μιλυλάναν,
Χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκῃ
Κύμαλα, κ' Ὠρίων ὅτ' ἐπ' Ὠκεανῷ ϖόδας ἴσχει·
Χ' ἀλκυόνες ϛορεσεῦνλι τὰ κύμαλα, τάν τε ϑάλασσαν,
Τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὅς ἔσχαλα φυκία κινεῖ· 50
Ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηΐσι ταί τε μάλιϛα
Ὀρνίχων ἐφίλαθεν, ὅσαις τέ ϖερ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Ἀγεάνακλι ϖλόον διζημένῳ ἐς Μιλυλάναν

V. 40. Ὠρομέδονλος] Ὠρομέδων ἐϛὶν ὄρος ἐν Κῷ, ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ Κῷ ἑτέρων ὀρέων. *Schol.*—Videtur mons ille à gigante, ibi occiso et obruto, sic esse dictus. Oromedon Gigas est apud *Propertium*,

Te duce, vel Jovis arma canam, cœloque minantem
Cœlum, et Phlegræis *Oromedonta* jugis. *Casaub.*

V. 45.] Pro ἐν ὄρει legit ex *Eustathio Heinsius* ὥρᾳ. Hoc carmen ait Lycidas à se scriptum fuisse ϖρὰν ὥρᾳ, *vere præcedente*, cùm navigationem susciperet Ageanax; ὥρα est τὸ ἔαρ. *Heins.*

V. 47.] Καὶ ὅταν ὁ νότος τὰ ὑγρὰ ἐλαύνῃ κύμαλα, ἐπὶ τοῖς ἐρίφοις δύνεϛι·—τᾶτο γὰρ δύναλαι τὸ, ἑσπερίοις· καὶ ὅταν ὁ Ὠρίων εἰς τὸν Ὠκεανὸν καλαφέρηλαι. *Schol.*

V. 49. ἀλκυόνες] Θρηνηλικὸν τὸ ζῶον, καὶ ϖαρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοϛλεῦον· τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται τὰς νεοσσὰς αὐτᾶ· δεκαλέσσαρας δὲ ἡμέρας φασὶν ὅταν γεννᾷ ϖερὶ τὰς χειμερινὰς τροπάς εὐδιάζειν, ἃς καλᾶσιν ἀλκυονίδας· ἑπλὰ ϖρὸ τῆς γεννήσεως, καὶ ἑπλα μελὰ τὴν γέννησιν. *Schol.*

V. 51, 52.] Scribendum putat *Valckenærius* ταίγε μάλιϛα Ὀρνίχων ἐφίλαθεν ὅσαις γέ κ. τ. λ.

Ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
Κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ, ἀνήθινον, ἢ ῥοδόεντα, 55
Ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων,
Τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ,
Πὰρ πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ,
Χ' ἁ σιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔς' ἐπὶ πᾶχυν
Κνύζᾳ τ', ἀσφοδέλῳ τε, πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ. 60
Καὶ πίομαι μαλακῶς, μεμναμένος Ἀγεάνακτος,
Αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων·
Αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες· εἷς μέν, Ἀχαρνεύς·
Εἷς δὲ, Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ᾄσει,
Ὡς πόκα τὰς ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βώτας· 65
Χὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
Ἱμέρα αἴτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο·

V. 56. φυλάσσων] Idem hîc ac φέρων in πυκάσδων mutari non debet. *Valck.*

V. 57. Πτελεατικὸν] Πτελέα τόπος ἐν Κῷ, ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. *Schol.*

V. 58. κύαμον] Οὐ μάτην τοῦτό φησιν· ὁ γὰρ κύαμος διψοποιός· πόσεως δὲ χάριν τοῦτό φησιν. *Schol.*

V. 61.] Legit *Heinsius*, μεμναμένος Ἀγεάνακτος Αὐταῖσιν κυλίκεσσι —τὸ μεμνῆσθαι est idem quod τὸ λέγειν, ex idiotismo poëtæ. Μεμνῆσθαι κυλίκεσσι est, κύλιξιν ἐπιφημίζειν τὄνομα. *Valckenærius*, unâ literâ mutatâ, scribi vult Αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι, κ. τ. λ.

V. 63. Ἀχαρνεύς] Ἀττικός. Ἀχάρναι γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. *Schol.*

V. 64. Λυκωπίτας] Ἤγεν, Αἰτωλός. Λυκωπίτας γὰρ ὁ ἀπὸ Λυκώπης· ἡ δὲ Λυκώπη πόλις Αἰτωλίας. *Schol.*

V. 65. ξενέας] Græci cujuscunque nomen reticent, illum ξένον appellant. *Heins.*—Ξενέας. Ὄνομα κύριον·—ἀπέδοσαν δέ τινες τῆς ἐκ Κρήτης ξένης· ἢ γράφεται, τᾶς ξανθᾶς, ὡς ἔν τισιν. *Schol. Brunckius* mallet legere τᾶς Νύμφας.

V. 67. Ἱμέρα] Ἱμέρα γενικὴ πτῶσις· ἔστι δὲ πόλις Σικελίας, καὶ πηγὴ, καὶ ποταμὸς ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν· ἢ ποταμὸς Σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνυμος. *Schol.*

Εὖτε χιὼν ὥς τις καλέλάκελο μακρὸν ὑφ' Αἶμον,
Ἢ Ἄθω, ἢ Ῥοδόπαν, ἢ Καύκασον ἐσχαλόενλα.
Αἰσεῖ δ' ὥς ϖοκ' ἔδεκλο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ 70
Ζωὸν ἐόνλα, κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακλος·
Ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρϐον ἰοῖσαι
Κέδρον ἐς ἀδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι·
Οὔνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ ϛόμαλος χέε νέκλαρ.
Ὦ μακαρισὲ Κομάτα, τὺ ϑὴν τάδε τερπνὰ ϖεπόνθης,
Καὶ τὺ καλεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὺ, μελισσᾶν 76
Κηρία φερϐόμενος, ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας.
Αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμεν,
Ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας,
Φωνᾶς εἰσαΐων· τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ ϖεύκαις 80
Ἁδὺ μελισδόμενος καλακέκλισο, ϑεῖε Κομάτα.
Χὠ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσαλο· τὸν δὲ μελ' αὖϑις
Κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν· Λυκίδα φίλε, ϖολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βωκολέονλα
Ἐσθλὰ, τά ϖϐ καὶ Ζανὸς ἐπὶ ϑοόνον ἄγαγε φάμα. 85

V. 70. αἰπόλον] Τὶς αἰπόλος καλέμενος Κοματας, ταυτὸν δέ ἐςιν εἰπεῖν Μενάλκας, τῇ οἰκείϐ δεσπότϐ ϑρέμμαλα νέμων ἐν Σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς Θϐρίας ἔϑυε συχνάκις ταῖς Μέσαις· ὁ δὲ δεσπότης αὐτῇ δυσχεράνας, κατέκλεισεν αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνην, ϖειράζων εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ Μοῦσαι· δύο δὲ μηνῶν ἐλϑόνλων, ϖαραγενόμενος καὶ ἀνοίξας ζῶντα μὲν αὐτὸν εὗρε, ϖλήρη δὲ καὶ τὴν λάρνακα κηρίων. *Schol.*

V. 77. Ἔτος ὥριον] Dicitur ver et æstas, annus sine hyeme et autumno. *Heins.*

Ibid. ἐξεπόνασας] Ex Codd. et *Schol.* à *Valckenærio* receptum. Vetus lectio erat ἐξετέλεσσας.

Ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τὺ γεραίρεν
Ἀρξεῦμ', ἀλλ' ὑπάκοισον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις.

* * * * * * *

Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλὶ, τί μ' ἐκ ἔτι τᾶτο καθ' ἄνθρον
Παρκύπθοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον ; ἦ ῥά με μισεῖς ;
Ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καθαφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν, 90
Νύμφα, καὶ προγένειος ; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
Ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον,
Ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἴσω.
Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἴθε γενοίμαν
Ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄνθρον ἱκοίμαν, 95
Τὸν κισσὸν διαδὺς, καὶ τὰν πτέριν, ᾇ τὺ πυκάσδῃ·
Νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῷ τέ μιν ἔτραφε μάτηρ·
Ὅς με καθασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπθει.
Τὸν στέφανον τῖλαί με καθ' αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς, 100
Τόν τοι ἐγὼν, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω,
Ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω ; τί ὁ δύσσοος ; ἐχ' ὑπακέεις ;

V. 86. ᾧ τὺ γεραίρεν] Præstare videtur alteri lectioni ὅ, τι γ' ἀείδεν. *Valck.*

V. 88. χαρίεσσ'] Hæc cantilena, quæ sequitur, ex Idyllio tertio desumpta est, v. 6.

V. 89. Παρκύπθοισα] Παρακύπθειν est *caput è foribus exserere. Heins.*

V. 95.] Pro καὶ ἐς τεὸν legit *Heinsius* κατ' ἐς τεὸν, qui monet in hoc Idyllio omnes ferè periodos esse ἀσυνδέτους.

V. 100.] Τὸ ἑξῆς· ἤτοι καθαῖλαι καὶ καθακόψαι με ποιήσεις εἰς λεπτὰ τὸν στέφανον. *Schol.*

Τὰν βαίταν ἀποδὺς, ἐς κύμαλα τῆνα ἁλεῦμαι,
Ὥπερ τὼς ϑύννως σκοπιάζελαι Ὄλπις ὁ γριπεύς· 105
Κἤκα μὴ ἀποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκλαι.
Ἔγνων ϖρὰν, ὅκα, μευ μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ϖολιμάξομενον ϖλαλάγησεν,
Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ ϖοτὶ ϖάχεϊ ἐξεμαράνθη.
Εἶπε καὶ Ἀγροιὼ τἀλαθέα, κοσκινόμανλις, 110
Ἁ ϖρὰν ϖοιολογεῦσα ϖαραιϐάτις, ἕνεκ' ἐγὼ μὲν
Τὶν ὅλος ἔγκειμαι· τὺ δέ μευ λόγον ἐδένα ϖοιῇ.
Ἦ μάν τοι λευκὰν διδυμαλόκον αἶγα φυλάσσω,
Τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως

V. 104.] Τῆνα legit τῆϑεν *Casaubonus*; τηνῶ *Brunckius*.

V. 108.] Vetus lectio erat Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ϖολεμάξαλο τὸ ϖλαλάγημα. Hanc in Scholiis, in Codd. aliquot repertam recepit *Valckenærius*.

Ibid. τηλέφιλον] Τηλέφιλον δὲ ἐςι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος.—ἀναλαμϐάνεται ϖαρὰ τῶν ἐρώνλων τὸ τηλέφιλον, καὶ ϖληηλόμενον εἰ ψόφον ἀπελέλει, ἐδίδϐ αὐτοῖς σημειῆϐσϑαι, ὅτι ἀντερῶνλαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· εἴ δ' ἐκ ἀπετέλει, ὅτι μισῆνλαι· εἴρηται δὲ τηλέφιλον, καλὰ κοινωνίαν τῆ τ', ϖρὸς τὸ δ, οἱονεὶ δηλέφιλόν τι ὂν, τὸ δηλῆν τὸν φίλον. *Schol.*

V. 110. Ἀγροιὼ] Legit *Heinsius* ἁ γραία. *Wartonus* post *Is. Vossium* ἀγροιῶτις ἀλαθέα.

V. 111. ϖοιολογεῦσα] Ἡ ϖρώην ϛαχυολογῆσα—ϖοιὰν δὲ ἴσως τὸν ϖυρὸν, κατ' ἐξοχὴν—ἢ ἀπὸ τῆ ϖοία ἡ βοτάνη. *Schol.*

Ib. ϖαραιϐάτις] ἡ ἑπομένη καὶ ϖαρακολϐϑοῦσα ταῖς ϑεριϛαῖς. *Schol.* —Pro ϖαραιϐάτις legit *Heinsius* καλαιϐάτις *venefica*.

V. 112. ἔγκειμαι] Verbi ἔγκειμαι significationem huic loco convenire negat *Brunckius*, qui ait, omninò scribendum esse ἄγκειμαι· quam conjecturam prætulisse videtur *Valckenærius*.

V. 114. Ἐριθακὶς] Ἤγϐν, μισϑώτρια, ἀπὸ τῆ ἔριϑος ὑποκοριϛικῶς. (Et sic *Eustath.* ad Iliad Γ. et Σ.) ἢ ὄνομα κύριον. *Schol.*

Ib.] Pro μελανόχρως *Hemsterhusio* legendum videtur μελανόφρυς.

Αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπῃ. 115
Ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἆρά γ' ἰδησῶ
Αὐτὰν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς·
Καί κέ μ' ἴσως πολίδοι, ἐπεὶ ἐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.
Ἱπομένης, ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν· ἁ δ' Ἀταλάντα
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα. 121
Ἀλγέω τὰν κεφαλάν· τίν δ' ἐ μέλει· ἐκέτ' ἀείδω·
Κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

* * * * * * *

Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάξας,
Ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἡμες. 126
Χὠ μὲν, ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ, τὰν ἐπὶ Πύξας
Εἶρφ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγών τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω
Στραφθέντες, χὠ καλὸς Ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις
Ἁδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες, 130
Ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι·
Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
Αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο καταιβόμενον κελάρυσδε.

V. 115. ἐνδιαθρύπῃ] Ἀπονοῇ, καὶ ἐμβλακεύῃ, σπαταλᾷς, τρυφᾷς. *Schol.*

V. 116. Ἄλλεται] Veteres Græci bonum existimabant omen τὸν ἐκ δεξιῶν πταρμὸν, et τὸν παλμὸν τῆ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ. *Casaub.*

V. 123. καὶ] *Reiskius* legere mavult κἀί, id est καὶ αἰ vel εἰ—*tametsi lupi me hic devoraverint.*

Ibid.] Amatores, qui παρακλαυσίθυρον carmen suum ad januam amicæ absolverant, postquam fores inexorabiles viderant, nec admitti se, exclamabant πεσών γε κείσομαι. *Heins.*

Τοὶ δὲ ϖοτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες 135
Τέτ]ιγες λαλαγεῦν]ες ἔχον ϖόνον· ἁ δ' ὀλολυγὼν
Τηλόθεν ἐν ϖυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
Ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔσενε τρυγών·
Πωτῶν]ο ξϐθαὶ ϖερὶ ϖίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
Πάντ' ὦσδεν ϑέρεος μάλα ϖίονος, ὦσδε δ' ὀπώρης· 140
Ὄχναι μὲν ϖὰρ ϖοσσὶ, ϖαρὰ ϖλευρῇσι δὲ μᾶλα
Δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδε]ο· τοὶ δ' ἐκέχυν]ο
Ὄρπακες βραϐύλοισι κα]αϐρίθον]ες ἔρασδε·
Τετράενες δὲ ϖίθων ἀπελύε]ο κρατὸς ἄλειφαρ.
Νύμφαι Κασαλίδες, Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι, 145
Ἦ ρά γέ ϖᾷ τοίονδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄν]ρον
Κρη]ῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐσάσα]ο Χείρων;
Ἦ ρά γέ ϖᾷ τῆνον τὸν ϖοιμένα τὸν ϖοτ' Ἀνάπῳ
Τὸν κρα]ερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νᾶας ἔϐαλλε,
Τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ϖοσσὶ χορεῦσαι, 150
Οἷον δὴ τόκα ϖῶμα διεκρανώσα]ε, Νύμφαι,
Βωμῷ ϖὰρ Δάμα]ρος ἁλωάδος; ἃς ἐπὶ σωρῷ

V. 135. αἰθαλίωνες] Αἰθαλίωνες οἱ τέτ]ιγες, ϖαρὰ τὸ αἴϑεσϑαι ὑπὸ καύμα]ος· ὅταν γάρ ἐσι νότος καὶ καῦμα, μᾶλλον φϑέγγον]αι. *Schol.*

V. 143. βραϐύλοισι] Βράϐυλα, τὰ κοινῶς κοκκύμηλα, ἤγϑν, δαμασκηνά. *Schol.*

V. 146. Φόλω] Φόλος ὄνομα Κεν]αύρϑ, ᾧ ἐπιξενωϑεὶς Ἡρακλῆς, οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ Διονύσϑ δοϑένα· συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Χείρων. *Schol.*

V. 149.] Elegantem *Heinsii* emendationem, legentis νᾶας pro λᾶας, nemo non amplectitur.

V. 151. διεκρανώσα]ε] Ἀποκαλυφϑῆναι ἐποιήσα]ε, ἢ ἐπηγάσα]ε. *Schol.*—Διεκρανώσατε, σημαίνει τὸ ἀνεῴξατε ϖαρὰ τὸ κάρα, διακαρανώσα]ε·—δοκεῖ γὰρ τῶν ϖίϑων ἡ ἀλοιφὴ κάρα εἶναι. *Etymol. M.*

Αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον· ἁ δὲ γελάξαι,
Δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

V. 153. πάξαιμι] Εἰώθασι γὰρ ἐκτρίψαντες τὰς καρπὰς καὶ σωρὰς ποιήσαντες τὸ πτύον πήσσειν· αὐτῆς δὲ λέγει τὸν σωρὸν, ὅτι αὐτὴ δίδωσιν αὐτόν. *Schol.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ τȣ̃ Ὀγδόȣ Εἰδυλλίȣ.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας· ὁ δὲ λόγος, ἐκ τȣ̃ ποιητικȣ̃ προσώπȣ. Εἰσὶ δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις Μενάλκας ποιμὴν καὶ Δάφνις βȣκόλος, εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον, ȣ̃ τὸ ὄνομα σεσιώπηται· ἔπαθλον δὲ τιθεῖσι τὰς ἰδίας σύριγγας· τελεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν, ὁ αἰπόλος τῷ Δάφνιδι τὴν νίκην ἀπονέμει.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΊ,

Εἰδύλλιον ἡ.

ΔΑΦΝΙΣ, ΜΕΝΑΛΚΑΣ, καὶ ΑΙΠΟΛΟΣ.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βωκολέοντι
Μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
Ἄμφω τώγ' ἤτην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω·
Ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.
Πρᾶτος δ' ὧν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας· 5

ΜΕΝΑ΄ΛΚΑΣ.

Μυκηϊᾶν ἐπίϐρε βοῶν, Δάφνι, λῆς μοι ἀεῖσαι ;
Φαμὶ τὺ νικασεῖν ὅσσον ϑέλω αὐτὸς ἀείδων.

Τὸν δ' ἄρα χὠ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείϐετο μύθῳ.

ΔΑ΄ΦΝΙΣ.

Ποιμὰν εἰροπόκων ὀΐων, συρικτὰ Μενάλκα,
Οὔποτε νικασεῖς μ', ϐδ' εἴτι ϖάθοις τύ γ' ἀείδων. 10

ΜΕΝΑ΄ΛΚΑΣ.

Χρῄσδεις ὧν ἐσιδεῖν ; χρῄσδεις καϊαθεῖναι ἄεθλον ;

ΔΑ΄ΦΝΙΣ.

Χρῄσδω τϐτ' ἐσιδεῖν, χρῄσδω καϊαθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑ΄ΛΚΑΣ.

Ἀλλὰ τὶ ϑησεύμεσθ', ὅ κεν ἁμῖν ἄρκιον εἴη ;

ΔΑ΄ΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ ϑησῶ· τὺ δὲ ϑές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

ΜΕΝΑ΄ΛΚΑΣ.

Οὐ ϑησῶ ϖόκα ἀμνον· ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ ϖαϊήρ μευ,
Χ' ἁ μάτηρ· τὰ δὲ μᾶλα ϖοθέσπερα ϖάντ' ἀριθμεῦνϊι.

V. 6. ἐπίϐρε] Ἀντὶ τϐ ἐπίσκοπε, φύλαξ· καὶ Ομηρος· "Ος τοι ὑῶν ἐπίϐρος." *Schol.*

V. 14. γ' ἰσομάτορα] *Piersonus* legit λιπομάτορα.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς ; τί δὲ τὸ πλέον ἕξει ὁ νικῶν ;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Σύριγγ' ἂν ἐποίησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
Λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν,
Ταύταν καλθείην· τὰ δὲ τῶ παλρὸς ἀ καλαθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἦ μάν τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
Λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν,
Πρώαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκλυλον ἀλγῶ
Τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.
Ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ ; τίς ἐπάκοος ἔσσελαι ἁμέων ; 25

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Τῆνόν πως ἐνλαῦθα τὸν αἰπόλον ἢν καλέσωμες,
Ὦ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακλεῖ.

Χ' οἱ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας,
Χ' οἱ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρῖναι.
Πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἰϋκλὰ Μενάλκας· 30
Εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν
Βωκολικάν· ἔτω δὲ Μενάλκας ἄρξαλο πρᾶτος·

V. 24. γε] Repositum pro με, ex Codd.—γ' ἑ male vulgavit *Reiskius*. *Valck.*

V. 26.] Pro πως legit *Reiskius* πῶς. *Quid si vocemus?*

V. 27. φάλαρος] Ὁ λευκός· καὶ Ὅμηρος κύμαλα "φαληριώνλα" λέγει, τὰ λευκαινόμενα. *Schol.*—Pro φάλαρος *Piersono* placebat φίλαρνος.

V. 28. ἐπακούσας] Vetus lectio erat ἐπακῶσαι.

ΜΕΝΑ΄ΛΚΑΣ.

Ἄγκεα καὶ ϖοʃαμοὶ, ϑεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
Πᾷ ϖοχ' ὁ συρικʃὰ ϖροσφιλὲς ᾖσε μέλος,
Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἢν δέ ϖοκ' ἔνθῃ 35
Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑ΄ΦΝΙΣ.

Κρᾶναι καὶ βοʃάναι, γλυκερὸν φυʃὸν, αἴπερ ὁμοῖον
Μϑσίσδοι Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
Τῶτο τὸ βωκόλιον ϖιαίνεʃε· κἦν τι Μενάλκας
Τῇδ' ἀγάγοι, χαίρων ἄφθόνα ϖάνʃα νέμοι. 40

ΜΕΝΑ΄ΛΚΑΣ.

Πανʃᾶ ἔαρ, ϖανʃᾶ δὲ νομοὶ, ϖανʃᾶ δὲ γάλακʃος
Οὔϑαʃα ϖλήϑϑσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεʃαι,
Ἐνθ' ἁ καλὰ ϖαῖς ἐπινίσσεʃαι· αἰ δ' ἂν ἀφέρποι,
Χ' ὡ ϖοιμὰν ξηρὸς τηνόθι, χ' αἰ βοʃάναι.

ΔΑ΄ΦΝΙΣ.

Ἐνθ' ὄϊς, ἔνθ' αἶγες διδυμαʃόκοι, ἔνθα μελίσσαι 45
Σμάνεα ϖληρῶσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι,
Ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ϖοσίν· αἰ δ' ἂν ἀφέρποι,
Χ' ὡ τὰς βῶς βόσκων, χ' αἰ βοές αὐότεραι.

V. 34. συρικτὰ] Ex antiquissimis Edd. revocavit pro συρικτὰς *Casaubonus.*

V. 40. ἀγάγοι] Scribendum, assentiente *Scholiastâ*, ἀγάγῃ. *Toup.* Illud vitiosum esse censet etiam *Valckenærius.*

ΜΕΝΑ'ΛΚΑΣ.

Ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
Μυρίον, ὦ σιμαὶ, δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ, ἔριφοι· 50
Ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος· ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε Μίλων',
Ὡς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμε.

ΔΑ'ΦΝΙΣ.

Μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
Εἴη ἔχεν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
Ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τὺ, 55
Σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν, τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα.

ΜΕΝΑ'ΛΚΑΣ.

Δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακὸν, ὕδασι δ' αὐχμὸς,

V. 49. ὦ] Scriptum pro ὦ ad mentem *Casauboni*, *Heinsii*, et aliorum; sed sequens ὦ cum *Heinsio* non mutarem. *Valck.*

V. 50. Μυρίον] Ἀντὶ τοῦ μέγα, quo modo *Hedylus* θαῦμα μυρίον dixit. *Heins.*

Ibid ὦ σιμαὶ] Hîc etiam *Heinsius* scribi vult ὦ, ut et *Schol.* interpretatur: Δεῦρο ὧδε, ὅπου ἐστὶν ἡ πολείστη δασύτης τῶν δένδρων, ὅπου εἰσὶν αἱ σιμαὶ μέλισσαι· δεῦτε, ἔριφοι, ἐπὶ τὸ ὕδωρ. Σιμὰς verò *Heins.* aliter ac *Scholiastes* exponit. "Σιμαὶ dicebantur Veteribus *loca montosa et acclivia*, quod *Hesychius* notavit; Σιμὰς δὲ ἔλεγον, inquit, τὰς μετεώρους ἀναβάσεις."

V. 51.] Pro ὦ κόλε legit *Grotius* ὦ 'πόλε, probante *Heinsio*.

V. 53.] Pro χρύσεια legit *Piersonus* Κροίσοιο, verisim. i. 4.

V. 56.] Legit *Heinsius* τὰν Σικελάν τ' ἐς ἅλα. *Valckenærius* prætulisse videtur Σικελικάν τ' ἐς ἅλα. Conjunctio τε vix potest abesse, nisi ἐς cum *Reiskio* accipiendum sit pro πρὸς vel παρὰ.

V. 57.] *Brunckius* edidit

Δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερόν· κακὸν ὕδασιν αὐχμὸς.

Ibid. ὕδασι δ' αὐχμὸς] Hæc malè sollicitârunt viri doctissimi.

Ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα·
Ἀνδρὶ δὲ, παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος· ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ,
Οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὺ γυναικοφίλας. 60

Ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
Τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν ἕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φείδευ τᾶν ἐρίφων, φείδευ, λύκε, τᾶν τοκάδων μευ·
Μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.
Ὦ Λάμπρε κύων, ἕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τύ; 65
Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παῖδι νέμοντα·
Ταὶ δ' ὄϊες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
Ποίας· ἔτι καμεῖσθ', ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται.
Σίτα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δ' ἔθαλα πλήσαλε πᾶσαι,
Ὡς τὸ μὲν ὦ ὄρνες ἔχωντι, τό δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδεν· 71

ΔΑΦΝΙΣ.

Κἄμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
Τάς δαμάλας παρελεῦντα, καλὸν καλὸν ἦμες ἔφασκεν·
Οὐ μὰν ἐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾷ,

Ὕδατα sunt *fontes aquarum* quibus inimicus est αὐχμὸς. Rectè *Schol.* Πρὸς τὰ δένδρα μέν ἐστι κακὸν, φόβον ἔχον, ὁ χειμών· πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἀνομβρία, ὅτι ἀποξηραίνει καὶ ἀφανίζει αὐτά. *Toup.*

V. 58. ὕσπλαγξ] Ὅ ἐστιν εἶδος παγίδος· κυρίως δὲ ὕσπληγξ, ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία. *Schol.*

V. 59.] Pro πόθος legit *Heinsius* κότος.

V. 72. σύνοφρυς] Κόρη εἰς ταυτὸ συναπτόσας ἔχουσα τὰς ὀφρῦς, ἢ δασείας καὶ συγκεκολλημένας· τετέστιν, εὐόφθαλμος. *Schol.*

V. 74.] Pro πικρὸν legit *Heinsius* μικρόν.

Ἀλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἀμελέραν ὀδὸν εἶρπον. 75
Ἁδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρλιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα·
Ἁδὺ δὲ χ' ὡ μόσχος γαρύελαι, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς,
Ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιλῆν.
Τᾷ δρυΐ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾷ μαλίδι μᾶλα,
Τᾷ βοΐ δ' ἁ μόσχος, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί. 80

Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν· ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἁδύ τι τὸ ῥόμα τοι, καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά·
Κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκέεμεν ἢ μέλι λείχεν.
Λάσδεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
Αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέονλα διδάξαι, 85
Τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακλρά τοι αἶγα,
Ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνάλαλο, καὶ πλαλάγησε
Νικήσας· ἧτως ἐπὶ μαλέρα νεβρὸς ἅλοιλο·
Ὡς δὲ καλεσμύχθη καὶ ἀνελράπελο φρένα λύπᾳ 90
Ὅτερος· ἅτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιλο·
Κἠκ τέτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγενλο,
Καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἔτι, Ναΐδα γᾶμεν.

V. 84. τᾶς σύριγγος] Ex duobus Codd. prodiit pro τὰς σύριγγας· atque ita jam correxerat *Scaliger:* vulgatam non absurdè tuetur *Reiskius. Valck.*

V. 88, et 90.] Pro ὡς μὲν, et ὡς δὲ legi vult *Jos. Scaliger* ὃς μὲν, ὃς δέ. *Heinsius*, ὡς μὲν, et ὡς δέ.

V. 91.] Legit *Scaliger* Ὅτερος ἅτω, νύμφα γαμηθεῖσ' ὡς ἀκάχοιλο.

V. 93. ἄκρηβος] *Valck.* mallet legi ἄκραβος, ut ἀνάβω v. 3.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ τῆ ι. Εἰδυλλίῃ.

Προσδιαλέγονται ἀλλήλοις ἐν τῷ θερίζειν Μίλων καὶ Βάττος. Ἐρῶν δ' ὁ Βάττος Βομβύκας αὐλητρίδος, Πολυβώτη τινὸς εἴτε θυγατρὸς, εἴτε θεραπαίνης, ὀκνηρῶς ἐργάζεται. Καὶ διὰ τῆτο συνθανομένη τῆ Μίλωνος τί ἔτω βραδέως θερίζει, ὁ Βάττος τὸν αὐτῆ ἔρωτα δηλοῖ, καὶ ᾠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτῆ ἀπαγγέλλει. Παυσάμενον δὲ τῆς ᾠδῆς αἰνεῖ ὁ Μίλων, ὡς πρέπεσαν ἐργάτῃ ᾠδὴν εἴρηκεν.

ἘΡΓΑΤΙΝΑΙ, ἢ ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

ΜΙΛΩΝ, καὶ ΒΑΤΤΟΣ.

Μ. Ἐργαλίνα βεκαῖε, τί νῦν, ὦ ἰζυρὲ, πεπόνθης;
Οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τοπρὶν ἆγες.
Οὔθ' ἅμα λαιτομεῖς τῷ πλαίτιον, ἀλλ' ὑπολείπῃ,
Ὥσπερ ὅις ποίμνας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
Ποῖός τις δείλαν τὺ καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῇ, 5
Ὅς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος ἐκ ἀποτρώγεις;

Argum. Παυσάμενον κ. τ. λ.] Quàm alienum hoc sit à mente *Theocriti*, nemo non videbit. In fine alterius argumenti meliùs legitur, ἣν (sc. ᾠδὴν) ὁ Μίλων διαπαίξας ἑτέραν αὐτός ἀναβάλλεται, περιέχεσαν τὰ περὶ τῆ Λιτυέρσε'—ἐπὶ τέλει δὲ παραινεῖ αὐτῷ τοιαῦτα δεῖν ᾄδειν τὲς ἐργάτας.

V. 5. δείλαν τὺ καὶ ἐκ μέσω] Ex Vaticano Cod. recepit *Valck.* pro δείλαν τε καὶ ἐν μέσῳ.

V. 6. ἀρχόμενος] Scribit *Heinsius* ἀρχομένω. "*Qualis eris ἐν μέσῳ ἄματος, qui nunc ἀρχομένω ἄματος*, id est *incipiente die, nihil efficis?*"

Β. Μίλων ὀψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
Οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
Μ. Οὐδάμα· τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί;
Β. Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα; 10
Μ. Μηδέ γε ξυμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
Β. Ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μιλων, ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκάταιος.
Μ. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω ἐδ' ἅλις ὄξος.
Β. Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
Μ. Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται;
Β. Ἁ Πολυβώτα, 15
Ἁ πρὰν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκώντι πολαύλει.
Μ. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.

V. 10. νυν] Debetur *Heinsio;* olim legebatur νῦν.

V. 11. Μηδέ γε ξυμβαίη] Pro μηδὲ ξυμβαίη scriptum fuit ex Codd. ut elegantius. *Valck.*—Sin retineatur γε, videtur legendum συμβαίη, ut συνέβα versu præcedente.

Ibid. χορίω] Sine causâ recentiores mutârunt in χορίων, reclamante *Scholiaste.* Planiùs extulit hoc proverbium *Lucianus* in libello Πρὸς ἀπαίδευτον· "Οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτο ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα." *Casaubonus.*

V. 13. δῆλον] Πηλὸν *vinum* corrigunt *Hoelzlinus* et *Uptonus.* Vinum Siciliensibus δηλὸν dictum *Toupius* suspicatur. *Valck.*

V. 14.] Pro σπόρω legendum σποδῷ suspicantur *Reiskius* et *Toupius.*

Ibid. ἄσκαλα] Τετέσιν, ἅπερ ἔσπειρα μετὰ τὸν σπόρον ἠμελημένα ἐστὶν ἐς τοσοῦτον, ὅτι καὶ ἀσκάλευτά εἰσιν. *Schol.*

V. 16.] Ἤ τις πρώην θεριζόντων ἡμῶν παρ' Ἱπποκώντι, ἢ παρ' Ἱπποκίωνι (διχῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις) προσηύλει· καὶ τὸ μὲν παρ' Ἱπποκώντι γράφων, λέγει τῷ πολαμῷ· τὸ δὲ παρ' Ἱπποκίωνι, λέγει ἕτω καλουμένῳ. *Schol.*

Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία.
B. Μωμᾶσθαι μ' ἄρχῃ τύ. Τυφλὸς δ' ἐκ αὐτὸς ὁ Πλεῦτος,
Ἀλλὰ καὶ ὡ φρόντιστος Ἔρως· μηδὲν μέγα μυθεῦ. 20
M. Οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον,
Καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ· ἄδιον ἔτως
Ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μεσικὸς ἦσθα.
B. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
Παῖδ'· ὧν γάρ χ' ἁψεῖσθε, θεαὶ, καλὰ πάντα ποιεῖτε.
Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τὺ πάντες, 26
Ἰσχνὰν, ἁλιόκαυσον· ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντὶ, καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος·
Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς σεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
Ἁ αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30
Ἁ γέρανος τῶροτρον· ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
Αἴθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσον πόκα φαντὶ πεπᾶσθαι·
Χρύσεοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ·
Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον, ἢ τύγε μᾶλον,

V. 18. Μάντις] Locusta illa, quæ μάντις hîc poëtâ dicitur, aliis verò ἀρβραία, ea est, quæ γραῦς dicebatur. Erat autem γραῦς Σέριφος proverbialis locutio, quâ utebantur, cùm de puellâ agerent, quæ in virginitate senium contraxerat. *Suidas.* Σέριφος γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρβραίας ἀκρίδος, ἣν καλεῦσι γραῦν Σερίφην καὶ μάντιν. Lepidè igitur et salsè Milo Battum ridet, quòd vetulam virginem deperiret. *Heins.*

V. 20. ὡ φρόντιστος] Ὁ ἀφρόντιστος ὡς πολυμέριμνος· τὸ ᾱ ἐνταῦθα ἐπίτασιν σημαίνει. *Schol.*

V. 31. Ἁ γέρανος τῶροτρον] Ἀρχομένῳ γὰρ σπόρῳ, αἱ γέρανοι φαίνονται. *Schol.*

Σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τεῦς, 36
Ἁ φωνὰ δὲ τρύχνα· τὸν μὰν τρόπον ἐκ ἔχω εἰπεῖν.
Μ. Ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη βῶκος ἀοιδάς·
Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
Ὦ μοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀληθίως ἀνέφυσας. 40
Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυτιέρσα·
Δάματερ πολύκαρπε, πολύσαχυ, τᾶτο τὸ λαῖον

V. 35. Σχῆμα] Σχῆμα est vestis exterior, quæ induitur, quoties opus est εὐσχημονεῖν· Opifices ferè nullam gestabant, erantque tunicati. *Casaub.*

Ibid.] Γράφεται καὶ Σχοῖμι δ' ἐγώ· καὶ ἐστιν ὁ νῶς τοιᾶτος· ὀρχούμενος δὲ ἐγὼ ἐν τῃ εἰκόνι, ἐποίεν ἐμαυτὸν ἔχοντα Λακωνικὰ ὑποδήματα. *Schol.*

Ibid. ἀμύκλας] Ἀμύκλαι πόλις Λακωνική·—καὶ ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος. *Schol.*

V. 36. οἱ μὲν πόδες] Οἱ μὲν πόδες σᾶ ἀστράγαλοι εἰσίν· οἷον εὔρυθμοι καὶ ὀρθοί· ἢ λευκοὶ ὡς οἱ ἀστράγαλοι. *Schol.*

V. 40. ἀνέφυσας] *Hemsterhusius* legit ἀνέφυσα, quod videtur longè præstare.

V. 41. Λυτιέρσα] Οὗτος δὲ ὁ Λυτιέρσης, ᾤκει Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, υἱὸς τυγχάνων νόθος τᾶ Μίδα· γεωργὸς δὲ ὢν, τὰς παριόντας τῶν ξένων εὐωχῶν, ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτᾶ· εἶτα ἑσπέρας ἀποτεμνων αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνελῶν ᾖδεν. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τᾶτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν· ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν ᾄδουσιν αὐτόν, ἐγκωμιάζοντες ὡς ἄριστον θεριστήν· τᾶτον δέ φησιν Ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν, λέγων ὅτω· καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις ἴυλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, ὅτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ Λυτιέρσας. *Schol.*

V. 42,—55.] Sunt formulæ aliquot incitatoriæ, quibus mercenarios homines ad metendum adhortantur, maximéque τὰς ἐνδιδόντας, et qui remitterent:—omnes autem, singulæque formulæ sunt; quod animadversum non fuit, et quod multò minùs, diversæ omnes, καὶ ἀφωρισμέναι, quæ singulæ uno disticho terminantur, et ceptis unâ et alterâ παρακελευστικαί.—Sunt enim tales, ut ἀμοιβαίως à duobus vel pluribus cani possint, vel ab uno. *Heins.*

Εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὀτ]ιμάλισα.

Σφίγγετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δράγμα]α, μὴ ϖαριών τις
Εἴπῃ, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλε]ο χ' ἕτος ὁ μισθός· 45

Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν
Ἢ ϛέφυρον βλεπέτω· ϖιαίνε]αι ὁ ϛάχυς ἕτως.

Σῖτον ἀλοιῶν]ας φεύγεν τὸ μεσαμϐρινὸν ὕπνον·
Ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλισα.

Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶν]ας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ· 50
Καὶ λήγειν εὔδον]ος· ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκ]ὸς ὁ τῶ βα]ράχω, ϖαῖδες, βίος· ἐ μελεδαίνει
Τὸν τὸ ϖιεῖν ἐγχεῦν]α· ϖάρεσι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον, ὦ 'ϖιμεληὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἕψειν,
Μὴ 'ϖι]άμῃς τὰν χεῖρα κα]ιαπρίων τὸ κύμινον. 55
Ταῦτα χρὴ μοχθεῦν]ας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδεν.
Τὸν δὲ τεὸν, ϐϛκαῖε, ϖρέπει λιμηρὸν ἔρω]α
Μυθίσδεν τᾷ μα]ρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ.

V. 45. σύκινοι] Ἤγϛν ἀσθενεῖς, καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον, εὔθραυϛον ἀσθενὲς, καὶ ἀδύνα]ον· ὅθεν καὶ ϖαροιμία Συκίνη ἐπικϛρία, ἣ μηδὲν ὠφελοῦσα· ἀπὸ με]αφορᾶς τῆς συκῆς. *Schol.*

V. 51. ἐλιννῦσαι] Ἤτοι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν, ϐραδῦναι. *Schol.*

V. 57. λιμηρὸν ἔρω]α] Hæ voces pauperem famelicumque amatorem respiciunt, qui, cùm vix de pane prospexisset sibi, otiabatur tamen, quodque miserrimum in Veneris regno vapulabat; et cum duabus curis conflictabatur; fame et amore. *Heins.*

Ὑπόθεσις τȣ̃ Ἐνδεκάτȣ Εἰδυλλίȣ.

Ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν ἑαυτȣ̃ τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς· Προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν Ἐρασιστράτȣ, ἰατρȣ̃ ὄντος καὶ αὐτȣ̃. Φέρεται δὲ καί τι ποιημάτιον αὐτȣ̃ ἀντιγεγραμμένον ὑπὲς Κύκλωπος πρὸς Θεόκριτον.

ΚΥΚΛΩΨ.

Εἰδύλλιον ιά.

Οὐ'ΔΕ'Ν ποτὶν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, ἤτ' ἔγχρισον, (ἐμὶν δοκεῖ) ἤτ' ἐπίπασον,
Ἢ ταὶ Πιερίδες· κȣ̃φον δέ τι τȣ̃το καὶ ἀδὺ
Γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις· εὑρῆν δ' ἀ ῥᾴδιον ἐντί.
Γινώσκεν δ' οἶμαι τὺ καλῶς, ἰατρὸν ἐόντα, 5
Καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις.
Οὕτω γȣ̃ν ῥᾴϊσα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν,
Ὦ 'ρχαῖος Πολυφάμος, ὅκ' ἤρατο τὰς Γαλατείας,
Ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ σόμα τὼς κροτάφως τε.
Ἤρατο δ' ἔτι ῥόδοις, ἀ μάλοις, ἀδὲ κικίννοις, 10

V. 10. κικίννοις] Videtur Poëta docere jamdum moris fuisse, ut amatores fasciculos comæ suæ detonsos amatis mitterent. *Reisk.* —Pro κικίννοις *Heinsius* eleganter legit σελίνοις, et per ῥόδα et σέλινα τὰς στεφάνȣς intelligit, et locum ita illustrat. "Qui vel impensè "amabant, vel impensè donabant, dicebantur ἐρᾶν ἢ δωρεῖσθαι ἀ καλὰ "μῆλα καὶ στεφάνȣς, quia hæc munera vulgò ad amicas missitabant."

Ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
Πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τ' αὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
Χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ, τὰν Γαλάτειαν ἀείδων,
Αὐτῶ ἐπ' ἀΐονος κατετάκετο φυκιοέσσας,
Ἐξ ἀβᾶς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος, 15
Κύπριος ἐκ μεγάλας, ἅ οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
Ὑψηλᾶς, ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα·
Ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
Λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἁπαλωτέρα ἀρνὸς, 20
Μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
Φοιτῇς δ' αὖθ' ἅτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
Οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
Φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς ποτιὸν λύκον ἀθρήσασα.
Ἠράσθην μὲν ἔγωγα τεβς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25
Ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἁγεμόνευον.

V. 16. ἅ οἱ] Vulgabatur τό οἱ. Alteram lectionem Poëta recepit ex Codd. *Valck.*

V. 20, 21.] Ex his similibusve sua *Philostratus* effinxit in picturâ Cyclopis. Ἔστι δ' αὐτῷ ποιμενικὸν ᾆσμα, ὡς λευκή τε εἴη (ἡ Γαλάτεια) καὶ γαῦρος, καὶ ἡδίων ὄμφακος. *Valck.*

V. 21. φιαρωτέρα] Omnia hîc in laudationem τῆς ἐρωμένης effutit insanus amator: neque in istis verbis ulla asperitas aut sævities ejus notatur. φιαρὸν est *splendens*. *Casaub.*

V. 22. αὖθ' ἅτως] Hæ voces meritò, ut videtur, suspectæ variis doctorum conjecturis sollicitantur.

V. 26. ἐμᾷ σὺν] Probabilis est *Aurati* conjectura legentis, ἑᾷ σὺν ματρὶ, *cum tuâ matre*. Pro ἐμᾷ legitur et in Codd. ἐμοὶ, et lectum fuisse videtur ὁμᾷ. *Valck.*

Παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τὺ καὶ ὕσερον ἠδ' ἔτι πω νῦν
Ἐκ τήνω δύναμαι· τὶν δ' ἠ μέλει, ἠ μὰ Δί', ἠδέν.
Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος ἕνεκα φεύγεις· 30
Οὔνεκά μοι λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ πανὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ ϑῶτερον ὦς μία μακρά.
Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεσι· πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
Ἀλλ' ὠὐτὸς, τοιοῦτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω,
Κἠκ τέτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω· 35
Τυρὸς δ' ἠ λείπει μ' ἤτ' ἐν ϑέρει, ἤτ' ἐν ὀπώρῃ,
Οὐ χειμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
Συρίσδεν δ' ὡς ἔτις ἐπίσαμαι ὧδε Κυκλώπων,
Τὶν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἅμα κἠμαυτὸν ἀείδων,
Πολλάκι νυκτὸς ἀωρί· τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεϐρὼς, 40
Πάσας ἀμνοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
Ἀλλ' ἀφίκευ τὺ ποτ' ἄμμε, καὶ ἑξεῖς ἠδὲν ἔλασσον.
Τὰν γλαυκὰν δὲ ϑάλασσαν ἔα πολὶ χέρσον ὀρεχθῆν.
Ἅδιον ἐν τῶνῃρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς·
Ἐντὶ δάφναι τηνεὶ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
Ἐντὶ μέλας κισσὸς, ἔντ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος,

V. 33. ἔπεσι] Sic scribendum, non ὕπεσι, verè monuit *Toup. Valck.*

V. 35. ἀμελγόμενος] Pro ἀμελγόμενον ex Codd. et vett. Edd. recepi cum *Reiskio* et *Brunckio*. *Valck.*

V. 39. ἅμα] Scriptum cum *Toupio* pro ἁμᾶ. Forsan et hîc ὁμᾶ poni potuerat. *Valck.*

V. 41. ἀμνοφόρως] Ἀμνίδας καὶ βρέφη φερέσας· ἢ μαννοφόρως· γράφεται γὰρ ἔν τισι καὶ ἔτω· μάννος δέ ἐστιν, ὁ περιπραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μαννάκιον. *Schol.* quam lectionem tuentur *Casaubonus* et *Heinsius*. *Reiskius* legit μανοφόρως. *Eldikius* μαλλοφόρως· cui placet etiam ἄρκτω pro ἄρκτων.

Ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα
Λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐηλι.
Τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν, ἢ κύμαθ' ἕλοιτο;
Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν, 50
Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάμαλον πῦρ·
Καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,
Καὶ τὸν ἓν' ὀφθαλμὸν, τῷ μοι γλυκερώτερον ἐδέν.
Ὤμοι, ὅτ' ἐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχονλα,
Ὡς καλέδυν ποτὶ τὶν, καὶ τὰν χέρα τεῦς ἐφίλασα, 55
Αἰ μὴ τὸ σόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκὰ,
Ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαλαγώνι' ἔχοισαν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνελαι ἐν χειμῶνι·
Ὡς' ἐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
Νῦν μὰν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι, 60
Αἴκά τις σὺν ναῖ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηλαι·
Ὡς κεν ἴδω τί ποθ' ἁδὺ καλοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
Ἐξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
(Ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος) οἴκαδ' ἀπενθεῖν·
Ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σύν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν,

V. 50.] Hunc versum, utpote viciniam, quo loco nunc hæret, conturbantem, post versum 33 retrahendum censet *Hemsterhusius*.

V. 52.] Pro καὶ τὰν legit *Heinsius* κατλὰν, i. e. καλὰ τὰν, et ita locum interpretatur. *Quamvis certè sufficere mihi poterat ignis ille, quo à te cor meum uritur.*

V. 53. Καὶ] Ναὶ eleganter *Heinsius* emendabat: alterum cùm legatur in Codd. hîc etiam servandum videtur. *Valck.*

V. 57. ἐρυθρὰ πλαλαγώνι'] Τὰ τῆς μήκωνος φύλλα φησὶ, καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τῆ πλάσσειν, ὅ ἐστι ψοφεῖν· τιθένλες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον, τύπτεσι τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ, καὶ ἔτω σημεῖνται, εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. *Schol.*

Καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα. 66
Ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ·
Οὐδὲν πᾷ ποχ' ὅλως ποτί τιν φιλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ,
Καὶ ταῦτ', ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὀρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
Φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ 70
Σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῇ· ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
Ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
Αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
Ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
Εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα,
Μησίσδων· ῥᾷον δὲ διᾶγ', ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

V. 72. πᾷ τὰς φρένας] *Hemsterhusius* legit πᾷ τοι φρένες ἐκπεπότανται; *Valckenærius* scribi posse monet, unâ literâ mutatâ, πᾷ τᾶς φρενὸς ἐκπεπότασαι;

V. 73. θαλλὸν] Quicquid *herbarum* vel *fruticum viret*, θαλλὸν vocant Græci. *Toup.* Θαλλὸς ἁπλῶς λέγεται πᾶν τὸ τεθηλός· κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. *Schol.* ad *Idyll.* iv. 45.

V. 77.] Πρὸς τὸν Νικίαν ὁ λόγος ἀπὸ τῆ ποιητῆ· ἅτως ὁ Πολύφημός, φησι, μετεχειρίζετο, τὸν ἔρωτα ἐθεράπευε μετεργῶν. *Schol.*

Ibid. ἐποίμαινεν] Βοκολεῖν et ποιμαίνειν utrumque est νέμειν. Nihil autem Græcis usitatius, quàm τῷ βοκολεῖν ἀντὶ τῆ μεταχειρίζεσθαι ἢ καφίζειν uti, *mitigare* et *levare*. At *Theocritus* suo more, ἐκ μεταλήψεως, ποιμαίνειν non βοκολεῖν dixit. *Heins.*

V. 78. ῥᾷον δὲ διᾶγ'] Εὐχερέστερον δὲ διέζη, ἢ εἰ χρυσίον εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν Γαλάτειαν. *Schol.*—Ultimi versûs sensus satis est obscurus; nec multùm juvat è *Scholiis* ad ἢ adscriptum ab *Is. Vossio* εἰ. *Valck.*

Ὑπόθεσις τοῦ Τρισκαιδεκάτου Εἰδυλλίου.

Τοῦτο μὲν τὸ Εἰδύλλιον ὅλως διηγηματικόν ἐστιν· ἐκτίθεται γὰρ ὁ ποιητὴς τοῦ μὲν Ὕλα τὴν ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ἁρπαγήν, ὅταν ἐς τὴν κρήνην ἐπιδόρπιον ὕδωρ τῷ Ἡρακλεῖ κομίσων ἀπῴχετο· τοῦ δὲ Ἡρακλέους τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον.

Ὕλας.

Οὐκ ἁμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες,
Νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεὼν ποκα τέκνον ἔγεντο·
Οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἦμες,
Οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον ἐκ ἐσορῶμες·
Ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱὸς, 5
Ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς
Τῷ χαρίεντος Ὕλα, τῷ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
Καί μιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα,
Ὅσσα μαθὼν, ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτός ἔγεντο·
Χωρὶς δ' ἐδέποκ' ἦς, ἐδ' εἰ μέσον ἁμαρ ὅροιτο, 10
Οὐθ' ὅκα ἁ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς ἀὼς,

V. 4. ἐσορῶμες] Εἰσορᾶν pro *in vivis esse* non malè accipit *Schol.* Sic apud Tragicos βλέπειν sæpè, et apud *Homerum* δέρκομαι *Casaub.*

V. 8, 9.] Hos versus, utpote non suo loco hærentes, versui 14 præfigi debere censet *Valckenærius.*

V. 11.] Pro ἐς Διὸς legit ἐκ Διὸς *Heinsius*, probat *Valck.*

Οὐθ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ϖοτὶ κοῖτον ὁρῷεν,
Σεισαμένας ϖ]ερὰ μα]ρὸς ἐπ' αἰθαλόεν]ι ϖε]εύρῳ·
Ὡς αὐτῷ κατὰ ϑυμὸν ὁ ϖαῖς ϖεποναμένος εἴη,
Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποϐαίη. 15
Ἀλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀρισῆες συνέπον]ο,
Πασᾶν ἐκ ϖολίων ϖρολελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι·
Ἵκε]ο χ' ὡ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν Ἰαολκὸν
Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωΐνας· 20
Σὺν δ' αὐτῷ κατέϐαινεν Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ,
Ἄτις Κυανεᾶν ἐχ ἥψα]ο συνδρομάδων ναῦς,
Ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
Αἰε]ὸς ὡς, μέγα λαῖτμα, ἀφ' ὧ τότε χοιράδες ἔσαν.

V. 15. Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων] "*Interpres* legit αὐτῶ, et explicat αὐτόθι, hoc est, *jam in illâ ætate.*" *Casaub.* *Reiskius* etiam αὐτῶ genitivum esse vult, et interpretatur ἕλκειν τινὸς (h. e. ἀπὸ τίνος) εὖ scil. τὸ ἦϑος vel τὴν διδαχὴν *ex* vel *ab aliquo benè trahere—H. Stephanus* conjicit Αὐτῶ δ' ἔξ ἕλκων· *Schottus* ἐξέλκων, eâdem ferè interpretatione. *Heinsius* legit Αὐτῷ εὖ ἥκων i. e. ὅφρα εὖ παιδείας ἥκων ἀνὴρ καλὸς κἀγαϑὸς παρ' αὐτῷ γίνοι]ο. *Is. Vossio* placuit εὖ εἴκων, et item *Toupio*, qui tamen in Curis Posterioribus receptam lectionem sinceram esse judicat, et in *Scholiastæ* illustratione acquiescit, Εἴρη]αι δὲ με]αφορικῶς, ἀπὸ τῶν ϐοῶν τῶν ἐκ νέϑ εἰϑισμένων καλῶς ἕλκειν.

Ibid. ἀλαθινὸν] *Scholiastes* interpretatur ἀνδρεῖον· potest et pro *justo* accipere. *Priscianus* lib. xvii. "Justum pro vero, et verum pro justo, frequenter tam nos quam Attici ponimus." *Casaub.*

V. 20. Μιδεάτιδος] Μίδεα ϖόλις Ἄργϑς· οἱ δὲ κώμην αὐτην φασιν. Ἀργεῖα δὲ καὶ ἡ Ἀλκμήνη. *Schol.*

V. 21. εὔεδρον] Loci hujus meminit *Eustathius* ad Il. B. p. 197. ναῦς δὲ εὔσελμος ἡ εὔζυγος καὶ εὐκάϑεδρος, καϑ' ὃ εὔεδρον Ἀργὼ φησί ϖϑ Θεόκριτος. *Reisk.*

Ἄμος δ' ἀντέλλονʃι Πελειάδες, ἐσχαʃιαὶ δὲ 25
Ἄρνα νέον βόσκονʃι, τεʃραμμένω εἴαρος ἤδη·
Τᾶμος ναυʃιλίας μιμνάσκεʃο θεῖος ἄωʃος
Ἡρώων· κοίλαν δὲ καθιδρυνθένʃες ἐς Ἀργὼ
Ἑλλάσπονʃον ἵκονʃο, νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀένʃι·
Εἴσω δ' ὅρμον ἔθενʃο Προπονʃίδος, ἔνθα Κιανῶν 30
Αὔλακας εὐρύνονʃι βοές τρίβονʃες ἄροʃρον.
Ἐκβάνʃες δ' ἐπὶ θῖνα, κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένονʃο
Δειελινοί· πολλοὶ δὲ μίαν ϛορέσανʃο χαμεύναν.
Λειμὼν γάρ σφιν ἔκειʃο, μέγα ϛιβάδεσσιν ὄνειαρ·
Ἔνθεν βέτομον ὀξὺ, βαθύν τ' ἐτάμονʃο κύπειρον. 35
Κῷχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ, ἐπιδόρπιον οἰσῶν
Αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀϛεμφεῖ Τελαμῶνι,
(Οἵ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυνʃο τράπεζαν)

V. 25. ἀντέλλονʃι] Περὶ ἀναʃολήν φησι τῶν Πελειάδων ἤρξανʃο ϛέλλεσθαι τὸν πλῶν, καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἥρωες εἰς Κόλχους· ἔϛι δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θέρους· διὸ καὶ ἐπήγαγε, τεʃραμμένου εἴαρος· τουτέϛι, λήξανʃος. *Schol.*

Ibid. ἐσχαʃιαὶ] Sæpè ἐσχαʃιαὶ sunt "*singulorum agri, suis finibus distincti et separati,*" ut monuit *Casaubonus;* sed tamen remotiores, et ad cujusque demi fines positi, vel mari montibusve proximi. *Hemsterh.*—Τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατίας ἔλεγον, οἷς γειτνιᾷ εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα. *Harpocration.*

V. 30. Κιανῶν] Εἰς τὸν τόπον τῶν Κιανῶν. Κιανοὶ γὰρ οἱ τὴν Κῖον οἰκοῦντες· ἥτις νῦν καλεῖται Προῦσα, ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν (lege Βιθυνῶν ex emendatione *Toupii*) βασιλέως Προυσίου. *Schol.*

V. 31.] Pro εὐρύνονʃι legit *Heinsius* εὐθύνονʃι, quod quidem verbum videtur magis proprium arationis.

V. 34.] Ita versum ex Flor. et Rom. Edd. correxit *H. Stephanus*, olim vulgabatur. Λ. γ. σ. ἔκειτο μέγας, ϛ. ο.

V. 38. ἄμφω] *Hemsterhusius* legit ἀμφὶ, quam emendationem penè necessariam arbitratur *Valckenærius.*

Χάλκεον ἄγχος ἔχων· τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
Ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκη, 40
Κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερὸν τ' ἀδίαντον,
Καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις·
Ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορόν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
Εὐνίκα, καὶ Μαλὶς, ἔαρ θ' ὁρόωσα Νυχεία. 45
Ἤτοι ὁ κῶρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
Βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
Πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεδόνησεν
Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί· καθήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
Ἀθρόος, ὡς ὅκα πυρσὸς ἀπ' ἐρανῶ ἤριπεν ἀστὴρ 50
Ἀθρόος ἐν πόντῳ· ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
Κεφότερ' ὦ παῖδες, ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς ἔρος.
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γένασι κῶρον ἔχοισαι

V. 40. Ἡμένῳ] Sic *Sallustius* et *Silius locum sedentem* vocant τὸν κατωφερῆ. *Heins.*—*Musgravius* legit νηνέμῳ—Ex Codd. Εἰμένῳ ἐν χόρτῳ revocavit *Reiskius*.

Ibid. θρύα] Positum ex Ed. Flor. pro θρία. *Valck.*—Θρύον est *juncus* sive *herba*, quæ in locis ἡμένοις et palustribus nascitur. *Toup.*

V. 42. εἰλιτενὴς ἄγρωστις] Εἰλιτενὴς ἄγρωστις ἡ ἐν τοῖς ἴλεσι γινομένη· ῥιζοβόλος γὰρ ἡ ἐπιπολὺ διϊκνεμένη, πλεονασμῷ τῆ ι. *Etymol. M.*

V. 46.] Ποτῷ sive ποτῶ suspectum est, neque tamen placet *Piersoni* ῥόῳ. *Valck.*

V. 48. ἀμφεδόνησεν] Unius auctoritate Codicis recepi pro ἀμφεκάλυψεν. *Valck.*

V. 51. ἐν πόντῳ] Ex Codd. repositum fuit pro ἐς πόντον. *Valck.*

Ibid.] Pro ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος, *Brunckius* edidit ναύτας δέ τις εἶπεν ἑταίροις.

Δακρυόεντ', ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ, 55
Ὤχετο, Μαιωτιδὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
Καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
Τρὶς μὲν Ὕλαν ἄϋσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός·
Τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ
Ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχέδον, εἴδετο πόρρω.
Ὡς δ' ὁπόκ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας 61
Νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν ὤρεσιν, ὠμοφάγος λῖς,
Ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα·
Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν 66
Ὥρεα καὶ δρυμώς· τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
Ναῦς μένεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια· τῶν παρεόντων
Ἰσία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
Ἡρακλῆα μένοντες· ὁ δ', ᾗ πόδες ἆγον, ἐχώρει 70
Μαινόμενος· χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.

V. 64. ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις] *Valckenærius* olim conjecerat ἀτρύτοισι Κιανοῖς satis ingeniosè; posteà veterem lectionem servandam judicabat, quam sanè *Toupius* ei videtur approbavisse, qui in Cur. Nov. in *Suid.* eam egregiè firmat, citans ex *Aristoph. Lysist.* 810.

Ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι
Τὸ πρόσωπον περιειργασμένος [vulg. περιειργμένος.]

V. 68.] Post μετάρσια nonnulla deesse suspicatur *Reiskius.*—— Distinctionem mutavit *Toupius;* anteà legebatur μετάρσια τῶν παρεόντων.

V. 69.] *Reiskius* legit Ἰκρία δ. η. μ. ἔς' ἐκάθαιρον—*Eldikius* I. δ. η. μ. ἔστε καθεῖλον.

Οὕτω μὲν κάλλιϛος Ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.
Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερϛομεον λιποναύταν,
Οὕνεκεν ἠρώησε τριακονϛάζυγον Ἀργώ.
Πεσδᾷ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκεϛο Φᾶσιν. 75

V. 72.] Dicunt Græci ἀριθμήσῃ μακάρων, sicut *Horatius, Fies fontium. Heins.*

V. 73. λιποναύταν] Manifestè λειποναύτιον Græcorum tangit. Erat autem λειποναύτιον vox è foro. Accusabant enim λειπονα υτίε, *qui navem relinquebat*, sicut λειποϛαξίε, *qui exercitum. Heins.*

Ὑπόθεσις τοῦ Πεντεκαιδεκάτου Εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τοῦτο τὸ εἰδύλλιον Συρακούσαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι· ὑποτίθεται δέ τινας Συρακουσίας τὸ γένος, παρεπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομισθέντος Ἀδώνιδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου γυναικός. Ἔθος δὲ εἶχον οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῖς Ἀδωνίοις, διακομίσαντας τὰ εἴδωλα τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. Διαγράφει δὲ ὁ Θεόκριτος, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, ᾄδουσάν τινα, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ, ἢ ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΓΟΡΓΩ, ΠΡΑΞΙΝΟΗ, ΓΡΑΥΣ, ΞΕΝΟΣ, [ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ, ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.]

ΓΟΡΓΩ.

Ἔνδοι Πραξινόα;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ; ἔνδοι.

Non est dubium quin *Sophron* in γυναικείοις mimum aliquem fecerit, quo lepidè, et quasi digito sublato, muliebrem ἀδολεσχίαν et linguæ intemperantiam persecutus sit: quem hôc Idyllio noster Poëta sit exprimere conatus, in quo multa sibi permittit, quæ, quia è trivio sunt, maximam venustatem habent: quandoquidem in ejusmodi sæpè ne à solœcismis temperârit *Sophron*, ut ex veterum judiciis scimus: omnia enim facillimè excusantur, et placent, διὰ τὸ ἄκακον τῆς γυναικείας ἑρμηνείας, quam ex illo expressit noster Poëta. *Heins.*——Personas uncis inclusas addidit *Valckenærius*, deleto *Eunoæ* nomine.

V. 1. Γοργοῖ] His nomen præfixi *Praxinoæ*, deletis nominis *Eunoæ* indicibus literis. *Valck.*

Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες· ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾷ·
Ἔμβαλε καὶ πολίκρανον

ΓΟΡΓΩ.

Ἔχει κάλλισα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καθίζευ.

ΓΟΡΓΩ.

Ὦ τᾶς ἀδαμάτω ψυχᾶς· μόλις ὔμμιν ἐσώθην,
Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
Πανλᾷ κρηπῖδες, πανλᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
Ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυλος· τὺ δ' ἐκαςολέρω ἐμ' ἀποικεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχαλα γᾶς ἔλαβ' ἐνθὼν,
Ἰλεὸν, ἐκ οἴκησιν· ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
Ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ὅμοιος· 10

V. 2. Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες] Cum *Wartono* hîc ἦνθον legendum et hæc *Gorgoni* tribuenda censeo. *Valck.*

V. 4. ἀδαμάτω] *Casaubono* debetur. *Scaligero* et *H. Stephani* placuit ἀλεμάτω, quod esset pro μαλαίας positum. Vetus lectio erat ἀδεμάτω, quam vocem alii interpretantur *incorpoream*, alii *imperterritam*, at ne Græcam quidem esse affirmat *Toupius*.

V. 7. Ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυλος] *Via longa est et molesta*, sive reddatur illud ἄτρυλος cum *Scholiaste*, πολλὴ (ἡ δὲ ὁδὸς πολλὴ,) seu ἀργαλέα sive tandem δύσβαλος, res eòdem recidit. *Via, quæ* euntem *defatigat*, eleganter hîc ὁδὸς dicitur ἄτρυλος. Istiusmodi adjectiva duplicem ferè vim habent, vel activam, vel passivam. *Valck.*

Ibid. ἐκαςολέρω ἐμ'] *Scaliger* legit ἐκαςολέρω μεῦ. *Valckenærius* vocem ἐκαςοτέρω Græcam esse negat, et emendat ἐκαςέρω ἄμμιν.

V. 8. πάραρος] Ἡ Πραξινόα ταῦτά φησι περὶ τῆ ἰδίᾳ ἀνδρός· ὅτι μακρὰν ἐμισθώσαλο τὴν οἰκίαν· πάραρος δὲ, ὁ παρηρλημένος τὴν γνώμην ὁ ἀνάρμοσλος, ὁ ἀχρήσιμος καὶ μάταιος, ἐκ μελαφορᾶς τῶν παρήρων ἵππων οἵ τινες τῷ ζυγῷ ἐ χρησιμεύσιν. *Schol.*

V. 10. ὅμοιος] Olim vulgabatur ἐμεῖο. Illud ex MSS. Flor. revocavit *Valckenærius;* qui tamen ἐμείως veram esse lectionem suspicari videtur, quod etiam edidit *Brunckius*.

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα,
Τῶ μικκῶ παρεόντος· ὅρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τύ.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος, ἃ λέγω ἀπφῦν.

ΓΟΡΓΩ.

Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν· καλὸς ἀπφῦς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ἀπφῦς μὰν τῆνος πρώαν (λέγομες δὲ πρώαν θὴν 15
Πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
Ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.

V. 11. Δείνωνα τοιαῦτα] Hanc versûs lectionem ex Ed. Flor. jam probatam ab *H. Stephano*, recepi pro vulgatâ τοιαῦτα Διώνα. *Valck.* —Pro Δίνωνα legendum esse Δείνωνα monuerat *Toupius*.

V. 13. ἀπφῦν] Οὕτω τὸν παλέρα καλῶσιν ἀφ' ἧς τις πέφυκεν. *Schol.*

V. 14. ναὶ τὰν πότνιαν] Ναὶ μὰ τὴν θεόν· ναὶ μὰ τὴν κόρην· εὖ δὲ τό, τὰς Συρακουσίας ταύτην ὀμνύναι· φασὶ γὰρ τὸν Δία τῇ Περσεφόνῃ τὴν Σικελίαν δωρήσασθαι. *Schol.*

V. 15.—17.] *Reiskius* conjicit hos versus ita legendos esse,

Ἀπφῦς μὲν τῆνος (πρώαν θὴν πάντα λέγομες)
Νίτρον ἔβα καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
Κ' ἦνθε φέρων ἅλας κ. τ. λ.

Quas conjecturas feliciter audaces sibi perplacere dicit *Valckenærius*, qui tamen ἀγοράξων, pro ἀγοράζων, mallet legere.

V. 16. νίτρον καὶ φῦκος] Praxinoë nitrum et fucum sibi emi volebat, quo formam interpolaret, in publicum proditura.—At maritus, homo antiquus et frugi, pro nitro et fuco salem attulit, tacitè monens uxorem, necessaria ad victum emenda esse, non nugas muliebres. *Ruhnkenius.*

Ibid. σκανᾶς] Quam σκηνὴν vocat hic, eam *Juvenalis* casam.

——————obstat casa candida nautis.

Pergulam institoriam intelligit, in quâ utensilia venibant. *Scal.*

ΓΟΡΓΩ.

Χὠμὸς ταὐτά γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
Ἑπτὰ δραχμῶν, κυνάδας, γραιᾶν ἀποτιλματα πηρᾶν,
Πέντε πόκως ελαβ' ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
Ἀλλ' ἴθι, τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λαβεῦ. 21
Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω,
Θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκέω χρῆμα καλόν τι
Κοσμῆν τὰν βασιλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ἐν ὀλβίω ὄλβια πάντα·
Ὧν εἶδες, χ' ὧν εἶπας, ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι. 25

ΓΟΡΓΩ.

Ἕρπειν ὥρα κ' εἴη· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

V. 19.] *Scaliger* legit κινάδων γραιᾶν ἀποτίλματα πυρρῶν, *vulpinos* scilicet *pilos pro lanâ attulit.*—*Toupius* pro πηρᾶν aliquando legebat μηρῶν, postea, πυγῶν. Sed nihil opus mutatione : κυνάδας interpretatur *Scholiastes*, οἷον κύνεια, τραχέα.—*Toupius*, *vellera non ovina*, sed, si Dîs placet, *canina.*——Potuit et hâc voce (Poëta) *quisquilias* significare, *quales canibus projiciebant*, sive *vellera* tantum *digna quibus*, mox abjiciendis, *manus abstergerent*, quæque adeo usum τῶν Κυνάδων præstarent.—Vocem γραιᾶν rectè interpretatur *Scholiastes* προβάτων γεγηρακότων—πηραὶ sunt *mutilæ : Vellera* itaque significantur *ovibus vetulis mutilisque vi avulsa, atque adeo lacerata. Valck.* partim præiverat *Reiskius.*

V. 20.] Pro Πέντε πόκως *Wartonus* conjicit Ἀντὶ πόκων.

V. 25.] Versus suspectus et multis conjecturis sollicitatus.

V. 26. ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά] Hoc Adagium, si seorsim spectatur, in istum certè sensum adhiberi potuit, quo cepit *Erasmus* in Adag. *Ignavis semper feriæ sunt ;* quo hîc sensu ponatur, non satis liquet. *Valck.*

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
Θὲς πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄσδονται καθεύδεν.
Κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
Ἄδ' ὡς νᾶμα φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πελὺ, ἄπλησε, 30
Ἔγχει ὕδωρ· δύσανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
Παῦσαι· ὁποῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
Ἁ κλὰξ τᾶς μεγάλας πᾷ λάρνακος; ᾧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
Τῆτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέθα τοι ἀφ' ἱσῶ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Μὴ μνάσῃς, Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν 36
Ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέθα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πᾷ ποκ' ἔλειπες

V. 27. αἰνόθρυπτε] Correctorem expectat vel interpretem. *Valck.*

V. 31.] Distinctio hujus versûs *Reiskio* debetur. Olim minus eleganter legebatur Ἔγχει ὕδωρ, δύσανε.

V. 34. καταπτυχὲς] Τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλῆν. *Schol.* ἐμπεροναπτὶς, ἱμάτιον δίπλῆν. *Hesych.*

V. 36. 37.] Satis hîc fuerat dixisse πλέον δύο μνῶν. Syracusiam mulierem imprimis decet πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν ἢ δύο. *Valck.*— Post comparativa sic interdum ἢ πλεονάζειν observat *H. Stephanus.*

V. 38. Πᾷ ποκ' ἔλειπες Τὠμπέχονον] Sic emendata debet *Theocritus Eldikio.* In Edd. hîc vulgata, Ναί· καλὸν εἶπας, absurdam

Τὠμπέχονον; φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν· καλὰ κόσμον
Ἀμφίθες· ἐκ ἀξῶ τὺ, τέκνον· μορμὼ, δάκνει ἵππος. 40
Δάκρυε ὅσσ' ἐθελεις· χωλὸν δ' ἐ δεῖ τὺ γενέσθαι.
Ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν, παῖσδε, λαβοῖσα,
Τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
Ὦ θεοὶ, ὅσσος ὄχλος· πῶς καὶ πόκα τᾶτο περᾶσαι
Χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμελροι. 45
Πολλά τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποίηλαι καλὰ ἔργα.
Ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκὼν, ἐδεὶς κακοεργὸς
Δαλεῖται τὸν ἰόνλα, παρέρπων Αἰγυπλισί·
Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκρολαμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
Ἀλλάλοις ὁμαλοὶ, κακὰ παίγνια, πάνλες ἐρειοί. 50
Ἀδίσα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πολεμισαὶ
Ἵπποι τῶ βασιλῆος· ἄνερ φίλε, μή με παλήσῃς.
Ὀρθὸς ἀνέσα ὁ πυῤῥός· ἴδ' ὡς ἄγριος· κυνοθαρσὴς

præbent sententiam. Eorum loco Codex dabat Flor. τᾶτο κᾶ εἶπες. Ed. Flor. τᾶ τόκα εἶπες. Codex Vatic. τᾶτο καλ' εἶπας. Ex his à me memoratis genuinum illud eruit et mecum communicavit *Eldikius*, quod Poëtæ restituere non dubitavi. *Valck.*

V. 40. μορμὼ] Εἰς καλάληξιν τᾶτο ἔλεγεν, ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα, μορμολύκεια ἔλεγον. *Schol.* *Heinsius* verò μορμὼ nihil aliud esse quàm ἐπῤῥῆμα contendit, quod pro φεῦ ponitur in abominationibus. Sic Μορμὼ τᾶ θράσες exponitur à Comici *Scholiastâ*: ἐπιῤῥηματικῶς ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τᾶ θράσες.

V. 47.] Ἐξ ἃ ὁ παλήρ σε ἀποθεώθη, ὁ Σωλὴρ Πτολεμαῖος, ὃς ἦν πατὴρ τᾶ Φιλαδέλφε. *Schol.*

V. 50. ἐρειοί] Pro voce vitiosâ *Scaligero* venerunt in mentem ἐρεμβοί· *Casaubono*, ἄρειοι· *Toupio*, ἀεργοί· *Wartono*, ἀραῖοι· mihi olim, ἔλειοι· *Musgravio*, ἀγρεῖοι. Versum sic corrigendum suspicatur *Eldikius*:

Ἀλλάλοις ὁμαλοὶ, κακὰ παίγνια παῖσδεν ἄρισοι. *Valck.*

Εὐνόα, ἐ φευξῇ ; διαχρησεῖται τὸν ἄγονλα.
Ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἐνδοῖ. 55

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν.
Τοὶ δ' ἔϐαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη·
Ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιϛα δεδοίκω
Ἐκ ϖαιδός· σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιῤῥει·

ΓΟΡΓΩ.

Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ ;

ΓΡΑΥ.

Ἐγὼν, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν 60
Εὐμαρές ;

ΓΡΑΥ.

Ἐς Τροίαν ϖειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί.
Καλλίϛα ϖαίδων, ϖείρῃ ϑὴν ϖάνλα τελεῖται.

V. 53. 54. κυνοθαρσὴς Εὐνόα] Ista sic jungenda verè monuit *Reiskius*.

V. 55. Ὠνάθην μεγάλως] Elegans est loquendi genus. Latini dicunt, *Factum benè ;* vel, *O benè. Casaub.*

Ibid.] *Hemsterhusii* correctionem, pro ὠνάθην legentis ὠνάμην (vel potius ὠνήμαν), ideo amplectitur *Valckenærius*, quia hanc istius usitatissimi verbi formam, ὠνάθην, apud Scriptores veteres Græcos non facilè reperiri posse censet.

V. 58. ψυχρὸν] Ἤγεν τὸν ψυχροποιόν. *Schol.* ut *frigidus* apud Latinos.

V. 59. ὅσος ὄχλος] Hanc lectionem ex Ed. Ald. revocavit *Reiskius*. anteà vulgabatur ὄχλος ϖολύς.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.

ΓΟΡΓΩ.

Θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος. 65

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θεσπέσιος· Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λαβὲ καὶ τύ,
Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾷ, μή τυ πλανηθῇς.
Πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ, Εὐνόα, ἁμῶν.
Ὦ μοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
Ἔσχισαι, Γοργοῖ· ποτῶ Διὸς, εἴτι γένοιο 70
Εὐδαίμων, ὦ ἄνθρωπε, φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν· ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Ἀθρόος ὄχλος·
Ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Κεἰς ὥρας, κἠπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης,

V. 64.] Hunc versum cum *Brunckio* tribui *Praxinoæ*. *Valck.*
Hoc videtur *Plautus* imitatus, in *Trinummo:*
Id quod in aurem rex reginæ dixerit,
Sciunt; quod Juno fabulata est cum Jove. *Casaub.*
V. 70. εἴτι] Αἰ τύ vel αἴθε fortè præstaret. *Valck.*

Ἄμμε περισελλων· χρησῶ κ' οἰκλίρμονος ἀνδρός. 75
Φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ', ὦ δειλὰ, τὺ βιάζευ.
Κάλλις'· ἐνδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὧδε· τὰ ποικιλα πρᾶτον ἄθρησον,
Λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Πότνι' Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι; 80
Ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν;
Ὡς ἔτυμ' ἑσάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
Ἔμψυχ', ἐκ ἐνυφαντά· Σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.
Αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέῳ κατάκειται
Κλισμῷ, πρᾶτον ἴβλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
Ὁ τριφίλατος Ἄδωνις, ὃ κὴν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ', ὦ δύσανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
Τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἄπαντα.

V. 76. Φλίβεται] Pro Θλίβεται ex *Eustathio* reposuit *Casaub.*

V. 77. ὁ τὰν νυὸν] Ὡς παροιμίας ἕσης, ἀποκλείσας τὴν νύμφην τὶς, καλῶς τάγε ἔνδον ἡμῖν ἔχει, φησὶ, διὸ καὶ ἡ Γοργὼ ἔτως ἐφώνησεν. *Schol.*

V. 79. θεῶν περονάματα] *Reiskius* legit θεῶν περ νάματα. *Valck.* θεάων νήματα. *Ruhnkenius* θεῶν γε πονάματα. *Wassenburgius* θεῶ (sc. *ipsius Deæ Palladis*) γε πονάματα.

V. 87. Παύσασθ'] Παύσασθέ, φησιν, ὦ ἐπίπονοι ἀνήνυτα καὶ ἄπειρα κωτίλλοισαι, ἤγεν πολυλογεῦσαι· κωτίλην γὰρ λέγεσι τὴν χελιδόνα. *Schol.*

Ibid. ἀνάνυτα] Benè interpretatur *Reiskius*, *nullum exitum inventura*, *nullumque fructum habitura.*

V. 87. 88. κωτίλλοισαι Τρυγόνες] In plerisque Edd. malè distracta, sic monuerunt jungenda *Hemsterh.* et *Reiskius. Valck.*

ΓΟΡΓΩ.

Μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος ; τί δὲ τὶν, εἰ κωλιλαι εἰμές ;
Πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιλάσσεις ; 90
Ὡς εἰδῆς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν. Πελοπονασισὶ λαλεῦμες.
Δωρίσδεν δ' ἔξεσι, δοκῶ, τοῖς Δωρίεσσι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Μὴ φυῇ, Μελιλῶδες, ὃς ἁμῶν καρλερὸς εἴη,

V. 88.] *Heinsius* legit Τρυγόνες ἐκ ναύσοιο· ναῦσος sicut νᾶσος Dorium et Siculorum est, qui ita vocabant suam Σικελίαν, absolutè.

Ib. ἐκκναισεῦντι] Mutandum mihi videtur in ἐκκναίονλι, vel potius in ἐκκνυσδῆνλι, *ore suo patulo garrientes omnia deformant* et *corrumpunt*. *Valck.*

Ib. πλαλειάσδοισαι] Antè vulgabatur πλαλυάσδοισαι. Ἤγεν Δωρίζεσαι πάντα· τὸ γὰρ πλαλυάσδοισαι, τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυνομεῦσι τὸ ᾱ πλεονάζονλες. Ἐκκναισεῦνλι δὲ, ἀνλὶ τοῦ διαλέγεσιν. *Schol.*

V. 90.] Pro Συρακοσίαις ἐπιλάσσεις mavult *Valck.* Συρηκοσίαις σ' ἐπιλάσσεν ; *Tene in Syracusias imperium exercere!*

V. 92. Πελοπονασισὶ] Ἀντὶ τοῦ καλὰ τὰς Πελοποννησίας· τὴν γὰρ Πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ Δωριεῖς οἱ σὺν Ἡρακλείδαις. *Schol.*

V. 94.] Ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοιλο, ὦ Περσεφόνη, ἄλλος ἡμῶν κύριος. Μελιτῶδες δὲ τὴν Περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν, ὡς καὶ κόρην· διὰ τὸ τὰς ἑταίρας αὐτῆς καὶ τῆς Δήμηλρος, μελίσσας λέγεσθαι. *Schol.*—Ut Gorgo Cererem *Matrem*, sic Siciliensis etiam Praxinoë Liberam invocat, sive τὴν Κόρην. *Valck.*

Ibid.] Esse comparativum κάρτερος à positivo κάρτος minus cogitatè scripsit vir doctiss. *(Reiskius)* Frequens Theocrito καρλερὸς hoc uno in loco genitivum habet adjunctum ; et significat καρλερὸν εἶναι τινός, *imperium in aliquem exercere ;* atque adeò κύριον εἶναι τινός. *Eustath.* in I. p. 587. 24. vocem καρλεροὶ interpretatus δεσπόται, ἐγκραλεῖς, hæc addit :—ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, Ἀσίης καρλερὸς μηλοτρόφε, ὃ ἐστὶν ἄρχων. *Valck.*

Πλὰν ἑνός· ἐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. 95

ΓΟΡΓΩ.

Σίγα, Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν
Ἃ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυϊδρις ἀοιδὸς,
Ἄτις καὶ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίσευσε·

V. 95. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς] Μή μοι κενὸν τὸ μέτον ἀποψήσῃς. *Schol.*—*Heinsius Scholiastem* secutus, ita locum exponit. "Qui-"bus malè volebant antiqui, aut quos decipiebant, iis solebant "mensuram, quâ aliquid affundebant, ut puta τὴν χοίνικα, ἀπομάτ-"θειν, id est, *abstergere*, ne vel minimum darent ultrà quàm debe-"bant.—Hinc ἀπομάκθραι dicebantur ligna illa, quibus mensuras "abstergebant. Praxinoë igitur homini malevolo respondet, *Non* "*vereor, ne tu, qui mihi nihil admetiris, mensuram abstergas:* "i. e. *ne mihi noceas, qui nunquam prodesse potuisti.* Cùm dicit "κενεὰν, intelligit ἔξωθεν χοίνικα."—Vocem χεῖρα *Brodæus*, κάρδοπον *mactram* subaudiri putat *Reiskius*. *Scaliger* ita locum explicat. "Supra dixerat Gorgo Πασάμενος ἐπίτασσε, *Eme ancillas quibus* "*imperes.* Idem ista innuit: Qui servos habent, cùm illis os per-"cidere volunt, imperant illis ut buccas sufflent, quas deinde illi "palmis planis sonorè batuunt per contumeliam et lasciviam. *At* "*tu mihi*, inquit, *imperare non potes, ut malas* sufflem, *quas tu* "*alapis cædas: sed unum tantùm vereor, ne* vacuas *malas cædas.* "—Itaque illud πλὴν ἑνὸς malè conjungitur vulgò cum superiori "versu. *Unum tantùm timeo*, inquit, *ne violentiam in nos exeras.* "*Nam imperium sanè in liberas inhibere non potes.*" *Toupius* item πλὰν ἑνός cum sequentibus conjungit, et pro κενεὰν legit κονίαν. *Unum tantum metuo ne* pulverem *in me abstergas. Fonteinius* legit κυνέαν *umbellam. Valckenærius* suum non interponit judicium, sed *Erasmum* secutus, sensum dicti Theocritei sibi nondum satis liquere fatetur.

V. 98. Σπέρχιν] *Sperchis* est nomen Ialemi, sive carminis lugubris quod in honorem *Sperchidis*, qui se Persæ pro patriâ interficiendum obtulerat, cantabatur. *Toup.*—*Valckenærius* ita locum exponit, (*Toupianam* interpretationem secutus, nisi quod ἀείδεσα

Φθεγξεῖταί τι (σάφ' οἶδα) κἀλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

Δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας, 100
Αἰπεινόν τ' Ἔρυκα, χρυσῷ παίσδοισ' Ἀφροδίτα,
Οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
Μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον Ὧραι,
Βάρδισαι μακάρων, Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
Ἔρχονται, πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φέροισαι. 105
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

ante Σπέρχιν ex versu 96 suppleri vult, et ἰάλεμον usitato sensu non accipit,) *Canticum in honorem Adonidis cantabit eadem illa, quæ carmen (jejunum* vel *frigidum) canens in* Sperchin *victoriæ præmium reportavit.*——*Hesych.* Ἰαλέμε ᾠδὴ· ψυχρὰ, ἐδενὸς ἀξία.

V. 100. Γολγώς] Γολγὸς, [l. Γολγοὶ] πόλις Κύπρε, ὠνομασμένη ἀπὸ Γολγῆ τίνος Ἀδώνιδος καὶ Ἀφροδίτης. Ἰδάλιον δὲ, πόλις καὶ αὐτὴ Κύπρε. *Schol.*

V. 101. Ἔρυκα] Ἐρὺξ, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἔρυκος τῆ Βοιωτῆ [Βέτε emendat *Toupius*] καὶ Ἀφροδίτης. *Schol.*

Ibid. χρυσῷ παίσδοισ'] Διὰ τέτε δηλοῖ, ὅτι οἱ ἐρῶντες χρυσῷ πείθεσι τὲς ἐρωμένες. *Schol.* unde *Hemsterhusius* conjicit πείθεσ' legendum esse.—Pro χρυσῷ παίζεσ' legit *Scaliger* χρυσωπίζεσ'. id est, χρυσῶπις, quo nomine à Latinis dicta *aurea.*

At nihil mutandum ostendit *Heinsius.* "Quicquid Deo alicui proprium existimabant, sicut Cereri sunt fruges, Baccho vites, Palladi olea, id illius Dei ἄγαλμα aut ἄθυρμα dictum fuisse ne in triviis quidem ignoratur—Quia ergo χρυσὸς Veneri consecratum erat, id est Veneris ἄγαλμα, ἄθυρμα καὶ παίγνιον erat."

V. 106, 107.] Per Editiones vulgabatur ἀπὸ θνατῶν Ἀνθρώπων· θνατᾶς debetur *Valckenærio*, qui eam lectionem ex Codd. Flor. revocavit. Ἀνθρώπων cum sequentibus jungendam esse vidit et monuit *Brunckius.*

Ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
Ἀμβροσίαν ἐς σῆθος ἀποσάξασα γυναικός.
Τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε, καὶ πολύναε,
Ἁ Βερενικεία ζυγάτηρ, Ἑλένᾳ εἰκυῖα, 110
Ἀρσινόα, πάνλεσσι καλοῖς ἀτιλάλλει Ἄδωνιν.
Πὰρ μέν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονλι,
Πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις·
Ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβασρα.
Εἴδαλα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονλαι,
Ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ πανλοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ· 116
Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιλος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
Πάντ' αὐτῷ πελεηνὰ καὶ ἑρπελὰ τᾷδε πάρεσι.
Χλωραὶ δὲ σκιάδες, μαλακῷ βρίθοισαι ἀνήθῳ,

V. 107.] Βερενίκην δὲ λέγει, τὴν τοῦ Σωῆρος γυναῖκα, μηλέρα δὲ τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Ἀρσινόης. *Schol.*

V. 112.] Πάντα φησὶ τὰ ἀκρόδρυα περιλίθενλαι [παραλίθενλαι emendat *Toupius*] τῷ Ἀδώνιδι, ἀπὸ παντοίας ἰδέας ὀπωρῶν· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις, πυρὲς καὶ κριθὰς σπείρειν ἔν τισι προασείοις [ἀγγείοις *Valck.*] καὶ τὲς φυτευθένλας κήπες Ἀδωνίες [Ἀδώνιδος *Valck.*] προσαγορεύειν. *Schol.*

V. 115.—117.] Εἴδαλα sive πέμμαλα à mulieribus ἐπὶ πλαθάνῳ πλαλτόμενα ἀπὸ γλυκερῶ μέλιλος καὶ ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ sunt in *artoptâ* sive *testâ elaborata ex melle, et in oleo* sive *cocta* sive *fricta:* in plerisque placentis, certè in μελιτλέταις farinæ mel admiscebatur, nonnihil etiam adipis vel olei, sed et in oleo nonnullæ *coquebantur* vel ἐτηγανίζονλο. *Valck.*

V. 118.] Malè vulgò hæc concipiuntur Nam vult omne genus volucrum, fructuum, aliarum rerum dulciario opere effingi Adonidi à mulieribus pistricibus, quas δημιεργὲς Attici vocabant. Quare uno ductu hæc omnia continuanda. *Scal.*—Vellem omissâ voce *fructuum* (quòd arbitror fructus maturos quoscunque adfuisse in hâc pompâ)

Δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπολοῶνται Ἔρωτες, 120
Οἷοι ἀηδονιδῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων,
Πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζω.
Ὦ ἔθενος, ὦ χρυσὸς, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
Αἰετὼ, οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διΐ παῖδα φέροντες.
Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, μαλακώτεροι ὕπνω· 125
Ἁ Μίλατος ἐρεῖ, χὠ τὰν Σαμίαν καταθόσκων.
Ἔρρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
Τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις,
Ὀκτωκαιδεκάτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.

scripsisset *Scaliger*, *omne genus volucrum, aliorumque animantium.* Quævis *animantia, quæ pedibus incedunt*, τὰ ἕρποντα vel βαδίζοντα πάντα τὰ τετράποδα, Doricè dicuntur Ἑρπετά. *Valck.*

V. 121. ἀηδονιδῆες] Olim vulgabatur ἀηδονιῆες. illud *Valckenærio* debetur, qui disertè ostendit "in pullis animantium designandis deùs esse formam velut patronymicam."

V. 124.] Pro Αἰετὼ,—φέροντες. *Eldikius* conjicit legendum Αιετῶ,—φέροντος.

V. 125.] Ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς Ἀφροδίτης· ἅς φησιν ὑπὸ τῆς Μιλήτου καὶ Σάμου ῥηθήσεσθαι, μαλακωτέρους ὕπνους, διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ στρώματα γίνεσθαι. *Schol.*

V. 125.—128.] Impeditum locum *Valckenærius* feliciter expediit, ita corrigens.

> Πορφυρέοις δὲ τάπησιν ἄνω (μαλακωτέρος ὕπνου
> Ἁ Μίλατος ἐρεῖ, χὠ τὰν Σαμίαν καταθόσκων)
> Ἔρρωται κλίνα· τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
> Τὰν μὲν Κύπρις κ. τ. λ.

Suprà purpureis tapetibus (quos molliores somno Milesius dixerit, et Samius) stratus est lectus; alius Adonidi formoso: Illum quidem Venus, &c.—μαλακωτέρος formâ Doricâ rariore pro μαλακωτέρους.

V. 129.] Pro Ὀκτωκαιδεκάτης *Valckenærius* conjicit legendum Ὀκτωκαίδεκ' ἐτῶν.—*Fonteinio* versus spurius videbatur.

Οὐ κενεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά. 130
Νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.
Ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
Οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύονλα·
Λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
Στήθεσι φαινομένοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς. 135
Ἕρπεις, ὦ φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε, κεὶς Ἀχέρονλα,
Ἀμιθέων (ὡς φανλὶ) μονώταλος· ἅτ' Ἀγαμέμνων
Τᾶτ' ἔπαθ', ἅτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
Οὔθ' Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίταλος εἴκαλι παίδων,
Οὐ Παλροκλῆς, ἁ Πύῤῥος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθὼν, 140
Οὔθ', οἱ ἔτι πρότεροι, Λαπίθαι, καὶ Δευκαλίωνες,
Οὐ Πελοπηϊάδαι τε, καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγοί.
Ἵλαθι νῦν, φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις·
Καὶ νῦν ἦνθες, Ἄδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἡξεῖς.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον· ἁ θήλεια 145
Ὀλβία ὅσσα ἴσαλι, πανολβία ὡς γλυκύφωνεῖ·

V. 133. Οἰσεῦμες] Ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν ἐκφέρονλες τὸν Ἄδωνιν ἔῤῥιπλον ἐπ' αὐτήν. *Schol.* Sed omninò censeri non debent signum Adonidis in mare projecisse: optimè, ni fallor, in libro suo corrigebat *Hemsterhusius*: ἔῤῥυπλον ἐπ' αὐτῇ vel ἐν αὐτῇ. *Sordes eluebant ad mare*, vel *aquâ marinâ*, quas in pompâ ex pulvere vel contactu signum Adonidis contraxerat. *Valck.*

V. 139. εἴκαλι] Τῷ ἀρτίῳ ἀρίθμῷ ἀποκέχρηλαι, ὡς καὶ Σιμωνίδης. Ὅμηρος δὲ ἐννεακαίδεκα λέγει. *Schol.*

V. 140. ἁ Πύῤῥος] Pro ἡ Πύῤῥος ex Codd. restituit *Reiskius.*

V. 141. Δευκαλίωνες] Ἀντὶ τᾶ Δευκαλίδαι· ἀπὸ Δευκαλίωνος Θεσσαλᾶ· [οἱ Θεσσαλοί· emendat *Ruhnkenius.*] τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ Δευκαλίων. *Schol.*

V. 145, 146.] Hi versus ita olim vulgabantur

Ὥρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλείδας.
Χὠ 'νὴρ ὄξος ἅπαν· πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης·
Χαῖρε, Ἄδων' ἀγαπᾶτε, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἁ Θήλεια
Ὀλβία· ὅσσα ἴσαντι πανολβία, ὡ γλυκύφωνος.

Jungenda esse Ὀλβία ὅσσα ἴσαντι, et πανολβία ὡς γ. vidit *Heins.* et optimè explicuit ὀλβία τῆς σοφίας, ὀλβία τῆς γλυκυφωνίας ἕνεκα.—γλυκυφωνεῖ à Codd. pro vulgato γλυκύφωνος recepit *Valck.*

V. 148.] Olim vulgabatur ὄξος ἄγαν.—Illud ex Codd. restituerunt *Wartonus* et *Valckenærius.* *Is. Vossius*, *Toupius* et *Reiskius* córrexerant ὀξὺς ἄγαν minùs eleganter.

Ibid. πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης] Δὲ pro γε recepit ex Codd. *Valck.* μηδὲ ποτένθης pro μηδέποτ' ἔνθης correxerat *Casaub.*—Sensus totius versus, *Valckenærio* interprete, est, *Totus quantus acetum est; sed esuriens in primis evitandus.—Heins.* legit μηδέποτ' ἄντης.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ τȣ̃ Ὀκτωκαιδεκάτȣ Εἰδυλλίȣ.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος. Καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τȣ̃ πρώτȣ Στησιχόρȣ Ἑλένης Ἐπιθαλαμίȣ. Τῶν δὲ Ἐπιθαλαμίων, τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας· ἃ λέγεται καταλοιμηλικὰ· ἅ, τινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδȣσι· τινὰ δὲ ὄρθρια, ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. Τὸν δὲ Ἐπιθαλάμιον ᾄδȣσιν αἱ παρθένοι πρὸ τȣ̃ θαλάμȣ.

ΈΛΕΈΝΗΣ ᾸΠΙΘΑΛΆΜΙΟΣ.

Εἰδύλλιον ιή.

Ἔν ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ, ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ,
Παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι,
Πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐσάσαντο,
Δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,
Ἀνίκα Τυνδάρεω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν 5
Μνασεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.
Ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
Ποσσὶ περιπλίκτοις· περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.

V. 5. κατεκλάξατο] Κατακλάξαι Doribus vox nuptialis est, sicut in Adoniazusis ἀποκλάξαι. *Heins.*

V. 8. περιπλίκτοις] Ex Cod. restitutum pro περιπλέκτοις. *Valck.* —Verbum πλίσσεσθαι significat *crura divaricare*, atque ita ingredi. *Hesych.* Διαπέπλιχε, διαβέβηκε· πλιγματα γὰρ τὰ βήματα.—Διαπεπλίχθαι, διηλλάχθαι τὰ σκέλη. Homericum ex Od. Z. v. 38. εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι satis firmat Theocriteum. *Koppiers.*—Vocem vulgatam tuetur *Heinsius*, "Περιπλέγδην dicuntur χορεύειν qui *chorum circumagunt*, qui *in orbem saltant*."—Correctoris erat Χερσὶ περιπλέκτοις quod in Cod. Genev. *Casaubonus* invenit. *Valck.*

Οὕτω δὴ πρώϊζα καΐέδραθες, ὦ φίλε γαμβρέ;
Ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγένναιος; ἦ ῥα φίλυπνος; 10
Ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν καΐεβάλλευ;
Εὕδειν μὲν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τὺ,
Παῖδα δ' ἐᾷν σὺν παισὶ φιλοσόργῳ παρὰ μαΐρὶ
Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἔνας, καὶ ἐς ἀῶ,
Κὴς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἅδε. 15
Ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
Ἐς Σπάρταν, ὅποι ᾧ ἄλλοι ἀρισέες, ὡς ἀνύσαιο.
Μῆνος ἐν ἀμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ᾤχετο χλαῖναν,
Οἷα Ἀχαιϊάδων γαῖαν πατεῖ ἐδεμί' ἄλλα. 20
Ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτεν ὁμοῖον.

V. 11. ὅτ'] *Brunckius* post *Sanctamandum* monet ὅτ' esse pro ὅτι, non pro ὅτε.

V. 12. αὐτὸν] Significare potest idem quod μόνον, et ideo nihil absurdi habet. At certè elegantior est *Heinsii* conjectura, qui ita versum refingit,

Εὕδεν μὲν χρήζοντα, καθ' ὥραν εὕδεν ἐχρῆν τύ.

Rectè observat *Brunckius*, absque voce αὐτὸν, significatione τῇ μόνον posita, eandem manere oppositionem.

V. 14. ἔνας] Revocavit *Reiskius* pro ἕναν [*Hesych.* Ἕνας εἰς τρίτην.] et ita locum interpretatur. *Si quidem et die tertio, usque ad extremam auroram, et totis posteà annis continuis tua erat futura.*

V. 16.] Ἀγαθὸς est ἐναίσιμος. *Valck.*

V. 17. ἀνύσαιο] Vim verbi hujus medii minus intellectam ab *Heinsio* [qui ita exponit, *ut præmium ab omnibus reportares*] optimè *Toupius* animadvertit, hæc interpretatus, *ut has nuptias consequerere.*

V. 21. τίκτεν] *Brunckius* post *Is. Vossium* conjicit legendum esse τίκτοι.

Ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, ᾗς δρόμος ὠὐτὸς,
Χρισαμέναις ἀνδρισὶ παρ' Εὐρώταο λοεῖροῖς,
Τεῖράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία·
Τᾶν ἐδ' ἄν τις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ.
Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον, 26
Πότνια νὺξ ἅτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,
Ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνετ' ἐν ἁμῖν,
Πιείρᾳ μεγάλα ἅτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρέρᾳ,
Ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρμαῖι Θεσσαλὸς ἵππος· 30
Ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
Οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
Οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ

V. 24. νεολαία] Νεολαία ἐστὶ κυρίως ὁ ἐκ νέων λαός. *Schol.* ad Roman. Ed.

V. 26.] Huic versui sequentem præfigendum statuunt *Heinsius*, *Reiskius*, et *Toupius:* hic putabat legendum νύκθ' (sc. νυκτὶ) pro νύξ. *Eldikius* corrigebat

Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν ἅτ' ἔφαινε πρόσωπον
Πότνια νύκθ', ἅτε λευκὸν ἔαρ, χειμῶνος ἀνέντος·

I. B. Koehlerus ita locum emendabat;

Πότνια Νὺξ, ἅτε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος
Ἀὼς ἀντέλλοισα καλόν τοι ἔφαινε πρόσωπον,

quam utpote elegantissimam et procul dubio verissimam conclamati hujus loci emendationem amplectitur *Brunckius*.

V. 29. Πιείρᾳ μεγάλα] Olim vulgabantur Πιείρη, μεγάλη· quæ voces ad superiora referebantur. *Toupius* legebat Πιείρᾳ μεγάλᾳ θ'. At *Brunckius* et *Reiskius* μεγάλα ad κυπάρισσος referendum esse rectè monuerunt.

Ibid. ἀνέδραμε κόσμος] Hoc prodiit ex Codd. pro ἀνέδραμεν ὄγμος. *Valck.*

Κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
Οὐ μὰν ἐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι, 35
Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύσερνον Ἀθάναν,
Ὡς Ἑλένα· τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί·
Ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη·
Ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
Ἑρψεῦμες, σεφάνως δρεψεύμεναι, ἁδὺ πνέοντας, 40
Πολλὰ τεᾶς, Ἑλένα, μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναὶ
Ἄρνες γειναμένας ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι·
Πρᾶτά τοι σέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοισ
Πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνισον·
Πρᾶτα δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ 45
Λασδόμεναι, σαξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνισον.
Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται (ὡς παριών τις
Ἀννείμῃ) Δωρισὶ, Σέθε μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί.

V. 34.] Pro ἔταμ' legit *Scaliger* ἔκαμ'·—κελεόντων pro καλεόντων restituit *Casaub.* ex scripto *Schol.* libro ἔταμ' ἐκ κελεόντων· ἤγεν ἐκ τῶν ἰσοπόδων· τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τῆ ἰστῆ, ὅταν τελέσθῃ.

V. 39. δρόμον] Δρόμος est *gymnasium* sive ambulacrum publicum. *Toup.*—*Vossianam* et *Reiskianam* lectionem δρυμὸν metrum respuit. *Eldikius* legendum putabat ῥόδον.—*Koppiersius* suspicatur *Theocritum* scripsisse δρόσον, ut, per ἓν διὰ δυοῖν, τὰ δροσόεντα λειμώνια φύλλα dixerit δρόσον καὶ λειμώνια φύλλα.

V. 43, 45. Πρᾶτά τοι—Πρᾶτα δ'] Pro πρᾶται τοι—πρᾶται δ' ex Ed. *Calliergi* revocabant *Wartonus* et *Reiskius*, addito ι subscripto.

V. 48. Ἀννείμῃ] Vulgabatur ἀγνοίῃ. Illud ex Ed. Flor. restituit *Toupius*. "*Hesych.* ἀννέμειν, ἀναγινώσκειν. *Suid.* ἀνανέμειν, "ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν."—*Schol. Pindari* ad Isthm. II. καὶ ἀννείμῃ Δωρισὶ [ὁ] Βεκόλος. Ita scribendus iste locus.—Ad *Theocritum* qui veteribus Βεκόλος dictus, manifestò respexit *Schol.*

Χαίροις, ὦ νύμφα, χαίροις, εὐπένθερε γαμβρέ·
Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κεροτρόφος ὔμμιν 50
Εὐτεκνίαν· Κύπρις δὲ, θεὰ Κύπρις, ἶσον ἔρασθαι
Ἀλλάλων· Ζεὺς δὲ, Κρονίδας Ζεὺς, ἄφθιτον ὄλβον,
Ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.
Εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες,
Καὶ πόθον· ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀὼ μὴ 'πιλάθησθε. 55
Νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κὰ πρᾶτος ἀοιδὸς
Ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν.
Ὑμὰν, ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

V. 55. ἔγρεσθαι—μὴ 'πιλάθησθε] Hoc ex Codd. est Vatic. illud è conjecturâ *Reiskii* pro vulgatis ἔγρεσθε—μή τι λάθησθε.

V. 56. ἐς ὄρθρον] Absoluto hoc carmine καταποιμηνικῷ, αἱ Λάκαιναι promittunt se redituras, ut διεγερτικὸν modulentur, ἐπεί κὰ πρᾶτος ἀοιδὸς κ. τ. λ. ubi ὁ πρᾶτος ἀοιδὸς opponitur secundo et tertio gallicinio. Ὁ πρᾶτος ἀοιδὸς est ἡ πρώτη ἀλεκτοροφωνία. *Heins.*

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Εἰδύλλιον ιθ'.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
Κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύσση,
Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, καὶ ἅλατο· τᾷ δ' Ἀφροδίτᾳ
Δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν 5
Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
Χἁ μάτηρ γελάσασα, Τὺ δ' ἐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
Χὠ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς.

Ut *Theocriteos*, hos octo versus *Stobæus* exhibet, qui tamen *Bionis* esse videntur. *Valck.*

V. 5. τὰν] *Brunckius* legit ἐὰν.

V. 7. Τὺ δ' ἐκ ἴσον] Hoc, pro ἴσος, præbuit Ed. Ald. *Brunckius* legit, partim ex Ed. Flor. τί δ'; ἐκ ἴσος ἐσσὶ μελίσσᾳ;

V. 8. Χὠ τυτθὸς μὲν ἔης] Locus suspectus, et variis correctionibus sollicitatus, è quibus fortasse præstat emendatio *Valckenærii* Ὁς τυτθὸς μὲν ἐὼν, vel *Brunckii* Χλὠς τυτθὸς μὲν ἐών.

ARGUMENTUM Idyllii XXIV.

Hoc Idyllion totum est διηγηματικόν. Primùm enim commemorat, quomodo Hercules, puer decem tantum natus menses, duos immani magnitudine dracones, nocturno tempore, ut ipsum interficerent, immissos à Junone, manibus eliserit ac laceraverit. Deinde vaticinium Tiresiæ refertur. Sequitur postea pulchra distributio, quibus præceptoribus Hercules, quâque in arte, usus fuerit. Ait Linum illi præceptorem in literarum ac doctrinæ studiis fuisse : ab Eumolpo verò Musicam ipsum didicisse : ab aliis porrò belli artes, et rei militaris scientiam. Pars ultima, quâ vitæ ac victûs ratio exponitur, intercidit. Mancum itaque hoc Idyllion fine præciso habemus : Hoc Idyllion Moscho *aut* Bioni *tribuunt nonnulli.*

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ.

Εἰδύλλιον κδ'.

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἁ Μιδεᾶτις
Ἀλκμήνα, καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
Ἀμφοτέρως λέσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
Χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάᾳ
Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος. 5
Ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
Εὕδετ', ἐμὰ βρέφεα, γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον·
Εὕδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δύ' ἀδελφεὼ, εὔσοα τέκνα,
Ὄλβιοι εὐνάξοισθε, καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.

Hoc quidem carmen, quodque sequitur XXV, fortasse partes fuêre veteris cujusdam Heracleæ. *Valck.*

Ὡς φαμένα δίνασε σάκος μέγα· τὲς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
Ἄμος δὲ ςρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος 11
Ὠρίωνα κατ' αὐτὸν, ὁ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον·
Τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
Κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
Ὤρσεν ἐπὶ πλατὺν ἀδὸν, ὅθι ςαθμὰ κοῖτα θυράων 15
Οἴκω· ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
Τὼ δ' ἐξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαςέρας ἄμφω
Αἱμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
Ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρύν δ' ἐξέπτυον ἰόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον, 20
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο (Διὸς νοέοντος ἅπαντα)
Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
Ἤτοι ὅγ' εὐθὺς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
Κοίλω ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
Ἰφικλέης· ἔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
Φευγέμεν ὁρμαίνων· ὁ δ' ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
Ἡρακλέης· ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
Δραξάμενος φάρυγος, ὅθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
Οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
Τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα 30

V. 16. Οἴκω] Οἴκε suspectum. Sententia postulat φρικτὸν aut ἄλον (h. e. ὀλοὸν) aut οἰκτρὸν aut δεινὸν, *horrendum interminans, ni puellum Herculem devorarent.* *Reisk.*

Ibid. ἀπειλήσασα] *Hemsterhusius* corrigit ἀπειλήσαντα, ut ad πέλωρα referatur.

V. 19. Ἐρχομένοις] *Piersoni* Δερκομένοις acutè quidem est excogitatum; vulgatum tamen *Toupius* rectè tuetur. *Valck.*

Ὀψίγονον, γαλαθηνὸν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.
Ἅψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
Δεσμῷ ἀναγκαίῳ πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρῆν.
Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα.
Ἄυσαθ', Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
Ἄυσα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης. 36
Οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
Οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρὶ πω οἶδε τε τοῖχοι
Πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ ἠριγενείας;
Ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν. 40
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ καταέβαινε πιθήσας·
Δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅρρ' οἱ ὕπερθε
Κλιντῆρος κεδρίνῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
Ἤτοι ὅγ' ὡριγνᾶτο νεοκλώσω τελαμῶνος,
Κεφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν, μέγα λώτινον ἔργον. 45
Ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα πασὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
Δμῶας δὴ τότ' ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας,
Οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
Δμῶες ἐμοὶ, σιδαρὲς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας·
Ἄυσατε, δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς ἀϋτεῖ. 50

V. 32. ἀκάνθας] Τὰ τῶν ὀφέων ὀσᾶ ἄκανθαι λέγεται. *Schol.* ad *Apollon. Rhod.*—Ἄκανθα κυρίως ἡ σπεῖρα τῆ δράκοντος. *Schol. Nicand.* ad *Theriac.* citante *Reiskio.*

V. 33. Δεσμῷ ἀναγκαίῳ] Δεσμὸς ἀναγκαῖος dicitur *vinculum molestum, durum et horrendum*, et Ἀναγκαῖον domus erat, ubi vincti detinebantur et asservabantur. *Hesych.* ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον. *Heins.*

V. 50.] Inter versum 50 et 51 hæc interserta dicuntur in Cod. Vat. Ἡ ῥα γυνὴ Φοίνισσα μύλαις ἐπὶ κοῖτον ἔχοισιν. Inter versum 49

Οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
Δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστω.
Ἤτοι ἄρ' ὡς εἶδον τ' ἐπιλίτθιον Ἡρακλῆα
Θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
Συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα 55
Ἑρπετὰ δεικανάεσκεν· ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
Κωροσύνᾳ· γελάσας δὲ πάρος καλέθηκε παροῖν
Πατρὸς ἑῷ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
Ξηρὸν ὑπαὶ δείθς ἀκράχολον Ἰφικλῆα. 60
Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
Παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτω.
Ὄρνιχες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·
Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,
Ἀλκμήνα καλέσασα, χρέος καλέλεξε νεοχμὸν, 65
Καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
Ἠνώγει· μηδ', εἴ τι θεοὶ νοέοιντο πονηρὸν,
Αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὡς ἐκ ἔσιν ἀλύξαι
Ἀνθρώποις ὅ, τι μοῖρα κατὰ κλωσῆρος ἐπείγει,
Μάντ' Εὐηρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω. 70

et 50 fortè legi potuerunt sic scripta : Ἡ ῥα γυνὴ Φοίνισσα μύλαις ἐπὶ κοῖτον ἔχοισα, Ἄνσατε δμῶες ταλασίφρονες· αὔτος ἀϋτεῖ· quâ in sede mihi genuina videntur : illud αὐτὸς *famulæ Phœnissæ* potiùs convenit, quàm ipsi *hero*. *Valck.*

V. 55.] Συμπλήγδην cum ἰάχησαν, potiùs quàm cum ἔχοντα, jungendum rectè monuit *Reiskius :* " *constrepebant et vociferabantur omnes, uno velut ictu manûs, uno momento, quasi uno vocis conflictu.*"

V. 68. καὶ ὡς ἐκ ἔσιν] Impedita est hæc sententia, cui subesse videtur menda.

Τὼς ἔλεγεν βασίλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως,
Θάρσει, ἀριστόκεια γύναι, Περσήϊον αἷμα.
Ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων,
Πολλαὶ Ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γέναλι νῆμα
Χειρὶ καταλρίψονλι, ἀκρέσπερον ἀείδοισαι 75
Ἀλκμήναν ὀνομαστί· σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισι.
Τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς ἠρανὸν ἄστρα φέρονλα
Ἀμβαίνειν τεὸς υἱὸς, ἀπὸ στέρνων πλαλὺς ἥρως,
Οὗ καὶ θηρία πάνλα καὶ ἀνέρες ἠσσονες ἄλλοι.
Δώδεκά οἱ τελέσανλι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇ 80
Μόχθως· θναλὰ δὲ πάνλα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ.
Γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσελαι, οἳ τάδ' ἐπώρσαν
Κνώδαλα φωλεύονλα βρέφος διαδηλήσασθαι.
Ἔσαι δὴ τᾶτ' ἆμαρ, ὁπανίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
Καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος ἐκ ἐθελήσει. 85
Ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔσω,
Κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ', ἢ παλιέρω,
Ἢ βάτω, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον·
Καῖε δὲ τώδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκονλε
Νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανὴν τεὸν ἤθελον αὐτοί. 90
Ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τὶς
Ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέροισα,
Ῥωγάδας ἐς πέτρας, ὑπὲρ ἔριον· ἂψ δὲ νέεσθαι

V. 75. καταλρίψονλι] Pro καταστρέψοντι cum *Reiskio* et *Brunckio* ex Ed. Rom. et Vatic. Cod. recepit *Valckenærius*.

V. 93. Ῥωγάδας ἐς πέτρας, ὑπὲρ ἔριον] Pro ὑπὲρ ἔριον *Reiskius* legit ὑπερέριον i. e. ὑπερόριον· "κόνιν ῥίπλειν ὑπερόριον idem est atque

Ἄστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θείῳ
Πρᾶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον (ὡς νενόμισται) 95
Θαλλῷ ἐπιῤῥαίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ·
Ζηνὶ δ' ἐπιῤῥέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον·
Δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.

Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐληφάντινον ᾤχετο δίφρον
Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς. 100
Ἡρακλέης δ' ὑπὸ μαστὶ, νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ,
Ἐτρέφετ', Ἀργείῳ κεκτημένος Ἀμφιτρύωνος.
Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
Υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεὺς, ἄγρυπνος ἥρως·
Τόξον δ' ἐντανύσαι, καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν, 105
Εὔρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρέταις.
Αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσεν
Πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος.
Ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδροτρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες

"ῥίπτειν ὑπερ τὲς ὅρες, *ultra terminos ditionis suæ ejicere*, ut mor-
"tuorum vel morte datorum facinorosorum ossa ultra limites agri
"patrii ejiciebantur, ne superstites, aut ignominiâ suâ, aut reatu
"criminum suorum, contaminarent, penes eos manentes." *Brunckius*, et hanc, et *Stephani* conjecturam amplexus, edidit Ῥωγάδος ἐκ πέτρας ὑπερέριον.

V. 103. et sequent.] Ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἁρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὁπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος· κιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. *Apollodor.* Bibl. 11. 4.

V. 105. ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν] Vulgatam lectionem tuetur *Valckenærius*.—Pro ἐπίσκοπον *Wartonus* conjicit ἐπίπλοκον legendum esse:—At longè elegantior videtur conjectura *Heinsii*, ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀϊστόν.

Ἀλλάλως σφάλλονϑι ϖαλαίσμασιν, ὅσσα τε ϖύκϑαι
Δεινοὶ ἐν ἱμάνϑεσσιν, ἅ τ', εἰς γαῖαν ϖροπεσόνϑες 111
Πυγμάχοι ἐξεύρονϑο ϖαλαίσμαϑα σύμφορα τέχνᾳ,
Πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείαο διδασκόμενος ϖαρὰ ϖαιδὶ
Ἀρπαλύκῳ Φανοϑῆϊ· τὸν ἐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων
Θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι· 115
Τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειϑο ϖροσώϖῳ.
Ἵϖϖες δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρμαϑι, καὶ ϖερὶ νύσσαν
Ἀσφαλέως κάμϖονϑα, τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
Ἀμφιϑρύων ὃν ϖαῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
Αὐτὸς, ἐπεὶ μάλα ϖολλὰ ϑοῶν ἐξῄρατ' ἀγώνων 120
Ἄργει ἐν ἱϖποϑότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀαγεῖς
Δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέϑαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάνϑας.
Δέραϑι δὲ ϖροϑολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχονϑα,
Ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν,
Κοσμῆσαί τε φάλαϑγα, λόγον τ' ἀναμεϑρήσασθαι 125
Δυσμενέων ἐπιόνϑα, καὶ ἱϖϖήεσσι κελεῦσαι,
Κάςωρ ἱϖϖαλίδας ἔδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθὼν,
Ὁϖϖόκα κλᾶρον ἅϖανϑα καὶ οἰνόϖεδον μέγα Τυδεὺς
Ναῖε, ϖαρ' Ἀδρήςοιο λαϑὼν ἱϖϖήλαϑον Ἄργος.

V. 112.] Pro Πυγμάχοι *Salmasius* legit Παμμάχοι.

V. 114. Φανοτῆϊ] Corrigere non dubitavi ex Ed. Flor. pro Φανοπῆϊ. *Valck.*

V. 118.] Τροχῷ *Reiskio* debetur, qui tamen τρόχων videtur maluisse.—Olim vulgabatur τροχῷ.

V. 125, 126. λόγον τ' ἀναμεϑρήσασθαι Δυσμενέων ἐπιόντα] Hunc locum nemo interpretum intellexit. Λόχον ἀναμεϑρήσασθαι est *Agmen* sive *aciem hostilem metiri*. Anglicè, *to measure the Enemy's ground.* Quod periti et prudentis imperatoris est. *Toup.*

Κάϛορι δ' ἔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιϛὰς 130
Ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀπολρίψαι νεότηλα.
Ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύϛαλο μάτηρ·
Εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδὶ τελυγμένα ἀγχόθι παλρὸς,
Δέρμα λεόνλειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
Δεῖπνον δὲ, κρέα τ' ὀπλὰ, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρλος 135
Δωρικὸς, ἀσφαλέως κε φυλοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
Αὐτὰρ ἐπ' ἄμαλι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυλο δόρπον·
Εἴμαλα δ' ἐκ ἀσκηλὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυλο κνάμας.

* * * * * * *

Λείπει τὸ τέλος τῆ παρόνλος Εἰδυλλίη.

V. 135, 136. ἄρτος Δωρικὸς] Voluerunt veteres Critici panem Doricum similem fuisse Atticorum πελάνῳ, vilem, et quo se operarii explebant. Glossa *Apollonii*, Πέλανος δὲ ὁ διαπεπηγμένος καὶ ῥυπαρὸς κατὰ Ἀτλικές· ὡς καὶ Εὐριπίδης, Στόμαλος ἀφρώδη πέλανον· φησὶ δὲ τὲς ἀκαθάρλης καὶ εὐτελεῖς ἄρτης, ἧς ὁ Θεόκρίλος Δωρικές φησι. *Heins.*

Ἐκ τῆ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ κέ. v. 204.

Ἡρακλῆς τὸν τῆ ἐν Νεμέῃ Λέοντος φόνον τῷ Φυλεῖ ἐκδιηγεῖται.

ΤΟΝ μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς· κλεῖναι δέ μ' ἐφίεντο θηρίον αἰνόν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κεραὸν ὑγρὸν ἑλὼν, κοίλην τε φαρέτραν
Ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην· ἑτέρῃφι δὲ βάκτρον
Εὐπαγὲς, αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο, 5
Εὔμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς, ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
Εὑρὼν, σὺν πυκινῆσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἵκανον,
Δὴ τότε τόξον ἑλὼν στεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ
Νευρειὴν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέσονον εἶθαρ ἔθησα. 10
Πάντη δ' ὄσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
Εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι, παρός γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι.
Ἥμαστος ἦν τὸ μεσηγύ· καὶ οὐδέπῃ ἴχνια τοῖο
Φρασθῆναι δυνάμην, ἠδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
Οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βασὶ καὶ ἔργοις 15
Φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
Ἀλλὰ κατὰ σαθμὲς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
Οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον, ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
Πρὶν ἰδέειν, ἀλκῆς τε παραυτίκα πειρηθῆναι.
Ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔσιχεν εἰς ἦν, 20

V. 9. κορώνῃ] Κορώνη τὸ ἄκρον τῆ τόξε, εἰς ὃ ἡ νευρὰ δέδεται. *Heysch.*

V. 13. ἠδέπῃ] Pro ἠδ' ὅπη sic optimè correxit *Is. Vossius.*

Βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, χαροπόν τε πρόσωπον,
Στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην,
Ἐν ῥίῳ ὑλήεντι, δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο· 25
Καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
Τηϋσίως ἐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν
Ὀκριόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ.
Αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ, ἐπάειρεν
Θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι 30
Σκεπτόμενος, λαμυρὲς δὲ χανὼν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προϊάλλον,
Ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός.
Μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρα·
Ἀλλ' ἐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός· 35
Ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως.
Τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,
Αὖ ἐρύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
Θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε
Κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν 40

V. 22.] Χαροπόν pro χαλεπόν ex Codd. Vatic. et Flor. revocârunt *Wartonus*, *Brunckius* et *Valckenærius*.

V. 24. ἄφαρ] Pro ἅμα præbuit Codd. Flor. *Valck.*

V. 25. ῥίῳ] In duobus Codd. legitur τρίβῳ· corrigendum arbitror δρίῳ. *Valck.*

V. 31. ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε] Ex Codd. Vat. et Flor. receptum fuit pro vulgatis ὑπέδειξεν ὀδόντας. *Wart.* et *Valck.*

V. 38.] Αὐερύειν in duo distraxi Αὖ ἐρύειν. *Valck.*

Θυμῷ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
Σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάκις γένετ', ἠὔτε τόξον,
Πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
Ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
Ὄρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεῷ εὐκεάτοιο, 45
Θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ,
Τῷ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεὸς
Καμπτόμενος, τηλῷ δὲ μιῇ πήδησεν ὑφ' ὁρμῇ·
Ὡς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο,
Μαιμώων χροὸς ἆσαι· ἐγὼ δ' ἑτέρῃφι βέλεμνα 50
Χειρὶ προεσχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας,
Ἤλασα κακκεφαλῆς· διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
Αὐτῷ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
Θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε, πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι,
Ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη, 56
Νευάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
Ἦλθε, βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστεῳ ἐγκεφάλοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύναισι παραιφρονέοντα βαρείαις
Νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι, 60
Αὐχένος ἀῤῥήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθὰς,
Ῥίψας τόξον ἔραζε πολύῤῥαπτόν τε φαρέτρην.
Ἤγχον δ' ἐγκρατέως, σιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
Ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι.

V. 61. ἤλασα προφθὰς] *Brunckius* edidit ἔφθασα μάρψας.
V. 64. σάρκας] Ita correxit *Toupius* pro σαρκός.

Πρὸς δ' ἕδας πτέρνῃσι πόδας τερεῶς ἐπίεζον, 65
Οὐραίης ἐπιβάς· πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
Μέχρις οἱ ἐξελάνυσσα βραχίονας, ὀρθὸν ἀείρας
Ἄπνευστον· ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαχεν ᾅδης.
Οὗτός τοι Νεμέης γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος,
Πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος. 70

V. 70. μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα] Ista *Brunckio* suppeditavit Cod. Vatic. pro μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα. *Valck.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α'.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἁ καλάπυκνος ἐκείνα
Ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι.
Ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν, Πύθιε Παιάν·
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τᾶτό τοι ἀγλάϊσε.
Βωμὸν δ' αἱμάξει κεραὸς τράγος ἧτος ὁ μαλὸς,
Τερμίνθε τρώγων ἔσχαλον ἀκρέμονα.

V. 4. Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα] Legendum Δελφίδ' ἐπεὶ πέτραν τᾶτό τοι ἁ. Τᾶτο, τὸ δένδρον scilicet. *Toup.*—*Brunckius* vulgatam lectionem tuetur. "Δελφὶς πέτρα τὴν ἀγλαΐην τάτε τᾶ δένδρε σοι ἔφυσε. "Scilicet ἀγλάϊσε significationem hîc transitivam habet."

V. 5. μαλὸς] Τράγος μαλὸς est *caper albus*. Idem μαλὸς et μαλλὸς. *Hesych.* Μαλλὸς, τὸ ἔριον—καὶ λευκὸς.—Μάλερος, λεύκερος. *Toup.*

Ἄλλο. δ'.

Τήναν τὰν λαύραν τῶς αἱ δρύες, αἰπόλε, κάμψας,
Σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.
Σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
Ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
Δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ·
Ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
Ἄμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοίδαῖς
Κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·

V. 3. Σακὸς δ' εὖ ἱερὸς] Omninò servandum arbitror. *Salmasio* Codicis lectio placuit Ἕρκος δ' εὖ ἱερὸν.—In Ed. Flor. legitur Κᾶπος δὲ σκιερός.—*Toupio* scribendum videbatur Σακὸς δ' εὔϊερος. *Valck.*

Ξεθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνʃαχεῦσι,
Μέλπεσαι ϛόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.
Ἕζεο δὴ τηνεὶ, καὶ τῷ χαρίενʃι Πριήπῳ
Εὔχε' ἀποϛέρξαι τὲς Δάφνιδός με πόθες·
Κεὐθὺς ἐπιῤῥέξειν χίμαρον καλόν· ἢν δ' ἀνανεύσῃ,
Τᾶδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.
Ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
Σακίταν· ἀἶοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

V. 9. ἀνταχεῦσι] Sic correxit *Scaliger* pro vulgato ἀνʃιαχεῦσι.

V. 11. 14.] *Heinsius* sensum hujus loci optimè videtur expedivisse.—" *Dicas facturum me capro*, si concedat Deus, ut ab amore " ejus me vindicem.—*Quod si id concedere nolit*, sed illius amori- " bus operam me dare velit: *si* exorem Daphnin, et *ejus compos* " *fiam, tres hostias mactabo*.—At mens hôc modo dilucidior esset,

Κεὐθὺς ἐπιῤῥέξειν χίμαρον καλὸν ἢν καʃανεύσῃ·
Τᾶδε τυχὼν ἐθέλω κ. τ. λ."—*Valckenærius Heinsianam* laudat interpretationem, at mallet tamen ἐπινεύσῃ, quod in hôc versu legitur in *Scholiis* ad *Antholog.*

ΑΛΛΟ. ε.

Λῆς, ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
Ἀδύ τι μοί; κἠγὼν πακʃίδ' ἀειράμενος
Ἀρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις, καροδέτῳ πνεύμαʃι μελπόμενος.
Ἐγγὺς δὲ ϛάνʃες λασίας δρυὸς ἄνʃρε ὄπισθεν,
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνε.

V. 3. Ἀρξεῦμαί] *D' Orvillius* mavult Ταξεῦμαί.—Vulgatum optimè tuetur *Toupius*, monens vocem Ἄρχεσθαι musicorum esse, et sæpiùs in eo sensu à *Theocrito* usurpari.

V. 6. αἰγιβάταν] Pro αἰγιβόταν recepi, quod *H. Stephanus* jam probaverat. *Valck.*

ΆΛΛΟ. ϛ'.

Ἀ δείλαιε τὺ Θύρσι· τί τὸ πλέον, εἰ καλαξεῖς
Δάκρυσι διγλήνες ὦπας ὀδυρόμενος;
Οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς ἅδαν·
Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
Αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦνται· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας
Ὀσέον ἠδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

V. 6. Ὀσέον ἠδὲ τέφρα] Potest accipi pro ἠδὲ ὀσέον, ἠδὲ τέφρα· malim tamen legi Ὀσέων ἠδὲ τέφρα, *ne cinis quidem ossium.* **Reisk.**

ΈΠΙΤΆΦΙΟΝ ΌΡΘΩΝΟΣ. ή.

Ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθῶν,
Χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον· ἀντὶ δὲ πολλᾶς
Πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

V. 3. ἀντὶ δὲ πολλᾶς] Pro πολλᾶς *Stephanus* legit Πελλᾶς. *Heinsius* βώλε. *Reiskius* πότνας. *Hemsterhusius* φίλης.—*Aurato* placuit ἀντὶ παλαιᾶς. *Toupius* ita vulgatum tuetur. "Vox πολλᾶς neuti-"quam rejicienda est. Nimirum subintelligitur γῆς, dicit Ortho. "*Pro patriâ terrâ, eâque multâ et præclarâ peregrino tumulo ex-*"*ceptus sum.*"

Εἰς ΆΓΑΛΜΑ τῆς ἐρανίας Ἀφροδίτης. ιγ'.

Ἡ Κύπρις ἑ πάνδημος· ἱλάσκεο τὴν θεὸν, εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας

V. 1. Ἡ Κύπρις ἑ πάνδημος] Εἰ μὲν ἓν μία ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἡ δυτικὴ Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, ἐκ οἶδα·—ὅτιγε μέντοι χωρὶς ἑκατέρα βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ῥαδιεργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. *Xenoph.* Συμπόσ.

Οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
Ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν
Ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ ποτνια· κηδόμενοι γὰρ
Ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ἘΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟΣ. ιδ'.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Εὐρύμεδον, τύμβῳ τῷδε θανὼν ἔτυχες.
Σοὶ μὲν ἕδρα θειοῖσι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
Τιμασεῦνλι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

Εἰς τὸ ΑΥΤΟ'. ιέ.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
Ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.
Χαιρέτω ὅστος ὁ τύμβος, ἐρεῖς· ἐπεὶ Εὐρυμέδονλος
Κεῖται τῆς ἱερῆς κῶφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Hoc Epigramma partem præcedentis putabat *Reiskius;* diversa esse, uni olim tumulo inscripta, *Brunckius.*

Εἰς ἸΠΠΩ'ΝΑΚΤΑ. κά.

Ὁ μισοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππώναξ κεῖται.
Εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ πολέρχευ τῷ τύμβῳ·
Εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
Θαρσέων καθίζευ· κἂν θέλῃς, ἀπόβριξον.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

Ὕμνος εἰς τὸν Δία.

Callimachus, *Cyrenæus, Libys, Grammaticus et Poëta insignis, literas primò docuit in vico Alexandriæ; postea à* Ptolemæo Philadelpho *accitus in Museum, quod Alexandriæ dicaverat, magnoque ibi in honore habitus, circiter annum ante Christum* 250. *Fabric. Bibl. Græc.* ii. 479.

ΖΗΝΟΣ ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν ἀείδειν
Λώϊον, ἢ θεὸν αὐτὸν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
Πηλογόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον ἐρανίδῃσι;
Πῶς καί νιν, Δικταῖον ἀείσομεν, ἠὲ Λυκαῖον;
Ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον. 5
Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν ἤρεσι φασὶ γενέσθαι,
Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσαι· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο

V. 3. Πηλογόνων] Τῶν Γιγάντων, παρὰ τὸ ἐκ πηλῶ γενέσθαι, τουτέστι τῆς γῆς. *Schol.*—*Bentleius* mavult Πηλαγόνων.

V. 8. τάφον] Ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Μίνωος ἐπεγέγραπτο, "Μίνωος τοῦ Διὸς τάφος" τῷ χρόνῳ δὲ τὸ, "Μίνωος," ἀπηλείφθη· ὥστε περιλειφθῆναι, "Διὸς τάφος." Ἐκ τούτου ἓν ἔχειν λέγουσι Κρῆτες τὸν τάφον τοῦ Διός. *Schol.*

Κρῆτες ἐτεκτήνατο· σὺ δ' ἐ θάνες· ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
Ἐν δέ σε Παῤῥασίῳ Ῥείη τέκεν, ᾗχι μάλισα 10
Ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
Ἱερός· ἐδέ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης
Ἑρπετὸν, ἐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται· ἀλλά ἑ Ῥείης
Ὠγύγιον καλέεσι λεχώϊον Ἀπιδανῆες.
Ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
Αὐτίκα δίζητο, ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο 16
Λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Λάδων ἄλλ' ἔπω μέγας ἔῤῥεεν, ἐδ' Ερύμανθος
Λευκότατος ποταμῶν, ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Ἀρκαδίη· (μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι 20
Αὖτις) ἐπεὶ τημόσδε, Ῥέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
Ἦ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
Ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὤχησεν ἀμάξας·
Πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω, διερῇ περ ἐόντος,
Ἰλυὲς ἐβάλοντο κινώπεα· νίσσετο δ' ἀνὴρ 25

V. 10. Παῤῥασίῳ] Ὄρος Ἀρκαδίας τὸ Παῤῥάσιον, ἀπὸ Παῤῥάσε τῆ Λυκάονος. *Schol.*

V. 12.] Μιν displicet *Bentleio*, quia ἐπιμίσγομαι accusativo nunquam jungitur, nisi interveniente præpositione :—conjicit igitur vel μὲν vel οἱ legendum esse. *Lennepius* mavult μὴν.

V. 13. Ἑρπετὸν] Κυρίως τὰ ἄποδα εἴρηται ἑρπετὰ, ἀπὸ τῆ πίπτειν ἐν ἑρῇ, καταχρηστικῶς καὶ τὰ τετράποδα. *Etym. M.*

Ibid.] Ἐπιμίσγεται pro ἐπινίσσεται revocavit ex *Schol.* et Edd. Ald. et Frob. *Bentleius.*

V. 14. Ἀπιδανῆες] Οἱ ἀρχαῖοι Ἀρκάδες. *Schol.*

V. 23.] Pro ὤχησεν *Ruhnkenius* revocat ex Codd. ὤκχησεν· *Hesych.* (emendante *Alberto)* Ὀκχεῖν, φορέειν, ἴσχειν.

V. 25. Ἰλυὲς ἐβάλοντο κινώπεα] *Valckenærius* hanc loquendi for-

Πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολύσιόν τε Μετώπην
Διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
Καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥείη,
Γαῖα φίλη, τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.
Εἶπε, καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόθι πῆχυν, 30
Πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ· τὸ δὲ οἱ δίχα πελὺ διέχη,
Ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα· τόθι χρόα φαιδρύνασα,
Ὦ ἵνα, τεὸν σπείρωσε. Νέδῃ δέ σε δῶκε κομίσσαι
Κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο·
Οὐδ' ἁλίην ἀπέτισε θεὴ χάριν· ἀλλὰ τὸ χεῦμα 35
Κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε· τὸ μὲν ποθὶ πελὺ κατ' αὐτὸ
Καυκώνων πολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισαι,

mam ne Græcam quidem esse judicat, et conjicit Εἰλυοῖς ἴλλονται κινώπεται, vel Ἰλυοῖς εἴλονται κ. *in suis se lustris contortos volvebant serpentes.*

Ibid. κινώπεται] Τὰ θηρία οἱονεὶ κινώπεδα, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐδάφει κινεῖσθαι. *Schol.*

V. 26. πολύσιόν] Τὸν πολύψηφον, καὶ πολυπάτητον. *Schol.* Olim vulgabatur πολύσειόν, formâ, ut *Brunckio* videtur, vitiosâ. Στίαων· σῖαι αἱ ψῆφοι—Καλλίμαχος, πολύσιόν τε Μετώπην. *Schol.* ad *Apollon.* II. 1176.

V. 34. Κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον] Utrùm Κευθμῶν' ἐς, an κευθμὸν ἔσω, legatur, parum refert; at rectè observat *Ruhnkenius*, κευθμὸν ἔσω confirmari videri à *Tryphiodoro*, qui Hemistichium suum fecit.

V. 36. ποθὶ] Non ad συμφέρεται sed ad Καυκώνων πολίεθρον, referendum censet *Ernesti.—Stephanus* παραπληρωματικῶς pro πε accipit.—*Brunckius* suspicatur legendum esse μάλα πελύ.

Ibid. κατ' αὐτὸ] *Ruhnkenius* legit κατ' αἰπύ. Vulgatam lectionem rectè defendit *Ernesti:* "Poëtæ in exprimendâ vicinitate hoc pronomen libenter usurpant."

V. 37. Καυκώνων] Ὄρος Ἀρκάδων ὁ Καύκων. *Schol.*—Caucones vetustissimi fuerunt Triphyliæ (quæ est Arcadiæ regio) inquilini;

Συμφέρεται Νηρῆϊ· παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
Υἱωνοὶ πίνεσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.
Ζεῦ, σὲ δὲ Κυβάντων ἕταραι προσεπηχύνατο 40
Δικταῖαι Μελίαι, σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια
Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ· σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζὸν
Αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
Γένετο γὰρ ἐξαπίναια Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείεσι Πάνακρα. 45
Οὖλα δὲ Κέρητές σε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,

de quorum situ ac domiciliis copiosè disputat *Strabo*, lib. viii. *Frischlinus.*

V. 39. Λυκαονίης ἄρκτοιο] Τῆς πρώην λεγομένης Καλλιστοῦς, Λυκάονος δὲ θυγατρός· ἐξ ἧς καὶ Διὸς γεννᾶται ὁ Ἀρκὰς, ἀφ' οὗ οἱ Ἀρκάδες. *Schol.*

V. 41. Μελίαι] Meliæ arborum Nymphæ, à μελία, fraxinus, ut Dryades à δρῦς.—Νύμφαι παρωνύμως τοῖς δένδροις οἷς χαίρεσι. *Eustath.*

Ibid. Ἀδρήστεια] Ἀδελφὴ Κρήτων. *Schol.*

V. 42. Λίκνῳ ἐνὶ] Ἐν γὰρ λίκνοις τοπαλαιὸν καταλεκοίμιζον τὰ βρέφη πλάτον καὶ καρπὸς οἰωνιζόμενοι. *Schol.*

V. 43. Ἀμαλθείης] Οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἶξ τὸν Δία θρέψασα· λέγεται δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς κέρατος ἀμβροσίαν ῥεῖν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου νέκταρ. *Schol.*

V. 45. Πάνακρα] *Stephanus:* Πάνακρα, ὄρη Κρήτης—τὸ ἐθνικὸν Πανακραῖος· τὸ θηλυκὸν, Πανακρὶς· Mirum est, alicui in mentem venire potuisse, in super. ver. nomen esse proprium, et apem quandam appellatam *Panacrin*, ut capræ nomen fuit *Amalthea.* *Brunck.*

V. 46. Οὖλα] *Scholiastes* explicat ὑγιεινῶς, quod defendit *Spanhemius.*—*D. Heinsius* interpretatur *in numerum.* *T. Bentleius, strenuè* ("Οὖλον κεκλήγοντες, *Il.* P. *Schol.* ὀξὺ βοῶντες ἢ πυκνόν")—"Οὖλα ὀρχεῖσθαι referri potest ad motum pedum, ut sit περιπλεκτοῖς "ποσί.—Possis etiam intelligere *varios orbes implicantes*, quod "et significationi verbi ἕλα convenit, et saltationi ἐνόπλῳ." *Ern.*

V. 46. πρύλιν] Ἐνόπλιον. *Schol. Hesych.* Πρύλιν, πυρρίχην.

Τεύχεα πεπλήγονλες, ἵνα Κρόνος ἔασιν ἠχὴν
Ἀσπίδος εἰσαῖοι, καὶ μὴ σέο κεριζονλος.
Καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, ἐράνιε Ζεῦ·
Ὀξὺ δ' ἀνήθησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴθλοι. 50
Ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάνλα τέλεια·
Τῷ τοι καὶ γνωλοὶ, προλερηγενέες περ ἐόνλες,
Οὐρανὸν ἐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
Δηναιοὶ δ' ἐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί·
Φάνλο πάλον Κρονίδησι διὰ τρίχα δώμαλα νεῖμαι· 55
Οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν· ἔργα δὲ χειρῶν,
Σή τε Βίη, τό τε Κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἵσαο δίφρε.

V. 48. μὴ σέο κεριζονλος] Corybantum saltu et tumultu, Jovem conservatum esse docet *Ovid. Fast.* iv.

Ardua jamdudum resonat tinnitibus Ida,
Tutus ut infanti *vagiat* ore puer.
Pars manibus clypeos, galeas pars tundit inanes;
Hoc Curetes habent, hoc Corybantes, opus.

V. 49. ἔτραφες] Nolit hanc vocem passivè sumi *Dawesius*, et emendat ἐτρέφευ vel ἐτρέφε'.—Passivè sumi posse contendit *Ernesti*, et sententiam suam exemplis fulcit.—Totum versum spurium esse censent *Ruhnkenius* et *Lennepius*.

V. 50. ἀνήθησας] Valet idem quod simplex ἤθησας. *Ruhnkenius*, qui olim conjecerat legendum esse, Ὀξὺ δ' ἄρ' ἤθησας, receptam lectionem, allatis exemplis, ipse postea defendit.

V. 53. ἐπιδαίσιον] Μεμερισμένον. *Schol.*—At *Toupius* οἶκον ἐπιδαίσιον interpretatur *domum ad epulandum accommodatam*, sive *ad vitam beatè et hilariter transigendam.* Quod Dii scilicet faciunt, οἱ ῥεῖα ζώοντες.

V. 57. Σή τε Βίη] *Bentleius* eleganter conjicit legendum esse Ἥ τε Βίη.

Ibid. ὃ καὶ] *Scholiastes* ὃ ad Κάρτος referri vult. *Valckenærius* meliùs, ut videtur, διὸ interpretatur.—*Arnaldus* pro ὃ mallet legere ἃ,

Θήκαο δ' οἰωνὸν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
Σῶν τεράων, ἅτ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
Εἵλεο δ' αἰζηῶν ὃ, τι φέρταλον· ἐ σύ γε νηῶν 60
Ἐμπεράμες, ἐκ ἄνδρα σακέσπαλον, ἐ μὲν ἀοιδόν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας,
Αλλα μέλειν ἑτέροισι· σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχες
Αὐτὲς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἵδρις αἰχμῆς,
Ων ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' ἐ κραταίονος ὑπ' ἰσχύν;
Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίςοιο, 66
Τευχησὰς δ' Ἄρηος· ἐπακτῆρας δὲ Χιτώνης
Αρτέμιδος· Φοίβε δὲ, λύρης εὖ εἰδότας οἴμες.
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς ἐδὲν ἀνάκτων

V. 58. οἰωνὸν] *Stephano* placet οἰωνῶν, quod fortasse præstat.

V. 62. αὖθι παρῆκας] *Valckenærii* conjecturam legentis ἀντιπαρῆκας amplectitur *Brunckius.*

V. 66. Αὐτίκα] *Exempli gratiâ.* Sic in margine Edit. Vascos. manus docta interpretatur. *Ern.*

Ibid. ὑδείομεν] Λέγομεν. *Schol.*

V. 67. ἐπακτῆρας] Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοὶ, ἀπὸ τῆ ἐπάγειν τὲς κύνας. *Etym. M.*

Ibid. Χιτώνης] Νηλεὺς ὁ Κόδρε, ἀποικίαν θέμενος ἀπὸ Ἀθηνῶν, ἔλαβε χρησμὸν ἐγεῖραι ξόανον τῇ Ἀρτέμιδι ἀπὸ παγκάρπων ξύλων· καὶ δή πολε ἑορτῆς τελεμένης τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῇ Χιτώνῃ (ἔςι δὲ δῆμος Αττικῆς) ἀπελθὼν εὗρε δρῦν πάμπολυν καὶ διάφορον ἔχεσαν ἠρτημένον καρπόν. Καὶ ἐκ τέτε ἐποίησεν ἄγαλμα τῇ θεᾷ· καὶ ἕτω μετῴκησεν ἐν Μιλήτῳ. Ἀπὸ τῆ δήμε ἓν ἔσχε τὴν ὀνομασίαν ἡ Ἄρτεμις· ἢ, ὅτι τικτομένων τῶν βρεφῶν ἀνετίθεσαν τὰ ἱμάτια τῇ Ἀρτέμιδι. *Schol.*

V. 69. ἐπεὶ Διὸς ἐδὲν ἀνάκτων] *Lennepius* eleganter conjicit legendum esse, ἐπεὶ δ' ἴδες ἐδὲν ἀνάκτων Θ. κ. τ. λ.

Θειότερον· τῷ καί σφε τεὴν ἐκρίναο λᾶξιν. 70
Δῶκας δὲ πολίεθρα φυλασσέμεν· ἵζεο δ' αὐτὸς
Ἄκρης ἐν πολίεσσιν, ἐπόψιος οἵ τε δίκῃσι
Λαὸν ὑπὸ σκολιῆς, οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύνεσιν.
Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρλαλε, δῶτορ ἐάων,
Δῶτορ ἀπημονίης· τεὰ δ' ἔργμαλα τίς κεν ἀείδοι; 75
Οὐ γένετ', ἐκ ἔσαι· τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
Χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδε δ' ἀρετήν τ' ἄφενός τε.
Οὔτ' ἀρεῖης ἄτερ ὄλβος ἐπίσαλαι ἄνδρας ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο· δίδε δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

V. 70. λᾶξιν] Λαχμὸν, κλήρωσιν. *Schol.*—σφε *R. Bentleio* debetur. Olim legebatur σφι.

V. 76. ἀείσει] Displicet hæc lectio *H. Stephano*, et τῷ Ἑλληνικωλάτῳ *R. Dawesio;* quorum ille ἀείδοι, vel ἀείσῃ, malit. Hic neutram istarum lectionum accipit; cùm ἀείσῃ Græci sermonis indoli adversari contendat, ἀείδοι verò cum τίς Poëtæ sententiæ: ideoque ipse legit,

——— ——τεὰ δ' ἔργμαλα τίς κεν ἀείδοι;
Οὐ γένετ', ἐκ ἔσαι τις, ὅ κεν Διὸς ἔργματ' ἀείδοι.—*Brunckius* putat versum pravâ interpunctione laborare, et scribi debere
Οὐ γένετ', ἐκ ἔσαι, τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει· ut τις pro ὅς ponatur.

Ἐκ τῆ Ὕμνου εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.

Ὅιον ὁ τῶ πόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὄρπηξ,
Οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον· ἑκὰς, ἑκὰς, ὅσις ἀλιτρός.
Καὶ δήπε τὰ θύρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει.
Οὐχ' ὁράας; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
Ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει. 5
Αὐτοὶ νῦν καλοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
Αὐταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς ἐκέτι μακράν.
Οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.
Ὦ πόλλων ἐ πανὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅ τις ἐσθλός.
Ὅς μιν ἴδῃ, μέγας ἔτος· ὃς ἐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος. 10
Ὀψόμεθ', ὦ Ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' ἔποτε λιτοί.
Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ' ἄψοφον ἴχνος
Τῆ Φοίβε τὲς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος.
Εὐφημεῖτ' ἀΐοντες ἐπ' Ἀπόλλωνος ἀοιδῇ·
Εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείεσιν ἀοιδοὶ 15

V. 1. Οἷον ὁ τῶ πόλλωνος] Ἀντὶ τῆ οἵως· ἔστι δὲ θειασμός· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μαντευομένων τὰ θεῖα καὶ ἐπιδημεῖν καὶ ἀποδημεῖν· καὶ ὅταν μὲν ἐπιδημῶσι, τὰς μαντείας ἀληθεῖς εἶναι· ὅταν δὲ ἀποδημῶσι, ψευδεῖς. Ὡς γὲν ἐπιδημέντος τῆ θεῆ, ταῦτά φησιν ὁ Καλλίμαχος. *Schol.*

V. 4. φοῖνιξ] Λέγεται ὅτι παρὰ (F. τέτῳ addi debet) τῷ δένδρῳ ἐγέννησεν ἡ Λητὼ τὸν Ἀπόλλωνα. *Schol.*

V. 6. Αὐτοὶ] Ἀντὶ τῆ αὐτόματοι. *Schol.*

Ibid. ἀνακλίνεσθε] Ὅμηρος· "Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' "ἐπιθεῖναι." *Schol.* Hunc locum ex *Psalm. Davidis* transtulisse videtur *Callimachus*. Vid. Ps. xxiv. 7.

V. 15. Εὐφημεῖ] Ἡσυχάζει, γαληνιᾷ. *Schol.*

Ἦ κίθαριν, ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔνλεα Φοίβε.
Οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,
Ὁππότ' ἰή παιῆον, ἰὴ παιῆον ἀκέσῃ.
Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
Ὅς τις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐσήρικται. 20
Ἰὴ ἰὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
Τὸν χορὸν ὦ Ἀπόλλων, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
Τιμήσει· δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἦται.
Οὐδ' ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει,
Ἔστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν ἐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι; 25
Χρύσεα τῷ Ἀπόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν, ἥ τ' ἐπιπορπὶς
Ἥ τε λύρη, τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον, ἥ τε φαρέτρη·
Χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων,
Καί τε πολυκτέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
Καί κεν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· ἔποτε Φοίβε 30
Θηλείαις, ἐδ' ὅσσον, ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
Αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβεσιν ἔλαια.
Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποσάζεσιν ἔθειραι,
Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄσεϊ δ' ᾧ κεν ἐκεῖναι

V. 16. Λυκωρέος] Λυκώρεια πόλις Δελφίδος, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ἀπόλλων· ἀπὸ Λυκώρε κτίσαντος αὐτήν. *Etym. M.*

V. 17. αἴλινα] Ἤτοι θρηνητικά. *Schol.*

V. 20. ἐνὶ Φρυγίῃ] Antiqui fines Phrygiæ dilatiores habebant, et in illâ Sipylum dinumerabant. *A. Fabri.*

V. 25. ἐ ῥέα] Ante *H. Stephanum*, legebatur ἀν' ἔρεα, *per montes.*

V. 27. Λύκτιον] Λύκτος ἐστὶ πόλις Κρήτης. *Schol.*

V. 32. ἔλαια] Σημείωσαι ὅτι τὸ ἔλαια πληθυντικῶς παρ' ἑδενὶ ἄλλῳ εὕρηται. *Schol.*

Πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο. 35
Τέχνη δ' ἀμφιλαφὴς ἔτις τόσον, ὅσσον Ἀπόλλων.
Κεῖνος ὀϊστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν.
Φοίβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή.
Κείνε δὲ θριαὶ, καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβε
Ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο. 40
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν, ἐξέτι κείνε,
Ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσῷ ζευγήτιδας ἔτρεφεν ἵππες,
Ἠϊθέε ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
Ῥεῖά κε βεβόσιον τελέθοι πλέον, ἠδέ κεν αἶγες
Δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες, ἦσιν Ἀπόλλων 45

V. 35. Πρῶκες] Δρόσοι, ταγόνες. *Schol.*—Πρῶκα, τὴν ταγόνα τῆς δρόσε Δωριεῖς λέγεσι. *Phavorinus.*

Ibid. ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο] Ἄφθαρτα καὶ ἄνοσα πάντα γίνεται. *Schol.*

V. 36. ἀμφιλαφὴς] Hanc vocem *personis* rariùs tribui observat *Ruhnkenius* ad *Timæi* Lexic.

V. 37.] *Scaliger* hunc versum ita refingi voluit, Κεῖνος ὀϊστευτὺν ἔλαχεν ῥέα, κεῖνος ἀοιδήν· ut scilicet *res*, non *personæ*, commemorentur.

V. 38.] Grammatici *Scholion* marginale putat *Ruhnkenius*, neque pro versu *Callimacheo* habendum.

V. 39. θριαὶ] Μαντικαὶ ψῆφοι εἰσὶν αἱ θριαί. *Schol.*

V. 41. ἐξέτι κείνε, Ἐξότ'] Hoc imitantur Latini, cùm dicunt *jam usque ab eo tempore cùm.* *A. Fabri.*

V. 42. Ἀμφρυσῷ] Ἀμφρυσὸν οἱ μὲν πολαμὸν Θεσσαλίας, οἱ δὲ πόλιν. *Schol.*

V. 44. βεβόσιον] Ὁ τόπος ἔνθα οἱ βόες νέμονται. *Schol.*

V. 45. ἐπιμηλάδες] Ἀντὶ τῶ μετὰ τῶν μήλων νεμόμεναι· καὶ γὰρ καὶ τὰς αἶγας μῆλα λέγεσιν· ὡς Ὅμηρος ἐπεξηγεῖται. "Μῆλ', ὅϊές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον." Εἰ δὲ Μενεμηλάδες γράφεται, ἀντὶ τῶ θήλειαι ἐστίν. *Schol.* —In quo *Scholio* nihil intelligo.—Sine controversiâ reponendum est ἐπὶ μηκάδες. Ἐπὶ conjunge cum δεύοιντο, ut sit ἐπιδεύοιντο.

Βοσκομένης ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· ἐδ' ἀγάλακτες
Οἴϊες, ἐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι·
Ἡ δέ κε μενοτόκος, διδυματόκος αἶψα γένοιτο.
Φοίβῳ δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
Ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ 50
Κτιζομέναις, αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.
Τεταρέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
Καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ, περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
Ἄρτεμις ἀγρώσσεσα καρήατα συννεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὁ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
Δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμὸν 56
Ἐκ κεράων, κεραὸς δὲ περὶξ ὑπεβάλλετο τοίχος.
Ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.

Nam præpositio sæpe per tmesin verbo postponitur, etiam pluribus vocibus interjectis. *Ruhnk.*

V. 47. Οἴϊες] Ita omnino legendum esse verè monuit *R. Bentleius.* *Ernesti* Ὄϊες retinuit, cui Tibrachys pro Dactylo, in initio versûs, non displicet.

Ibid. ἄκυθοι] Ἄγονοι· κύθος γὰρ τὸ κύημα. *Schol.*

V. 48. διδυματόκος] Pro διδυμοτόκος, ut ἀκράχολος apud *Theocritum* pro ἀκρόχολος.

V. 51. ὑφαίνει] Sic Latini *texere* de ædificatione dicunt. *Cic.* ad Attic. iv. 15. Paullus basilicam *texuit.* *Ern.*

V. 53. περιηγέος] Κυκλοτερὲς· ἤτω γὰρ στραγγύλη λίμνη ἐν Ὀρτυγίᾳ καλεῖται. Ὀρτυγία δὲ ἡ Δῆλος, ἀπὸ τῆ τήν Λητὼ εἰς ὄρτυγα μεταβληθεῖσαν εἰς τὴν Δῆλον ἐλθεῖν, φεύγεσαν τὴν Ἥραν. *Schol.*

V. 55. Κυνθιάδων] Κύνθος, ὄρος τῆς Δήλε. *Schol.*

V. 57. ὑπεβάλλετο] *Arnaldus* legit ἐπεβάλλετο, quod probat *Hemsterhusius*, quia ἐπιβάλλεσθαι est legitimum verbum de parietibus, unde ἐπιβολαὶ τοίχων apud *Libanium.*

V. 58.] Hunc quoque versum ab alienâ manu venisse censet *Ruhnkenius.*

Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάτῳ·
Καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῷ, 60
Δεξιὸς οἰκιστήρ· καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
Ἡμετέροις βασιλεῦσιν· ἀεὶ δ' εὔορκος Ἀπόλλων.
Ὦ Ἄπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέεσι,
Πολλοὶ δὲ Κλάριον· πάντη δέ τοι ἔνομα πεπλύ.
Αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον ἔστω. 65

V. 59. Βάτῳ] Λέγεται, ὅτι ἕτος ὁ βάτος ἄφωνος ἦν· ἀπῆλθεν ἓν εἰς τὸ τῆ Ἀπόλλωνος ἱερὸν, ἐπὶ τῷ τὸν θεὸν ἐρωτῆσαι περὶ τῆς φωνῆς· ὁ δὲ ἔχρησεν αὐτῷ ἐκέτι περὶ φωνῆς, ἀλλὰ περὶ μετοικίας. Καὶ ὁ Βάτος πεισθεὶς τῷ χρησμῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Λιβύην· λέγεται δὲ εἶναι πολλὲς λέοντας ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ· ἐπιδημήσας ἓν ὁ Βάτος, καὶ λέοντα αἰφνιδίως θεασάμενος, τῇ τῆ φόβῃ ἀνάγκῃ βιασθεὶς φθέγξασθαι, διέῤῥηξε τὴν φλέβα, ἥτις τὴν ἐκείνῃ φωνὴν ἐπεῖχε· καὶ ἅτω φωνήεις ἐγένετο, καὶ τὴν Κυρήνην ἔκτισε, ὅθεν ἐστὶν ὁ Καλλίμαχος. *Schol.*

V. 60. κόραξ] *Ernesti* hanc vocem ad ipsum Apollinem referri putat, et vertit *corvi specie.*

V. 61. Δεξιὸς οἰκιστήρ· καὶ ὤμοσε] *R. Bentleius* conjicit vel legendum esse Δ. ο. καὶ ἐπώμοσε, vel Δ. οἰκιστῆρι· κ. ω. sc. ipsi Batto, novæ coloniæ deductori.

V. 62. βασιλεῦσιν] Τῷ Πτολεμαίῳ. *Schol.*

V. 63. Βοηδρόμιον] Πολέμῃ ἐπελθόντος τοῖς Ἀθηναίοις, ἔχρησεν αὐτοῖς ὁ θεὸς μετὰ βοῆς ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις· οἱ δὲ, τῆτο ποιήσαντες, ἐνίκησαν· ὅθεν Βοηδρόμιος Ἀπόλλων. *Schol.*

Boëdromius Apollo ab Atheniensibus cultus fuit, quasi auxiliatorem dicas, in cujus honorem, teste *Suidâ*, festum Boëdromia iidem instituerunt: unde et mensi Boëdromioni nomen factum, quo Theseus Amazonas prælio vicit, quod refert *Plutarchus* in Thes. *Frisch.*

V. 64. Κλάριον] Claros, Ioniæ civitas, in quâ nobile fuit Apollinis delubrum. *Frisch.*

V. 65. Καρνεῖον] Ἀπὸ Κάρνη τῆ μάντεως, τῆ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Ἀλήτη, ὃς ἦν τῶν Ἡρακλειδῶν· ὀργισθεὶς ἓν Ἀπόλλων λοιμὸν ἐνέβαλεν. *Schol.* Non ab Aletâ, sed ab Hippotâ, Carnum interfectum memorat *Pausanias* in Laconicis.

Ἰὴ ἰὴ, Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ
Ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι, τόσσα περ ὧραι
Ποικίλ' ἀγινεῦσι, Ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην·
Χείματι δὲ κρόκον ἡδύν· ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
Οὐδέ ποτε χθιζὸν περιδόσκεται ἄνθρακα τέφρη. 70
Ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
Ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι Λιβύσσης,
Τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
Ἰὴ ἰὴ παιῆον, ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαὸς, 75
Ἥμος ἐκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυτο τόξων.
Πυθώ τοι καλιόντι συνήντετο δαιμόνιος θὴρ,
Αἰνὸς ὄφις· τὸν μὲν σὺ κατήνυσας, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν· ἐπηύτησε δὲ λαὸς,
Ἰὴ ἰὴ παιῆον, ἵει βέλος, εὐθύ σε μήτηρ 80
Γείνατ' ἀοσσητῆρα· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδῃ.

Ibid. ἐμοὶ πατρῴιον] A Lacedæmoniis ad Cyrenæos traducta sunt Carnæa, in honorem Apollinis, festa.

V. 71. ζωστῆρες Ἐνυοῦς] Περιφραστικῶς οἱ πολεμικοί. *Schol.* τὸ γὰρ ἐνδῦναι τὰ ὅπλα, ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ ζώσασθαι, ut testatur *Pausanias* in Bœoticis. *Vulcanius.*

V. 72. ὠρχήσαντο] Ὡς ἐπιτελούντων ἐν τῇ Λιβύῃ ἑορτὴν Καρνείῳ Ἀπόλλωνι. *Schol.*

V. 73. Τέθμιαι] Νόμιμοι· ὡρισμέναι. *Schol.* Τέθμια, νόμιμα. *Hesych.*

V. 81. ἀοσσητῆρα] Hoc est βοηθοῦντα αὐτομάτως ἄνευ ὄσσης καὶ κηδόνος, quique ut *Horatius* ait, "non vocatus audit." *Vulcan.*

Ὁ φθόνος Ἀπόλλωνος ἐς ἕαλα λάθριος εἶπεν,
Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς ἐχ, ὅσα πόντος, ἀείδει.
Τὸν φθόνον ὡ Ἀπόλλων ποδί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν·
Ἀσσυρίε πολαμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ 85
Λύμαλα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδαλι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ' ἐκ ἀπὸ πανλὸς ὕδωρ φορέεσι Μέλισσαι,
Ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράανλος ἀνέρπει
Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωλον.
Χαῖρε, ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ φθόρος, ἔνθα νέοιλο. 90

V. 82. ἐς ἕαλα] Ἐς pro ἐπ' *Dawesio* debetur, ut et ἐχ inseq. versu, pro ἐδ'.

V. 83. Οὐκ ἄγαμαι] Ἐγκαλεῖ διὰ τέτων τὲς σκώπλονλας αὐτὸν μὴ δύνασθαι ποιῆσαι μέγα ποίημα, ὅθεν ἠναγκάσθη ποιῆσαι τὴν Ἑκάλην. *Schol.* Ponto nempè comparabat *Apollonius Rhodius* poëma quale volebat credi suum, quod scripserat Argonauticon, alludens simul ad nomen Ponti Euxini, quod velut operis argumentum constituit. *I. Voss.* *Ernesti* verò putat, in his argutari interpretes, et ὅσα πόνλος solummodò esse formulam, insignem copiam exprimentem.

V. 87. Μέλισσαι] *Melissæ* dictæ sunt Cereris sacerdotes, ut docet *Pindari* interpres Pyth. iv. Μελίσσαι κυρίως μὲν τὰς τῆς Δήμηλρος ἱερείας φασί.

Ἐκ τῆ Ὑμνου εἰς τὴν Ἄρτεμιν.

Ἄρτεμιν (ἣ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λαθέσθαι)
Ὑμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μελονται,
Καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς, καὶ ἐν ἤρεσιν ἐψιάασθαι.
Ἀρχόμεν' ὡς ὅτε παῖς ἐφεζομένη γονάτεσσι
Παῖς ἔτι κεκρίζεσα, τάδε προσέειπε γονῆα· 5
Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν,
Καὶ πολυωνυμίην· ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζῃ.
Δὸς δ' ἰὲς καὶ τόξα· ἔα, πάτερ· ἤ σε φαρέτρην,
Οὐδ' αἰτέω μέγα τόξον· (ἐμοι Κύκλωπες ὀϊστὸς
Αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπὲς ἄεμμα·) 10
Ἀλλὰ φαεσφορίην τε, καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
Ζώννυσθαι λεγνωτὸν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω.
Δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορήτιδας Ὠκεανίνας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.

V. 3. ἀμφιλαφὴς] Vocantur hîc, ut opinor, *choreæ latæ et spatiosæ:* quæ se in longum spatium extendunt. *H. Steph.* manibus scilicet mutuò inter se à saltantibus utrinque prehensis.

V. 8. τόξα] *Ruhnkenius* mavult τόξον, "quod ad aures accidit suavius."

V. 10. ἄεμμα] Ἡ νευρά. *Schol.*

V. 12. λεγνωτὸν] Τὸ ἔχον ὦαν· τετέστι τὸ ἀπολῆγον τῆ ἱματίου. Λέγναι γὰρ, αἱ ὦαι, τὰ λώματα, οἱ κροσσοί· ἅπερ Ὅμηρος θυσανοὺς καλεῖ. "Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι." *Schol.*—Λέγνα τὰ ἔσχατα. *Hesych.*

V. 14. εἰνετέας] Ingeniosè conjicit *Ruhnkenius* legendum ess οἰέτεας æquales.

Ibid. ἀμίτρους] Ἀζώστους. *Schol.*

Δὸς δέ μοι ἀμφιπόλȣς Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας, 15
Αἵ τέ μοι ἐνδρομίδας τε, καὶ, ὁππότε μηκέτι λύγκας
Μήτ' ἐλάφȣς βάλλοιμι, ϑοὺς κύνας εὖ κομέοιεν.
Δὸς δέ μοι ἔρεα πάντα· πόλιν δέ μοι ἤντινα νεῖμον,
Ἥντινα λῇς· σπαρνὸν γὰρ, ὃτ' Ἄρτεμις ἄσυ κάτεισιν.
Οὔρεσιν οἰκήσω· πόλεσιν δ' ἐπιμίξομαι ἀνδρῶν 20
Μȣνον ὅτ' ὀξείῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες
Τειρόμεναι καλέȣσι βοηθόον· ἦσί με μοῖραι
Γεινομένην τοπρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν·

V. 15. Ἀμνισίδας] Ἀμνισὸς, ποταμὸς Κρήτης· ἀφ' ἧ Κρητικάς. *Schol.*

V. 16. ἐνδρομίδας] Τὰ ὑποδήματα. *Schol.* Non simpliciter, sed venatoria, utpote εἰς τὸν δρόμον ἐπιτήδεια, et ut *Pollux* venatoria ὑποδήματα describit, κοῖλα εἰς μέσην κνήμην ἀνήκοντα, δεσμῷ ἀκριȣεῖ περιεσταλμένα. *Virgilius* cothurnos vocat. *Vulcan.*—Αἱ δὲ ἐνδρομίδες, ἴδιον τῆς Ἀρτέμιδος τὸ ὑπόδημα. *Pollux.*

V. 17. ϑοὺς] Græci, præsertim poëtæ, venaticos canes fœmininо genere efferunt, ut passim in *Xenophontis* Cynegetico videre est. *Brunck.* Lectio igitur MS. *Vossiani*, ϑοὰς fortasse præstat.

V. 18. ἤντινα νεῖμον] *H. Stephano* displicet hæc lectio, et *Scholiastis* annotatio. Περιττὸν τὸ ἤν. Legi velit ille, πόλιν δὲ μίην τινὰ νεῖμον· aut si vulgata lectio retinenda sit, interrogationem putat minùs durum illum vocis ἤντινα usum redditurum cum ellipsi verbi, hôc modo: πόλιν δὲ μοι ἤντινα; νεῖμον ἤντινα λῇς. *Abreschius* corrigit ἤν τινα, ut hæc evolvatur structura, νεῖμον δέ μοι πόλιν ἡντινaȣν, ἤν τινά μοι ϑέλεις νέμειν πόλιν.

V. 19. λῇς] Ἀντι τȣ ϑέλεις, κατ' ἀποȣολὴν τῆς ϑȣ συλλαȣῆς· κέχρηται πολλαχȣ τῇ λέξει καὶ ὁ Θεόκριτος. *Schol.*

V. 20. Οὔρεσιν οἰκήσω] *Ernesti* mallet Οὔρεσ' ἐνοικήσω· nec verò exempla τȣ ι in dativis elisi ex conjecturâ solâ debent temerè multiplicari.

V. 22. καλέȣσι] *H. Stephanus* καλέσȣσι reponebat. *Brunckius* censet scribendum καλέσωσι, subauditâ particulâ ἄν.

Ὅτι με καὶ τίκτουσα καὶ ἐκ ἤλγησε φέρουσα
Μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων. 25
Ὡς ἡ παῖς εἰποῦσα γενειάδος ἤθελε πατρὸς
Ἅψασθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσσατο χεῖρας,
Μέχρις ἵνα ψαύσειε· πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας·
Φῆ δὲ καταῤῥέζων· Ὅτε μοι τοιαῦτα θέαιναι
Τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης 30
Χωομένης ἀλέγοιμι· φέρευ τέκος, ὅσσ' ἐθελημὸς
Αἰτίζεις, καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει·
Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, καὶ ἐκ ἕνα πύργον, ὀπάσσω·
Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
Εἴσεται, ἀλλὰ μόνην σε, καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι. 35
Πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι
Μεσσόγεως, νήσους τε· καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται
Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα· καὶ μὲν ἀγυιαῖς
Ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. Ὡς ὁ μεν εἰπὼν
Μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι· βαῖνε δὲ κέρη 40

V. 27. πολλὰς] *H. Stephanus* conjecit πολιὰς. *Ruhnkenius* ἀπαλὰς, postea nihil mutandum esse vidit. Vulgatam lectionem defendit *Toupius;* ineptam vocat *Brunckius*, cui πολλὰ MS. *Vossiani* lectio unicè placet, πολλὴ etiam *Ruhnkenio* in mentem venerat.

V. 32. καί δ' ἄλλα] *Ruhnkenius* ex Cod. Ven. legendum censet καί τ' ἄλλα.

V. 35. καλέεσθαι] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἴσεται. *Schol.*

V. 36. διαμετρήσασθαι] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὀπάσω μὲν τὰς λ, κοινῇ δέ σοι καὶ τῷ Ἀπόλλωνι πολλάς. *Schol.*

V. 38. ἀγυιαῖς] Hinc dicebatur Diana *Trivia*, quòd præesset viis, et coleretur in triviis. Græcis etiam τριοδῖτις. *T. Græv.*

Λευκὸν ἐπὶ, Κρηϊαῖον ὄρος, κεκομημένον ὕλῃ·
Ἔνθεν ἐπ' Ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξαϊο νύμφας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρης.
Χαῖρε δὲ Καίραϊος πολαμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθὺς,
Οὕνεκα Θυγαϊέρας Ληϊωΐδι πέμπεν ἀμορβός. 45
Αὖθι δέ Κύκλωπας μελεκίαθε· τὸς μὲν ἔτελμε
Νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ (Λιπάρῃ νέον, ἀλλά τότ' ἔσκεν
Οὔνομά οἱ Μελιγενὶς) ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίσοιο
Ἐσαότας περὶ μύδρον· ἐπείγεϊο γὰρ μέγα ἔργον,
Ἱππείην τεὶ ύκονϊο Ποσειδάωνι πολίσρην. 50
Αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα
Πρηόσιν Ὀσσείοισιν ἐοικότα· (πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
Φάεα μενόγληνα, σάκει ἴσα τεϊραβοείῳ,
Δεινὸν ὑπογλαύσονϊα,) καὶ ὀππότε δεῖπον ἄκεσαν

V. 41. Λευκὸν] Ὄρος Κρήτης· ἑνικῶς ἕτος εἴρηκε, Λευκὰ δὲ ὄρη λέγονται πληθυνϊικῶς. *Schol.*

V. 44. Καίραϊος] Ποταμὸς Κρήτης, καὶ πόλις ἡ Καίρατος, ἕτω λεγομένη. *Schol.*

V. 45. ἀμορβός] Ἀκολέθης, παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. *Schol.* Ἀμορβὸς, ὁ ἅμα τινι ὁρμῶν· ἀμορμὸς. *Suid.*

V. 47. Λιπάρῃ] Νῆσος ἡ Λιπάρα Σικελίας, ἔνθα ἦν τὰ χαλκεῖα Ἡφαίσε· ἔϛι δὲ μία τῶν Αἰολίδων. *Schol.*

V. 49.] Pro Ἐσαότας *Hemsterhusius* legit Ἐσαότες, interpunctione mutatâ, ut sit nominativus τῷ τεϊύκονϊο.

Ibid. μύδρον] Σίδηρον πεπυρακϊωμένον, παρὰ τὸ μύδεσθαι καὶ διαῤῥεῖν. *Schol.*—Μυδρὸς, σίδηρος πεπυρωμένος. *Hesych.*

V. 52. Ὀσσείοισιν] Ὄσσα, ὄρος Μακεδονίας. *Schol.*

V. 54.] Pro ὑπογλαύσονϊα *Arnaldus* corrigit ὑπογλαύσονϊο.

Ἄκμονος ἠχήσαντος, ἐπεὶ μέγα πτελύ τ' ἄημα 55
Φυσάων, αὐτῶν τε βαρὺν ςόνον· αὖε γὰρ Αἴτνη,
Αὖε δὲ Τρινακρίη, Σικανῶν ἕδος, αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη, μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κυρνὸς ἀΰτει,
Εὖθ' οἵγε ῥαιςῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,
Ἢ χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν, ἠὲ σίδηρον, 60
Ἀμβολαδὶς τελύποντες, ἐπὶ μέγα μοχθήσειαν.
Τῷ σφέας ἐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ὠκεανῖναι
Οὔτ' ἄντην ἰδέειν, ἔτε κλύπον ἔασι δέχθαι·
Οὐ νέμεσις· κείνες δὲ καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυθαὶ
Οὐδέποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὑρόωσι ζύγαρες. 65
Ἀλλ' ὅτε κεράων τὶς ἀπειθέα μητέρι τεύχοι,
Μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἐῇ ἐπὶ παιδὶ καλιςρεῖ,
Ἄργην, ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
Ἔρχεται Ἑρμείης σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ·

V. 55.] Legendum omninò, ut *Bentleius* monuit, ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα, *i. e.* μεγάλως.

V. 56.] Pro αὐτῶν *T. Faber* correxit ἀκτῶν· sed frustra: αὐτῶν ad Cyclopas referendum est.

V. 61. Ἀμβολαδὶς] Ἐκ διαδοχῆς. *Schol. Ernesti* verò interpretatur *summâ vi, elatis altè brachiis.*

Ibid. ἐπὶ μέγα] Ἐπὶ *H. Stephano* debetur, qui ita correxit pro ἐπεὶ, quæ particula orationis cursum impedivit.—*Stanleius* maluit ἐπ' ἄμμιγα.—*Ruhnkenius* ἀειρέα.

V. 69.] Pro Ἑρμείης *Ruhnkenio* in mentem venit ἑρξείης, sc. *qui coërcet, castigator.*

Ibid. κεχρημένος] *H. Stephanus* non dubitat quin reponendum sit κεχρισμένος.—*T. Grævius* legit κεχριμένος. *Ernesti* suspicatur voculam τε excidisse post σποδιῇ. Totus versus *Valckenærio* sanus videtur.

Αὐτίκα τὴν κȣ̅ρην μορμύσσεται· ἡ δὲ τεκȣ̅σης 70
Δύνει ἔσω κόλπȣς, ϑεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
Κȣ̅ρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τρίεληρος ἐȣ̅σα,
Εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρȣσα,
Ἡφαίςȣ καλέοντος, ὅπως ὀπτήρια δοίη,
Βρόντεώ σε σιȣ̅αροῖσιν ἐφεσσαμένȣ γονάτεσσι, 75
Στήθεος ἐκ μεγάλȣ λασίης ἐδράξαο χαίτης.
Τῷ μάλα ϑαρσαλέη σφε τάδε προσελέξαο τῆμος·
Κύκλωπες, καὶ μοί τι Κυδώνιον, εἰ δ' ἄγε, τόξον,
Ἠδ' ἰὸς, κοίλην τε καλακληΐδα βελέμνων
Τεύξατε· καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωϊὰς, ὥσπερ Ἀπόλλων. 80
Αἰ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος, ἤ τι πέλωρον
Θηρίον ἀγρεύσω, τόδε κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.
Ἔννεπες· οἱ δ' ἐτέλεσσαν· ἄφαρ δ' ὡπλισσαο, δαῖμον.
Αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤϊες· ἵκεο δ' αὖλιν
Ἀρκαδικὴν ἐπὶ Πανός· ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε 85
Μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαρ ἔδοιεν.

V. 70. μορμύσσεται] Ἐκφοȣ̅εῖ. *Schol.*

V. 74. ὀπτήρια] Τὰ ὑπὲρ τȣ̅ ἰδεῖν δῶρα. *Schol.*

V. 75.] Pro σε *Ernesti* mallet τε vel potiùs δέ.

V. 77.] Pro τῆμος vir quidam doctus corrigit δαῖμον, eleganti conjecturâ. *Ern.*

V. 78.] Καὶ debetur *H. Stephano:* olim legebatur η.

Ibid. Κυδώνιον] Ἔθνος Κρήτης. *Schol.*

V. 81. Αἰ] Non dubitem scribendum esse εἰ. Simpliciter αἰ pro εἰ conditionaliter dici nondum reperi. *Ern.*

Ibid. μόνιον δάκος] Κατὰ μόνας νεμόμενον. *Schol.* Μόνιος, ἄγριος ὡς μεμονωμένος. *Suid.*

V. 86. Μαιναλίης] Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας. *Schol.*

Τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγὲς,
Τρεῖς δὲ παρβαλίβς, ἕνα δ' αἰόλον, οἵ ῥα λέονλας
Αὐτὲς αὖ ἐρύονλες, ὅτε δράξαινλο δεράων,
Εἷλκον ἔτι ζώονλας ἐπ' αὐλίον· ἐπλὰ δ' ἔδωκε 90
Θάσσονας αὐράων κυνοσβρίδας, αἵ ῥα διῶξαι
Ὤκιςαι νεβρές τε, καὶ ἐ μύονλα λαγωὸν,
Καὶ κοίτην ἐλάφοιο, καὶ ὕςριχος ἔνθα καλιαὶ
Σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἠγήσασθαι.
Ἔνθεν ἀπερχομένη (μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύονλο) 95
Εὗρες ἐπὶ προμολῆς ὄρεος τῆ Παῤῥασίοιο
Σκαιρέσας ἐλάφβς, μέγα τι χρέος, αἱ μὲν ἐπ' ὄχθης
Αἰὲν ἐββκολέονλο μελαμψηφίδος Ἀναύρβ,
Μάσσονες ἢ ταῦροι· κεράων δ' ἀπελάμπελο χρυσός.
Ἐξαπίνης δ' ἔταφές τε, καὶ ὃν πολὶ ζυμὸν ἔειπες, 100

V. 87. πηγὲς] Λευκές· καὶ Ὅμηρος, "πηγεσιμάλλῳ." *Schol.*

V. 88. παρβαλίβς] *Vulcanius* vertit *auripetas*. *A. Fabri* explicat, *qui maculis albis præter aures, παρ' ἕατα, aspersi sunt*. *Spanhemius* verò, *qui flaccidis auribus sunt*. At *Ruhnkenius* eleganter conjicit, Τρεῖς δ' ἔπορ' ἐατίβς.

V. 91. κυνοσβρίδας] Τὰς ὑπὸ κυνῶν καὶ ἀλωπέκων τικλομένας κύνας· ἢ τὰς Λακωνικάς· Κυνοσβρὶς γὰρ τόπος Λακωνικῆς. *Schol.*—Aliter *Stephanus Byzantinus*. Κυνόσβρα ἄκρα Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυνοσέρβ τῆ Ἑρμῆ· τὸ ἐθνικὸν, Κυνοσβρεὺς· καὶ Κυνοσβρὶς ζηλυκόν.

V. 93. ὕςριχος] Ὑςριξ, ζηρίον τι ταχύταλον. *Schol.*

V. 96. προμολῆς] Ταῖς διεξόδοις τῆ Παῤῥασίβ, ὅρβς Ἀρκαδίας. *Schol.*

V. 97, 99. Σκαιρέσας ἐλάφβς,—κεράων] Ridicula est interpretum disputatio de cervarum cornibus. Græcis est ἡ ἔλαφος *le cerf* et *la biche*, ut αἱ κύνες sunt *canes*, tam *mares* quàm *fœminæ*. *Brunck.*

V. 98. Ἀναύρβ] Πολαμὸς Θεσσαλίας ὁ Ἄναυρος. *Schol.*

V. 100.] Ὃν, *tuum*. Latiùs aliquantò, quàm vulgò creditur, patent hæc provocabula ἑὸς καὶ σφέτερος· nam cùm soleant plerumque ad

Τȣ̂τό κεν Ἀρτέμιδος πρωϊάγριον ἄξιον εἴη.
Πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι· πίσυρας δ' ἕλες ὦκα θέȣσα,
Νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
Τὴν δὲ μίαν, Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγȣ̂σαν,
Ἥρης ἐννεσίῃσιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ 105
Ὕστατον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κερύνειος ἔδεκτο.
Ἄρτεμι παρθενίη, Τιτυοκτόνε, χρύσεα μὲν τοι
Ἕντεα καὶ ζώνη, χρύσεον δ' ἐζεύξαο δίφρον,
Ἐν δ' ἐȣ́λευ χρύσεια, θεά, κεμάδεσσι χαλινά.
Πȣ̂ δέ σε τοπρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ' ἀείρειν; 110
Αἴμῳ ἐπὶ Θρήϊκι, τόθεν βορέαο καταΐξ
Ἔρχεται, ἀχλαίνοισι δυσάεα κρυμὸν ἄγȣσα.
Πȣ̂ δ' ἔταμες πεύκην; ἀπὸ δὲ φλογὸς ἥψαο ποίης;
Μυσῷ ἐν Οὐλύμπῳ· φάεος δ' ἐνέηκας ἀϋτμὴν
Ἀσȣέστȣ, τό ῥα πατρὸς ἀποσάζȣσι κεραυνοί. 115

tertiam personam referri, Poëtæ tamen ad reliquas etiam duas eorum vim extendunt, pro ἐμὸς, σὸς, ἡμέτερος, ὑμέτερος. *Canter*. Nov. Lect. v. 13.

V. 104. Κελάδοντος] Ποταμὸς Ἀρκαδίας. *Schol.*—*Palmerius* legit κελάδοντος et intelligit de Alpheo.

V. 105. ἐννεσίῃσιν] Olim vulgabatur αἰνεσίῃσιν. Illud rectè revocavit *T. Grævius*. Αἰνεσία vox nihili est: ἐννεσία apud *Homerum* et *Hesiodum* frequentata. Ἐννεσία ἡ εἰς νȣ̂ν ἐνιεμένη συμȣβολή. *Eustath.*

V. 106. Ὕστατον] Ὕστερον omnino legendum esse viri docti certatim monent, cùm constet hoc, de quo agitur, vel tertium vel quartum esse Herculis certamen.

Ibid. Κερύνειος] Λόφος Ἀρκαδίας. *Schol.*

V. 107. Τιτυοκτόνε] Τιτυὸς βιασάμενος Λητὼ, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. *Schol.*

V. 111. καταΐξ] Ἡ λεγομένη καταιγίς. *Schol.*

V. 114. Μυσῷ ἐν Οὐλύμπῳ] Ἔστι γὰρ καὶ Μακεδονίας. *Schol.*

Ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο, θεὴ, πειρήσαο τόξε;
Πρῶτον ἐπὶ πελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἧκας ἐπὶ δρῦν,
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ θῆρα· τὸ τέταρτον ἐκέτ' ἐπὶ δρῦν,
Ἀλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵ τε περί σφεας,
Οἵ τε περὶ ξείνες ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον. 120
Σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν.
Κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη·
Κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες,
Ἢ βληταὶ θνήσκεσι λεχωΐδες, ἠὲ φυγεῖσαι
Τίκτεσιν· τῶν δ' ἐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη. 125
Οὐς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι,
Κείνοις εὖ μὲν ἄρερα φέρει ϛάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
Τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος ἀέξεται, ἐδ' ἐπὶ σῆμα
Ἔρχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν.

V. 117. ἧκας] Intellige ἐ πειρήσαο τόξε, τὸ βέλος, ad quod nomen infra refertur μιν v. 119. *Ern.*

V. 121. ἐμμάξεαι] Ἐμβάλῃς. *Schol.*

V. 122. Κτήνεά φιν] Φιν χωρὶς τῆ σ, διὰ τὸ μέτρον. *Schol.*

Ibid. καταβόσκεται] Restitue ex priscis Edd. ἐπιβόσκεται· ἐπιβόσκεσθαι *comedere, consumere* apud *Homerum* et alios est passim: καταβόσκεσθαι autem est βόσκεσθαι κατά τινα τόπον, *pasci per sylvas, per valles. Bent.*

V. 125. τῶν δ' ἐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν] Refero τῶν ad id quod dixit τίκτεσιν. Dicit igitur illas profugas talia parere, quæ nunquam se in pedes erigant: significans eas fœtus edere, qui ad breve tempus sint vitales. *H. Steph.* Hæc verò dictio, ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν, videtur posse in hoc loco generaliter per metaphoram sumi, idemque significare quod apud Latinos *recto talo stare*, id est *rectè progredi, benè cedere.—Ernesti* τῶν δ' ἐδὲν ad οἷς τύνη χ. ε. ο. referendum censet.

V. 128, 129. ἐπὶ σῆμα Ἔρχονται, κ. τ. λ.] *Hemsterhusius* explicat, *ad sepulchrum ire sepeliendi causâ:* πολυχρόνιόν τι autem *hominem valde senem.*

Οὐδὲ διχοσασίη τρώγει γένος, ἤτε καὶ εὖ περ 130
Οἴκες ἑσηῶτας ἐσίναλο· ταὶ δὲ θυωρὸν
Εἰνάτερες γαλόω τε μίαν πέρι δίφρα τίθενται.
Πότνια, τῶν εἴη μὲν, ἐμοὶ φίλος ὅσις ἀληθὴς,
Εἴην δ' αὐτὸς, ἄνασσα· μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδὴ,
Τῇ ἔνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλὴ, 135
Ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων, ἐν δ' οἱ σέο πάντες ἄεθλοι·
Ἐν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἄντυγες, αἵτε σε ῥεῖα
Θηητὴν φορέουσιν, ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
Ἐνθά τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται,
Ὅπλα μὲν Ἑρμείης ἀκακήσιος, αὐτὰρ Ἀπόλλων 140
Θηρίον ὅ, τι φέρῃσθα· πάροιθε δὲ, πρίν περ ἱκέσθαι
Καρτερὸν Ἀλκείδην· νῦν δ' ἐκέτι τοῦτο ἄεθλον

V. 130. τρώγει] *Ernesti* ex MSS. revocat τρώει.

V. 131. θυωρὸν] Θυωρὸς, ἡ φιλικὴ τράπεζα· κυρίως δὲ, ἡ θεοῖς ἀνατιθεμένη. *Schol.* Θυωρὸν, τράπεζαν τὴν τὰ θύη φυλάσσουσαν. *Hesych.* καταχρηστικῶς pro quâvis mensâ cùm ratione etymi significet mensam sacris usibus destinatam. *Vulcan.*

V. 132. Εἰνάτερες γαλόω τε] Εἰνάτερες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, οἷον Ἑλένη πρὸς Ἀνδρομάχην—γαλόων, ἀνδρὸς ἀδελφῶν—*Schol.* ad *Hom.* Il. Z. 378.

V. 133.] Pro ὅσις ἀληθὴς *T. Faber* corrigebat ὅν κε φιλήσης, vel ὅς κε φίλος τοι.—*Ernesti* mavult ὅσις ἀληθῶς. i. e. ὅσις ἐμοὶ ἀληθῶς φίλος.

V. 137. ἄντυγες] Ἀπὸ τῆς ἄντυγος τὸ ὅλον ἅρμα σημαίνει. *Schol.*

V. 140. ἀκακήσιος] Ἀπὸ ὄρους Ἀρκαδίας· ἢ ὁ μηδενὸς κακοῦ παραίτιος ὤν. *Schol.*—Ὑπὸ τούτῳ δὲ τῷ λόφῳ πόλις τε ἦν Ἀκακήσιον, Ἑρμοῦ τε Ἀκακησίου λίθου πεποιημένον ἄγαλμα καὶ ἐς ἡμᾶς ἐστιν ἐπὶ τοῦ λόφου. Τραφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι, καὶ Ἄκακον τὸν Λυκαονος γενέσθαι οἱ τροφέα, Ἀρκαδῶν ἐστὶν ἐς αὐτὸν λόγος. *Pausan.* in Arcadicis.—Mercurius apud *Homerum* vocatur Ἀκάκητα Il. Π. 185. ad quem locum *Schol.* Ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἑτέρου, μήτε δὲ κακῶσαι ἄλλον, διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετήν.

Φοῖβος ἔχει· τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρύνθιος ἄκμων
Ἕςηκε πρὸ πυλέων, πολιδέγμενος, εἴ τι φέρεσα
Νεῖαι πῖον ἔδεσμα· θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ 145
Ἄλληκλον γελόωσι, μάλιςα δὲ πενθερὴ αὐτή,
Ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἢ ὅγε χλένην
Κάπρον ὀπισθιδίοιο φέροι ποδὸς ἀσπαίρονλα,
Κερδαλέῳ μύθῳ σε, θεὴ, μάλα τῷδε πινύσκει·
Βάλλε κακὲς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνηλοί σε βοηθὸν, 150
Ὡς ἐμὲ, κικλήσκωσιν· ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωὲς
Οὔρεα βόσκεσθαι· τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
Ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυλὰ λυμαίνονλαι,
Καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βάλλ' ἐπὶ καὶ τές.
Ὡς ἔνεπεν, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖται. 155
Σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας
Ψήχεσιν κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πελὺ νέμεσθαι
Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι, φορέεσιν

V. 143.] Pro τοῖος *Hemsterhusius* mavult οἷος.

Ibid. ἄκμων] Ὁ μὴ καμὼν ἐπὶ τοῖς ἄθλοις Ἡρακλῆς. *Schol.* Τίρυνς, πόλις τῆς Πελοποννήσε. *Steph. Byzan.* in quâ enutritus est Hercules.

V. 147, 148.] Olim vulgabatur ὅτε χλένην. *H. Stephanus* pro φέροι legendum putavit φέροις. *Ernesti* restituit ὅγε ex Edd. et pro φέροι, mavult φέρων, ut cohæreat oratio.

V. 149. πινύσκει] Σωφρονίζει, κολακεύει ὁ Ἡρακλῆς. *Schol.*

V. 150. θνητοί σε] Olim vulgabatur θνηλοῖσι. Correxit *Huetius.*

V. 151. ἔα πρόκας] Διὰ τὴν ἀδηφαγίαν τὰ μείζω τῶν ζώων κελεύει αὐτὴν ἀγρεύειν. *Schol.*

V. 154. βόες] Intelligit *boves sylvestres* male *Vulcanius*, qui *tauros* tantùm explicat. *A. Fabri.*

V. 155. πονεῖται] Hoc *H. Stephano* pro πονεῖτο debetur, qui ἐνέπει etiam pro ἔνεπεν malebat.

Ὠκύθοον τριπέτηλον, ὃ καὶ Διὸς ἵπποι ἔδεσι·
Ἐν καὶ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο 160
Ὕδατος, ὄφρ' ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
Αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ' ἐφ' ἕδρην
Πάντες ὁμῶς καλέεσι· σὺ δ' Ἀπόλλωνι παρίζεις.
Ἡνίκα δ' αἱ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
Ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίε Ἰνωποῖο, 165
Ἢ Πιτάνης (καὶ γὰρ Πιτάνη σέθεν) ἔποτ' ἐκεῖνον
Ἦλθε παρ' Ἠελιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θεῆται,
Δίφρον ἐπισήσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
Τίς δὲ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον;
Τίς δὲ λιμὴν; ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα νυμφέων
Φίλαο, καὶ ποίας ἡρωΐδας ἔσχες ἑταίρας; 171
Εἰπὲ, θεὰ, σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
Νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,

V. 159. Ὠκύθοον τριπέτηλον] Τὸ ταχέως ἀνατέλλον τρίφυλλον. *Schol.* *Hesychius* herbam ipsam ita nominat. Ὠκύθοον, πόα τις, ἡ τρίφυλλος καλεμένη. *Vulcan.*

V. 160. ὑποληνίδας] Ὑποληνὶς *Callimacho* est, quod aliis scriptoribus ὑπολήνιον, vas torculari subjacens; Latinis *lacus.* Sed hîc impropriè significat *loculos*, seu *vasa*, ex quibus potant equi in stabulis, *aquaria* posses dicere, *scil.* vasa. *T. Græv.*—*Scholiastes* item interpretatur ποτίστρας.

V. 165. Αἰγυπτίε Ἰνωποῖο] Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλε. Αἰγύπτιος δὲ, —ὅτι λέγεται τῶ ὕδατος τῶ Νείλε μετέχειν λαθραίως. *Schol.* Inopus enim eodem modo ac tempore, quo Nilus, inundat decrescitque. *Plin.* ii. 103. vide Hymn. in Del. v. 122.

V. 166. Πιτάνης] Πιτάνη, πόλις Μακεδονίας. *Schol.*

V. 173. Δολίχη] Δολιχὴ, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. *Stephan.* Est verò è numero Sporadum; teste *Plinio* iv. 12. Macris et Ichthyoëssa vocata, postea Icarus.

Ibid. Πέργη] Μητρόπολις Παμφυλίας. *Schol.*

Τηΰγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο·
Ἔξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα φίλαο νύμφην, 175
Ἐλλοφόνον Βριτόμαρτιν, εὔσκοπον· ἧς ποτὲ Μίνως
Πτοιηθεὶς ὑπ' ἔρωτι κατέδραμεν ἔρεα Κρήτης.
Ἡ δ' ὁτὲ μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο νύμφη,
Ἄλλοτε δ' εἰαμενῇσιν· ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα 179
Παίπαλά τε κρημνός τε· καὶ ἐκ ἀνέπαυσε διωκτὺν,
Μέσφ' ὅτε μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδὸν ἥλατο πόντον
Πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο· καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
Δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσεν· ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
Νύμφαν μὲν, Δίκτυνναν, ὄρος δ', ὅθεν ἥλατο νύμφη,
Δικταῖον καλέεσιν· ἀνεσήσαντο δὲ βωμός. 185
Πότνια, πολυμέλαθρε, πολύπτολι, χαῖρε Χιτώνη,
Μιλήτῳ ἐπίδημε· σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς

V. 174. Τηΰγετον] Ὄρος Λακεδαίμονος. *Schol.*

Ibid. Εὐρίποιο] Εὔριπος ὁ μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας ῥῆς. *Schol.*

V. 175. Γορτυνίδα] Κρητικήν· ἀπὸ τόπε. *Schol.*

V. 176. Ἐλλοφόνον] Νεβροκτόνον. *Schol.*

Ibid. Βριτόμαρτιν] Βριτόμαρτις, ὄνομα κύριον τῆς νύμφης· ἀφ' ἧς καὶ ἡ Ἄρτεμις ἐν Κρήτῃ Βριτόμαρτις τιμᾶται. *Schol.*—Cretes Dianam religiosissimè venerantur βριτόμαρτιν gentiliter nominantes, quod sermone nostro sonat *virginem dulcem. Solinus:* ad quem locum *Salmasius* docet βριτὸς esse in linguâ Creticâ *dulcis*, et μάρτις eorundem dialecto significare *virginem.*

Ibid.] Pro εὔσκοπον mallet *Vulcanius* εὔσοχον, *certam in collimando et figendo.*

V. 179. εἰαμενῇσιν] Interpres *Homeri* explicat, καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ. *A. Fabri.*

V. 187. Μιλήτῳ] Miletus illustris Cariæ civitas, ab Ionibus, duce Neleo, condita, patria Thaletis. *Frisch.*

Ibid. ἐπίδημε] Verterant *quæ Miletum habitas. Spanhemius* interpretabatur, *præsens.* Ego verti, *advena*, quæ Miletum commigrâsti, quod sequentia desiderant. Sic Rhea dici posset Ῥώμῃ ἐπίδημε. *Ern.*

Ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγεο Κεκροπίηθεν·
Χησιὰς, Ἰμβρασίη, πρωτόθρονε· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθεο νηῷ, 190
Μείλιον ἀπλοίης, ὅτε οἱ καλέδησας ἀήτας,
Τεύκρων ἠνίκα νῆες Ἀχαιΐδες ἄσεα κήδειν
Ἔπλεον, ἀμφ' Ἑλένῃ Ῥαμνουσίδι Θυμωθεῖσαι.
Σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες, πολέμου ἐπιθυμήτειραι,
Ἐν κοῖλε παῤῥαλίῃ Ἐφέσου βρέτας ἱδρύσαντο 195
Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ· τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν Ἱππώ.
Αὐταὶ δ', Οὖπι ἄνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,

V. 189. Χησιὰς, Ἰμβρασίη] Χήσιον, ἀκρωτήριον τῆς Σάμου· καὶ Ἴμβρασος, πόλαμὸς τῆς Σάμου. *Schol.*

Ibid. πρωτόθρονε] Πρωτόθρονος est primæ sedis Dea seu Deus, hoc est, primi ordinis. Sic dicta est Diana quòd esset ex Diis Consentibus. *T. Græv.*

Ibid. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων] *Strabo* lib. xiv. Agamemnona refert Munychiæ Dianæ, non procul ab Epheso, in oppido cui Πύγελα nomen fuit, templum condidisse. *Pausanias* in Atticis scribit, Agamemnona Dianæ templum erexisse, quùm ad Calchantem, qui Megaris habitabat, venisset, ei, ut se ad bellum Trojanum sequeretur, persuasurus. *Frisch.*

V. 193. Ῥαμνουσίδι] Ῥαμνοῦς, δῆμος Ἀτλικῆς, ἔνθα τῇ Νεμέσει ὁ Ζεὺς συνεκαθεύδησεν· ἥτις ἔτεκεν ὠόν· ὅπερ εὑροῦσα ἡ Λήδα ἐθέρμανε, καὶ ἐξέβαλε τοῦς Διοσκόρους καὶ τὴν Ἑλένην. *Schol.*

V. 195. βρέτας] Βρέτας, ξόανον, εἴδωλον, ὁμοίωμά τι, παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι, ὅπερ φασὶν οἱ νεώτεροι δείκελον. *Hesych.*

V. 196. Φηγῷ] Corrigebat *T. Faber* φαγῷ. Sed hîc Dorismus locum non habet: φηγὸς πρέμνον pro φηγινὸν πρέμνον· sic φοίνικι λόφῳ pro φοινικέῳ. *Ern.*

Ibid. Ἱππώ] Μία τῶν Ἀμαζόνων. *Schol.* Illam Græci et Latini *Otreram* dicunt. *A. Fabri.*

V. 197. Οὖπι] Οὖπις, ἐπίθετον Ἀρτέμιδος· ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας, ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν Οὖπιν· ἢ διὰ τὰς Ὑπερβορέους

Πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλῳ
Στησάμεναι χορὸν εὐρύν· ὑπήεισαν δὲ λίγειαι
Λεπταλέον σύριγγες, ἵνα πλήσσωσιν ὁμαρτῇ. 200
(Οὐ γάρ πω νέβρεια δι' ὀσέα τετρήνοντο,
Ἔργον Ἀθηναίης, ἐλάφῳ κακόν) ἔδραμε δ' ἠχὼ
Σάρδιας, ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον· αἱ δὲ πόδεσσιν
Οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
Κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρυ θέμεθλον 205
Δωμήθη· τῷ δ' ἔτι θεώτερον ὄψεται ἠώς,
Οὐδ' ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πύθῶνα παρέλθοι.
Τῷ ῥα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαζέμεν ἠπείλησε
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ σταλὸν ἱππημολγῶν

κόρας, Οὖπιν. Ἑκαέργην, Λοξώ· ἃς ἐτίμησεν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις· καὶ ἀπὸ μιᾶς μὲν Οὖπις ἡ Ἄρτεμις. Λοξίας δὲ καὶ Ἑκάεργος ἐκ τῶν λοιπῶν, ὁ Ἀπόλλων. *Schol.* quæ postrema meræ sunt argutiæ.—Τὴν Ἄρτεμιν Θρᾶκες Βενδείαν, Κρῆτες δὲ Δίκτυνναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Οὖπιν. *Palæphatus.*

V. 200. πλήσσωσιν] *Arnaldus* corrigebat πλίσσωσιν, rectè ut videtur.—Πλίσσειν verbum est neutrum, quod hîc unicè convenit: non item πλήσσειν activum, quod subjecto careret. *Brunck.*

V. 201. Οὐ γάρ πω νέβρεια] Ex cervinis et hinnulorum ossibus olim tibiæ parabantur, ut ex Acharnensibus *Aristophanis* patet. *Frisch.* Unde, apud *Propertium*, iv. 3.

Occidat, immeritâ qui carpsit ab arbore vallum,
Et *struxit* querulas rauca *per ossa tubas.*

V. 202. Ἔργον Ἀθηναίης] Ἀθηνᾶ γὰρ ἔφορος πάσης τέχνης. *Schol.*

V. 203. Βερεκύνθιον] Μεταξὺ Λυδίας καὶ Φρυγίας. *Schol.*—Βερέκυντος ἐστι πόλις Φρυγίας, καὶ ἡ χώρα Βερεκυντία. *Stephanus.*

V. 208. ἠλαίνων] Μωραίνων. *Schol.* imò et μαινόμενος, ut rectè observat *Vulcanius.*

V. 209. Λύγδαμις] Cimmerios sæpè invasisse Ioniam, et Asiam Minorem aliquantisper tenuisse, *Herodotus* lib. i. et iv. testatur,

Ἤγαγε Κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον, οἵ ῥα παρ' αὐτὸν
Κεκλιμένοι ναίεσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης. 211
Ἁ δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· ἁ γὰρ ἔμελλεν
Οὔτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπελὲς, ἔστε τις ἄλλος
Ὄσσων ἐν λειμῶνι Καϋστρίῳ ἔσαν ἅμαξαι,
Νοστήσειν· Ἐφέσε γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται. 215
Πότνια Μεσυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε Φεραίη.
Μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Ἄρτεμιν· ἁδὲ γὰρ Οἰνεῖ
Βωμὸν ἀτιμάσαντι καλοὶ πόλιν ἦλθον ἀγῶνες.
Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν.
Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μίσθῳ. 220

quos tandem à Scythis illinc expulsos esse refert. *Strabo* item lib. i. Lygdamis et Cimmeriorum meminit. Sunt autem Cimmerii populi Septentrionales, ad Bosporum ponti Euxini fretum habitantes. *Frisch.*

V. 211. βοὸς πόρον] Τῆς Ἰῆς, τῆς εἰς βῆν μεταμορφωθείσης. Βόσποροι δὲ εἰσὶ δύο, ὅ, τε τῆ Βυζαντίε, καὶ ὁ Κιμμέριος. *Schol.*

V. 214. Καϋστρίῳ] Cayster, amnis Ioniæ celeberrimus juxta Ephesum. *Frisch.*

V. 216. Μεσυχίη] Μεσύχιον γάρ ἐστι μέρος τῆ Πειραιῶς, τῆ λιμένος τῶν Αθηνῶν. *Schol.*

Ibid. Φεραίη] Diana Pheræa dicta à Pheris, civitate Thessaliæ. Pherææ verò Dianæ, ut *Pausanias* in Corinth. scribit, tam apud Sicyonios, quàm apud Athenienses, signum fuit. *Frisch.*

V. 217. Οἰνεῖ] Oeneus, Calydonis rex, cui ob sacra neglecta Diana bellum concitavit, aprumque postea agris immisit; unde nota de Meleagro Historia.

V. 218. ἀτιμάσαντι] Quæratur fortè, an non ἀτιμήσαντι legendum sit, ut in v. superiore. Ita de metro non dubitandum esset.

V. 220. Ἀτρείδης] Qui, capream in luco Dianæ ad Aulidem jaculatus, iram Deæ commotam sibi intulit.

Μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον· ἐδὲ γὰρ Ὦτος,
Οὐδὲ μὲν Ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήσευσαν.
Μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον· ἐδὲ γὰρ Ἱππὼ
Ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπατο κυκλώσασθαι.
Χαῖρε, μέγα κρείσσα, καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ. 225

Ibid. μίσθῳ] Sic Latini utuntur τῷ *pretium*. *A Fabri*. Imò ipsum vocabulum *merces* sic apud *Ciceronem* accipitur. "Magnâ *mercede* cognoscere" Lib. 1. ad Fam. 9. est *magno suo malo*. *Ern*.

V. 221. Ὦτος] Otus et Ephialtes Aloëi et Iphimediæ filii, Dianæ vitium inferre conati, in Naxo Insulâ perempti sunt. *Frisch*.

V. 222. Ὠαρίων] *Catullus* quoque dixit *Oarion*. *A. Fabri*.

Ἐκ τῆ ΥΜΝΟΥ εἰς τὴν ΔΗΛΟΝ.

ΤΗΝ ἱερὴν, ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον ἢ πότ' ἀείσεις
Δῆλον, Ἀπόλλωνος κεροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
Εὔϋμνοι· Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
Ἐκ Μεσέων, ὅτι Φοῖβον ἀοιδάων μεδεόντα 5
Λῆσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.
Ὡς Μῆσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἔχθεσιν, τὼς Φοῖβος, ὅτις Δήλοιο λάθηται.
Δήλῳ νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων
Κύνθιος αἰνήσῃ με φίλης ἀλέγοντα τιθήνης. 10
Κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος, οἷά θ' ἁλιπλὴξ,

V. 7. Πίμπλειαν] Ὄρος Θρᾴκης, ἱερὸν Μεσῶν. *Schol.*

V. 11. ἄτροπος] Ὅτι ἀκίνητος καὶ ἄσειστος ἡ Δῆλος, καὶ ἐδέποτε ἠνεμωμένη τινάσσεται· καὶ Θεκυδίδης σεισμὸν γενόμενον μέγαν βελόμενος

Αἰθυίης καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις,
Πόντῳ ἐνεσήρικται· ὁ δ' ἀμφί ἑ πτελὺς ἑλίσσων,
Ἰκαρίῃ πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην·
Τῷ σφε καὶ ἰχθυβολῆες ἁλίπλοοι ἐννάσσαντο. 15
Ἀλλά οἱ ἐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι.
[Ἄλλαι] μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναὶ,
Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι· τί δὲ σιβαρώτερον ἔρκος;
Τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίῃ Βορέαο· θεὸς δ' ἀεὶ ἀσυφέλικτος. 20
Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
Εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαὶ,

ἐξηγήσασθαι, φησὶν, ὅτι τοσοῦτον ἦν μέγας, ὥστε τὴν Δῆλον νῆσον σεισθῆναι. Ἄλλως. Ἄτροπος, ἄσειστος, ἀγεώργητος, καὶ μὴ τρεπομένη καὶ μεταβαλλομένη ἐν τῷ ἀρᾶσθαι, τραχεῖα γάρ. *Schol.* *Ruhnkenius* à *Callimachi* manu esse putat ἄσπορος.

V. 14.] Pro πολλὴν *Ruhnkenius* mavult πολιήν.

Ibid. ἀπομάσσεται] Ἀποῤῥύπτει. *Schol.* Scribendum ex MSS. ἀποῤῥίπτει· μάσσω in compositis cum ἐπὶ, εἰς, ἀπὸ, habet vim verborum βάλλω, ῥίπτω. *Ruhn.*

V. 15. ἐννάσσαντο] Ita rectè *Ernesti:* quod vulgabatur, ἐννάσαντο, metrum corrupit.

V. 17. ἐρυμναὶ] Ἠσφαλισμέναι. *Schol.*

V. 20. Στρυμονίῃ] Στρυμὼν ποταμός ἐστι καὶ πόλις Θράκης. *Schol.*

V. 21. ἀμφιβέβηκεν] Non absimilis locus *Psalm. David.* cxx. v. 2.

V. 22. λίην πολέες] *Scholiastes* quum dicit, Αἱ Πινδάρῃ καὶ Βακχυλίδῃ, videtur legisse πολέων, quum tamen postea dicit, ἔδει δὲ εἰπεῖν πολλαὶ, ostendit se lectionem quam habemus agnoscere. *H. Steph.*—*Valckenærius* corrigendum suspicatur

Εἰ δ' ὀλιγηπέλεες σε κ. τ. λ.

Si verò carmina, quæ cantantur tibi, vim habent exiguam; *quomodo laudum tibi nectam coronam, quæ tibi sint auditu jucundæ?* Hanc conjecturam in textum recepit *Brunckius.*

Ποίῃ ἐνιπλέξω σε ; τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι ;
Ἢ ὡς ταπρώτισα μέγας θεὸς ἔρεα θείνων
Ἄορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν, 25
Νήσους εἰναλίας εἰργάζετο· νέρθε δὲ πάσας
Ἐκ νεάτων ὤχλισσε καὶ εἰσεκύλισσε θαλάσσῃ ;
Καὶ τὰς μὲν κατὰ βένθος, ἵν' ἠπείροιο λάθωνται,
Πρυμνόθεν ἐῤῥίζωσε· σὲ δ' ἐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη,
Ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες· ἔνομα δ' ἦν σοι
Ἀστερίη τὸ παλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἤλαο τάφρον 31
Οὐρανόθεν, φεύγουσα Διὸς γάμον, ἀστέρι ἴση.
Τόφρα μὲν ἔπω σοὶ χρυσέη ἐπεμίσγετο Λητὼ,
Τόφρα δ' ἔτ' Ἀστερίη σὺ, καὶ ἐνδέ πω ἔκλεο Δῆλος.
Πολλάκι σ' ἐκ Τροιζῆνος, ἀπὸ Ξάνθοιο πολίχνης, 35

V. 24. ὡς ταπρώτισα] Λέγεται γὰρ ὅτι ὁ Ποσειδῶν τῇ τριαίνῃ ἀποσπῶν τῆς χέρσου τὰς νήσους ἐποίει. *Schol.*

V. 25. Ἄορι τριγλώχινι] Vocat ensem tricuspidem, fulmen trisulcum, quod ideo fictum, quia tria essent fulminum genera, ἀργῆτες, ψολόεντες, et καταβάται. *Meursius:* neque aliter exponit *Frischlinus.* At simplicius videtur cum *Scholiaste* et *Vulcanio* de Neptuno et ejus tridente hæc accipere.

Ibid. Τελχῖνες] Cyclopes. *Frisch.* Alii Telchinas esse dicunt populum Rhodi, qui, eò ex Cretâ profecti, Jalysum urbem incolebant: quorum memorat *Ovidius* in Metam.

——————Ialysios Telchinas,
Quorum oculos, ipso mutantes omnia visu,
Jupiter exosus, fraternis subdidit undis.

Malefici homines fuisse ii perhibentur, aspectu solo omnia fascinantes. Τελχῖνες, βάσκανοι, γόητες, φθονεροί. *Hesych. et Suid.*

V. 32. ἀστέρι ἴση] Sed à *Pindaro* sic dicitur, quòd quasi stella emicet inter Cycladas: τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον. *T. Græv.*

V. 35. Πολλάκι σ'] Ita restituit *T. Grævius* pro πολλάκις.

Ibid. ἀπὸ Ξάνθοιο] Ἀπό τινος Ξάνθου βασιλεύσαντος Τροιζῆνος. *Schol.*

Ἐρχόμενοι Ἐφύρηνδε, Σαρωνικῇ ἔνδοθι κόλπῳ
Ναῦται ἐνεσκέψαντο· καὶ ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντες,
Οἱ μὲν ἔτ' ἐκ ἴδον αὖθι· σὺ δὲ ῥεινοῖο παρ' ὀξὺν
Ἕδραμες Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος.
Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηναμένη ἁλὸς ὕδωρ, 40
Μέσφ' ἐς Ἀθηναίων προσενήξαο Σένιον ἄκρον.
Ἡνίκα δ' Ἀπόλλωνι γενέθλιον ᾖδας ὑπέσχες,
Τῆτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι ἔνομ' ἔθεντο.
Οὕνεκεν ἐκέτ' ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Κύμασιν Αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας. 45
Οὐδ' Ἥρην κοτέεσσαν ὑπέτρεσας· ἡ μὲν ἁπάσαις
Δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωΐσιν, αἳ Διΐ παῖδας
Ἐξέφερον· Λητοῖ δὲ διακριδὸν, ἕνεκα μένη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Ἄρεος υἷα.
Τῷ ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω, 50
Σπερχομένη μέγα δή τι καὶ ἐ φατόν· εἶργε δὲ Λητὼ

—At hoc nomine nullus rex Trœzenis unquam cognitus est, ut eruditè docet *Spanhemius*. *Ruhnkenius* acutè conjicit legendum esse ἁλιξάντοιο. "Trœzen eleganter ἁλίξαντος dicitur, quòd maritima "urbs erat, cujus solum maris fluctus allidebant. Ἁλιξάντοις, ταῖς "ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξαινομέναις." *Suid.*

V. 40. Χαλκιδικῆς] Χαλκὶς, πόλις Εὐβοίας. *Schol.*

V. 41. Σένιον] Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. *Schol.*

V. 42. ὑπέσχες] Pro ἔπεσχες ex MSS. et Codd. revocavit *Ernesti*.

V. 43. ἀντημοιβὸν] Olim vitiosè vulgabatur ἀντιμοιβὸν pro quo *H. Stephanus* voluit legi ἀντιαμοιβόν. *Palmerius* correxit ἀντημοιβόν.

V. 47. ἐπεβρωμᾶτο] *T. Faber* suspicabatur legendum esse ἐπεβριμᾶτο. Illud defendit *Ernesti*.

V. 51. Σπερχομένη] Ὀργιζομένη. *Schol.* Σπέρχειν, σπεύδειν, χαλεπαίνειν, θυμοῦσθαι. *Hesych.*

Τειρομένην ὠδῖσι· δύω δέ οἱ εἵατο φρεσὶ
Γαῖαν ὑποπτεύοντες· ὁ μὲν πέδον ἠπείροιο,
Ἥμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρήϊκος Αἵμου,
Θοῦρος Ἄρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι· τὼ δέ οἱ ἵππω 55
Ἑπτάμυχον Βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζοντο.
Ἡ δ' ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
Ἧσο, κόρη Θαύμαντος, ἐπαΐξασα Μίμαντι.
Ἔνθ' οἱ μὲν πολίεσσιν, ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητὼ,
Μίμνον ἀπειληῆρες, ἀπεπρώπων δὲ δέχεσθαι. 60
Ἀλλ' ὅτ' Ἀχαιϊάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόλῃες,
Ἄψ ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε· φεῦγε δ' Ἄναυρος,
Καὶ μεγάλη Λάρισσα, καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι·
Φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς, ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων.
Ἥρη, σοί δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο· 65
Οὐδὲ κατεκλάσθης τε καὶ ᾤκτισας, ἡνίκα πήχεις
Ἀμφοτέρους ὀρέγουσα μάτην ἐφθέγξατο τοῖα·
Νύμφαι Θεσσαλίδες, πολαμοῦ γένος, εἴπατε πατρὶ,
Κοιμῆσαι μέγα χεῦμα· περιπλέξασθε γενείῳ,

V. 53. ὑποπτεύοντες] *Arnaldus* mavult ὀπιπτεύοντες, *Ruhnkenius* ἐποπτεύοντες.

V. 56. Ἑπτάμυχον] Πολύμυχον. *Schol.* Ἑπτὰ multitudinem significat ut et τρία. *Vulcan.*

V. 57. νησάων] Παραλόγως ἔχει τὴν διαίρεσιν· ἐ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ᾱ ἐστίν. *Schol.* Idem observat *Suidas* in v. Κολωνάων.

V. 58. κόρη Θαύμαντος] Ἡ Ἶρις. *Schol.*—Μίμαντι. Ὄρος Χίου. *Schol.* Imò in Asiâ est, in conspectu Chii. *A. Fabri.*

V. 63. Χειρωνίδες] Τὸ Πήλιον, ὄρος τῆς Θεσσαλίας, διὰ τὸ τὸν Χείρωνα ἐκεῖ οἰκῆσαι. *Schol.*

Λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδαϊ τέκνα τεκέσθαι. 70
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
Ἦ ῥα τοι ὧδ' αἰεὶ ταχινοὶ ϖόδες; ἤ ἐπ' ἐμεῖο
Μȣνοι ἐλαφρίζȣσι; ϖεποίησαι δὲ ϖέτεσθαι
Σήμερον ἐξαπίνης; ὅδ' ἀνήκοος· ὦ ἐμὸν ἄχθος,
Ποῖ σε φέρω; μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένονϊες. 75
Πήλιον ὦ Φιλύρης νύμφήϊον, ἀλλά σὺ μεῖνον·
Μεῖνον, ἐπεὶ καὶ ϑῆρες ἐν ȣ̓ρεσι ϖολλάκι σεῖο
Ὠμοϊόκȣς ὠδῖνας ἀπηρείσανϊο λέαιναι.
Τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείȣϊο δάκρυα λείȣων·
Λητοῖ, Ἀναγκαίη μεγάλη ϑεός· ȣ̓ γὰρ ἔγωγε, 80
Πότνια, σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἶδα καὶ ἄλλας
Λȣσαμένας ἀπ' ἐμεῖο λεχωΐδας· ἀλλά μοι Ἥρη
Δαψιλὲς ἠπείλησεν· ἀπαύγασαι, οἷος ἔφεδρος
Οὔρεος ἐξ ὑπάτȣ σκοπιὴν ἔχει, ὅς κέ με ῥεῖα

V. 70. τεκέσθαι] Τεκέσθαι semper activè dicitur, referendumque est ad Latonam. Unde oritur necessitas duræ ellipseos, *ut mihi liceat*. *Arnaldus* corrigit δέχεσθαι. *Ern.*

V. 72, 73.] Pro ἐπ' ἐμεῖο Μȣ̃νοι mavult *H. Stephanus* ἀπ' ἐμεῖο Μȣ̃νον·—rectè, ut videtur. *Ernesti* conjectura nemini satisfaciet, ἐπ' ἐμεῖο Μένοι' ἐλαφρίζȣσι, ut sit μένοιο pro μένης· quasi porrò diphthongus οι, post elisam vocalem, corripi posset.

V. 76. Φιλύρης] Ἐν τῷ Πηλίῳ γὰρ ὁ Κρόνος τῇ Φιλύρᾳ μιγεὶς, γεννᾳ τὸν Χείρωνα. *Schol.*

V. 78. Ὠμοϊόκȣς ὠδῖνας] Vel *fœtum, qui cum sævo dolore editur*, vel *sævam prolem*. *Ern.*

V. 80. Ἀναγκαίη] Τὸ τȣ̃ Ποιηϊȣ̃· "ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει." *Schol.*

V. 83. Δαψιλὲς] *Ruhnkenius* conjicit legendum esse Δασπλὴς, *Juno atrox*, cùm exemplum vocis δαψιλὴς, in deteriorem partem usurpatæ, vix occurrat.

Βυσσόθεν ἐξερύσειε· τί μήσομαι ; ἢ ἀπολέσθαι 85
Ἡδύ τί τοι Πηνειόν ; ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ.
Τλήσομαι εἵνεκα σεῖο, καὶ εἰ μέλλοιμι, ῥοάων
Διψαλέην ἄμπωλιν ἔχων, αἰώνιον ἔρρειν,
Καὶ μόνος ἐν πολαμοῖσιν ἀτιμόταλος καλέεσθαι.
Ἠνιδ' ἐγώ· τί περισσά ; κάλει μόνον Εἰλήθυιαν· 90
Εἶπε, καὶ ἠρώησε μέγαν ῥόον· ἀλλά οἱ Ἄρης
Παγγαίβ προθέλυμνα καρήαλα μέλλεν ἀείρας
Ἐμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψειν δὲ ῥέεθρα.
Ὑψόθε δ' ἐσμαράγησε, καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ
Δέραλος· ἡ δ' ἐλέλιξεν ἐνόπλιον· ἔτρεμε δ' Ὄσσης 95
Οὔρεα, καὶ πεδίον Κρανώνιον, αἵ τε δυσαεῖς
Ἐσχαλιαὶ Πίνδοιο· φόβῳ δ' ὠρχήσαλο πᾶσα
Θεσσαλίη· τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.
Ὡς δ' ὁπότ' Αἰτναίβ ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
Σείονται μυχὰ πάντα, καιβδαίοιο γίγαντος 100
Εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
Θερμαυραί τε βρέμβσιν ὑφ' Ἡφαίσοιο πυράγρης,
Ἔργα Θ' ὁμῶ, δεινὸν δὲ πυρίκμηλοί τε λέβηλες

V. 86. ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ] *Hemsterhusius* mavult hunc locum ita distingui : ἴτω· πεπρωμένον ἦμαρ Τλήσομαι κ. τ. λ. "Ipsum illud ἴτω egregiè per se solum ponitur, indicatque captum firmiter agendi consilium, utcunque res cadat."

V. 88. ἄμπωλιν] Ἄμπωλις, ἀνάπαυσις, ξηρασία ὅπβ ἀναποδίζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἔρχεται. *Hesych.*

V. 90. περισσά] Λείπει τὸ φθέγγομαι. *Schol.*

V. 92. Παγγαίβ] Πάγγαιον ὄρος Θρᾴκης. *Schol.*

V. 96. Κρανώνιον] Κράνων πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος. *Steph. B.*

Καὶ τρίποδες ϖίπτοντες ἐπ' ἀλλήλοις ἰαχεῦσι·
Τῆμος ἔγεντ' ἄραϐος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο. 105
Πηνειὸς δ' ἐκ αὖθις ἐχάζετο, μίμνε δ' ὁμοίως
Καρτερὸς, ὡς ταπρῶτα, ϑοὰς δ' ἐσήσαλο δίνας,
Εἰσόκεν οἱ Κοιηῖς ἐκέκλετο· Σώζεο χαίρων,
Σώζεο· μὴ σύγ' ἐμεῖο ϖάθης κακὸν εἵνεκα, τῆσδε
Ἀντ' ἐλεημοσύνης· χάριτος δέ τοι ἔσσετ' ἀμοιϐή. 110
Ἦ, καὶ ϖολλὰ ϖάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔσιχε νήσϐς
Εἰναλίας· αἱ δ' ἅ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο.
Ἀσερίη φιλόμολπε, σὺ δ' Εὐϐοίηθε κατῄεις
Κυκλάδας ὀψομένη ϖεριηγέας, ἅ τι ϖαλαιὸν,
Ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίσιον εἵπετο φῦκος· 115
[Ἔσης δ' ἐν μέσσῃσι· καταοικτείρασα δὲ Λητὼ,
Φῦκος ἅπαν κατέφλεξας,] ἐπεὶ ϖερὶ καίεο κῆρι,
Τλήμον' ὑπ' ὠδίνεσσι ϐαρυνομένην ὀρόωσα·
Ἥρη, τϐτό με ῥέξον, ὅ τοι φίλον· ἅ γὰρ ἀπειλὰς
Ὑμετέρας ἐφύλαξα· ϖέρα, ϖέρα εἰς ἐμὲ, Λητοῖ· 120

V. 105.] Hunc versum *Ruhnkenius* et *Lennepius* spurium censent.

V. 108. Κοιηῖς] Κοῖϐ γὰρ καὶ Φοίϐης ϑυγάτηρ Λητώ. *Schol.*

V. 114. ϖεριηγέας] Περιηγὴς apud poëtas ponitur pro *rotundus. T. Græv.*—At *Toupius* meliùs interpretatur *circumjacentes* "sive," ut ait *Mela*, "in orbem jacentes."

V. 115. Γεραίσιον] Γεραισὸς ἀκρωτήριον Εὐϐοίας. *Schol.*

V. 116, 117.] Uncis inclusa desunt in MSS. In exemplo Aldino lacuna ita expletur.

Ἥρη δ' αὐτίκ' ἔτεξας, ε. π. κ. κ. . . . . .

V. 117. κῆρι] Vulgabatur ϖύρι, contra leges metri: Correxit *T. Bentleius*, qui item pro κατέφλεξας, κατένησας *accumulásti*, κατέφρυξας *arefecisti*, maluit.—*Dawesius* pro καίεο reponi voluit δαίεο, *prǎ misericordiá flagrabas.*

Ἔννεπες· ἡ δ' ἄῤῥηϊον ἄλης ἀπεπαύσαϊο λυγρῆς·
Ἴζεϊο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον, ὄντε βάθισον
Γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθονϊι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο καϊέρχεϊαι Αἰθιοπῆος.
Λύσαϊο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις 125
Φοίνικος ποτὶ πρέμνον, ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
Τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔῤῥεεν ἱδρώς.
Εἶπε δ' ἀλυσθμαίνεσα, Τί μηϊέρα, κεῦρε, βαρύνεις;
Αὕτη τοι, φίλε, νῆσος ἐπιπλώεσα θαλάσσῃ.
Γείνεο, γείνεο, κεῦρε, καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπε. 130
Ἡ μὲν ἔφη· κύκνοι δὲ θεῦ μέλπονϊες ἀοιδοὶ
Μηόνιον Παϊωλὸν ἐκυκλώσανϊο λιπόνϊες
Ἑεῦδομάκις περὶ Δῆλον· ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ
Μεσάων ὄρνιθες, ἀοιδόϊαϊοι πεϊεηνῶν.
Ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρῃ ἐνεδήσαϊο χορδὰς 135

V. 121. ἄῤῥητον] Variè tentatur. *A. Fabri* corrigebat ἀῤῥήτε. *Ruhnkenius* ἄρα δή ποτ', quam conjecturam probat *Ernesti*, nisi quòd τότ' pro ποτ' reponendum censet; at suam tamen conjecturam, ἅμα ῥητῷ, videtur præposuisse.

V. 126. Φοίνικος] Palma in Delo omnium arborum vetustissima fuit, quæ multis sæculis, religione patrum servata, in illâ insulâ floruit. *Cicero* in l. de leg. in Delo eam vidisse se profitetur. *Plinius* eandem meminit, lib. xvi. cap. ultimo: *Pausanias* quoque in Arcadicis. Eam ante *Homeri* tempora viguisse, ex Odyss. lib. vi. clarè intelligitur. *Frisch.*

V. 128. ἀλυσθμαίνεσα] Πνευσιῶσα, ἀσθμαίνεσα. *Schol.*—*Ernesti* verò ἀλυσθαίνεσα scribendum putat.

V. 131. ἀοιδοὶ] *Ruhnkenius* ἀοιδοὶ in ὀπηδοὶ mutandum censuit, postea κ. δ. θεὸν μ. ἀοιδαῖς malebat.

V. 134.] Hunc versum, ex duobus *Theocriteis* versibus manifestò conflatum, *Valckenærius* meritò ὀβελίζει.

Ὕστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
Ὄγδοον ἐκ ἔτ' ἄεισαν, ὁ δ' ἔκθορεν· αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
Νύμφαι Δηλιάδες, πολαμῶ γένος ἀρχαίοιο,
Εἶπαν Ἐλειθυίης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ
Χάλκεος ἀυλήχησε διαπρυσίην ὀλολυγήν. 140
Οὐδ' Ἥρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
Χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο, Δῆλε·
Χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔρρεε λίμνη,
Χρύσειον δ' ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης·
Χρυσῷ δ' ἐπλήμμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἑλιχθείς· 145
Αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' ἴδεος εἵλεο παῖδα,
Ἐν δ' ἐβάλευ κόλποισιν· ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον·
Ὦ μεγάλη, πολύβωμε, πολύπτολι, πολλὰ φέρεσα,
Πίονες ἤπειροί τε, καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι,
Αὐτὴ ἐγὼ τοίηδε δυσήροτος· ἀλλ' ἀπ' ἐμεῖο 150
Δήλιος Ἀπόλλων κεκλήσεται· ἠδέ τις ἄλλη
Γαιάων τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ·

V. 139. Ἐλειθυίης] *Lennepius* censet legendum Ἐλειθυίῃ.

V. 140. ὀλολυγήν] Pessimè vertitur *ululatus*. Ὀλολύζειν et ὀλολυγμὸς dicitur etiam de rebus lætis :—et sæpius est *præ gaudio exclamare*, *exultare*, *canere* : *Æschylus* in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, v. 831.

Πότερον χαίρω, κἀπολολύξω ; *T. Græv.*

V. 143. λίμνη] Ἡ θάλασσα, διὰ τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὴν νῆσον· ἢ (quod potius) λίμνη τὶς ἐν Δήλῳ περιφερής. *Schol.*

V. 144.] Ἐκόμησε *Hemsterhusio* debetur ; antea legebatur ἐκόμισσε. "Ἔρνος γενέθλιον ἐλαίης, olea ad quam natus est cum Dianâ Apollo, prope quam γενέθλιον ἴδας, ἐκόμησε χρύσειον, *auro comavit*." ad quem sensum corrigi debeat versio.

148. Ὦ μεγάλη] Πρὸς τὴν γῆν λέγει πᾶσαν. *Schol.*—*Ernesti* mavult Γῆ μεγάλη, cui in principio γῆν intelligi durum videtur.

Οὐ Κερχνὶς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίᾳ,
Οὐ πάγος Ἑρμείῃ Κυλλήνιος, ἃ Διΐ Κρήτη,
Ὡς ἐγὼ Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσσομαι ἃκ ἔτι πλαγκτή.
Ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.
Τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέτι κείνᾳ 157
Κλήζῃ, Ἀπόλλωνος κεροτρόφος· ἐδέ σ' Ἐνυὼ,
Οὐδ' Ἀΐδης, ἐδ' ἵπποι ἐπιτείθεσιν Ἄρηος·
Ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι ἀιὲν ἀπαρχαὶ 160
Πέμπονται· πᾶσαι δὲ χορὲς ἀνάγεσι πόληες,
Αἵ τε πρὸς ἠοίην, αἳ δ' ἕσπερον, αἵ τ' ἀνὰ μέσσην
Κλήρες ἐσήσαντο, καὶ οἳ καθύπερθε Βορείης
Οἰκία θινὸς ἔχεσι, πολυχρονιώτατον αἷμα.
Ἀστερίη θυέσσα, σὲ μὲν περί τ' ἀμφί τε νῆσοι 165
Κύκλον ἐποιήσαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο·
Οὔτε σιωπηλὴν, ἔτ' ἄψοφον ἕλος ἐθείραις

V. 153. Λεχαίᾳ] Λέχαιον καὶ Κερχνὶς ἀκρωτήρια, ἔνθα ὁ Ποσειδῶν τιμᾶται. *Schol.* Olim vulgabatur Λεχαίῳ. Lechæum dictum Neptunum nec reperit quisquam, nec dici posse crediderim. Itaque certam puto correctionem *Hemsterhusii*, Λεχαίᾳ, *Neptuno*, *Lechæi domino*. *Ern.*

V. 159. Οὐδ' Ἀΐδης] Ne quis in Delo moreretur, neu qua mulier pareret, edicto vetuerunt Athenienses. Ægroti in vicinam insulam Rheneam, in quâ Deliorum erant monumenta, deportabantur, auctore *Thucydide*. *Frischl.*—*Ernesti* verò putat, Plutonem induci, tanquam Bellonæ et Martis comitem, sensumque esse, Nullum ibi bellum, nulla cædes fit.

V. 161. Πέμπονται] Σὺν πομπῇ, *solenniter*, *ritè mittuntur*.

V. 167.] Σιωπηλὴν referendum est ad *cantica*, ἄψοφον autem ad *chorcas*. *Steph.*

Ibid. οὖλος ἐθείραις] Ὁλόκληρος ταῖς θριξί· τετέστι, λαμπρὸς ταῖς ἀκτῖσιν. *Schol.* Unde etiam *jubar* hæc stella dicitur, quòd "splen-

Ἕσπερος, ἀλλ' αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.
Ἀστερίη πολύβωμε, πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
Ἔμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηῒ θεόσῃ; 170
Οὐχ ὅτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
Χρειὼ δ' ὀτιτάχιστον ἄγει πλόον· ἀλλὰ τὰ λαίφη
Ὠκέες ἐστείλαντο, καὶ ἐ πάλιν αὖθις ἔθησαν,
Πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσιν ἑλίξαι
Ῥησσόμενον, καὶ πρέμνον ὀδακτάσαι ἁγνὸν ἐλαίης,
Χεῖρας ἀποστρέψαντας· ἃ Δηλιὰς εὕρετο νύμφη 176
Παίγνια, κεστίζοντι καὶ Ἀπόλλωνι γελαστύν.
Ἰσίη ὦ νήσων, εὐέστιε, χαῖρε μὲν αὐτὴ,
Χαίροι δ' Ἀπόλλων τε, καὶ ἣν ἐλοχεύσατο Λητώ.

dor ejus diffundat in modum *jubæ* leonis radios," ut ait *Festus*. *Vulcan.*

V. 174. βωμὸν] Ἐν Δήλῳ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἔθος ἦν τρέχειν καὶ τύπτειν τὸν βωμὸν μάστιγι, καὶ ἀποδάκνειν ἐξηγκωνισμένους ἐκ τῆς ἐλαίας. *Schol.*

V. 175. Ῥησσόμενον] *Ernesti* censet legendum esse ῥησσόμενοι, sc. ὑπὸ πληγῇσιν, *discissi verberibus*, vel ῥησσομένους, quia in sequenti membro est ἀποστρέψαντας· nisi quis hoc in ἀποστρέψαντες mutare malit.

V. 178. Ἰσίη] Ἔστι μὲν κυρίως ὁ βωμὸς ὁ ἐν μέσῳ τῷ δόμῳ ἑστώς· ἐπειδὴ ἦν ἡ Δῆλος ἐν μέσῳ τῶν Κυκλάδων ἕστηκε, δοκεῖ ὥσπερ ἑστία τὶς καὶ βωμὸς εἶναι. *Schol.*

Ibid. εὐέστιε] Εὔοικε. *Schol.*

V. 179. ἣν ἐλοχεύσατο Λητὼ] Si χαίροι ad Λητὼ referendum putemus, scribendum erit ἡ ἐλοχεύσατο Λητώ. Retinendo autem hanc lectionem salvere jubebitur et Apollo, et cum eo Diana, *quam peperit Latona*. *Steph.*

Εἰς λῆτρα τῆς ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Ἐκ τῆ ΥΜΝΟΥ εἰς ΛΟΥΤΡΑ τῆς ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Ὄσσαι λωϊροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιϊε πᾶσαι,
Ἔξιϊε· τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομέναν
Τᾶν ἱερᾶν ἐσάκεσα, καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπει·
Σῆσθέ νυν, ὦ ξανθαὶ, σῆσθε, Πελασγιάδες.
Οὔ ποκ' Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψαϊο πάχεις, 5
Πρὶν κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων·
Οὐδ' ὄκα δὴ, λύθρῳ πεπαλαγμένα πάνϊα φέροισα
Τεύχεα, τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων.
Ἀλλὰ πολὺ πράτιστον ὑφ' ἅρμαϊος αὐχένας ἵππων
Λυσαμένα, παγαῖς ἔκλυσεν Ὠκεανῶ 10
Ἱδρῶ καὶ ῥαθάμιγγας· ἐφοίβασεν δὲ παγένϊα
Πάνϊα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ ϛομάτων.
Ὦ ἴτ' Ἀχαιϊάδες· καὶ μὴ μύρα, μηδ' ἀλαβάϛρως,
(Συρίγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαξονίων)
Μὴ μύρα λωϊροχόοι τᾷ Παλλάδι μηδ' ἀλαβάϛρως, 15
(Οὐ γὰρ Ἀθαναία χρίμαϊα μικϊὰ φιλεῖ)

Doricè conscriptus est hic Hymnus; locus enim, in quo res ponitur, est Doricus. Δωρικὸν Ἄργος.

V. 1. Ὄσσαι] Ἔν τινι ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ ἔθος εἶχον αἱ Ἀργεῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ἴναχον, κἀκεῖ ἀπολέειν. *Schol.*

V. 3. εὔτυκος] *Prompta et expedita. Hesych.* Εὐτυκῶς, ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅμοια. *Spanh.*

V. 4. Σῆσθέ] Ὁρμᾶτε. *Schol.* Σῆσο, ἴθι, ὅρμα. *Hesych.*

V. 7. λύθρῳ] Λύθρος, τὸ μετὰ κονιορτῆ αἷμα. *Etym. M.*

V. 11. ἐφοίβασεν] Ἐκάθηρεν. *Schol.*

V. 15. ἀλαβάϛρως] Τὰς μυροθήκας. *Schol.*

Οἴσετε, μηδὲ κάτοπτρον· ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
Οὐδ' ὅκα τὰν Ἴδᾳ Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
Οὐδ' ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, ἐδὲ Σιμοῆντος
Ἔβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν· 20
Οὐδ' Ἥρα· Κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα,
Πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν.
Ἁ δὲ, δὶς ἑξήκοντα διαθρέξασα διαύλως,
Οἷα παρ' Εὐρώτα τοὶ Λακεδαιμόνιοι
Ἀστέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο, λιτὰ λαβοῖσα 25
Χρίματα, τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς.
Ὦ κῶραι, τό δ' ἔρευθος ἀνέδραμε, πρώϊον οἷαν
Ἢ ῥόδον, ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροΐαν.
Ἔξιθ', Ἀθαναία· πάρα τοι καταθύμιος ἵλα,
Παρθενικαὶ, μεγάλων παῖδες Ἀκεσοριδᾶν. 30

V. 18. τὰν Ἴδᾳ] *Bentleius* ita optimè correxit, cùm antea vulgaretur τὰν Ἴδαν. Dativus sine præpositione *in loco* rem aliquam gestam esse significat.

V. 23. διαύλως] Δίαυλος *duplex studium*, eundo scilicet et redeundo. *A. Fabri.*

V. 24. Εὐρώτα] Ποταμὸς Λακεδαιμονίας. *Schol.*

Ibid. Λακεδαιμόνιοι] Οἱ Διόσκουροι. *Schol.*

V. 25. λιτὰ] Ἀσκεύαστα, ἄμικτα. *Schol.*

V. 27. πρώϊον] *Politianus* πρώϊον jungit cum sequentibus ; ita enim hunc locum vertit,

O pueræ, emicuit rubor illico, matutina
Quem rosa, quem grano Punica mala ferunt.

Ac malim certè eum in hâc re sequi, quam πρώϊον cum ἔρευθος jungere : ut interpunctio, quæ est post πρώϊον, ponatur post ἀνέδραμε. *H. Steph.*

V. 30. Ἀκεσοριδᾶν] Ἀκεσορίδαι, φυλὴ ἐπίσημος ἐν Ἄργει. *Schol.*

Ἔξιθ', Ἀθαναία ϖερσέπολι, χρυσεοπήληξ,
Ἵππων καὶ σακέων ἀδομένα ϖαλάγῳ.
Σάμερον ὑδροφόροι μὴ βάπτετε· σάμερον Ἄργος
Πίνετ' ἀπὸ κρανᾶν, μηδ' ἀπὸ τῶν ϖοταμῶν.
Σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἢ 's Φυσάδειαν, 35
Ἢ ἐς Ἀμυμώνην οἴσετε τὰν Δαναῶ.
Καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μίξας
Ἡξεῖ φορϐαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων,
Τᾷ 'θάνᾳ τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν· ἀλλὰ, Πελασγὲ,
Φράζεο μ' ἐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδῃς. 40
Ὅς κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν ϖολιϐχον,
Τὤργος ἐσοψεῖται τϐτο ϖανυςάτιον.
Πότνι' Ἀθαναία, σὺ μὲν ἐξιθι· μέσφα δ' ἐγών τι
Ταῖσδ' ἐρέω· μῦθος δ' ἐκ ἐμὸς, ἀλλ' ἑτέρων.
Παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἔν ϖοκα Θήϐαις 45
Πϐλύ τι καὶ ϖερὶ δὴ φίλατο τᾶν ἑταρᾶν.
Ματέρα Τειρεσίαο, καὶ ἔ ϖοκα χωρὶς ἔγεντο·
Ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων,

V. 33. μὴ βάπτετε] Intellige τὰς καλπίδας εἰς Ἴναχον. *Ern.*

V. 35. Φυσάδειαν] Φυσάδεια καὶ Ἀμυμώνη ϑυγάτερες Δαναᾶ, ὅθεν τὴν ὀνομασίαν ἔσχον αἱ κρῆναι. *Schol.*—Nulla tamen eo Φυσαδείας nomine, inter quinquaginta Danai filias, ab *Apollodoro*, aut ab *Hygino*, recensetur. *Spanh.*

V. 45. ἔν ϖοκα Θήϐαις] Corrigebam ἔκ ϖοκα Θηϐᾶν, sive Θήϐας, neque enim Minerva Thebis illam præ reliquis dilexit comitibus, sed his anteposuit omnibus Thebanam virginem. *Valck.*

V. 46. ἑταρᾶν] Sic *Politianus* è MS. edidit, quod vulgato ἑτερᾶν meritò prætuli. *Ern.*

V. 48. Θεσπιέων] Θέσπεια, Κορώνεια, Ἁλίαρτος, ϖόλεις Βοιωτίας. *Schol.*

Ἦ ἐπὶ Κορωνείας, ἢ εἰς Ἁλίαρτον ἐλαύνοι
Ἵππος, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
Πολλάκις ἁ δαίμων μιν ἑῷ ἐπεβάσατο δίφρῳ·
Οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν ἠδὲ χοροστασίαι
Ἁδεῖαι τελέθεσκον, ὁθ' ἐχ ἀγεῖτο Χαρικλώ.
Ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,
Καίπερ Ἀθαναίᾳ καταθύμιον εὖσαν ἑταίραν·
Δή ποκα γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,
Ἵππῳ ἐπὶ κράνᾳ Ἑλικωνίδι, καλὰ ῥεοίσᾳ,
Λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.
Τειρεσίας δ' ἔτι μῆνος ἅμαι κυσὶν, ἄρτι γένεια
Περκάζων, ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο·
Διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας,
Σχέτλιος· ἐκ ἐθελων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμιδες.
Τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Ἀθάνα,
Τίς σε, τὸν ὀφθαλμὼς ἐκ ἔτ' ἀποισόμενον,
Ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;
Ἁ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔβαλεν.
Ἐσάθη δ' ἀφθογγος· ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι
Γώνατα, καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμηχανία.

V. 57. Ἵππω ἐπὶ κράνᾳ] Οὕτω καλεῖται Ἱπποκρήνη ἐν Ἑλικῶνι. *Schol.*

V. 60. Περκάζων] Μελαινόμενος ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν. *Schol.* —Propriè de uvâ, quæ maturitate nigrescit. *A. Fabri.*

V. 62. τὰ μὴ θέμιδες] *Koenius* emendat, τὰ μὴ θεμιτ' ἦς, nempe ἰδεῖν.

V. 65. Εὐηρείδα] Εὐήρης υἱὸς ὁ Τειρεσίας. *Schol.*

Ἁ νύμφα δ' ἐβόασε, Τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας,
Πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐσὲ φίλαι; 70
Ὄμμαλά μοι τῶ παιδὸς ἀφείλεο· τέκνον ἄλασε,
Εἶδες Ἀθαναίας σήθεα καὶ λαγόνας·
Ἀλλ' ἐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι· ὦ ἐμὲ δειλάν·
Ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν, ἐκ ἔτι μοι παριλέ.
Ἁ μὲν ἐπ' ἀμφολέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα, 75
Μάτηρ μὲν γοερῶν οἶτον ἀηδονίδων
Ἄγε βαρὺ κλαίοισα· θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν,
Καί μιν Ἀθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος·
Δῖα γύναι, μετὰ πάνλα βαλεῦ πάλιν, ὅσσα δὶ ὀργὰν
Εἶπας· ἐγὼ δ' ἔτοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν. 80
Οὐ γὰρ Ἀθαναίᾳ γλυκερὸν πέλει ὄμμαλα παίδων
Ἁρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγονλι νόμοι,
Ὅς κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἔληλαι,
Ἀθρήσῃ μισθῷ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλῳ.
Δῖα γύναι, τὸ μὲν ἐ παλινάγρελον αὖθι γένοιλο 85
Ἔργον, ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένευσε λίνα,

V. 75, 76, 77.] Affertur et alia lectio οἶκλον, quam malim: ἁ μὲν μάτηρ περιλαβοῦσα τὸν παῖδα ἀμφολέραις χερσὶ, ἦγεν οἶκλον ἀηδονίδων γοερῶν· pro οἷός ἐστιν ὁ τῶν ἀηδονίδων. *Steph.*—Pro μὲν in v. 76. quod etiam *Stephano* displicet, *T. Bentleius* legit ὡς—*Ruhnkenius* ita locum tentat. Α. μ. ε. ἀμφολέραις σιφλὸν π. π. λ. Μ. αἰνογόων ο. α. Α. β. κ.—*Valckenærio* prius μὲν vitiosum videtur, qui pro Ἁ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραισι, conjicit legendum esse, Πάχεσιν ἀμφοτέροισι, et cum *Stephano* οἶκτον vulgatæ lectioni anteponit. *Ernesti* putat *Callimachum* sic scripsisse, Μ. τᾶν γοερᾶν ο. α. Ἁδε β. κ.

V. 79. μετὰ πάνλα βαλεῦ] Τὸ ἑξῆς, μεταβαλεῦ. *Schol.*

V. 86.] Pro ἐπένευσε *Bentleius* legendum censet, ἐπένησε, quod

Ἀνίκα τοπρᾶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζευ,
Ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.
Ὦ ἑτάρα, τῷ μή τι μινύρεο· τῷδε γὰρ ἄλλα
Τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦνλι γέρα. 90
Μάνλιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,
Ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.
Γνωσεῖται δ' ὄρνιθας, ὃς αἴσιος, οἵ τε πέτονλαι
Ἤλιθα, καὶ ποίων ἐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
Δωσῶ καὶ μέγα βάκλρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεῖ, 95
Δωσῶ καὶ βιότε τέρμα πολυχρόνιον.
Καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
Φοιλασεῖ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλᾳ.
Ὡς φαμένα καλένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς, ᾧ κ' ἐπινεύσῃ
Παλλάς· ἐπεὶ μώνᾳ Ζεὺς τόγε θυγαλέρων 100
Δῶκεν Ἀθαναίᾳ, παλρώϊα πάνλα φέρεσθαι.
Λωλροχόοι, μάτηρ δ' ἔτις ἔτικλε θεάν,

tamen novè dictum esse fatetur, pro μοῖραι ἐπένησαν λινοῖς—*Ernesti* vulgatam lectionem defendit, sed non ducit ab ἐπινεύειν *jubere*, sed à νέω, νεύσω, quod de motu dicitur; et interpretatur, *Parcarum huc vergebant fila.* quæ quidem insolentior videtur constructio.

V. 88. τέλθος] Τέλθος. Χρέος. *Heysch.*—*A. Fabri* fatum interpretatur.

V. 94. Ἤλιθα] Μάτην. *Schol.*

V. 95. βάκλρον] Apud *Sophoclem*, puero ductore, apud *Euripidem*, filiâ, vice baculi, utitur Tiresias. *Frisch.*

V. 98. Ἀγεσίλᾳ] Pro Ἀγεσίλᾳ repono Ἀγεσίλεῳ. Ita dictus est Pluto ἀπὸ τῆ ἄγειν τὲς λαές. *Frisch.*

V. 102. μάτηρ δ' ἔτις ἔτικλε] Unde et ἀμήτωρ dicta est. Latinè *patrima.* Ut Vulcanus, carens patre, *matrimus* sive ἀπάτωρ, dicitur. *Vulcan.*

Ἀλλὰ Διὸς κορυφά· κορυφὰ Διὸς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ
[Ἔμπεδον, ὡσαύτως ᾧ κέν οἱ ἁ] θυγάτηρ.
Ἔρχεϝ' Ἀθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε 105
Τὰν θεὸν, ὦ κῶραι, τῶργος ὅσαις μέλεϝαι,
Σύν τ' εὐαγορίᾳ, σύν τ' εὔγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.
Χαῖρε, θεὰ, κάδευ δ' Ἄργεος Ἰναχίω.
Χαῖρε καὶ ἐξελάοισα, καὶ ἐς πάλιν αὖτις ἐλάσσαις
Ἵππες, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπανϝα σάω. 110

V. 103, 104.] Lacuna erat in hoc disticho. *Politianus:* κορυφὰ Διὸς ᾧ κ' ἐπινεύει—θυγάτηρ. *Aldus:* ἐκ ἐπινεύει—θυγάτηρ. MSS. Codd. addiderunt ψεύδεα.—Lectionem, quæ in textu est, ediderat *Benenatus.* Pro ᾧ κέν οἱ, *Bentleius* legit ᾧ κε καὶ. *Stephano* placet ᾧ κεν ἐὰ θ. *Vulcanio,* ᾧ νεύοι ἁ θ.—*Brunckius* ita edidit. κ. Δ. ἐκ ἐπινεύει ψεύδεα [μηδ' ἀτελῆ νεῦσε Διὸς] θυγάτηρ.—Aliud supplementum adscripsit *Rittershusius.* κ. Δ. ἐκ ἐπινεύει, Τῶν τέλος ἐκ ἀπινεύει, Τῶν τέλος ἐκ ἕξαι· ἐδὲ Διὸς θυγάτηρ.

V. 109. ἐς πάλιν] *Stephanus* legit ἐς πόλιν. Receptam lectionem, nisi quod ἵπποις pro ἵππες malit, defendit *Bentleius,* "καὶ "ἐσελάσσαις πάλιν αὖτις· τῷ ἐξελάοισα oppositum est εἰσελάσαις.—Τὸ "πάλιν αὖτις vocabulum omnibus poëtis familiarissimum est."

Ἐξ

Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου

Ἀργοναυτικῶν Βιβ. γ'. v. 443.

Apollonius *Alexandrinus fuit, à plerisque, quia Rhodi Rhetoricam per aliquod tempus professus est, dictus* Rhodius. Callimachi *discipulus erat, sed postea invisissimus.* Eratostheni *successit, in præfecturâ Bibliothecæ Alexandrinæ sub* Ptolemæo Euergete. *Fabric.*

Ὑπόθεσις.

Ἰάσων, μετὰ τῶν Φρίξου υἱῶν παραγενόμενος πρὸς τὸν Αἰήτην, ἀξιοῖ λαβεῖν τὸ δέρος· ἀγανακτήσας δὲ ὁ Αἰήτης ἄθλους αὐτῷ προσάτλει μεγάλους· ὥστε τοὺς πυρίπνους ταύρους ζεῦξαι, καὶ σπεῖραι τοῦς τοῦ δράκοντος ὀδόντας, ὑφ' ὧν ἀνεδίδοντο γίγαντες· ἐ μόνον δὲ σπεῖραι, ἀλλὰ καὶ τῶν γηγενῶν σάχυν θερίσαι. Μήδεια δὲ, διὰ τὸν ἐπὶ τὸν Ἰάσονα ἔρωτα, ὑπάγεται ὑπὸ τῇ Χαλκιόπῃ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς βοηθῆσαι. Καὶ δὴ συνθεμένη καὶ συντυχοῦσα τῷ Ἰάσονι καὶ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερὸν, δίδωσί τε τὰ φάρμακα, καὶ ὑποτίθεται ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τὸ θέρος τῶν γιγάντων ἁρμόσασθαι. Schol. ad init. lib. iii. *Ἀργοναύτ.*

Θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσονος υἱὸς
Κάλλεϊ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κόρη
Λοξά παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,

Κῆρ ἄχεϊ σμύχεσα· νόος δέ οἱ, ἠὔτ' ὄνειρος,
Ἑρπύζων πεπότηται μετ' ἴχνια νισσομένοιο. 5
Καὶ ῥ' οἱ μέν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες·
Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
Καρπαλίμως ἐθάλαμόνδε σύν υἱάσιν οἷσι βεβήκει,
Αὔτως δ' αὖ Μήδεια μετέσιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
Ὥρμαιν', ὅσσα τ' ἔρωτες ἐπολρύνεσι μέλεσθαι. 10
Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα·
Αὐτός θ' οἷος ἔην, οἵοισί τε φάρεσιν ἕσο,
Οἷά τ' ἔειφ', ὥς θ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνε, ὥς τε θύραζε
Ἤιεν· ἠδὲ τιν' ἄλλον ὀίσσαλο πορφύρεσα
Ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν ἔασι δ' αἰὲν ὀρώρει 15
Αὐδή τε, μῦθοί τε μελίφρονες, ἃς ἀγόρευσε·
Τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες, ἠὲ καὶ αὐτὸς

V. 4. Κῆρ ἄχεϊ σμύχεσα·] Τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομένη καὶ ἁλίσκεσα. *Schol.*

Ibid. νόος δέ οἱ ἠὔτ' ὄνειρος] Ὁ νοῦς, τῷ δὲ νῷ ἀνεθεώρει τὸν Ἰάσονα, οἷον καθάπερ ὀνείρῳ μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ Ἰάσονος. *Schol.* qui videtur legisse ὀνείρῳ pro ὄνειρος.

V. 8. σύν υἱάσιν] Οἱ Χαλκιόπης, τῆς Μηδείας ἀδελφῆς, καὶ Φρίξε υἱοὶ, σελλόμενοι εἰς Ὀρχομενὸν, ἐναυάγησαν· καταχθέντες δὲ εἰς τὴν Ἄρεως νῆσον, συνέβαλον τοῖς Ἀργοναύταις· καὶ ἀλλήλες γνωρίσαντες κοινῇ ἔπλευσαν εἰς τὸν ἐν Κόλχοις πόλαμὸν Φάσιν. *Schol.* ad init. lib. ii. Ἀργοναύτ.

V. 11. Προπρὸ] Ἐμφατικῶς αἱ προθέσεις τὴν συνεχῶς ἀνειδωλοποιοῦσαν τῷ νῷ ἐμφαίνεσι. Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, "προπροκυλινδόμενος." *Schol.* vide Not. ad p. 210. v. 74.

V. 12. ἕσο] Vulgabatur ἧσο. Illud ex scripto Codice revocavit *Brunckius.*

V. 14.] Πορφύρω, *æstuo animo;* quod et significat eadem vox apud *Homerum.* Πορφύρει, ταράττεται.—Πόρφυρεν κραδίη, ἐμερίμνα ἡ καρδία. *Hesych.*

Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἠΰτε πάμπαν
Ἤδη τεθνειῶτα· τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
Δάκρυον αἰνοτάτῳ ἐλέῳ ῥέε κηδοσύνῃσιν· 20
Ἧκα δὲ, μυρομένη λιγέως, ἀνενείκατο μῦθον·
Τίπτ' ἐμὲ δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὅγε πάντων
Φθίσεται Ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων,
Ἐρρέτω· ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι.
Ναὶ δὴ τῆτό γε, πότνα θεὰ Περσηΐ, πέλοιτο· 25
Οἴκαδε νοσήσειε φυγὼν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
Δμηθῆναι ὑπὸ βεσὶ, τόδε προπάροιθε δαείη,
Οὕνεκεν ἄχ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπιγαίομαι ἄτῃ.
Ἡ μέν ἀρ' ὣς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κέρη.

* * * * * *

Νὺξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγεν κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ πόντῳ
Ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος 31
Ἕδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καί τις ὁδίτης

V. 21.] Hunc versum alii ita interpungunt,
Ἧκα δὲ μυρομένη, λιγέως, α. μ.

V. 22.] Durum est ἔχει ἄχος· scripserat fortè Poëta ἕλεν ἄχος. *Brunck.*

V. 24. ἀκήριος] Ἢ ὤφελε χωρισθῆναι ἀπαθὴς, μηδὲν παθών. *Schol.*

V. 25. Περσηΐ] Περσηΐδα τὴν Ἑκάτην λέγει, ὡς τῆ Περσέως θυγάτερα. *Schol.* Alii alia de Hecates genere memorant.

V. 29. ἐόλητο] Ἐτετάρακτο, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν. *Schol.* Ἐόλητο, ἐκεκίνητο, καὶ ἐτετάρακτο· γράφεται καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγε. *Etym. M.* qui hunc locum citat.—"Deducendum est ab ἐολέω, quod idem fuerit ac αἰολέω. i. e. κινῶ, στρέφω, ταράσσω." *Kusterus.*

V. 31. Ἑλίκην] *Helice* dicebatur à Græcis Ursa Major.

Magna minorque feræ, quarum regis *altera Graias,*
Altera Sidonias, utraque sicca, rates. *Ovid.*

Ἤδη, καὶ πυλαωρὸς, ἐέλδετο· καί τινα παίδων
Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν.
Οὐδὲ κυνῶν ὑλακὴ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, ἠ θρόος ἦεν 35
Ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὀρφνην.
Ἀλλὰ μάλ' ἠ Μηδείαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
Πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρε
Δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλε
Φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος. 40
Πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθυεν·
Ἠελίβ ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
Ὕδατος ἐξανιεῖσα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι
Ἠέ πε ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσεσα· 45
Ὡς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κέρης·
Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέῳ ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
Τεῖρ' ὀδύνη σμύχεσα διὰ χρόος, ὁππότ' ἀνίας

V. 35.] *Varronis* interpretationem hujus et seq. versûs servavit *Seneca*, Controv. XVI.

Desierant latrare canes, urbesque silebant.
Omnia noctis erant placidâ compôsta quiete. *Brunck.*

V. 41. ἔθυεν] Ὅρμα, ἐκινεῖτο· ἔνθεν καὶ Θυάδες, αἱ Βάκχαι. *Schol.*

V. 42. et seq.] Ποικίλα τῆς διανοίας ὑπεκπηδᾷ μοι κινήματα· καθάπερ αἴγλη τις ἡλίβ πάλλεται συχνὰ περὶ τοῖχον ἐξ ὕδατος ἀνταυγεῖσα κατὰ σκαφίδος ἢ λέβητος κεχυμένε, καὶ ἀστάτῳ φορᾷ τὴν εὐκίνητον συστροφὴν ἀπεικονίζεται τῶν ὑδάτων. *Aristænetus*, citante *Ruhnkenio.*

V. 48. Τεῖρ' ὀδύνη σμύχεσα] Κατεπόνει αὐτὴν ἡ ὀδύνη καίεσα. Ὅμηρος· "κατασμύξαι πυρὶ νῆας." *Schol.*

Ἀκάμαϊοι ϖραπίδεσσιν ἐνισκήψωσιν ἔρωϊες.
Φῇ δέ οἱ ἄλλοϊε μὲν ϑελκϊήρια φάρμακα ταύρων 50
Δωσέμεν, ἄλλοϊε δ' ἔτι· καϊαφθίσθαι δὲ καὶ αὐτή.
Αὐτίκα δ' ἔτ' αὐτὴ ϑανέειν, ἐ φάρμακα δώσειν,
Ἀλλ' αὔτως εὔκηλος ἐὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
Ἑξομένη δ' ἤπειϊα δοάσσαϊο, φώνησέν τε·
Δειλὴ ἐγὼ νῦν, ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι, 55
Πάνϊῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· ἐδέ τις ἀλκὴ
Πήμαϊος· ἀλλ' αὔτως φλέγει ἔμπεδον· ὡς ὄφελόν γε
Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι ϖάρος βελέεσσι δαμῆναι,
Πρὶν τόνγ' εἰσιδέειν, ϖρὶν Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκέσθαι
Χαλκιόπης υἷας· τȣ̀ς μὲν ϑεὸς, ἤ τις Ἐριννὺς 60
Ἄμμι ϖολυκλαύτȣς δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας.
Φθίσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ καϊὰ νειὸν ὀλέσθαι
Μοῖρα ϖέλει· ϖῶς γάρ κεν ἐμὲς λελάθοιμι τοκῆας
Φάρμακα μησαμένη; ϖοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
Τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσεϊ' ἀρωγῆς; 65
Ἦ μιν ἄνευθ' ἑτάρων ϖροσπϊύξομαι οἷον ἰδȣ̂σα;
Δύσμορος· ἐ μὲν ἔολπα καϊαφθιμένοιο ϖερ ἔμπης
Λωφήσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι ϖέλοιϊο,
Κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεϊαι. Ἐρρέτω αἰδὼς,
Ἐρρέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἐμῇ ἰότηϊι σαωθεὶς 70

V. 49.] Pro ἐνισκήψωσιν *Brunckius* edidit ex Codd. ἐνισκίμψωσιν. Ἐνισκίμψανϊες· ἐνερείσανϊες. *Hesych.*

V. 53. ὀτλησέμεν] Ὑποφέρειν τὴν ἀτὴν ἐσκέψαϊο. *Schol.*

V. 59. Ἀχαιΐδα] Ἀντὶ τȣ̂ Θεσσαλικήν. *Schol.*

Ἀσκηθὴς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
Τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
Ἢ καὶ πασσαμένη ῥαιστήρια φάρμακα θυμῷ.
Ἀλλὰ καὶ ὣς φθιμένῃ μοι ἐπιλλίσσωσιν ὀπίσσω 75
Κερτομίας· τηλῷ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
Πότμον ἐμὸν· καὶ κέν με διὰ στόματος φυρέωσαι
Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
Ἤ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
Κάτθανεν, ἥτις δῶμα καὶ ὃς ἧσχυνε τοκῆας, 80
Μαργοσύνῃ εἵξασα· τί δ' ἐκ ἐμὸν ἔσσεται αἶσχος;
Ὦ μοι ἐμῆς ἄτης· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
Τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισι
Πότμῳ ἀνωΐστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
Πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ ἐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι. 85
Ἦ, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ᾗ ἔνι πολλὰ
Φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ῥαιστήρι', ἔκειτο.

V. 75. ἐπιλλίσσωσιν] Ἐπικαταμωμήσονται· κυρίως δὲ τὸ τοῦς ὀφθαλμοὺς ἐπικλίνειν καταμωκώμενον. *Schol.* Ἔπιλλος· παράστροφος, ἡσυχῇ διάστροφος· παρὰ τοὺς Ἰλλοὺς, οἳ εἰσὶν, οἱ ὀφθαλμοί. *Hesych.*—Licet verò futurum hîc pæne necessarium videatur, unde in textum irrepserit non liquet. Editiones dant ἐπιλλίζωσι.

V. 78. ἄλλαι] Sic emendabat *Brunckius* ex Codd. Vulgo ἄλλη.

V. 86. φωριαμὸν] Νῦν τὴν κοιτίδα λέγει. *Schol.* Φωριαμὸς, ἡ κιβωτός. *Etym. M.* qui varia affert etyma. Aliud porrò *Eratosthenes*, citante *Scholiastâ*.

Ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γϑνατ' ὀδύρεϊο· δεῦε δὲ κόλπϑς
Ἄλληκϊον δακρύοισι, τὰ δ' ἔῤῥεεν ἀϛαγὲς αὔτως,
Αἴν' ὀλοφυρομένη τὸν ἑὸν μόρον· ἵετο δ' ἥγε 90
Φάρμακα λέξασθαι ϑυμοφθόρα, τόφρα ϖάσαιϊο.
Ἤδη καὶ δεσμῶϑς ἀνελύεϊο φωριαμοῖο,
Ἐξελέειν μεμαυῖα δυσάμμορος, ἀλλά οἱ ἄφνω
Δεῖμ' ὀλοὸν ϛυγεροῖο καϊὰ φρένας ἦλθ' Ἀΐδαο.
Ἔσχεϊο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ ϖᾶσαι 95
Θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλονϊο.
Μνήσαϊο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι ϖέλονϊαι,
Μνήσαθ' ὁμηλικίης ϖεριγηθέος, οἷά τε κέρη·
Καί τέ οἱ ἠέλιος γλυκίων γένεϊ' εἰσοράασθαι,
Ἢ ϖάρος, εἰ ἐτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαϛα. 100
Καὶ τὴν μέν ῥα ϖάλιν σφεϊέρων ἀπεκάτθεϊο γϑνων,
Ἥρης ἐννεσίῃσι μεϊάτροπος, ἠδέ τι βϑλὰς
Ἄλλῃ δοιάζεσκεν· ἐέλδεϊο δ' αἶψα φανῆναι
Ἠῶ τελλομένην, ἵνα οἱ ϑελκϊήρια δοίη

V. 89. ἀϛαγὲς] Ita legunt *Is. Casaubonus* et *Rutgersius* pro ἀϛεγὲς, quod in editionibus vulgabatur: ἀϛαγὲς autem idem est, quod ἀϛακϊί. Ἀϛαγὲς, ϖολὺ καὶ λάβρον. *Hesych.*—Ἀϛακτὶ, ϖολυϛακϊί. *Schol.* ad *Soph. Œd. Col.* τὸ ᾱ hîc est ἐπιϊαϊικόν.

V. 91. τόφρα] Τὸ τόφρα ἀντὶ τῆ ὄφρα κεῖται. *Schol.* Hoc edidit *Brunckius*, MS. auctoritate nixus.

Ibid. ϖάσαιϊο] Hæc vox displicet *Scholiastæ*, sed immeritò; quis enim nesciat ϖάσασθαι esse γεύσασθαι? *Hoelzlinus.*

V. 100. εἰ ἐτεόν γε] Vulgo ἦ. *Brunckius* ex Codd. restituit εἰ.

V. 102. ἐννεσίῃσι] Olim vulgabatur αἰνεσίῃσι. Illud meritò prætulit *Brunckius*. Vide Not. ad Pag. 170. v. 105.

Φάρμακα συνθεσίῃσι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπήν. 105
Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἑῶν λύεσκε θυράων,
Αἴγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
Ἠριγενὴς, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.
Ἡ δ' ἐπεὶ ἦν ταπρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἠῶ
Παρθενικὴ, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας, 110
Αἳ οἱ ἀτημελίῃ κατειμέναι ἠερέθοντο·
Αὐταλέας δ' ἔψησε παρηῖδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
Νεκταρέῃ φαιδρύνετ' ἐπὶ χρόα· δῦνε δὲ πέπλον
Καλὸν, εὐγνάμπτοισιν ἀρηράμενον περόνῃσιν.
Ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην 115
Ἀργυφέην· αὐτῆ δὲ δόμοις ἔνι δινεύεσκε
Στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων, τά οἱ ἐν στοσὶν ἦε
Θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω·

V. 114. ἀρηράμενον] Quod vulgò legitur ἀρηρεμένας, nescio quid sit. A præterito medio ἄρηρα formatur verbum ἀρήρομαι,—participium aor. 1. ἀρηράμενος. *Brunckius*, ad lib. I. 787.—*Oppianus* vocis exemplum dat.

πόδες——ἀρηράμενοι φολίδεσσι.

Cyneg. III. 493.

V. 116. Ἀργυφέην] Sic optimè restituit *Brunckius* pro ἀργυρέην, non sine codicum auctoritate.—Ἀργυφέῃ, λαμπρᾷ, λευκῇ. *Hesych.* Exemplum vocis apud ipsum *Apollonium* occurrit, IV. 474.

Ex eodem libro v. 918.

Ἰάσων πρὸς Μηδείαν, καὶὰ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερὸν, ἐς λόγυς ἔρχεται.

Ἔνθ' ἔπω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
Οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, ἔθ' ὅσοι ἄλλων
Ἀθανάτων Ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐξλάσησαν,
Οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
Ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἠδὲ προτιμυθήσασθαι. 5
Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
Λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
Ἀμπυκίδης, ἤδη πυ ὀϊσσάμενος τὰ ἕκαστα.

* * * * *

Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
Μελπομένης περ ὁμῶς· πᾶσαι δέ οἱ, ἥντιν' ἀθύροι 10
Μολπὴν, ἐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανον ἐψιάασθαι.

V. 8. Ἀμπυκίδης] Mopsus, Ampyci filius, qui comes ibat Jasoni.

——ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
Οἰωνές . . . . . v. 916.

V. 10. ἀθύροι] Παίζοι. *Schol.*

V. 10, 11. πᾶσαι δέ οἱ] Hîc à plurali ad singularem est numeri conversio; quod quidem fit interdum in optimis scriptoribus.

——————adeon' *homines* immutarier
Ex amore, ut non cognoscas *eundem* esse?
Terent. Eun. II. 2. 18.

A sententiâ generali ad singularem sæpè sensim delabitur oratio. Aliquando etiam à singulari ad generalem. Utriusque exempla vide in *Forsteri* Indice Attic. ad *Platonem*.

Ἀλλὰ μελαλήγεσκεν ἀμήχανος· ἠδέ ποθ' ὄσσε
Ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας, ἐς δὲ κελεύθης
Τηλόσε παπλαίνεσκε, παρακλίνθσα παρειάς.
Ἦ θαμὰ δὴ ςηθέων ἐάγη κέαρ, ὁππότε δῆπον 15
Ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐ μελὰ δηρὸν ἐελδομένῃ ἐφαάνθη,
Ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος ὠκεανοῖο,
Ὃς δή τοι καλὸς μὲν, ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
Ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἧκεν ὀϊζύν. 20
Ὡς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
Αἰσονίδης, κάμαλον δὲ δυσίμερον ὦρσε φαανθείς.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη ςηθέων πέσεν, ὄμμαλα δ' αὔτως
Ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἷλεν ἔρευθος·
Γθναλα δ' ἔτ' ὀπίσω, ἔτε προπάροιθεν ἀεῖραι 25
Ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας· αἱ δ' ἄρα τείως
Ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
Τὼ δ' ἀνέῳ καὶ ἄναυδοι ἐφέςασαν ἀλλήλοισιν,
Ἢ δρυσὶν, ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν,
Αἵ τε παρᾶσσον ἕκηλοι ἐν ἤρεσιν ἐρρίζωνται 30
Νηνεμίῃ· μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
Κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὣς ἄρα τώγε
Μέλλον ἅλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.

V. 16. δοάσσαι] Ἔδοξεν ἀκέειν παραδραμόντα· τῷ δὲ δοάσσαι τὸ θέμα δοάζω· σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι. *Schol.*

V. 32. ὁμάδησαν] Καταχρήσαται· ὅμαδος γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ὁμόαυδός τις ὤν. *Schol.*

Γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπληυῖαν
Θευμορίῃ, καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον· 35
Τίπτ' ἐμὲ, παρθενικὴ, τόσον ἄζεαι, οἷον ἔοντα;
Οὔ τοι ἐγών, οἷοί τε δυσαυχέες ἄλλοι ἔασιν
Ἀνέρες, ἠδ', ὅτε περ πάτρῃ ἐνιναιετάασκον,
Ἦα πάρος· τῷ μή με λίαν ὑπεραίδεο, κέρη,
Ἢ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἠέ τι φάσθαι. 40
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
Χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ' ἐθέμις ἔς' ἁλιτέσθαι,
Ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδέ με τερπνοῖς
Φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέσης
Αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν. 45
Πρὸς σ' αὐτῆς Ἑκάτης μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκήων,
Καὶ Διὸς, ὃς ξείνοις, ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
Ἀμφότερον δ', ἱκέτης ξεῖνός τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω,
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ γενέμενος· ἐ γὰρ ἄνευθεν
Ὑμείων γονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλων. 50

V. 35. Θευμορίῃ] Τῇ ἐκ Θεῶν μεμοιραμένῃ αὐτῇ ἀτῇ. *Schol.*

V. 37. Οὔ τοι] *Brunckius* alteram mavult lectionem, Ου τι.

Ibid. δυσαυχέες] Οἱ καυχωμένοι ἀλαζονικῶς ἐν ἑτέρων διαβολαῖς. *Sch.*

V 44. Φηλώσῃς] Ἀπαλήσῃς, ἀπὸ τῆ φήληκος, τῆ ἀώρε σύκε. *Schol.*

V. 46. Πρὸς σ' αὐτῆς] Ita emendavit *H. Stephanus*, cùm antea, adversus Prosodiæ leges, Πρὸς αὐτῆς ederetur. Exempla pronominis, inter præpositionem, et casum quem regit, collocati, in obtestationibus passim occurrunt.

Ibid. μειλίσσομαι] *Blandis verbis et ad demulcendum aptis precor. H. Steph.*

V. 48. ξεῖνός τέ τοι] Vulgabatur olim ξεῖνός τ' ἔτι. Illud ex Codd. revocavit *Brunckius.*

Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
Ἥι θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
Οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
Ἥρωες κλῄσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοσήσαντες,
Ἡρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες· αἵ νύ ποθ ἤδη 55
Ἡμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι·
Τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
Δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
Παρθενικὴ Μινωὶς ἐϋφρονέουσ' Ἀριάδνη,
Ἥν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἠελίοιο· 60
Ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὔνασε Μίνως,
Σὺν τῷ ἐφεζομένη, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
Ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμαρ
Ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
Πάννυχος ἠρανίοισιν ἑλίσσεται εἰδώλοισιν. 65
Ὡς καί σοι θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσαις
Τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον· ἦ γὰρ ἔοικας
Ἐκ μορφῆς ἀγανῇσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι.
Ὡς φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
Νεκτάρεον μείδησ', ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς 70

V. 55.] Πο pro ποτ' dedit Cod. Guelferb. ab *Heynio* collatus.

V. 56. γοάουσι] Hanc lectionem, præ alterâ γοάασιν, meritò prætulit *Brunckius*.

V. 66. εἴ κε σαώσαις] Vulgata lectio, εἴ κεσαώσεις, solœcum est. *Brunckius* conjecerat εἴ γε σαώσεις· postea, σαώσαις in Codice reperit.

V. 68. ἐπητείῃσι] Ἐπιστήμαις, φρονήσσειν· καὶ Ὅμηρος· "ἐπήτῃ δ' ἀνδρὶ ἔοικας." *Schol.*

Αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
Οὐδ' ἔχεν ὅ, τι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιτο,
Ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεῦσαι.
Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα ϑυώδεος ἔξελε μίτρης
Φάρμακον· αὐτὰρ ὅγ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθώς.
Καί νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα 76
Ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαιομένη χαλέοντι·
Τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
Στράπτεν ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
Ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω 80
Τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέεσσιν ἐέρση
Τήκεται, ἠῴοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
Ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε καθ' ἕδεος ὄμματ' ἔρειδον
Αἰδόμενοι, ὁτὲ δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπὰς,
Ἱμερόεν φαιδρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες· 85
Ὀψὲ δὲ δὴ τοιοῖσι μόλις προσπτύξατο κέρη.

V. 74. Προπρὸ] Γράφεται, Προπρὸ δὲ μειδήσασα· ἐμφανεστικὴ δὲ ἡ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς, καὶ προχείρως γεγενῆσθαι τὴν δόσιν. *Schol.* vide Not. ad Pag. 199. v. 11.

V. 77. ἀγαιομένη] *Brunckius* alteram MSS. lectionem ἀγαλλομένη potiorem habet.

V. 79. Στράπτεν] Στράπτω hîc transitivum est, cujus neutralis tantum significatio lexicographis observata fuit. *Brunck.*

V. 81. ῥοδέεσσιν] Antea vulgabatur ῥοδέοισιν. Illud ex *Brunckianâ* editione est.—Nescio quid sit ῥόδεον. Græcum est ῥοδῆ—Hîc itaque ῥοδέεσσι positum pro ῥοδῇσι, è dialecto. Dores η in εε mutant. Hanc lectionem qui non probârit, per me licet reponat ῥοδέῃσιν. Est autem ῥοδέη seu ῥοδῆ, τὸ φυτὸν, *frutex* rosas producens. Sumpta ex *Homero* comparatio. Ιλ. ψ. 597. *Brunck.*

Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μηλίσομ' ἀρωγήν.
Εὖτ' ἂν δὴ μελίονλι ϖαλὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
Ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοὲς σπείρασθαι ὀδόνλας,
Δὴ τότε μέσσην νύκλα διαμμοιρηδὰ φυλάξας, 90
Ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ϖολαμοῖο,
Οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
Βόθρον ὀρύξασθαι ϖεριηγέα· τῷ δ' ἔνι ϑῆλυν
Ἀρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίελον ὠμοθελῆσαι,
Αὐτῷ ϖυρκαϊὴν εὐ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ· 95
Μϑνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσήϊδα μειλίσσειο,
Λείϑων ἐκ δέπαος σιμϑλήϊα ἔργα μελισσῶν.
Ἦρι δὲ μυδήνας τόδε φάρμακον, ἠὺτ' ἀλοιφῇ,
Γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
Ἔσσελ' ἀπειρεσίη, μέγα τε σθένος· ἠδὲ κε φαίης 100
Ἀνδράσιν, ἀλλὰ ϑεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δϑρὶ σάκος ϖεπαλαγμένον ἕςω,
Καὶ ξίφος· ἔνθ' ἐκ ἄν σε διαλμήξειαν ἀκωκαὶ
Γηγενέων ἀνδρῶν, ἐδ' ἀσχελὸς ἀΐσσϑσα
Φλὸξ ὀλοῶν ταύρων· τοῖός γε μὲν ἐκ ἐπὶ δηρὸν 105

V. 94. σφάζειν, καὶ α. ω.] Ἀντὶ τῆ σφάξον καὶ ἀδιαμέριςον ϑες ἐπὶ τὸ ϖῦρ. Ὠμοθετεῖν δέ ἐςι, τὸ τῆ ἱερείϑ ὠμῆ ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν. *Schol.*

V. 96. Μϑνογενῆ] Ἡσίοδος· Οὐδέ τι (leg. Οὐδ' ὅτι) μϑνογενὴς, ἦσσον Θεὰ ἔμμορε τιμῆς. (Θεογον. 426.) *Schol.*

Ibid. μειλίσσειο] Vulgò μειλίσσοιο. Sincera est forma, quam recepimus. Imperativus est Ionicus μειλίσσεο· inserto ob metrum ι, μειλίσσειο. Sic apud *Homerum* Ιλ. κ. 285. σπεῖο pro σπέο. λ. 610. ἔρειο pro ἔρεο. *Brunck.*

Ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύ γε μή ϖοτ' ἀέθλȣ
Χάζεο· καὶ δέ τοι ἄλλο ϖαρὲξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
Αὐτικ' ἐπὴν κραΐερὸς ζεύξῃς βόας, ὦκα δὲ ϖᾶσαν
Χερσὶ καὶ ἠνορέῃ ϛυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσῃς,
Οἱ δ' ἤδη καΐὰ ὦλκας ἀνασαχύωσι γίγανΐες, 110
Σπειρομένων ὄφιος δνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόνΐων,
Αἴ κεν ὀρινομένȣς ϖολέας νειοῖο δοκεύσῃς,
Λάθρη λᾶαν ἄφες ϛιȣαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
Καρχαρέοι κύνες ὥϛε ϖερὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
Ἀλλήλȣς· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγεο δηϊοτῆτος 115
Ἰθῦσαι· τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ' ἔκηΐι
Οἴσεαι ἐξ Αἴης τηλȣῖ ϖοθί· νίσσεο δ' ἔμπης,
Ἧι φιλον, ᾗ τοι ἔαδεν ἀφορμηθένΐι νέεσθαι.
Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ σῖγα ϖοδῶν ϖάρος ὄσσε βαλȣῖσα,
Θεσπέσιον λιαροῖσι ϖαρηΐδα δάκρυσι δεῦε 120
Μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι ϖολλὸν ἑεῖο
Πόνΐον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῷ δέ μιν ἄντην
Ἐξαῦτις μύθῳ ϖροσεφώνεεν, εἷλέ τε χειρὸς

V. 110. ἀνασαχύωσι] Pro ἀνασαχύȣσι reponendum esse primus monuit *H. Stephanus.*

V. 113. ϛιȣαρώτερον] Ἀντὶ τȣῖ ϛιȣαρȣῖ· τὸ συγκριΐικὸν ἀντὶ τȣῖ ἁπλȣῖ. *Schol.*

V. 114. Καρχαρέοι] Vulgò Καρχαλέοι. Illud tuetur auctor *Etym. M. Brunck.*

V. 118. ᾗ τοι] Vulgò εἴ τοι· minùs eleganter.

V. 121. ἑεῖο] *Brunckii* conjectura, legentis ἑεῖο pro ἑοῖο, videbatur omnino amplectenda, ἕȣ, ἕο, εἷο, ἑεῖο. Sic ἐγὼ, ἐμȣῖ, ἐμέο, ἐμεῖο. Hoc verò *Scholiastes* tuetur, τῇ κΐηΐικῇ ἀντὶ τῆϛ ϖρωΐοΐύϖȣ.

Δεξιτερῆς· δὴ γὰρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμὲς λίπεν αἰδώς.
Μνώεο δ', ἦν ἄρα δή ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,
Οὔνομα Μηδείης· ὣς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος 126
Μνήσομαι· εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῆ τοι ἔασι
Δώματα, πῆ νῦν ἔνθεν ὑπεὶρ ἅλα νηῒ περήσεις·
Ἦ νύ πε ἀφνειῆ σχεδὸν ἵξεαι Ὀρχομενοῖο,
Ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσε πέλας; εἰπὲ δὲ κέρην, 130
Ἥν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιός ἐστιν ἐμοῖο.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κέρης
Οὖλος ἔρως· τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα.
Καὶ λίην ἐ νύκτας ὀΐομαι, ἐδέ ποτ' ἦμαρ 135
Σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγὼν μόρον· εἰ ἐτεόν γε
Φεύξομαι ἀσκηθὴς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδὲ τιν' ἄλλον
Αἰήτης προβάλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
Εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξιδμέναι εὔαδε πάτρην,
Ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει. 140

V. 124. δὴ γὰρ οἱ ἀπ'] In omnibus codd. scriptum ἤδη γὰρ οἱ ἀπ', syllabâ redundante. Primus editor οἱ omisit, quod ad phrasin necessarium est: ἤδη in δὴ mutandum erat. *Brunck.*

V. 129. Ὀρχομενοῖο] Orchomenus urbs Bœotiæ. Phryxus autem, (Athamantis regis Thebarum et Nepheles filius,) unà cum sorore Helle, novercæ Inûs insidias fugiens, conscenso ariete aureo, Hellespontum transiit, Colchosque pervenit. Inde Medea Orchomenum cognovit.

V. 130. Αἰαίης] Νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστιν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο· αὕτη δέ ἐστι Κόλχων πητροπόλις. *Schol.*

V. 137. μηδὲ τιν'] *Brunckius* conjicit legendum esse μηδέ κεν, quia "cum subjunctivo προβάλῃσι particulam, κεν omnino requirit "exacta loquendi ratio."

Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος ἔρεσι γαῖα,
Πάμπαν εὐῤῥήνός τε καὶ εὔβοτος· ἔνθα Προμηθεὺς
Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα·
Ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις, καὶ ἐδείματο νηὸς
Ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν·
Αἰμονίην δὴ τήνδε περικτιόνες καλέεσκον· 146
Ἐν δ' αὐτῇ Ἰαολκὸς, ἐμὴ πτόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι.
Ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμώνια πάντ' ἀγορεύω,
Ἡμετέρης τε δόμης, τηλεκλείτην τ' Ἀριάδνην,
Κέρην Μίνως; τό περ ἀγλαὸν ἔνομα κείνην 150
Παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἥν μ' ἐρεείνεις.
Αἴθε γὰρ, ὡς Θησῆϊ τότε ξυναρέσσατο Μίνως
Ἀμφ' αὐτῆς, ὣς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.
Ὡς φάτο, μειλιχίοισι καταψύχων ὀάροισι.
Τῆς δ' ἀλεγεινόται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαι. 155
Καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῷ προσπτύξατο μύθῳ.

V. 141.] Ὅτι ἡ Θεσσαλία περιέχεται ὄρεσι κυκλόθεν Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. *Schol.*

V. 142. εὐῤῥήνος] *Brunckius* alteram Codicum lectionem εὐῤῥείτος mavult, πολλὲς ἔχουσα ῥειτός· *Ruhnkenius* verò vulgatam tuetur, quia à *Suidâ* et *Etymologo M.* firmatur.—Εὔρηνος· ὁ καλλιπρόβατος. Πάμπαν κ. τ. λ. *Suid.* Εὐῤῥήνος καὶ εὔβοτος, ὁ καλλιπρόβατος. *Etym. M.*

V. 147. Ἰαολκὸς] *Brunckio* scribendum videtur Ἰαωλκός· quæ forma occurrit, *Hom.* Ιλ. β. 712. et *Pind.* Nem. δ. 89.

V. 154. καταψύχων] Καταμαλάττων. *Schol.* quæ tamen interpretatio magis convenit *Spanhemianæ* emendationi καταψήχων.—Καταψήχων, κολακεύων. *Hesych.*

V. 156. ἀκηχεμένη] Ἀχῶ τὸ λυπεῖμαι· ἀχήσω, ἤκηχα· ὁ Ἀττικὸς, ἀκήχεκα· ὁ παθητικὸς, ἀκήχεμαι, καὶ ἀκηχεμένη. *Etym. M.*

Ibid. ἀδινῷ] Ἀδινὸν ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρὸν καὶ λυπηρόν. *Schol.*

Ἑλλάδι σε τάδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνειν.
Αἰήτης δ' ὁ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· ὁδ' Ἀριάδνῃ
Ἴσθμαι· τῷ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε. 160
Ἀλλ' οἷον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,
Μνώεο· σεῖο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκηλι τοκήων,
Μνήσομαι· ἔλθοι δ' ἡμὶν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
Ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
Ἢ αὐτήν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν 165
Ἐνθένδ' εἰς Ἰαολκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
Ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρεσα,
Μνήσω ἐμῇ ἰότηλι πεφυγμένον· αἴθε γὰρ εἴην
Ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέσιος ἐν μεγάροισιν.
Ὡς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπροχέεσα παρειῶν 170
Δάκρυα· τὴν δ' ὄγε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε.
Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
Ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις.
Εἰ δέ κεν ἤθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
Τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν, αἰδοίη τε, 175
Ἔσσεαι· οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσανέεσιν,

V. 164. ἄγγελος ὄρνις] Καί γε ἐν συνειδήσει σε βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων σε μὴ καταράσῃ πλέσιον ὅτι πετεινὸν τῆ ἐρανῆ ἀποίσει τὴν φωνήν σε, καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σε. Ecclesiast. x. 20. Historiam de Ibyci gruibus memorat *Suidas* in voce Ἰβυκός.

V. 165. αὐτήν με] *Brunckius* ex quinque Codd. edidit αὐτήν γε, quod præferendum videtur.

V. 176. οἱ δέ σε] *Brunckius* alteram lectionem, ἠδέ σε, prætulit.

Ibid. πορσανέεσιν] Τιμήσεσι, καὶ ὡς θεὸν νομίσεσι σεπτήν. *Schol.*

Οὕνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκονται
Σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔαί τε,
Καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
Ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι 180
Πορσανέεις· ἐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος
Ἄλλο, πάρος θάναλόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε καλείετο θυμὸς ἀκουῇ.
Ἔμπης δ' ἔργ' ἀΐδηλα καλεῤῥίγησεν ἰδέσθαι
Σχελίη· ἐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν 185
Ἑλλάδα ναιετάειν· ὣς γὰρ τόδε μήδετο Ἥρη,
Ὄφρα κακὸν Πελίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκηται
Αἰαίη Μήδεια, λιπεῖσά γε πατρίδα γαῖαν.
Ἤδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύεσαι ἄπωθεν
Σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὥρη 190
Ἂψ οἴκόνδε νέεσθαι ἑὴν μετὰ μητέρα κούρην.
Ἡ δ' ἔπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γὰρ οἱ

V. 181. Πορσανέεις] Προσκτήσῃ καὶ αὐξήσεις· δι' ἃ τὴν συμβίωσιν σημαίνει. *Schol.* Phrasis *Homerica* est πορσύνειν vel πορσαίνειν λέχος. Πορσύνειν λέχος, σεμνῶς εἴρηται· δῆλον γὰρ, ὅτι πορσύνειν λέχος, τὸ συγκοιτάζεσθαι. *Eustath.*

V. 185. ἀπαρνήσεσθαι] Receptum fuit ex *Brunckianâ* editione pro ἀπαρνήσασθαι, non sine Codd. auctoritate.

V. 186. μήδετο Ἥρη] Ὁ δὲ, εἴτε ἐπῆλθεν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἥρας, ἵν' ἔλθοι κακὸν Μήδεια Πελίᾳ· τὴν γὰρ Ἥρην ἐκ ἐτίμα. *Apollodorus*, citante *Ruhnkenio*.

V. 187. ἵκηται] Omninò legendum ἵκοιτο, ad rectè scribendi normam. Solœcè vulgo ἵκηται. *Brunck.*

V. 190. ἐδεύετο] Ἐδέετο· ἔχρηζεν· ἀπῄτει· ἢ ὅτι ἐνελείπετο ὁ τῆς ἡμέρας καιρός. *Schol.*

Θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὀψέ περ ηὔδα.
Ὥρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἠελίοιο 195
Δύῃ ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
Ὀθνείων· αὖτις δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.
Ὣς τώ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσιν
Πείρηθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγον· ἤτοι Ἰήσων
Εἰς ἑτάρβς καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι, 200
Ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλβς· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
Πᾶσαι ὁμῶ· τὰς δ' ἤ τι περιπλομένας ἐνόησε.
Ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίῃ πεπότηται.
Αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
Καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθην
Δαιδαλέην, ἐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε 206
Θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα· τὴν δ' ἀνιῶσαν
Χαλκιόπη περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν.
Ἡ δὲ παλιντροπίῃσιν ἀμήχανος, ἤτε τι μύθων
Ἔκλυεν, ἤτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένῃ λελίητο. 210
Ἷζε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντῆρος ἔνερθε,

V. 197. ἀβολήσομεν] Συντευξόμεθα. *Schol.*

V. 202. περιπλομένας] Παριόσας· ἐπεὶ καὶ πλόος λέγεται ἡ ὁδός. *Schol.*

V. 203. μεταχθονίῃ] Sex Codd. præbent μεταχρονίῃ.

V. 207. ἀνιῶσαν] Hanc lectionem vulgatæ ἄρ' ἶσαν meritò prætulit *Brunckius.*

V. 209. παλιντροπίῃσιν] Ἤτοι ταῖς παρεπιστροφαῖς· ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι αὐτῆς τὴν ψυχήν· ἡ δὲ τῇ ὑποστροφῇ ἐν ἀπόρῳ καταστᾶσα. *Schol.* *Hoelzlinus* verò interpretatur *mentis agitatione, curis.*

Λέχρις ἐρεισαμένη λαιῇ περὶ χειρὶ παρειήν.
Ὑγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρεσα
Οἷον ἑῇ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βελῇ.

V. 214. ἐπιξυνώσατο] Ἐπικοινώσατο. *Hoelzl. ex pacto jam machinaretur :* ξυνόω enim *conjungo, communico, convenio.*

POETARUM, *quorum ex reliquiis* FRAGMENTA *sequentia decerpta sunt, tempora ita disposuit* Ger. J. Vossius.

Circiter An. ante Christ.

638. O Lympiade 35 fuit *Tyrtæus*, Poëta Elegiacus.

610. Olymp 42 claruit *Sappho*, Lesbia, Poëtria Lyrica, æqualis *Stesichoro*, *Alcæo*, *Pittaco*, et

Erinnæ Lesbiæ: quanquam hæc à nonnullis refertur ad Olymp. 106.

594. Olymp. 46 claruit *Mimnermus*, Colophonius vel Smyrnæus Elegiacus. Apud *Pausaniam* in Bœoticis legas, elegiaco versu tradidisse eum pugnam Smyrnæorum contra Gygen et Lydos.

Paulò post *Mimnermum*, ac *Mimnermi* etiam temporibus, floruit *Solon*, Legislator et Poëta.

558. Olymp. 53 natus est *Simonides*, Ceus, Poëta Lyricus, qui inter alia Doricâ dialecto scripsit Xerxis navale prælium cum Græcis ad Salaminem; quod commissum Olympiade 75. Præcipuus in ciendâ commiseratione. Idem, cùm 16 literis vetustis quatuor adjecisset *Palamedes*, Z, Θ, Φ, X, quatuor alias adjunxit, duas longas H, Ω, et duas duplices Ξ, et Ψ.

546. Olymp. 58 natus est *Theognis* ὁ γνωμολόγος Megaris Atticæ. Vixit usque ad initium belli Persici.

474. Olymp. 76 floruit *Pindarus*, æqualis *Æschylo*.

Paulò pòst, *Euripides* florere cœpit.

450. Olymp. 82 claruit *Bacchylides*, Ceus, Lyricus, è *Simonidis* fratre natus. Hujus poëmata in Pythiis ab Hierone prælata fuêre *Pindaricis*, ut est apud *Pindari* interpretes. Magnopere etiam eo delectatum Julianum Imperatorem refert *Ammianus Marcellinus*.

Circiter An. ante Christ.

390. Olymp. 97 viguit *Callistratus*, Atheniensis, Comicus, Aristophanis præcipuè æmulus.

150. Olymp. 155 *Moschus*, Siculus, qui *Bionis* mortem carmine deflevit, *Aristarcho* familiaris.

Bionis ætatem non meminit *Vossius*. E Smyrnâ oriundus erat; et *Theocrito* coætaneus fuisse existimatur.

Ἐκ τῶν ΣΟΥΙΔΑ, περὶ Τυρταίου.

Τυρταῖος Ἀρχιμβρότου, Λάκων, ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς καὶ αὐλητής· ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρύναι Λακεδαιμονίους, καὶ πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι· ἔστι δὲ παλαίταιος, σύγχρονος τοῖς ἐπὶ τὰ κληθεῖσι σοφοῖς, ἢ καὶ παλαίτερος· ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ Ὀλυμπιάδα· ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία έ.

ἘΚ ΤΩΝ

ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Οὔτ' ἂν μνησαίμην, οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην,
Οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, οὔτε παλαισμοσύνης·
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μεγεθός τε βίην τε,
Νικῷη δὲ θέων Θρηΐκιον βορέην·
Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαρίεστερος εἴη, 5
Πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω βάθιον·
Οὐδ' εἰ Ταντα λίδεω Πελοπος βασιλεύτερος εἴη,
Γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι·

V. 6. Κινύρεω βάθιον] Hanc *Camerarii* emendationem pro Κινύραο πλέον receperunt *Grotius* et *Brunckius*.—Cinyras fuit rex Cypri, adeo dives, ut in proverbium abierit, Κινύρου πλουσιώτερος.

Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν θέριδος ἀλκῆς.
Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ, 10
Εἰ μὴ τεταλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα,
Καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱσάμενος.
Ἡ δ' ἀρετὴ, τό γ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,
Κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε, πανί τε δήμῳ, 15
Ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
Νωλεμέως, αἰσχρὰς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
Ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
Θαρσύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
Οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ. 20
Αἶψα δὲ δυσμένεων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
Τρηχείας, σπεδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.
Αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν,
Ἄστυ τε, καὶ λαὸς, καὶ πατέρ' εὐκλεΐσας·
Πολλὰ διὰ στέρνοιο, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης, 25
Καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.

V. 16. διαβὰς] Διαβαίνω est, *pedes modo militari componere, divaricatis paulùm cruribus*, quod notavit doctissimus *Taylorus* ad *Lycurgi* Orat. Sic apud *Hom.* Iliad. μ'. 458. εὖ διαβὰς, quod exponit *Didymus*, ἰσχυρῶς στάς.—*Eustathius*, εὖ διαβὰς· ἤγεν διαστήσας τὰ σκελη·—*Casaubonus* etiam ad *Theophrast.* dicit, "qui cruribus "apertis stent, quique parent se ad hostilem impetum excipiendum, "propriè dici διαβαίνειν."

V. 17. ἐπὶ πάγχυ] Sic divisim legendum est, non ἐπιπάγχυ· est enim ἐπιλάθηται, usitatâ tmesi.

Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
Ἀργαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.
Καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
Καὶ παίδων παῖδες, καὶ γένος ἐξοπίσω· 30
Οὐδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, ἐδ' ὄνομ' αὐτῆ,
Ἀλλ', ὑπὸ γῆς περ ἐὼν, γίγνεται ἀθάνατος,
Ὅν τιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μαρνάμενόν τε
Γῆς πέρι καὶ παίδων, θῆρος Ἄρης ὀλέσῃ.
Ἦν δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο, 35
Νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ·
Πάντες μὶν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοὶ,
Πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Ἀΐδην.
Γηράσκων δ' ἀσοῖσι μεταπρέπει, ἐδέ τις αὐτὸν
Βλάπτειν, ἔτ' αἰδῆς, ἔτε δίκης, ἐθέλει. 40
Πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἵ τε κατ' αὐτὸν,
Εἴκεσ' ἐκ χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
Ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
Πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεὶς πολέμον.

V. 37. Πάντες μὶν] Μὶν *Brunckio* debetur, qui ex tribus Codd. ita edidit pro vulgato μὲν, in versibus *Theognideis* ex hoc et v. 41. et 42 conflatis.

V. 41. θώκοισιν] Non errare me puto, si per θώκες intelligam *subsellia in theatris. Klotzius.*

V. 42. Εἴκεσ' ἐκ χώρης] *Brunckius* edidit ex *Theognide* v. 916. Εἴκεσι χώρης. Paragogicum istud ν in cæsurâ abesse probat. Sin in hoc loco adesset, fortè præstaret.

V. 43. ἀρετῆς] Non *virtutis* sed *gloriæ* h. l. explicandum puto. *Suidas :* Ἀρετή. Ἀνδοκίδης καὶ Θεκυδίδης ἀντὶ τῆ εὐδοξία. *Klotz.*

Τῆ αὐτῆ β'.

Μέχρις τεῦ καΐάκεισθε ; κότ' ἄλκιμον ἔξεΐε θυμὸν,
Ὦ νέοι ; ὀδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικΐίονας,
Ὧδε λίην μεθίενΐες ; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
Ἥσθαι ; ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * * * *

Καί τις ἀποθνήσκων ὕσατ' ἀκονΐισάτω. 5
Τιμῆέν τε γάρ ἐσι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
Γῆς πέρι, καὶ παίδων, κεριδίης τ' ἀλόχε,
Δυσμενέσιν· θάναΐος δὲ τοτ' ἔσσεΐαι, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'. ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω,
Ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
Ἔλσας, τοπρῶτον μιγνυμένε πολέμε. 11
Οὐ γάρ κως θάναΐόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐσὶν
Ἀνδρ', ὀδ' ἢν προγόνων ᾗ γένος ἀθανάτων.

Τῆ αὐτῆ] Tribuitur hæc Elegia à *Stobæo* in S. 49. *Callino* (Ephesio), ubi *Gesnerus* in margine notavit ; *Camerarium Callimachum* auctorem existimare. A *Stephano* edita est inter fragmenta *Tyrtæi*. *Klotz*.

***] Tertius Hexameter in *Stobæi* Codd. omissus est : ejus in locum *Camerarius* versum hunc suffecit :

Εὖ νύ τις ἀσπίδα θέσθω ἐναντιβίοις πολεμίζων.

quem recepit, et in versione expressit, *Grotius*. *Brunck*.

V. 10, 11. ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ Ἔλσας] *Heilmannus* explicabat, ἑλάσας ὑπὸ τῆς ἀσπίδος, vel ἐπιπαρατηρήσας τὸ σῆθος τῇ ἀσπίδι· *fortè pectus applicare, fortiter adigere ad scutum*. *Klotzius*, rejectâ simpliciore interpretatione *animo collecto* vertit, *benè munito pectore* sc. *corpore tecto scuto*, ab εἰλέω, *occulto*, *includo*, deducens.

Πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δεῦπον ἀκόντων
Ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου. 15
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔμπας δήμῳ φίλος, ἐδὲ ποθεινός·
Τὸν δ' ὀλίγος σενάχει καὶ μέγας, ἤν τί πάθῃ.
Λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κραταιόφρονος ἀνδρὸς
Θνήσκοντος· ζώων δ', ἄξιος ἡμιθέων.
Ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν· 20
Ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια, μεῦνος ἐών.

V. 16. δήμῳ] *Stephanus* maluit δειλῷ—*Klotzius* δήμῳ, *plebi* non *populo* interpretandum censet. *Grotius* verò edidit λαῷ.

Τοῦ αὐτοῦ γ'.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐσέ·
Θαρσεῖτ', ἔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
Μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε·
Ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω.
Ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας 5
Κῆρας, ἴσ' αὐγαῖσιν ἠελίοιο, φίλας.
Ἴσε γὰρ ὡς Ἄρεως πολυδακρύου ἔργ' ἀρίδηλα,
Εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου·
Οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
Ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι, 10

V. 1. ἀνικήτου] Hæc lectio ex optimis Editionibus pro ἀνίκητον recepta est.

V. 6.] In Scripto *Stobæo* legitur, Κῆρας ἐπ' α. η. φ. Menda manifesta. *Grotius* dedit Κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς—Minori mutatione veram lectionem certissimè restituit Vir doctus in Miscell. Observ. T. 1. P. 128. ἴσα, ἴσως, ἐπίσης, *instar*, *ceu*, *æquè*. *Brunck*.

Παυροτέροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
Τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
Οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
Ὅσσ', ἐὰν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
Ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενόν ἐστι δαΐζειν 15
Ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ.
Αἰσχρὸν δ' ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι
Νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος·
Ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών, 20
Μηρούς τε, κνήμας τε κάτω, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους
Ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
Δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
Κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
Ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα, διδασκέσθω πολεμίζειν, 25
Μηδ' ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
Ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν, αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Ἢ ξίφει ὀτάζων, δηΐον ἄνδρ' ἐλέτω·
Καὶ πόδα πὰρ ποδὶ θεὶς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
Ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέῃ, 30

V. 21, 22.] Ἀνδρομήκεσι ἐχρῶντο ταῖς ἀσπίσιν οἱ παλαιοί. *Schol.* ad Il. B. 389.

V. 28. ἑλέτω] Vertitur *capiat; Klotzius* verò videtur rectè putavisse, eundem esse hujus loci sensum, qui est in *Virg.* Æn. XI. 632.

——— ———totas
Implicuêre inter se acies, *legitque* virum vir.

Καὶ σέρνον σέρνῳ, πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
Ἢ ξίφεος κώπην, ἢ δορὺ μακρὸν ἑλών.

V. 31. πεπλημένος] Ex conjecturâ *Brunckii* recepta fuit, cùm nec de sensu vocis πεπαλημένος, nec de voce ipsâ, quæ olim vulgabatur, satis constare videatur.—Ἔπληντ' ἀλλήλοις, ἐκ τῆ πλῶ τὸ πλησιάζω, ὁ παρακείμενος, πέπληκα, ὁ παθητικὸς, πέπλημαι, πέπληται, καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, πεπλήαται. *Etym. M.*

Τῆ αὐτῆ δ'.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
Ἀνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν δ' αὐτῆ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρὲς
Πτωχεύειν, πάντων ἔς' ἀνιηρότατον,
Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ, καὶ πατρὶ γέροντι, 5
Παισί τε σὺν μικροῖς, κεριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
Ἔχθρος γὰρ δὴ τοῖσι μετέσσεται, ἕς κεν ἵκηται,
Χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ συγερῇ πενίῃ.
Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
Πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται. 10
Εἶθ' ἕτως ἀνδρὸς τοι ἀλωμένε ἐδεμί' ὥρη
Γίγνεται, ἕτ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει.

V. 7. Ἔχθρος γὰρ δή] Hæc lectio *Melancthoni* debetur. *Aldus* habet claudicante versu, Ἔχθρος γὰρ τοῖσι. *Taylorus* corrigebat, Ἔχθιστος γὰρ τοῖσι. *Scaliger*, Ἔχθρος γὰρ τέτοισι. *Osius* edidit Ἔχθρος γὰρ καὶ τοῖσι.

V. 10. ἀτιμία] Ideo præ alterâ lectione ἀθυμία amplectenda videtur, quia ex legibus, ἀτιμία constituta erat iis, qui stationem reliquerant, turpiterque aufugerant; ut rectè observavit *Klotzius*.

Θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
Θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες, 15
Μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.
Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
Τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν ἐκ ἔτι γόνατ' ἐλαφρὰ,
Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς· 20
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
Κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον,
Θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
Καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, 25
Ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ,
Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἐραστὸς δὲ γυναιξὶ,

V. 17. ποιεῖτε] Non admodum placet *Taylorо* θυμὸν ποιεῖν, qui conjicit πνοιεῖτε legendum esse, quod idem erit atque πνεῖτε *spirate.*

V. 19. Τοὺς δὲ παλαιοτέρους] *Klotzius* vertit, *Quod autem ad senes attinet.*

V. 21. et seq.] Ex *Homero* sumpta. Il. xxii. v. 71.

——————νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικε
Ἀρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χάλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον κ. τ. λ.

V. 26. ἄρα τῆς] *Valckenærius* corrigebat ἐρατῆς—At conjecturam suam improbâsset, si eandem vocem in proximo versu, cujus priorem tantùm partem citat, esse meminisset.

V. 27. Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν] *Valckenærius* in Diatribe in

Ζωὸς ἐών· καλὸς δ', ἐν ϖρομάχοισι ϖεσών.

Eurip. ita hunc locum citavit, Ἀνδράσιν ἐν ϑ.—Pro ϑνητοῖσιν *Taylorus* dedit de suo ϑηλὸς, *spectabilis*, quod recepit *Brunckius*, qui porrò pro ἐραλὸς δὲ edidit ἐρατός τε· quod concinnius est; prior enim δὲ sententiam turbat.

Ἐκ τῆς ΣΑΠΦΟΥ̓Σ, ἐν ΛΟΓΓἸΝΩι.

Φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος Θεοῖσιν
Ἔμμεν' ὠνὴρ, ὅϛις ἐναντίος τοι
Ἰϛάνει, καὶ ϖλασίον ἁδὺ φωνεύ-
σας ὑπακέει,

Καὶ γελώσας ἱμερόεν· τό μοι 'μὰν 5
Καρδίαν ἐν ϛήθεσιν ἐπϛόασεν·
Ὡς γὰρ εἴδω σε, βροχέως με φωνᾶς
Οὐδὲν ἔτ' ἴκει.

V. 3, 4. ἁδὺ φωνεύσας] *Manutius* edidit ἁδυφώνε σεῦ. *Boivinius* legit, ἁδὺ φωνᾶσαι σ'.

V. 5. Καὶ γελώσας] Editio prima habet Καὶ γελᾷς δὴ· unde *Vossius* legit, Καὶ γελάϊς. *Schurzfleischius*, Καγγελάϊς. *Toupius*, Καὶ γελάϊς δ'· "nam voculâ istâ in hoc odario sæpius utitur *Sappho*, "quod et *Faber* observavit."

Ibid. τό μοι 'μὰν] Vulgabatur τό μοι τὰν. Illud receperunt *Boivinius* et *Toupius*· μοι eleganter ϖαρέλκει.

V. 7.] Hujus versûs variationes infinitæ sunt. Insignissima est quæ ex Edit. Ven. profluxit, emendante *Fabro*, Ὡς ἴδον σ', ὡς βρόγχον ἐμοὶ γὰρ αὐδάς. *Nihil mihi vocis in guttur venit.*

Ibid. βροχέως] Æolicè dicitur pro βραχέως, ut ϑροσέως pro ϑρασέως, et videtur idem hîc significare, quod ἐν βραχεῖ, *repentè*. *Pearcius.*

Ἀλλὰ καμμὲν γλῶσσ' ἔαγ', ἂν δὲ λεπτὸν
Αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν, 10
Ὀππάτεσσιν δ' ἐδὲν ὄρημι, βομβεῦ-
σιν δ' ἀκοαί μοι

Καδδ' ἰδρὼς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
Πᾶσαν ἀγρεῖ, χλωροτέρα δὲ ποίας

V. 9. καμμὲν] Dicitur Aeolicè pro κατὰ μὲν, ita ut κατὰ conjungatur cum ἔαγε. *Pearc.*—*Vossius* in Observat. ad *Catullum* p. 113. legit καμμεῦ γλῶσσα σέσιγε, à σίζω. Ceterùm videtur *Lucretius* legisse ἔαγε, qui illud per *infringi linguam* interpretatus sit in iis versibus, qui huc respiciunt:

Sudores itaque et pallorem existere toto
Corpore, et *infringi linguam*, vocemque aboriri,
Caligare oculos, sonere aures, succidere artus.
lib. iii. ver. 155.

Toupius edidit, Ἀλλὰ καμμὲν γλῶσσ' ἐάγη, ἂν δὲ λεπτόν, ut sit synizesis. *Barnesius*, Ἀλλὰ καμμεῦ γλῶσσα πέπηγε, λεπτὸν δ'—*Boivinius* conjicit in initio versûs legendum esse, Ἀλλ' ἀκὰν μεν, *sed tacitè quidem.*

V. 10.] Per vocem πῦρ intelligendus est is ignis, qui colorem rubeum, in iis qui re aliquâ afficiuntur, efficit: eam enim per ἐρύθημα πυρῶδες explicat *Plutarchus* in Demetrio Poliorc., ubi dicit Antiocho ægrotanti fuisse omnia signa, quæ in suâ Ode *Sappho* notârat; et ex his Medicum reperisse, eum non alio morbo, quàm amore, laborâsse. *Pearc.*

V. 11, 12.] Ὀππάτεσσιν poscit Æolismus.—*Toupius* mavult βομβεῦσ' ἐν δ' ἀκοαί μοι, i. e. ἐμβομβεῦσι μοι. Legitur à quibusdam ex Cod. Vat. ὄρημ', ἐπιῤῥομβεῦσι δ' ἀκβαὶ. *Morus* verò rectè observat verbum ἐπιρομβεῖν nullam significationem soni habere, et hîc stare non posse.

V. 14. ἀγρεῖ] Æolicum est ἀγρεῖ pro αἱρεῖ. *Hesychius*: καταγρεῖ, καθαιρεῖ, καταλαμβάνει. *Voss.*

Ibid. χλωροτέρα] Vox χλωρὸς significat, *ita viridis ut in pallo-*

Ἐμμί· τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύσα 15
Φαίνομαι ἄπνυς.
Ἀλλὰ πᾶν τολμᾶ̃ον, ἐπεὶ πένη̃τα----

rem vergat, vel simpliciter etiam *pallidus*, referens colorem herbarum foliorumque flaccescentium. *Pearc.*

V. 15. τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεῦσα] i. e. τεθνᾶναι δ' ὀλίγυ ἐπιδέυσα. Alii pro 'πιδεῦσα legunt δέοισα, alii, 'πιδεύσην, quæ perinde sunt: *à moriendo parum abfore videor.*

V. 16. ἄπνυς] Post φαίνομαι *Toupius* suspicatur alicujus nomen excidisse.—*Vossius* pro ἄπνυς legit ἄλλα, quod dicit esse Æolicum, pro ἀλάλη, et significare *muta*, *mortua*, non facilè cuiquam persuasurus.

ΣΑΠΦΟΥΣ ἆσμα εἰς 'ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, ἐκ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.

Ποικιλόθρον', ἀθάνα̃τ' Ἀφροδίτα,
Παῖ Διὸς, δολοπλόκε, λίσσομαί σε
Μή μ' ἄσαισι, μηδ' ἀνίαισι δάμνα,
Πότνια, θυμόν.

V. 1. Ποικιλόθρον'] *Vossius* ex scripto libro reposuit Ποικιλόφρον. At rectè observavit *Baxterus*, hoc idem fore, quod et δολοπλόκε, ταυ̃λολόγως.

V. 3. ἄσαισι] Hoc optimè rescripsit *Vossius* pro ἄταισι, quod metrum corrupit.

Ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴ ποκα κᾳλερῶτα 5
Τὰς ἐμᾶς αὐδᾶς ἀΐοισα πολλύ
Ἔκλυες, πᾳλρὸς δὲ δόμον λιποῖσα
Χρύσεον ἦλθες,

Ἄρμ' ὑποζεύξασα· καλοὶ δέ σ' ἆγον
Ὠκέες ςρεθοὶ περὶ γᾶς μελαίνας, 10
Πυκνὰ δινῦνλες πλέρ' ἀπ' ὠραν' αἰθέ-
ρος διὰ μέσσω.

Αἶψα δ' ἐξίκονλο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
Μειδιάσασ' ἀθανάτῳ προσώπῳ
Ἤρε', ὅτλι γ' ἦν τὸ πέπονθα, χ' ὅτλι 15
Δήν τε κάλημμι·

V. 5. τυῖδ'] Vulgabatur τῇδ'. Illud Viri docti certatim reponunt. At dialysis ista facit, ut versus sit dodecasyllabus, ut monuit *Pauwius*. Ne verò τυῖδ' legatur, obstat *Herodiani* auctoritas, qui scribit τὴν υι δίφθογγον ἐχ εὑρίσκεσθαι συμφώνε ἐπιφερομένε.

Ibid. κᾳλερῶτα] *Apollonius* in Grammaticâ, παρὰ τὸ ἕτερος ἑτέρωθε, ἀφ' ἕ καὶ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν ἐτερῶτα.—*Hesychius* κᾳλερῶτα, καὶ ἄλλοτε. *Voss.*

V. 10, 11. περὶ γᾶς κ. τ. λ.] *Ursinus* edidit, πτέρυγας μελαίνας Πυκνὰ δινέονλες ἀπ' ω. α. δ. μ. Recepta lectio ex *Vossii* correctione est, nisi quòd ille malit ὠθέ-ρος pro αἰθέ-ρος, quod fortasse præstat.

V. 13. Αἶψα δ'] Ita rectè *Ursinus* et *Stephanus* ediderunt. Αἶψ' ἀλλ' metri leges respuunt.

V. 15, 16. χ' ὅττι Δήν τε κάλημμι] Ita restituit *Vossius: Quare jam dudum te invocem.* Vulgò legebatur χ' ὅττι Δεῦρο καλοῖμι. *Baxterus* concinnius putavit κ' ὅττι δ' Ἦν τε κάλημμι.—*Brunckius* edidit κ' ὅτλι Δή τυ κάλημμι.

Χ' ὅτ7' ἐμῷ μάλις' ἐθέλω γενέσθαι
Μαινόλᾳ θυμῷ· τίνα δ' αὖτε πείθημ-
μι σαγήνεσσαν φιλότη7α· Τίς σ', ὦ
Σαπφοῖ, ἀδικῇ; 20

Καὶ γὰρ αἰ φεύγῃ, ταχέως διώξει·
Αἰ δὲ δῶρα μὴ δέχετ', ἀλλὰ δώσει·
Αἰ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλάσει,
Ἢ ἐκὶ ἐθέλλοις.

Ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον 25
Ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
Θυμὸς ἰμέρρει, τέλεσον, τὺ δ' αὐτὰ
Σύμμαχος ἔσσο.

V. 17. Χ' ὅτ7' ἐμῷ] Debentur *Porto*. Vulgata Κ' ὅτ7ι γ' ἐμῳ metrum corruperunt.

V. 18, 19. τίνα δ' αὖτε πείθημμι σαγήνεσσαν φ.] i. e. Πείθω σαγηνεύεσαν φιλότη7α. Σαγηνέσσαν φιλότη7α est φιλότη7α αἰχμαλω7ίζεσαν. *Vossius.—Ursinus* et *Stephanus* ediderunt: τίνα δ' αὖτε πειθὼ Καὶ σαγηνεῦσαν φ. quæ amplectitur *Portus*, existimans subaudiendum esse προσοίσω. *Quam suadelam tibi afferam?—Faber* legit πείθω, Καὶ σαγήνευσ' ἀν φιλότη7α. i. e. ἀνὰ φιλότη7α. *Quem adolescentem in amorem suasionibus meis inducerem, aut reti amatorio captarem.*

V. 21.] Existimo hæc mera esse historica, atque oden scriptam esse, postquam *Phaon*, ad vitandas *Sapphus* illecebras, se ex insulâ Lesbo in Siciliam deportaverat. *A. Fabri.*

V. 24. Ἢ ἐκὶ ἐθέλλοις] Hæc reposuit *Vossius*. In vulgatis editum est, Κ' ὅττε κελεύῃς. *Baxterus* mavult Κ' ὤϋκι ἐθέλοις.

ἩΡΙΝΝΑΣ τῆς ΛΕΣΒΙΑΣ ᾠδὴ εἰς Ῥώμην.

ΧΑΙΡΕ' μοι, Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρηος,
Χρυσεόμιτρε, δαΐφρων ἄνασσα,
Σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς ὄλυμπον
Αἰὲν ἄθραυστον·

Σοὶ μόνᾳ πρεσβίσα δέδωκε Μοῖρα 5
Κῦδος ἀῤῥήκτω βασιληῒ ἀρχᾶς,
Ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
Ἁγεμονεύῃς.

Σᾷ δ' ὑπὸ ζεύγλᾳ κρατερῶν λεπάδνων
Στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας 10
Σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
Ἄστεα λαῶν.

Erinnæ Oda in laudem *Fortitudinis* apud *Stobæum* Serm. VII. exstat, ut *Grotius* interpretatur in Metaphrasi. In laudem *Urbis Romæ* eam conscriptam putabant *Gesnerus*, *H. Stephanus* et *Lipsius*. Quorum doctissimorum virorum non adeò penitùs rejicienda sententia est. Sanè ipse *Grotius Stobæum* quidem haud dubiè putavisse agnoscit Ῥώμην in eo carmine esse ἀνδρείαν, hinc factum enim ut in sermone de *fortitudine* illud referret. "At mihi tamen, inquit, "valdè se probat eorum opinio, qui posterioris ævi hoc poëma *urbi* "*Romæ* dicatum. Certè verba omnia eam in rem quadrant." Quæ causa haud dubiè etiam fuit, cur in *Erinnæ* reliquiis ea à *Fulvio Ursino* prætermitterentur. *Olearius.*

V. 2. Χρυσεόμιτρε] *Wolfius* et *Brunckius* ediderunt χρυσεομίτρα. *Lipsius* conjicit legendum esse χρυσέᾳ μίτρᾳ.

Πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
Καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως,
Σοὶ μόνᾳ πλησίστιον ἦρον ἀρχᾶς 15
Οὐ μεταβάλλει.

Ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστης
Ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως τοχεύεις,
Εὔσαχυν Δάματρος ὅπως ἀνεῖσα
Καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν. 20

V. 16. μεταβάλλει] Præstare videtur alteri lectioni μεταβάλλῃ.
V. 19. ἀνεῖσα] Sic legunt *Stephanus*, *Lipsius*, et *Barthius*.— Pro alterâ lectione, συνοίσῃς, stant *Grotius*, *Wolfius*, et *Brunck*.

Ἐκ τῶν ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Περὶ βίου, ὅτι βραχύς. ά.

Ἡμεῖς δ', οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη
Ἦρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇ αὔξεται ἠελίου,
Τοῖς ἴκελοι, πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
Τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες ἔτε κακὸν,
Οὔτ' ἀγαθόν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι· 5
Ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
Ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται ἥβης
Καρπὸς, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος.

V. 2. αἶψ'] Pro αἶψ' *Brunckius* edidit ἄψ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
Αὐτίκα δὴ τεθνάναι βελτίον, ἢ βίοτος· 10
Πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε δ' οἶκος
Τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει.
Ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὧν τε μάλιστα
Ἱμείρων, κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην.
Ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· ἠδέ τις ἐστὶν 15
Ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

V. 16. διδοῖ] Sic *Stobæi* codex. In impressis malè διδῷ. *Brunck.*

Τοῦ αὐτοῦ β'. Ψόγος γήρως.

* * * * * *

Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται, ὥσπερ ὄναρ,
Ἤδη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,
Ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ, τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
Βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν. 5
Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεύς,
Γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.
Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπεὶ παραμείψεται ὥρη,
Οὔτε πατὴρ παισὶν τίμιος, οὔτε φίλοις.

V. 1, 2, 3.] Hi tres versus apud *Theognidem* etiam leguntur. Vide Pag. 24. Unde etiam *Brunckius* tres proximè præcedentes versus huic fragmento præfixit.

V. 6.—10.] Duo ultima disticha tanquam separata fragmenta ferè eduntur.

Ἐκ τῶν ΣΟΛΩΝΟΣ ἐλεγειῶν.

Ἡ Μελέρη δὲ πόλις καλὰ μὲν Διὸς ἔ πολ' ὀλεῖται
Αἶσαν, καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.
Τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.
Αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν 5
Ἀσοὶ βέλονται, χρήμασι πειθόμενοι.

* * * * * *

Οὔθ' ἱερῶν κλεάνων ἔτε τι δημοσίων
Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος·
Οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ Δίκης θέμεθλα,
Ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα, πρό τ' ἐόντα, 10
Τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀπολισομένη.

* * * * * *

Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ,
Αὔλειοι δ' ἔτ' ἔχειν ἐκ ἐθέλουσι θύραι.

V. 3, 4.] Festivissimum et lepidissimum Poëtam hos versus deridendos propinavisse Ἱππ. 1168. docet *Hemsterhusius*.

V. 11. ἀπολισομένη] *Marklando* debetur: anteà vulgabatur ἀποτισάμενη.

V. 13. Αὔλειοι δ' ἔτ'] Ita correxit *Wolfius* pro αὔλειοι δέ τ'. Ἔτι κωλύειν ἐ δύνανται.

Ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν, εὗρε δὲ πάντας,
Εἴ κε τις ἢ φεύγων ἐν μύχῳ, ἢ θαλάμῳ. 15
Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
Ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει.
Εὐνομία δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιλίθησι πέδας,
Τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ, 20
Αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
Εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
Πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης.
Παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον· ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
Πάντα καλ' ἀνθρώποις ἄρτια καὶ πινυτά. 25

V. 14. πάντας] Ita *Taylorus* edidit ex Codd. cùm olim corruptè legeretur πάντων. *Marklandus* correxerat πάντως.

V. 15. ἐν μυχῷ, η θ.] Pro εἰς μυχὸν η θάλαμον. Attica enallage præpositionum ἐν et εἰς. *Wolf.*

V. 20. Τραχέα λειαίνει] Utrum ἤθη, an τὰ ἀτυχήματα? *Wolf.*

V. 25. πινυτά] Alia affertur lectio, συνετὰ, quam vocem, cùm sit familiarior, *Taylorus* observat, aliquando fortasse fuisse vice expositionis.

Ἐκ τῶν ΣΙΜΩΝΙ΄ΔΟΥ.

Ἐκ τῶν θνητῶν βίον. ά.

Ο΄Υδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ᾽ ἔμπεδον αἰεὶ.
Ἓν δὲ τὸ κάλλιϛον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
Ο΄ΙΗ ΠΕΡ ΦΥ΄ΛΛΩΝ ΓΕΝΕΗ΄, ΤΟΙΗ΄ΔΕ ΚΑΙ΄ ΄ΑΝΔΡΩ΄Ν.
Παῦροί μιν θνηϛῶν ἔασι δεξάμενοι
Στέρνοις ἐγκαϛέθενϛο· πάρεϛι γὰρ ἐλπὶς ἑκάϛῳ, 5
Ἀνδρῶν ἥ τε νέων ϛήθεϛιν ἐμφύεϛαι.
Θνηϛῶν δ᾽ ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήραϛον ἥβης,
Κῆφον ἔχων θυμὸν, πόλλ᾽ ἀτέλεϛα νοεῖ.
Οὔτε γὰρ ἐλπίδ᾽ ἔχει γηρασσέμεν, ἔτε θανεῖσθαι,
Οὐδ᾽, ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φρονϛίδ᾽ ἔχει καμάτε. 10
Νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, ἐδέ τ᾽ ἴσασιν
Ὡς χρόνος ἔσθ᾽ ἥβης καὶ βιότε ὀλίγος
Θνηϛοῖς. Ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν, βιότε ποτὶ τέρμα
Ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

Τῆ αὐτῆ δ΄. Εἰς βίον ἀνθρώπινον.

Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκϛυπος
Πάνϛων, ὅσ᾽ ἐϛὶ, καὶ τίθησ᾽ ὅπῃ θέλει.
Νῆς δ᾽ ἐκ ἐπ᾽ ἀνθρώποισιν· ἀλλ᾽ ἐφήμεροι

Ἀεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, ἀδὲν εἰδότες,
Ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός. 5
Ἐλπὶς δὲ πάντας κάλλεσιν θείη τρέφει,
Ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
Μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς.
Νέωτα δ' ἀδεὶς ὅστις ἀ δοκεῖ βροτῶν
Πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλον. 10
Φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβὸν,
Πρὶν τερμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύσηνοι νόσοι
Φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
Πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός.
Οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ, λαίλαπι κλονούμενοι, 15
Καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλὸς,
Θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν μὴ δυνήσωνται ζώειν·
Οἱ δ' ἀγχόνην ἥψαντο δυσήνῳ μόρῳ,
Καὐτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
Οὕτω κακῶν ἄπ' ἀδέν· ἀλλὰ μυρίαι 20
Βροτοῖσι κῆρες, κἀνεπίφρασοι δύαι,
Καὶ πήματ' ἐσίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
Οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν, ἀδ, ἐν ἄλγεσι
Κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

V. 5. ἐκτελευτήσει] Sic Codex benè. Solœcum est, quod impressus *Stobæus* exhibet, ἐκτελευτήσῃ. *Brunck.*

V. 6. κάλλεσιν θείη] *Brunckius* edidit κἀπιπείθει, *fiducia.*

Τῆ αὐτῆ, ἐν ΔΙΟΝΥΣΙΩι, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.

Διὰ πελάγης φερομένη, Δανάη τὰς ἑαυτῆς ἐπὶ τῆ Περσέως τύχας ἀποδύρεται.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος
Βρέμῃ πνέων, κινηθεῖσα δὲ λίμνα
Δείματι ἔρειπεν, ἅτ' ἀδιάντοισι
Παρειαῖς, ἀμφί τε Περσεῖ βάλλε
Φίλαν χέρα, εἶπέν τε. "Ὦ τέκος, 5
"Οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' ἀωτεῖς, γαλαθηνῷ τ'
"Ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
"Χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπεῖ,

Fuit hæc Ode Περσεὺς inscripta, uti ex *Athenæo* discimus, lib. IX. cap. 12. Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τῆ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ λέγεσαν. *Uptonus.*

V. 2 et 3.] *Ursinus* annotat quosdam, pro λίμνα δείματι, reponere πρύμνα κύματι.

V. 3. Δείματι ἔρειπεν] *Brunckius*, commate addito post λίμνα, edidit Δείματι ἤριπεν, quæ verba ad Danaën refert, "cujus facta "mentio in proximè præcedentibus versibus, qui desiderantur, non "ad λίμνα, quocum conjunxit interpres, qui hunc locum malè red-"didit."

Ibid. ἀδιάντοισι] Ita *Brunckius* rectè edidit, pro ἀδιάντασι.

V. 6. ἀωτεῖς] Felici conjecturâ hoc assecutus est *Casaubonus*, pro αὔτε εἶς.—"Ἀωτεῖν est ἀπανθίζεσθαι τὸν ὕπνον, quod vulgò dici-"mus *primum somnum dormire. Homerus*, Μηκέτι νῦν εὕδοντες "ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον."

V. 8. νυκτιλαμπεῖ] Lunæ potius cognomen, quàm epitheton. Ita *Horatius*, *Noctilacâ*. Quod ad constructionem hujus loci attinet, repetenda est præpositio ἐν. Hanc autem vocem *Sylburgius* cum δώματι connectit: "domo, *cui nox sola illucet*, idque tenebrosa," nec male, ut arbitror. *Upton.*

" Κυανέῳ τε δνόφῳ. Τὺ δ' αὐαλέαν
" Ὑπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν 10
" ΠαριόνΊος κύμαΊος ἐκ ἀλέγεις,
" Οὐδ' ἀνέμε φθόγγων, πορφυρέᾳ
" Κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον καλόν.
" Εἰ δέ τοι δεινὸν τόγε δεινὸν ἦν,
" Καὶ κὲν ἐμῶν ῥημάτων λεπΊὸν 15
" Ὑπεῖχες ἆας· Κέλομαι, εὖδε, βρέφος,
" Εὐδέτω δὲ πόνΊος, εὐδέτω ἄμεΊρον κακόν.
" ΜαΊαιοθελία δέ τις φανείη,
" Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅ τι δὴ θαρσαλέον
" Ἔπος, εὔχομαι τεκνόφι δίκας μοι.------ 20

* * * * * *

V. 13.] Comma post χλανίδι tollit *Stephanus*, vertitque : *purpureâ in tunicula conditam habens faciem pulchram.* Verùm πρόσωπον καλὸν (quò major sit affectus) vocandi casu ponit *Uptonus. Hudsonus.*

Ἐκ τῶν ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ἐλεγειῶν.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.
Σοὶ μὲν ἐγὼ πΊέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόνΊον
ΠωΊήσῃ, καΊὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
Ρηϊδίως· θοίναις δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ 5
Ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν ϛόμασι.

Καὶ σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
Εὐκόσμως ἐραῖοὶ καλά τε καὶ λιγέα
Ἄισονται· καὶ ὅταν δνοφέροις ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους, 10
Οὐδέποτ' ἠδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἠδέ γε λήσεις,
Ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν τρωφώμενος, ἠδ' ἀνὰ νήσους,
Ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
Οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει 15
Ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
Πᾶσι γὰρ, οἷσι μέμηλε καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴ,
Ἔσσῃ ὁμῶς, ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἠέλιος.

V. 8. Εὐκόσμως] Sic tres codices; quod ob euphoniam prætuli. *Aldus*, Ἐν κόσμῳ. Scripserat forte Poëta, Ἐν κώμοις. *Brunck.*

V. 9. κεύθεσι] Ita correxit *Brunckius*, pro κεύθμασι. Vox κεῦθμα Lexicographis ignota est.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἴ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος ἀλομένοιο,
Τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.
Αἶψα γὰρ, ὥστε νόημα, παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·
Οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίγνεται ὠκυτέρη.
Ὡς μάκαρ, εὐδαίμων τε, καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος 5
Ἄθλων εἰς Ἅιδου δῶμα μέλαν κατέβη.

V. 2. ἀπονισσομένης] Sic est in *Stobæo*. In *Theognidis* verò libris, tum scriptis, tum impressis, ἀπανισαμένης. *Brunck.*

Αὐτίκ' ἐμοὶ κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπεϛος ἱδρὼς,
Πτοιȣμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
Τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεϛαι, ὥσπερ ὄναρ, 10
Ἥȣη τιμήεσσα· τὸ δ' ἐλόμενον καὶ ἄμορφον
Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαϛαι.

V. 11. ἐλόμενον] *Mimnermus* eadem habet, P. 236. nisi quòd ibi pro ἐλόμενον legitur ἀργαλέον.

Τȣ αὐτȣ.

Εἰρήνη καὶ πλȣτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
Κωμάζοιμι· κακȣ δ' ȣκ ἔραμαι πολέμȣ.
Ζεὺς μὲν τῆσδε πόληος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
Αἰεὶ δεξιϛερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
Ἄλλοι τ' ἀθάναϛοι μάκαρες θεοί. Αὐτὰρ Ἀπόλλων 5
Ἀρθρώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον·
Φόρμιγγ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος, ἠδὲ καὶ αὐλῷ·
Ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
Πίνωμεν· χαρίενϛα μετ' ἀλλήλοισι λέγονϛες,
Μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον. 10

V. 7.] Præstare videtur *Brunckii* conjectura legentis, Φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος, ἠδὲ καὶ αὐλός. Si retineatur φόρμιγγ' nominativus verbi φθέγγοιθ' erit Apollo, "quem tamen nunquam audivi *tibicinem* fuisse."

Ὧδ' εἶναι, καὶ ἄμεινον, εὔφρονα θυμὸν ἔχοντας,
Νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν
Τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
Γῆρας τ' ἀλόμενον, καὶ θανάτοιο τέλος.
Ἤδη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν 15
Γῆς, ὀλέσας ψυχὴν, κείσομαι, ὥστε λίθος,
Ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο·
Ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι ἀδὲν ἔτι.
Τέρπεό μοι, φίλε θυμέ· τάχ' ἄν τινες ἄλλοι ἔσοιντο
Ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι. 20
Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἀγάλλεται, ὁππότ' ἀκούσω
Αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα.
Χαίρω δ' αὖ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων·
Χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων·
Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃς, ἐπεί ποτε γαῖα καλύψῃ, 25
Εἴς τ' Ἔρεβος καταβῇ δῶμά τε Περσεφόνης,
Τέρπεται, ἤτε λύρης ἤτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
Οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαειράμενος.

V. 10, 11.] *Brunckius* ita hunc locum edidit,

Μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον
Ὧδ' εἶναι. Καὶ ἄμεινον ὁμόφρονα θ. ε.

observans, vocem εὔφρονα mendæ arguere sequens adverbium εὐφροσύνως.

V. 23.] Αὖ πίνων debetur *Brunckio:* antea, vulgabatur εὖ πίνων.—ἀείδων pro ἀκούων correxit *Piersonus*, qui etiam in versu proximè sequente amici sui conjecturam, pro ὀχέων legentis ἐλάων, probat.

V. 25. ὃς, ἐπεί ποτε γαῖα καλύψῃ] Plures Editiones dant, ὃν ἐπεί ποτε γαῖα καλύψει.

Ταῦτ' ἐσορῶν, κραδίῃ εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
Γένηται καὶ κεφαλὴν ἀτρομέων προφερω. 30

V. 29. κραδίῃ] Pro vulgato κραδίην, ex Aldo et Codd. revocavit *Brunckius*.

Περὶ φιλίας.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δίῃ
Ναίετ' ἐπ' Εὐρώτᾳ καλλιρόῳ ποταμῷ,
Εἴ ποτε βεβλεύσαιμι φίλῳ κακὸν, αὐτὸς ἔχοιμι·
Εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοὶ, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.
Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος· 5
Οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν, ἔτε φιλεῖν δύναμαι,
Γιγνώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
Ἐχθαίρειν· χαλεπὸν δ' ἐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ἔλεγοι. Ἀνδρομ. v. 103.

Ἀνδρομάχη, παρὰ τῷ Νεοπτολέμῳ, φυγοῦσα ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος, λέγει τάδε.

Ἰλίωι αἰπεινᾷ Πάρις ἐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
Ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
Ἃς ἕνεκ', ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον
Εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης,
Καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν περὶ τείχη 5
Εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος.
Αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ δῖνα θαλάσσης,
Δουλοσύναν συγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρα.
Πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἄνικ' ἔλειπον
Ἄσυ τε, καὶ θαλάμους, καὶ πόσιν ἐν κονίαις. 10
Ὤι μοι ἐγὼ μελέα· τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι,
Ἑρμιόνας δούλαν, ἃς ὕπο τειρομένα
Πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
Τάκομαι, ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.

V. 4. χιλιόναυς] Τῷ ἀπηριθμημένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο. *Schol.*—*Homerus* mille centum octaginta sex naves Græcorum statuit. *Barnesius.*

V. 5, 6. περὶ τείχη Εἵλκυσε] Παρ' ἱστορίαν. *Schol.*—Nihil tale *Homerus* memorat, sed à mœnibus ad naves tractum ait. Error autem hinc ortus, quòd toties Hector dicatur ab *Homero* vivum Achillem fugisse circa Trojæ mœnia. *Barn.*

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

Παρὰ τῷ Στοβαίῳ, ἐν τῷ περὶ εἰρήνης λόγῳ, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, ἐν τῷ τοῦ Νομᾶ βίῳ· Ἐκ τῶν Βακχυλίδου παιάνων.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλα,
Πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσων ἀοιδῶν ἄνθεα,
Δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεται βοῶν
Ξανθᾷ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων·
Γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μελει. 5
Ἐν δὲ σιδαροδέτοισιν πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν
Ἰσοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτὰ,
Ξίφεά τ' ἀμφάκεα εὐρὺς δάμνανται· χαλκέων δ'
Οὐκέτι σαλπίγγων κλύπος, οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος
Ἀπὸ βλεφάρων, ἅμον ὃς θάλπει κέαρ, 10
Συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαὶ,
Παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

V. 10. ἅμον] Ita rectè *Grotius*, pro vulgato, ἅμος.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

ΑΡΜΟΔΙΟΥ μέλος, τὸ ἐπὶ Ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ, ἅτως ἔλεγον.

Hesychius, in voce *Ἁρμοδίε.*

Ἐν μύρῖε κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
Ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριςογείτων,
Ὅτε τὸν Τύραννον κἰανέτην,
Ἰσονόμες τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.
Φιλταθ' Ἁρμόδι', ἔτι πε τέθνηκας· 5
Νήσοις δ' ἐν Μακάρων σε φασὶν εἶναι,

Σκολιὸν hoc nonnulli *Alcæo* tribuerunt; quod temporum ratio non fert. Floruit enim *Alcæus* annis circiter 80 ante Hipparchi necem. Sed et Auctoris nomen ab interitu vindicavit *Hesychius.* Erat autem hoc Σκολιὸν Athenis ita celebre, ut in omnibus conviviis cantari solitum esset: quod patet ex *Aristoph.* Acharn. 977. et ad eum locum *Scholiaste:* item ex ver. 1092. et Lysistrat. 633. Liquet autem ex ipso Σκολιῷ conjuratos, cùm Hipparchum adorirentur, pugiones suos abdidisse in illis myrti ramis, quos, opinor, solenne erat gestari ab omnibus, qui Sacrificio Panathenaico interessent: quod etiam disertè testatur *Aristophanis Scholiastes.* Hinc fortasse ductus est mos, ut qui in convivio Σκολιὸν aliquod cantaret, semper manu teneret myrti ramum (vid. *Plutarch.* in Symp. Quæst. 1.) quod in hoc Σκολιῷ ex re initium habuisse videtur. *Lowth. Prælect. Poët.* 1.

V. 5. ἔτι πε] Ita *Lowthius* ex *Scholiaste Aristophanis* rectè emendavit. Οὔπε, quod antea legebatur, metrum corrupit.

Ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
Τυδείδην τε φασὶν Διομήδεα.
Ἐν μύρτῳ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
Ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων, 10
Ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
Ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.
Ἀεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
Φίλταθ' Ἁρμόδιε κ' Ἀριστόγειτον,
Ὅτι τὸν Τύραννον κτάνετον, 15
Ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιήσατον.

V. 8.] In *Athenæo* Lib. xv. Cap. 15. ubi hoc Σκολιὸν integrum servatur, ante Διομήδεα leguntur τὸν ἐσθλὸν, quas voces rectè expunxit *Lowthius*.

V. 15, 16. κτάνετον—ἐποιήσατον] Hæc etiam pro κτανέτην et ἐποιησάτην *Lowthio* debentur.

ἐκ

ΒΙΓΩΝΟΣ τȣ̃ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

Ἐκ τȣ̃ ἘΠΙΤΑΦΙΟΥ ἈΔΩΝΙΔΟΣ.

Ἀϊάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζȣσιν Ἔρωτες.
Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεὶς, καὶ Κύπριν ἀνιᾶ
Λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μελαν εἴȣεται αἷμα
Χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ, 5
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
Θνάσκει καὶ τὸ φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει·
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ ȣ̀ ζώοντος ἀρέσκει·
Ἀλλ' ȣ̀κ οἶδεν Ἄδωνις, ὅ μιν Θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
Αἰ αἰ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 10
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
Ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
Πάχεας ἀμπεπάσασα, κινύρετο, Μεῖνον, Ἄδωνι,

Inter carmina *Theocriti* hoc olim editum, sub nomine *Bionis* primus vulgavit *H. Stephanus.*

V. 2.] Pro ὀδόντι *J. Ruardi* conjicit legendum esse Ἄδωνις, probante *Valckenærio.*

V. 3. Λευκῷ] *Heskinus* mavult λυγρῷ. *Valckenærius* pro receptâ lectione stat.

Δύσπολμε μεῖνον Ἄδωνι, πανύσαλον ὥς σε κιχείω,
Ὥς σε περιπλύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω. 15
Ἔγρεο τυλθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύμαλόν με φίλασον.
Τοσσῆτόν με φίλασον, ὅσον ζώει τὸ φίλαμα·
Ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν ϛόμα, κεὶς ἐμὸν ἧπαρ
Πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
Ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωλα· φίλαμα δὲ τῆτο φυλάξω 20
Ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν· ἐπεὶ σύ με, δύσμορε, φεύγεις,
Φεύγεις μακρὸν, Ἄδωνι, καὶ οἴχεαι εἰς Ἀχέρονλα
Καὶ ϛυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἁ δὲ τάλαινα
Ζώω, καὶ θεὸς ἐμμὶ, καὶ ἃ δύναμαί σε διώκειν. 24
Λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν, ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
Πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καλαῤῥεῖ.
Θνάσκεις, ὦ τριπόθαλε· πόθος δέ μοι, ὡς ὄναρ, ἔπλη.
Χήρη δ' ἁ Κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἔρωτες.
Σοὶ δ' ἅμα κεϛὸς ὄλωλε· τί γὰρ, τολμηρὲ κυναγὲ,
Καλὸς ἐὼν τοσσῆτο μέμῃνας θηρσὶ παλαίειν; 30

V. 15. χείλεα χείλεσι μίξω] Eleganter dictum; neque adeo μίξω in μάξω mutandum est, aut cum *J. Vossio* legendum χείλεα χείλεσ' ἀμύξω. *Valck.*

V. 22. οἴχεαι] Debetur *Piersono*, qui ita correxit, pro ἔρχεαι.

V. 27. πόθος δέ μοι] Dudum vidi emendandum πόσις δ' ἐμοὶ, idem restituit, ediditque *Brunckius*, πόσις δ' ἐμὶν. *Valck.*

V. 28. κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἔ.] *Valckenærius* rectiùs legi posse putat, κενὸν δ' ἀνὰ δώμά γ' Ἔ.

V. 29, 30.] Ita elegantissimè emendavit *Valckenærius*, pro vulgatis τί γὰρ, τολμηρὲ, κυνάγεις; Καλὸς ἐὼν τοσσῆτον ἔμῃνας θ. π.— Pro ἔμῃνας *Brunckius* maluit, vel ἐμήναο, vel *Calliergi* lectionem, ἔμεινας, *sustinuisti.*

Ὦδ' ὀλοφύραλο Κύπρις· ἐπαιάζεσιν Ἔρωλες.
Αἰ αἰ τὰν Κυθέρειαν· Ἀπώλελο καλὸς Ἄδωνις.
Δάκρυον ἁ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἄδωνις
Αἷμα χέει· τὰ δὲ πάνλα ποτὶ χθονὶ γίγνελαι ἄνθη·
Αἷμα ῥόδον τίκλει· τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν. 35
Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· Ἀπώλελο καλὸς Ἄδωνις.
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο, Κύπρι·
Ἔς' ἀγαθὰ σιβᾶς, ἔσιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἑτοίμα.
Λέκλρον ἔχει, Κυθέρεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις.
Καὶ νέκυς ὢν καλός ἐσι, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων. 40
Κέκλιλαι ἁβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαίονλες ἀνασενάχεσιν Ἔρωλες,
Κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χὠ μὲν ὀϊσὼς,
Ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὔπλερον ἄγε φαρέτραν,
Χὠ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος· ὃς δὲ λέβησι 45
Χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ· ὁ δὲ μηρία λέει.
Ὃς δ' ὄπιθεν πλερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν.

V. 33. τόσσον χέει] Hoc, pro vulgato τόσον ἐκχέει, partim ex Codd. et ex Ed. Flor. partim ex conjecturâ *D'Orvillii* recepi. *Valck.*

V. 34. τὰ δὲ πάνλα] Pro πάνλα *Valckenærius* legit πακτὰ, (i. e. πηκτὰ sive πεπηγμένα,) *terræ affixi sanguinis grumi Venerisque lacrymæ mutantur in flores.*

V. 37. δρυμοῖσι τὸν] *Brunckius* edidit, δρυμοῖς τεὸν ἁ.

V. 38.] Pro Ἔς' ἀγαθὰ, *Luzacius* conjecit legendum, Ἔσθ' ἁπαλὰ.

V. 39.] Pro ἔχει, *Valckenærius* mavult ἔχοι.—τὸ μὲν placebat *J. Vossio* pro τὸ σὸν—*Ruardi* mallet τὸ σόνγ', ἴδε, ν. Ἄ.

V. 45, 46.] Rectiùs legitur in Ed. Flor. λέβητι Χρυσείω. *Valck.*

Αὐτὰν τὰν Κυθέρειαν ἐπαιάζεσιν Ερωτες.
Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
Καὶ σέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον· ἐκ ἔτι δ' Ὑμὰν, 50
Ὑμὰν ἐκ ἔτ' ἀειδόμενον μέλος, ᾄδεται αἰ αἰ.
Αἰ αἰ καὶ τὸν Ἄδωνιν ἔτι πλέον, ἢ Ὑμέναιος,
Αἱ Χάριτες κλαίονται τὸν υἱέα τῶ Κινύραο,
Ὠλετο καλὸς Ἄδωνις ἐν ἀλλήλῃσι λέγοισαι·
Αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγονται πολὺ πλέον, ἢ τὺ, Διώνα. 55
Καὶ Μοῖσαι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίεσιν, Ἄδωνιν
Καλὸν ἐπαείδεσιν· ὁ δὲ σφισὶν ἐκ ἐπακέει,

V. 48. Αὐτὰν] *Lennepii* conjecturam, hîc etiam Αἰ αἰ legentis, in textum recepit *Brunckius*.

V. 50. ἐξεπέτασσε] *Coronam resolutam projecit*, ut rectè explicat *Valckenærius*.—*Piersonus* maluit, ἐξεκέδασσε. *Wassenburgius*, ἐξεπάταξε.

V. 52.] Pro καὶ τὸν *Wassenburgius* censet καλὸν legendum esse.

Ibid. ἢ Ὑμέναιος] *Higtio* debentur. Antea vulgabantur αἱ Ὑμέναιον.

V. 53. τῶ Κινύραο] *Vulcanii* emendatio, τὸν Κινύραο, videtur amplectenda.

V. 55. Αὐταὶ] In schedis suis correxerat *Piersonus*: Αἱ αἱ δ' ὀξὺ λέγοντι. Commendat illud adjectum ὀξὺ λέγονται. *Valck.*

V. 56. Μοῖσαι] Hoc pro Μοῖραι à *Vulcanio* editum nemo fere non recepit.

V. 56, 57.] Ita edidit *Brunckius* ex emendatione *Heskini*; cùm antea locus ita exhiberetur,

Καὶ Μοῖσαι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίεσιν Ἄδωνιν,
Καί μιν ἐπαείδεσιν·

V. 57. ἐκ ἐπακέει] *Valckenærius* mavult ἐχ ὑπακέει.

Οὐ μὰν ἐκ ἐθέλει, Κῶρα δέ μιν ἐκ ἀπολύει.
Λῆγε γόων, Κυθέρεια, τοσήμερον ἴσχεο κομμῶν·
Δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.
[60

V. 58. Οὐ μὰν ἐκ ἐθέλει] Pro ἐ δύναται dictum putabat *Heskinus*. *Higtius* verò corrigendum, Οὐ μὰν, εἰ κ' ἐθέλοι. Ut *Brunckio*, mihi quoque placet *Koenii* correctio, Οὐ μὰν, ὅκκ' ἐθέλει, sive potiùs ἐθέλοι. *Valck.*

Ibid. Κῶρα] Proserpina à Græcis dicebatur κόρη, unde festa in ejus honorem instituta, κόρεια.

V. 59. ἴσχεο κομμῶν] *Desine planctuum.* Veram lectionem dudum inventam à *Ruhnkenio* pro vulgato κώμων restitui. *Valck.*

Ἐκ

ΜΟΣΧΟΥ.

Ἐκ τῆ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΒΙΩΝΟΣ, ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ.

Ἄιλινα μοι ϛοναχεῖτε νάπαι, καὶ Δώριον ὕδωρ,
Καὶ ϖοϛαμοὶ κλαίοιϛε τὸν ἱμερόενϛα Βίωνα.
Νῦν φυϛά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε.
Ἄνθεα νῦν ϛυγνοῖσιν ἀποπνείοιϛε κορύμβοις.
Νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ ϖένθιμα, νῦν ἀνεμώνα· 5
Νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμμαϛα, καὶ ϖλέον αἶ αἶ,
Βάμβαλε σοῖς ϖεϛάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.
Ἄρχεϛε, Σικελικαὶ, τῶ ϖένθεος, ἄρχεϛε Μοῖσαι.
Ἀδόνες, αἱ ϖυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ϖοϛὶ φύλλοις,
Νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλαϛε τᾶς Ἀρεθοίσας, 10

V. 7. Βάμβαλε] Hæc *Valckenærii* emendatio pro vulgato Λάμβανε, omninò videbatur amplectenda. "Flos Hyacinthus dudum "habuerat foliis inscriptos Apollinis gemitus; (neque enim de "Ajace cogitavit noster) nunc verò, dum alter veluti Hyacinthus, "*Bion* male perîerat, funestas literas suas eloqui jubetur, et tre-"mulo foliorum motu sæpius repetitum suum edere gemitum, ai, "ai. *Hesychius*, Βαμβάλλειν (sic legendum) τρέμειν, ψοφεῖν τοῖς "χείλεσι."

Ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
Καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.
Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
Καὶ γοεροῖς ϛομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὠδὰν, 15
Οἷαν ὑμετέροις ποτὲ χείλεσι γῆρυν ἄειδεν.
Εἴπατε δ' αὖ κώραις Οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
Βιϛονίαις Νύμφαισιν, ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.
Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος ἐκέτι μέλπει, 20
Οὐκέτ' ἐρημαίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει·
Ἀλλὰ παρὰ Πλειῆϊ μέλος λάθαιον ἀείδει.
Ὤρεα δ' ἐϛὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες, αἱ πολὶ ταύροις
Πλασδόμεναι γοάονται, καὶ ἐκ ἐθέλονται νέμεσθαι.
Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι. 25
Σεῖο, Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτός Ἀπόλλων,
Καὶ Σάτυροι μύροντο, μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
Καὶ Πᾶνες ϛοναχεῦνται τὸ σὸν μέλος· αἴτε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

V. 14. Στρυμόνιοι] *Valckenærius* scribi mavult, Στρυμονίοις.

V. 16.] Hunc versum, qui spurius videbatur *Heskino*, ut adulterinum prorsus omisit *Brunckius:* ego verò suspicari malo, versum nobis *Moschi* periisse, qui sextum hunc decimum olim sequebatur, quo Orphei facta fuerit mentio. *Valck.*

V. 24.] Pro ἐθέλονται *Brunckius* edidit ἔτι λῶντι.

V. 29. καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο] Vulgares libri interpretantur, *et ex undis factæ sunt lacrymæ.*—" Verti, *fiunt lacrymæ undæ*, h. e. " lacrymæ abeunt in rivos. Nam ex undis lacrymas Nympharum

Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται, ὅτι σιωπῆς, 30
Κἐκ ἔτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα· σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
Δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
Μάλων ἐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, ἐ μελι σίμβλων·
Κάτθανε δ' ἐν καρῷ, λυπεύμενον· ἐκέτι γὰρ δεῖ,
Τῷ μέλιτος τῷ σῷ τεθνακότος, αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35
Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
Οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ᾀόσι μύρατο δελφὶν,
Οὐδὲ τόσον πόκ' ἄειδιν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδὼν,
Οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδὼν,
Ἀλκυόνος δ' ἐ τόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κήυξ. 40
Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.

natas somniare, nedum vertere, ἄτοπον." *Vulcan.*—*Valckenærius* suspicatur Poëtam aliis verbis sententiam suam expressisse.

V. 30. ὅτι σιωπῆς] Ita optimè correxit *Valckenærius*, pro σιωπῇ.

V. 35. αὐτὸ τρυγᾶσθαι] *Brunckius* recepit αὐτὸ ex Codd. pro ἄλλο.

V. 37.] Ad fabulam *Hesiodi Moschum* respicere conjicit *Longopetræus*. Poëtâ enim isto trucidato, ut refert *Plutarchus*, corpus in pelagus projectum, quod certo die, quo festum Neptuni celebratum prope mare, *Delphis* in littus retulit: quod prodigium mortui vindicatio et percussorum supplicium consecuta sunt. At melius fortasse, cum *Heskino*, in genere accipere. Ἀφίησι δέ καὶ ὁ δελφὶς τρεγμὸν, καὶ μύζει. *Aristot.* Hist. Anim. Lib. 4. "Pro voce gemitus humano similis." *Plinius* de Delphine. ix. 8.

V. 40. ἴαχε] Ita ex conjecturâ correxerat *Valckenærius*, pro vulgato, ἴσχετο. *D'Orvillius* et *Villoisonus* in Codd. MSS. invenerunt.

V. 41.] Versum hîc intercalarem omisit *Brunckius*; rectè opinor. *Valck.*

Οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι Κηρύλος ᾄδεν,
Οὐ τόσον ἀφοισιν ἐν ἄγκεσι ϖαῖδα τὸν Ἀῆς,
Ἱπ]άμενος ϖερὶ σᾶμα, κινύρα]ο Μέμνονος ὄρνις,
Ὅσσον ἀποφθιμένοιο κα]ωδύρανˇ]ο Βίωνος. 45
Ἄρχε]ε, Σικελικαὶ, τῶ ϖένθεος, ἄρχε]ε, Μοῖσαι.
Ἀδονίδες, ϖᾶσαι τε χελιδόνες, ἅς ϖοκ' ἔτερπεν,
Ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεσδόμεναι ϖο]ὶ ϖρέμνοις
Ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκυον· αἱ δ' ὑποφώνευν
Ὄρνιθες, λυπεῖσθε ϖελειάδες, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς. 50
Ἄρχε]ε, Σικελικαὶ, τῶ ϖένθεος, ἄρχε]ε, Μοῖσαι.

V. 42. Κηρύλος] Κηρύλος δὲ καὶ Ἀλκυὼν ὁμόνομα καὶ συμβιοῖ. *Ælian.* de Nat. Anim. VII. 17.—Cerylum marem vocant Halcedonis, qui, ubi consenuit, à conjuge alis impositus gestari dicitur, et talis conjugii amor est in his aviculis, ut quum altera ex iis interiit, quæ superstes est, longo tempore amissam sociam lugubri voce deploret. *Heskin.*

V. 43. ἀφοισιν] Suspectum mihi est ἀφοισιν, quod diversimode in Codd. scriptum. Ad Trojam occisus et sepultus est Memnon. Non dubito quin scripserit Poëta, Ἰδαίοισιν. *Brunck.*

V. 44. Μέμνονος ὄρνις] Auctores sunt, omnibus annis advolare ex Æthiopiâ aves, et confligere ad Memnonis tumulum, quas ob id *Memnonidas* vocant. Hoc idem, quinto quoque anno facere eas, in Æthiopiâ circa regiam Memnonis, exploratum sibi *Cremutius* tradit. *Plin.* x. 26.

V. 50. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς] Ἡμεῖς pro ὑμεῖς reposuit ex Codd. *Valckenærius*, cui tamen locus, ne sic quidem scriptus, videtur sincerus. —*Wakefieldus* putat quædam excidisse.—Si retineatur prisca lectio, αἱ δ' ὑπεφώνευν Ὄρνιθες, Λυπεῖσθε ϖελειάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, postrema accipienda sunt, quasi voces cæterarum volucrum columbas objurgantium, vel cum *Longopetræo* et *Heskino* pleniùs post Ὄρνιθες distinguendum est, et "dolentis est Poëtæ apostrophe subita, e "vehemens, quæ orationis seriem interrumpit."

Τίς ϖοτὶ σᾷ σύριγγι μελίξεται, ὦ τριπόθατε;
Τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις ϑήσει ϛόμα; τίς ϑρασὺς ἔτως;
Εἰσέτι γὰρ ϖνείει τὰ σὰ χείλεα, καὶ τὸ σὸν ἆσθμα.
Ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιϐόσκετ' ἀοιδάς. 55
Πανὶ φερω τὸ μέλιγμα· τάχ' ἂν κᾀκεῖνος ἐρεῖσαι
Τὸ ϛόμα δειμαίνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῶ ϖένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἅν ϖοκ' ἔτερπες
Ἐσδομέναν ϖερὶ σεῖο ϖαρ' ἀϊόνεσσι ϑαλάσσας. 60
Οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν
Ἁ καλὰ Γαλάτεια· σὲ δ' ἄδιον ἔϐλεπεν ἅλμας·
Καὶ νῦν, λασαμένα τῶ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
Ἕσδετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.
Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῶ ϖένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι. 65

V. 52. Τίς ϖοτὶ σᾷ] Alteri lectioni, Τίς ϖοτε σᾷ prætulerunt *Brunckius* et *Valckenærius*.

V. 55. τεὰς ἐπιϐόσκετ' ἀοιδάς] *Higtius* maluit, τεᾶς ἔτι βόσκετ' ἀοιδᾶς· *Brunckio* placet τεὰς ἔτι βόσκετ' ἀοιδάς. *Se nourrit encore de tes chants.* *Valckenærius* monet scribi etiam posse, τεαῖς ἔτι βόσκετ' ἀοιδαῖς.

V. 59.] Videtur Poëta ad *Bionis* Idyllium de Galateâ, cujus fragmentum solum superest, alludere. *Longopetræus.*

V. 60. Ἐσδομέναν ϖερὶ σεῖο ϖαρ' ἀ.] In quinque Codicibus à se lectum ϖαρὰ σεῖο meritò rejecit *D'Orvillius:* non minùs vitiosum est ϖερὶ σεῖο. *Luzacius* legendum putabat Ἐ. ϖαρὰ σοὶ ἐπὶ ἀ. ϑ. quod mihi quidem non displicet: Viro docto in ϖερὶ σεῖο maris epitheton latere videtur. *Brunckius* legebat ϖερὶ, σεῖο ϖοτ' ἀ. ϑ. *Valck.*

V. 62. σὲ δ' ἄδιον ἔϐλεπεν ἅ.] Hæc ex Codd. pro vulgatis, σὲ δ' ἀδὺ ἀπέϐλεπεν ἁ. restituit *Brunckius.* "E mari non prospectabat "illum, sed ei in litore ad latus adsidebat."

Πάντα τοι, ὦ βώτα, ξυγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
Καὶ συγνοὶ περὶ σᾶμα τεὸν κλαίεσιν Ἔρωτες.
Ἁ Κύπρις φιλέει σε πολὺ πλέον, ἢ τὸ φίλαμα
Τῷ πρώαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε. 69
Τεῦτο τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος,
Τεῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πράν τοι Ὅμηρος,
Τῆνο τὸ Καλλιόπας γλύκερον σόμα· καί σε λέγοντι
Μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύσοισι ῥεέθροις,
Πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον
Υἱέα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκῃ. 75
Ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοι· ὃς μὲν ἔπινε
Παγασίδος κράνας, ὁ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.
Χὠ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα,
Καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαον·
Κεῖνος δ' ἐ πολέμες, ἐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε, 80
Καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε,
Καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε.
Ἄρχετε, Σικελικαί, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
Πᾶσα, Βίων, θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄσεα πάντα.

V. 67. συγνοὶ] Ita rectè *Ursinus*, pro συγνόν.

V. 69. Τῷ πρώαν] Ita legit *Brodæus* pro vulgato, Τὸ πρώαν.— Post hunc versum verisimiliter suspicabatur *Higtius*, olim lectum fuisse intercalarem, Ἄρχετε Σ. τ. π. ἄ. Μ.

V. 71. Μέλη] Meles, fluvius prope Smyrnam, apud quem *Homerus* natus fuisse à quibusdam dicebatur, unde Melesigenis cognomen accepit.

V. 75. καινῷ] Ita *Higtius* ex ingenio correxit, pro αἰνῷ. Postea idem reperit *Brunckius* in Codd. superscriptâ glossâ νέῳ.

Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο· 85
Πίνδαρον ἐ ποθέονλι τόσον Βοιωλίδες Ὕλαι·
Οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περὶ μύραλο Λέσβος ἐραννά·
Οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύραλο Κήϊον ἄςυ·
Σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφῆς
Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρελαι ἁ Μιλυλάνα. 90
[Πάνλες, ὅσοις καπυρὸν τελέθει ςόμα, βωκολιαςαὶ
Ἐκ μοισῶν, σέο πότμον ἀνακλαίονλι θανόνλος.
Κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμε κλέος, ἐν δὲ Κύδωσιν,
Ὁ πρὶν μειδιόωνλι σύν ὄμμαλι φαιδρὸς ἰδέσθαι,
Δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων ῥέει· ἔν τε πολίταις 95

V. 85. Ἄσκρα] Ἄσκρη, πόλις Βοιωλίας. *Steph.*

V. 86. Ὕλαι] Nomen κύριον esse, nec *sylvas* vertendum, primus docuit *Palmerius.* "Cùm hoc loco *Moschus* uniuscujusque "poëtæ celebris patriam nominatim ponat, cur *sylvas* tantùm "*Pindaro* daret?—Dum dicit Βοιωτίδες, non vacat; sed id addit, "ad differentiam aliarum urbium ejus nominis, quarum una in "Locride, altera in Ioniâ, alia in Cariâ fuit."

V. 87. ἐραννὰ] Ita emendavit *Adrian.* *Heringa*, pro vulgato, ἐρυμνά.

V. 88. Κήϊον] *Brunckius* edidit Τήϊον, quod *Valckenærio* genuinum videtur, "ut intelligatur *Anacreon.* Κήϊον ἄςυ nobilitavit "*Simonides.*"

V. 91.—96.] Hos versus *Ursinus* aliique crediderunt à *Marco* fuisse *Musuro* conditos ad explendam lacunam: sed monuit *J. Scaliger* à *Musuro* hos versus, et à *Mureto* repertos in vetustissimis fuisse codicibus: designat ipse *Scaliger* Cod. in quo *hos* sex *versus* genuinos *antecedebat alius non eâdem monetâ cusus:* Πάντοσε κλαύσει σ' ἡ νῆσος Σικελή τ' Ἀρέθυσα. *Valck.*

V. 93.—95. Σικελίδας—Λυκίδας] De hoc vide *Theocr.* Θαλυσ. v. 6. et seqq. De illo *Schol.* ad v. 34.

Τριοπίδαις πολαμῷ θρηνεῖ παρ' Ἄλενλι Φιληλᾶς·]
Ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριλος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, ἃ ξένος ᾠδᾶς
Βωκολικᾶς, ἀλλ', ἄν τ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθηλὰς,
Κλαρονόμος μώσας τᾶς Δωρίδος· ἄμμε γεραίρων 100
Ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοι δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν.
Ἄρχελε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχελε, Μοῖσαι.
Αἰ, αἰ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν καλὰ κᾶπον ὄλωνλαι,
Ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα, τὸ τ' εὐθαλὲς ἕλον ἄνηθον,
Ὕστερον αὖ ζώονλι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύονλι· 105
Ἄμμες δ', οἱ μεγάλοι, καὶ καρλεροὶ, ἢ σοφοὶ ἄνδρες
Ὁππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρελον ὕπνον.
Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ.

V. 96. Τριοπίδαις] Triopus civitas (unde Triopidæ, una tribus in Co insulâ) patria Philetæ, Poëtæ elegiographi et Critici. *Heskin.*

V. 98. Αὐσονικᾶς] Αὐσόνιος πόντος, ἡ Σικελικὴ θάλασσα· ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσανλος. *Suid.* Ergo cùm *Moschus* fuerit *Syracusanus* hoc suum carmen *Ausonicum* vocat. *Heskin.*

V. 100.] Hic versus olim ita legebatur, Κλαρονόμως μώσας τᾶς Δωρίδος ἄμμε γεραίρων· Distinctionem post Δωρίδος posuit *Tollius. Valckenærius* acutè conjecit Κλαρονόμως in Κλαρονόμος esse mutandum; quod in Codd. inventum *Brunckius* edidit: cui tamen hic ordo esse videbatur; ἃ ξένος ᾠδᾶς βωκολικᾶς, ἀλλὰ κλαρονόμος (ἐκείνης) ἄντ' ἐδιδάξαο.

V. 106. μεγάλοι, καὶ καρλεροὶ, ἢ σοφοὶ] Μεγάλοι sunt *opibus potentes:* καρτεροὶ, *bello fortes:* σοφοὶ, *artibus clari*, et specialiter *poëtæ*, qui κατ' ἐξοχὴν σοφοὶ appellantur. *Brunck.*

V. 109.] Hic versus et duo seqq. mihi quidem hujus carminis conditore prorsus videntur indigni, atque adulterini. *Valck.*

Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο· 85
Πίνδαρον ἐ ποθέονλι τόσον Βοιωλίδες Ὕλαι·
Οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περὶ μύραλο Λέσβος ἐραννά·
Οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύραλο Κήϊον ἄσυ·
Σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφῆς
Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρελαι ἁ Μιλυλάνα. 90
[Πάνλες, ὅσοις καπυρὸν τελέθει σόμα, βωκολιασαὶ
Ἐκ μοισῶν, σέο πότμον ἀνακλαίονλι θανόνλος.
Κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμε κλέος, ἐν δὲ Κύδωσιν,
Ὁ πρὶν μειδιόωνλι σύν ὄμμαλι φαιδρὸς ἰδέσθαι,
Δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων ῥέει· ἔν τε πολίταις 95

V. 85. Ἄσκρα] Ἄσκρη, πόλις Βοιωλίας. *Steph.*

V. 86. Ὕλαι] Nomen κύριον esse, nec *sylvas* vertendum, primus docuit *Palmerius.* "Cùm hoc loco *Moschus* uniuscujusque "poëtæ celebris patriam nominatim ponat, cur *sylvas* tantùm "*Pindaro* daret?—Dum dicit Βοιωτίδες, non vacat; sed id addit, "ad differentiam aliarum urbium ejus nominis, quarum una in "Locride, altera in Ioniâ, alia in Cariâ fuit."

V. 87. ἐραννὰ] Ita emendavit *Adrian. Heringa*, pro vulgato, ἐρυμνά.

V. 88. Κήϊον] *Brunckius* edidit Τήϊον, quod *Valckenærio* genuinum videtur, "ut intelligatur *Anacreon.* Κήϊον ἄσυ nobilitavit "*Simonides.*"

V. 91.—96.] Hos versus *Ursinus* aliique crediderunt à *Marco* fuisse *Musuro* conditos ad explendam lacunam: sed monuit *J. Scaliger* à *Musuro* hos versus, et à *Mureto* repertos in vetustissimis fuisse codicibus: designat ipse *Scaliger* Cod. in quo *hos* sex *versus* genuinos *antecedebat alius non eâdem monetâ cusus:* Πάντοσε κλαύσει σ' ἡ νῆσος Σικελή τ' Ἀρέθυσα. *Valck.*

V. 93.—95. Σικελίδας—Λυκίδας] De hoc vide *Theocr.* Θαλυσ. v. 6. et seqq. De illo *Schol.* ad v. 34.

Τριοπίδαις ποϊαμῷ θρηνεῖ παρ' Ἄλενϊ Φιληϊᾶς·]
Ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριϊος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, ἃ ξένος ᾠδᾶς
Βωκολικᾶς, ἀλλ', ἄν τ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθηϊὰς,
Κλαρονόμος μώσας τᾶς Δωρίδος· ἄμμε γεραίρων 100
Ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν.
Ἄρχεϊε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχεϊε, Μοῖσαι.
Αἶ, αἶ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν καϊὰ κᾶπον ὄλωνϊαι,
Ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα, τὸ τ' εὐθαλὲς ἕλον ἄνηθον,
Ὕσερον αὖ ζώονϊι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύονϊι· 105
Ἄμμες δ', οἱ μεγάλοι, καὶ καρϊεροὶ, ἢ σοφοὶ ἄνδρες
Ὁππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρεϊον ὕπνον.
Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ.

V. 96. Τριοπίδαις] Triopus civitas (unde Triopidæ, una tribus in Co insulâ) patria Philetæ, Poëtæ elegiographi et Critici. *Heskin.*

V. 98. Αὐσονικᾶς] Αὐσόνιος πόντος, ἡ Σικελικὴ θάλασσα· ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσανϊος. *Suid.* Ergo cùm *Moschus* fuerit *Syracusanus* hoc suum carmen *Ausonicum* vocat. *Heskin.*

V. 100.] Hic versus olim ita legebatur, Κλαρονόμως μώσας τᾶς Δωρίδος ἄμμε γεραίρων· Distinctionem post Δωρίδος posuit *Tollius.* *Valckenærius* acutè conjecit Κλαρονόμως in Κλαρονόμος esse mutandum; quod in Codd. inventum *Brunckius* edidit: cui tamen hic ordo esse videbatur; ἃ ξένος ᾠδᾶς βωκολικᾶς, ἀλλὰ κλαρονόμος (ἐκείνης) ἄντ' ἐδιδάξαο.

V. 106. μεγάλοι, καὶ καρϊεροὶ, ἢ σοφοὶ] Μεγάλοι sunt *opibus potentes:* καρτεροὶ, *bello fortes:* σοφοὶ, *artibus clari*, et specialiter *poëtæ*, qui κατ' ἐξοχὴν σοφοὶ appellantur. *Brunck.*

V. 109.] Hic versus et duo seqq. mihi quidem hujus carminis conditore prorsus videntur indigni, atque adulterini. *Valck.*

Ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ᾄδειν. 110
Τῷ δ' ἐγὼ ἐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος ἐ καλὸν ᾄδει.
Ἄρχεϛε, Σικελικαὶ, τῶ πένθεος, ἄρχεϛε, Μοῖσαι.
Φάρμακον ἦλθε, Βίων, ποτὶ σὸν ϛόμα, φάρμακον εἶδες.
Πῶς τεῦ τοῖς χείλεσσι πολέδραμε, κἐκ ἐγλυκάνθη;
Τίς δὲ βροῖὸς τοσσȣτον ἀνάμερος, ἢ κεράσαι τοι, 115
Ἢ δȣῆναι λαλέονϛι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ᾠδάν.
Ἄρχεϛε, Σικελικαὶ, τῶ πένθεος, ἄρχεϛε, Μοῖσαι.
Ἀλλὰ δίκα κίχε πάνϛας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε
Δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι· εἰ δυνάμαν δὲ,
Ὡς Ὀρφεὺς καϛαȣὰς ποϛὶ τάρϛαρον, ὥς ποκ' Ὀδυσ-
σεὺς, 120
Ὡς πάρος Ἀλκείδας, κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλȣϛέος, ὥς κεν ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλȣτῆϊ μελίσδεις,
Ὡς ἂν ἀκȣσαίμην τί μελίσδεαι· ἀλλ' ἐπὶ Κώρᾳ
Σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἁδύ τι βωκολιάσδευ·

V. 113.] Pro εἶδες *J. Vossius* reponendum putabat εἶλες.

V. 114. Πῶς τεῦ τοῖς κ. τ. λ.] Hanc alteri lectioni, Τοιȣ́τοις χ. π. κ. ἐ. affirmativè positæ, anteponit *Valckenærius.*

V. 115, 116. ἢ κεράσαι τοι, Ἢ δȣῆναι λαλέονϛι τὸ φ.] In duobus vetustissimis exemplaribus *Ursinus* ita scripta reperit, quam lectionem, tametsi λαλέοντι vitiosum putet, velut meliorem vulgatis, ἢ κεράων τοι Ἢ δȣῆναι καλέων τοι φ. repræsentavit *Valckenærius.*

V. 116. ἔκφυγεν ᾠδάν] Sic commodè dici potuit de eo, qui caruit omni sensu elegantiæ Musicæ: videturque mihi illud præferendum lectioni, quam *Brunckius* recepit, ἦ φύγεν ᾠδάν. *Valck.*

V. 118.] Pro ἐπὶ πένθεϊ, Viro docto venit in mentem legendum, ὑπὸ δένδρεϊ.

Σικελικὰ κᾀκείνα ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιξεν 125
Ἀιόσι, καὶ μέλος οἶδε τὸ Δώριον· ἐκ ἀγέρασος
Ἐσσεῖθ' ἁ μολπά· χ' ὡς Ὀρφέϊ πρόσθεν ἔδωκεν
Ἁδέα φορμίσδονλι παλίσσυλον Εὐρυδίκειαν,
Καί σε, Βίων, πεμψεῖ τοῖς ᾤρεσιν· εἰ τέ τι κἠγὼν
Συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλαλέϊ καὐτὸς ἄειδον. 130

V. 125.] Olim ita vulgabatur hic versus,
Κᾀκείνη Σικελαῖς καὶ Αἰτναίαισιν ἔπαιξεν Ἀιόσι. In veteribus libris *Ursinus* reperit, Καὶ κείνη Σικελικὰ ἐν Α'. unde *Heskinus* correxit, Σικελικὰ κᾀκείνα, ἐ. Α'.—*Brunckius* verò legendum putat, Καὶ τήνα Σικελὰ, καὶ ἐν Α'. ἐ. Ἄγκεσι. "Cod. Cæsareus ἄγγεσι, unde scribendum esse manifestum est, ἄγκεσι"—*Ruhnkenius* felici conjecturâ reponit, Ἐνναίοισιν ἔπαιξεν Ἄγκεσι, quæ lectio videtur à Poëtæ manu fuisse.

V. 126. οἶδε] Pro ᾖδε, ex recentioribus Editt. receptum fuit.

V. 130. Συρίσδων δυνάμαν] Hoc, postea in Codd. à *Brunckio* repertum, *Valckenærius* ex ingenio reposuit, pro Συρίσδεν. "Illud extra controversiam erat positum, posse *Moschum* scienter συρίσδεν. Artem Musicam supra fatebatur à *Bione* se didicisse, et accepisse velut hæreditate traditam; sed poterat meritò dubitare, si descensus illuc pateret, utrum carmina sua quidquam essent apud Inferum Jovem valitura."

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION
111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS
0 003 035 285 3